

UCHWAŁA NR XIX/144/2016
RADY MIEJSKIEJ GMINY SKOKI

z dnia 19 maja 2016 r.

w sprawie przyjęcia do realizacji Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 w związku z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446) Rada Miejska Gminy Skoki uchwala, co następuje:

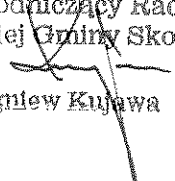
§ 1. Przyjmuje się do realizacji „Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki”, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc Uchwała nr XVIII/130/2016 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 24.03.2016 r. w sprawie przyjęcia Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Skoki.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Gminy Skoki

Zbigniew Kujawa

XVII. PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ MIASTA I GMINY SKOKI

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Metropolii Poznań wykonano na podstawie umowy nr 39/2014. Dokument ten jest zgodny z zakresem określonym w umowie oraz ze Szczegółowymi zaleceniami dotyczącymi struktury planu gospodarki niskoemisyjnej, w ramach działania 9.3 konkursu nr 2/POliŚ/9.3/2013 - Termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej - plany gospodarki niskoemisyjnej – PGN

Zamawiający:

Stowarzyszenie Metropolia Poznań

Wykonawca:

Consus Carbon Engineering Sp. z o.o.

Główny zespół autorów:

mgr inż. Hanna Baster
mgr inż. Gabriela Cieślik
mgr Iryna Dmytriv
mgr inż. Diana Drobniać
mgr inż. Agnieszka Gielar-Fotin
mgr Andrzej Haraśny
mgr inż. Edyta Kapała
inż. Monika Koper
inż. Monika Król
Klaudia Liszka
dr inż. Andrzej Mitura
mgr inż. Damian Niewęglowski
mgr Tomasz Pawelec
mgr inż. Anna Porzycka
mgr inż. Szymon Ptak
dr inż. Marek Wasilewski
Paweł Wiktor
mgr inż. Łukasz Zywar

CONSUS
CARBON ENGINEERING

Kierownictwo projektu:

mgr inż. Justyna Wysocka-Golec

Przy współpracy:

Stowarzyszenia Metropolia Poznań

Urząd Miasta i Gminy w Skokach

INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

POZnań*
metropolia

UNIA EUROPEJSKA
FUNDUSZ SPÓJNOŚCI

SPIS TREŚCI

XVII. PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ MIASTA I GMINY SKOKI	1
STOSOWANE SKRÓTY I JEDNOSTKI	5
XVII.1. STRESZCZENIE	7
XVII.1.1. Wprowadzenie	7
XVII.1.2. Cel i zakres opracowania	7
XVII.1.3. Diagnoza stanu istniejącego, obszary problemowe	9
XVII.1.4. Wyniki inwentaryzacji emisji dwutlenku węgla	9
XVII.1.5. Strategia Miasta i Gminy Skoki w zakresie gospodarki niskoemisyjnej	9
XVII.1.6. Działania do osiągnięcia zaplanowanych celów	9
XVII.1.7. Wykonalność instytucjonalna i finansowanie	10
XVII.1.8. Podsumowanie	11
XVII.2. WSTĘP	13
XVII.2.1. Cel i zakres dokumentu PGN	13
XVII.2.2. Uwarunkowania strategiczne	14
XVII.2.3. Metodologia opracowania PGN	19
XVII.2.4. Cele strategiczne i szczegółowe	20
XVII.3. STAN OBECNY	22
XVII.3.1. Lokalizacja i opis gminy Skoki	22
XVII.3.2. Sytuacja demograficzna	24
XVII.3.3. Sytuacja gospodarcza	25
XVII.3.4. Budownictwo/mieszkalnictwo/rozwój przestrzenny	28
XVII.3.5. Energetyka	29
XVII.3.6. Jakość powietrza	30
XVII.3.7. Transport	33
XVII.3.8. Gospodarka odpadami	35
XVII.4. ANALIZA SWOT	36
XVII.5. IDENTYFIKACJA OBSZARÓW PROBLEMOWYCH	38
XVII.5.1. Energetyka	38
XVII.5.2. Budownictwo i mieszkalnictwo	39
XVII.5.3. Jakość powietrza	39
XVII.5.4. Transport	41
XVII.6. ASPEKTY ORGANIZACYJNE I FINANSOWE	42
XVII.6.1. Koordynacja PGN i struktury organizacyjne	42
XVII.6.2. Zasoby ludzkie, zaangażowane strony	43
XVII.6.3. Budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę	44
XVII.7. INWENTARYZACJA EMISJI DWUTLENKU WĘGLA	45
XVII.7.1. Podstawy metodologiczne	45
XVII.7.2. Zakres inwentaryzacji dla JST Metropolii Poznań	45
XVII.7.3. Metodologia obliczeń, źródła danych i przyjęte założenia	48
XVII.7.4. Metodologia opracowania bazy emisji	53
XVII.8. WYNIKI BAZOWEJ INWENTARYZACJI EMISJI DWUTLENKU WĘGLA	54
XVII.8.1. Rok 2010	54
XVII.8.2. Rok 2013	58
XVII.8.3. Podsumowanie inwentaryzacji emisji	62
XVII.9. PLANOWANE DZIAŁANIA DO ROKU 2020	66
XVII.9.1. Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania	66
Energetyka	66
Budownictwo i gospodarstwa domowe	70

Transport.....	73
Lasy i tereny zielone	78
Przemysł.....	78
Gospodarka odpadami.....	78
Edukacja i dialog społeczny.....	79
Administracja publiczna	80
XVII.9.2. Podsumowanie efektów wdrażanych działań	82
XVII.9.3. Harmonogram rzeczowo-finansowy.....	82
XVII.9.4. Powiązanie rekomendowanych działań z BEI	83
XVII.10. STRATEGIA ROZWOJU MIASTA I GMINY SKOKI W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ	84
XVII.10.1. Strategia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną	85
XVII.10.2. Wdrażanie strategii długoterminowej w sektorach.....	86
XVII.10.3. Strategia w zakresie poprawy jakości powietrza.....	91
XVII.11. MONITORING I RAPORTOWANIE.....	92
XVII.11.1. System monitorowania i raportowania	92
XVII.11.2. Procedura ewaluacji osiągniętych celów oraz wprowadzania zmian w Planie	93
XVII.11.3. Główne wskaźniki monitorowania i ocena realizacji	95
XVII.11.4. Szczegółowe wskaźniki monitorowania realizacji zadań	95
XVII.12. ZAŁĄCZNIK NR 1 HARMONOGRAM RZECZOWO-FINANSOWY	97
XVII.13. ZAŁĄCZNIK NR 2 ZESTAWIENIE DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH Z PROGRAMU OCHRONY POWIETRZA DLA STREFY WIELKOPOLSKIEJ	98
XVII.14. ZAŁĄCZNIK NR 3 DOSTĘPNE ZEWNĘTRZNE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA DZIAŁAŃ W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ NA POZIOMIE LOKALNYM.....	100
XVII.14.1. Fundusze europejskie	100
XVII.14.2. Środki krajowe – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	109
XVII.14.3. Środki krajowe – inne źródła	122
XVII.15. ZAŁĄCZNIK NR 4 MOŻLIWOŚCI REDUKCJI EMISJI	126
XVII.15.1. Wykorzystanie energii odnawialnej.....	126
XVII.15.2. Redukcja zużycia energii poprzez zwiększenie efektywności energetycznej.....	138
XVII.15.3. Redukcja emisji w transporcie.....	142
XVII.15.4. Potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych na Terenie Metropolii Poznańskiej	146
XVII.16. ZAŁĄCZNIK NR 5 ZUŻYCIE PALIW I ENERGII W PODZIALE NA SEKTORY.....	149
XVII.17. ZAŁĄCZNIK NR 6 ELEMENTY ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ	149
XVII.18. SPIS TABEL	150
XVII.19. SPIS RYSUNKÓW	152

STOSOWANE SKRÓTY I JEDNOSTKI

Skrót	Rozwinięcie
BAU	Biznes jak zwykle (ang. <i>business as usual</i>)
B(α)P	Benzo(α)piren
Baza emisji	Baza inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych dla PGN, wykonana w ramach opracowania
BEI	Bazowa inwentaryzacja emisji (ang. <i>Base Emission Inventory</i>)
CAFE	Dyrektywa Clean Air for Europe
GDDKiA	Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
GHG	Gazy cieplarniane (ang. <i>Greenhouse Gases</i>)
GUS	Główny Urząd Statystyczny
JST	Jednostka samorządu terytorialnego
Mg CO _{2e}	Tony ekwiwalentu dwutlenku węgla
MEI	Kontrolna inwentaryzacja emisji (ang. <i>Monitoring Emission Inventory</i>)
NFOŚiGW	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
OZE	Odnawialne źródła energii
Plan	Plan Gospodarki Niskoemisyjnej
PV	Panele fotowoltaiczne (ang. <i>photovoltaics</i>)
UE	Unia Europejska
WFOŚiGW	Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu
Veolia	VEOLIA ENERGIA POZNAŃ S.A. (Dostawca usług w zakresie zarządzania energią)
UMiG	Urząd Miasta i Gminy
Programy, strategie, mechanizmy finansowe	
NPRGN	Narodowy Program Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej
PDK	Plan działań krótkoterminowych
PGN	Plan Gospodarki Niskoemisyjnej
POLIŚ	Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014-2020
POP	Program Ochrony Powietrza
SEAP	Plan działań na rzecz zrównoważonej energii
WPF	Wieloletnia Prognoza Finansowa
Założenia / ZPZC	Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla miasta i gminy Skoki, przyjęte Uchwałą Nr XXXV-238-2009 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 17 września 2009 r
ZIT	Zintegrowane Inwestycje Terytorialne

Jednostki miar:

g	= gram
W	= wat
kWh	= kilowatogodzina
MWh	= megawatogodzina (tysiąc kilowatogodzin)
MJ	= megadżul = tysiąc kJ
GJ	= gigadżul = milion kJ
TJ	= teradżul = miliard kJ
toe	= tona oleju ekwiwalentnego

Wartości przeliczeniowe:

1 MWh	= 3 600	MJ
1 TJ	= 277,78	MWh
1 toe	= 41, 868	GJ
1 toe	= 11,630	MWh

Przedrostki miar:

kilo (k)	= 10^3 = tysiąc
mega (M)	= 10^6 = milion
giga (G)	= 10^9 = miliard
tera (T)	= 10^{12} = bilion
peta (P)	= 10^{15} = biliard

XVII.1. STRESZCZENIE

XVII.1.1. Wprowadzenie

W ramach prawa międzynarodowego Polska zgodnie z Protokołem z Kioto oraz pakietem klimatyczno-energetycznym Unii Europejskiej jest zobowiązana do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Celem przyjętej unijnej strategii „Europa 2020” jest osiągnięcie wzrostu gospodarczego, który będzie: inteligentny – dzięki bardziej efektywnym inwestycjom w edukację, badania naukowe i innowacje; zrównoważony – dzięki zdecydowanemu przesunięciu w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, efektywnie korzystającej z zasobów; oraz sprzyjający włączeniu społecznemu, ze szczególnym naciskiem na tworzenie nowych miejsc pracy i ograniczanie ubóstwa. W zakresie gospodarki niskoemisyjnej strategia wyznacza cele szczegółowe na poziomie krajowym: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z roku 1990, zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii (Polska 15%) oraz dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%. Cele są obligatoryjne na poziomie krajowym, każda gmina powinna dążyć do ich wypełnienia na miarę własnego potencjału.

W zakresie jakości powietrza obowiązującą jest dyrektywa CAFE przyjęta w roku 2008, wprowadzona do polskiego prawa ustawą Prawo ochrony środowiska. Określa ona dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń w powietrzu. W mieście i gminie Skoki, podobnie jak w wielu miejscach kraju, występują często znaczne przekroczenia stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, w szczególności pyłu zawieszonego, co ma szczególnie negatywne skutki dla zdrowia ludzi. W zakresie poprawy jakości powietrza w Planie zaproponowano działania ograniczające niską niekontrolowaną emisję pyłów, m.in. poprzez kontynuację likwidacji palenisk węglowych oraz ograniczenia emisji z transportu.

XVII.1.2. Cel i zakres opracowania

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta i Gminy Skoki (w skrócie PGN) jest dokumentem strategicznym, określającym rozwiązania przyjęte przez gminę miejsko-wiejską Skoki w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych, w obszarach związanych z użytkowaniem energii w budownictwie, transporcie, energetyce, gospodarce komunalnej, a także zarządzaniu miastem w latach 2015-2020.

Celem opracowania niniejszego dokumentu jest przedstawienie koncepcji działań realizowanych na terenie gminy służących:

poprawie jakości powietrza na terenie miasta i gminy Skoki,
redukcji emisji GHG (których emisję wyrażono w Mg CO₂e),
ograniczeniu zjawiska niskiej emisji,

poprzez zwiększenie wykorzystania niskoemisyjnych źródeł energii (w szczególności odnawialnych źródeł energii – OZE) oraz zmniejszenie zużycia energii i poprawę efektywności energetycznej w mieście.

Biorąc pod uwagę powyższe, cel strategiczny PGN dla Miasta i Gminy Skoki został określony jako: transformacja miasta w kierunku gospodarki niskoemisyjnej poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawę efektywności energetycznej, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i poprawę jakości powietrza.

Wskazane zostały także następujące cele strategiczne:

Cel szczegółowy 1: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku.

Cel szczegółowy 2: zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.

Cel szczegółowy 3: zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku.

Realizacja celów szczegółowych przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programie Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.

PGN stanowi podstawę do ubiegania się o środki zewnętrzne na realizowane zadania w zakresie gospodarki niskoemisyjnej z krajowych i regionalnych funduszy – w szczególności z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko oraz Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego. Warunkiem ubiegania się o dofinansowanie w tych programach jest wpisanie zadań do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej.

Założone w Planie cele oraz działania odnoszące się do poprawy jakości powietrza i ograniczenia emisji na terenie miasta i gminy Skoki, są zgodne z innymi dokumentami strategicznymi i planistycznymi na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta i Gminy Skoki zawiera charakterystykę stanu obecnego w zakresie gospodarki niskoemisyjnej. Wskazano w nim obszary problemowe wraz z wykonaniem inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych (gdzie wielkość emisji przedstawiono w Mg CO₂e). Na tej podstawie wskazano strategię długoterminową dla gminy w zakresie redukcji emisji oraz zaproponowano zestaw działań krótko- i średnioterminowych służących jej realizacji. Przeanalizowano również aspekty organizacyjne i skutki finansowe realizacji Planu. Dokument uwzględnia również przekrojowe działania nieinwestycyjne, realizowane we wszystkich sektorach poprzez odpowiednie planowanie strategiczne, zamówienia publiczne oraz działania informacyjno-edukacyjne.

Plan gospodarki niskoemisyjnej w toku postępowania zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, uzyskał następujące opinie o braku konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko:

- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu pismem znak: WOO-III.410.707.2015.PW.2 z dnia 17.12.2015;
- Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Poznaniu pismem znak: DN-NS.9012.1689.2015 z dnia 04.12.2015.

XVII.1.3. Diagnoza stanu istniejącego, obszary problemowe

Dokument PGN zawiera szczegółową charakterystykę stanu obecnego gminy miejsko-wiejskiej Skoki we wszystkich obszarach jej funkcjonowania, tj.:

sytuacja demograficzna i gospodarcza;
elektroenergetyka;
ciepłownictwo;
gazownictwo;
OZE;
budownictwo, mieszkalnictwo, rozwój przestrzenny;
transport;
gospodarka odpadami;
jakość powietrza.

Na podstawie analizy stanu obecnego we wszystkich obszarach funkcjonowania gminy zidentyfikowano główne problemy w sektorach budownictwa i mieszkalnictwa, transportu, energetyki i jakości powietrza, związane z użytkowaniem paliw i energii oraz emisją do powietrza.

XVII.1.4. Wyniki inwentaryzacji emisji dwutlenku węgla

W wyniku przeprowadzonej bazowej inwentaryzacji emisji określono, że sumaryczna emisja w roku bazowym (tj. 2010) wyniosła **37 598 Mg CO₂e**, a w roku kontrolnym (tj. 2013) **38 068 Mg CO₂e**. Sumaryczna emisja CO₂ z terenu miasta i gminy Skoki wzrosła w 2013 roku o **1,25%** w porównaniu z 2010 rokiem.

XVII.1.5. Strategia Miasta i Gminy Skoki w zakresie gospodarki niskoemisyjnej

Na podstawie diagnozy stanu obecnego oraz zobowiązań krajowych określono strategię zakładającą transformację Gminy w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawę efektywności energetycznej, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i poprawę jakości powietrza.

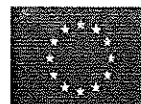
Strategia ta będzie realizowana poprzez cele szczegółowe zestawione w rozdziale 2.4. Cele strategiczne i szczegółowe.

Realizacja celów szczegółowych przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programie Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Celem w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza jest osiągnięcie i utrzymanie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu zgodnie z art. 85, 86 i 91 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zgodnie z aktualnym Programem ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej.

XVII.1.6. Działania do osiągnięcia zaplanowanych celów

Plan uwzględnia bardzo wiele obszarów funkcjonowania miasta i gminy – mieszkalnictwo, transport, gospodarkę odpadami, czy produkcję energii cieplnej i elektrycznej;

uwzględniać ma również tzw. niską emisję, czyli emisję powodowaną przez transport publiczny i prywatny, emisję pyłów i szkodliwych gazów, pochodzących z lokalnych kotłowni węglowych i domowych pieców grzewczych. Wszystkie te dziedziny ludzkiej aktywności powodują wzrost stężenia gazów cieplarnianych w atmosferze i tym samym negatywnie wpływają na komfort i zdrowie mieszkańców.

W Planie Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta i Gminy Skoki zostały uwzględnione działania mające na celu ograniczaniu emisji z powyższych obszarów jak i planowane działania na rzecz ekologicznej edukacji mieszkańców oraz promocji zachowań proekologicznych.

W PGN przedstawiono program działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych do roku 2020 realizowanych przez miasto, jednostki gminne oraz interesariuszy zewnętrznych. Szczegółowy zakres działań przedstawiono w Planie. Łączny koszt zaplanowanych działań oszacowano na ok. **25,5 mln zł**. Konkretnie działania w celu zmniejszenia emisji CO₂ i poprawy jakości powietrza będą realizowane w następujących obszarach: energetyki, budownictwa i mieszkalnictwa, transportu, gospodarki odpadami, lasów i terenów zielonych, przemysłu, edukacji i dialogu społecznego oraz administracji publicznej. Działania zostały przedstawione w perspektywie krótko/średnio- i długoterminowej wraz ze wskazaniem ich szacunkowych kosztów i przewidywanych źródeł finansowania. Ustalono również zasady monitorowania i raportowania wyników prowadzonej polityki ekologiczno-energetycznej.

Planuje się, że duża część finansowania pochodzić będzie z funduszy zewnętrznych.

Zaplanowane we wszystkich obszarach działania i zadania są zgodne z gminnymi dokumentami planistycznymi i strategicznymi, w tym z obowiązującą Wieloletnią Prognozą Finansową oraz Programem Ochrony Powietrza. W przypadku wystąpienia konieczności uwzględnienia w PGN zadań, które nie są zgodne z powyższymi dokumentami konieczna będzie ich aktualizacja, celem wyeliminowania zaistniałych niezgodności.

XVII.1.7. Wykonalność instytucjonalna i finansowanie

PGN realizowany będzie przez Urząd Miasta i Gminy w Skokach. Zadania wynikające z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej są przyporządkowane do poszczególnych jednostek organizacyjnych podległych UM, a także interesariuszom zewnętrznym. Ponieważ Plan jest przekrojowy i obejmuje wiele dziedzin funkcjonowania miasta i gminy, konieczne jest skuteczne monitorowanie i koordynacja realizacji. Również konieczne jest wdrożenie odpowiednich struktur organizacyjnych, istnienie których ułatwi realizację działań w zakresie gospodarki niskoemisyjnej.

Działania przewidziane do realizacji w PGN będą finansowane zarówno ze środków własnych Miasta i Gminy, jak i środków zewnętrznych. Środki na realizację powinny być zabezpieczone głównie w programach krajowych i europejskich, a we własnym zakresie – konieczne jest uwzględnienie działań w wieloletnich prognozach finansowych oraz w budżecie miasta i budżecie jednostek podległych, na każdy rok. Koszty i sposób finansowania działań, które na etapie przygotowania PGN nie miały zaplanowanego budżetu w dokumentach planistycznych, mają określony szacunkowy koszt realizacji,

który powinien być zweryfikowany i dopasowany do realnych możliwości gminy na etapie realizacji działania.

Zadania ujęte w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej są spójne z obowiązującą Wieloletnią Prognozą Finansową Miasta i Gminy Skoki. Opierają się one głównie na już realizowanych przez miasto działaniach i zatwierdzonych planach działań i są z nimi zgodne. Zadania w PGN koncentrują się głównie na rozwoju nowych rozwiązań energetycznych (w tym OZE), transporcie (rozwój sieci drogowej – upłynnienie ruchu, rozwój komunikacji publicznej), budownictwie (termomodernizacje), oraz wsparciu i edukacji mieszkańców w zakresie efektywnego wykorzystania energii. Po zatwierdzeniu PGN, Wieloletnia Prognoza Finansowa będzie aktualizowana o dodatkowy zakres zadań z danego obszaru wynikających z PGN w oparciu o harmonogram rzeczowo-finansowy.

XVII.1.8. Podsumowanie

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej (PGN) jest dokumentem strategicznym, który wyznacza kierunki dla Miasta i Gminy Skoki do roku 2020, w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych w obszarach związanych z użytkowaniem energii w budownictwie, transporcie i gospodarce komunalnej. PGN stanowi również podstawę do ubiegania się o środki wsparcia związane z realizacją celów gospodarki niskoemisyjnej w perspektywie finansowej UE na lata 2015-2020. W PGN ujęto analizę uwarunkowań wynikających z przepisów prawa i dokumentów strategicznych krajowych, wojewódzkich oraz lokalnych.

W wyniku inwentaryzacji emisji określono, że sumaryczna emisja w roku bazowym wyniosła **37 598 Mg CO₂e**.

Określone w harmonogramie rzeczowo-finansowym działania pozwalają na zaoszczędzenie **5 171 MWh energii i 3 996 emisji Mg CO₂e – redukcja emisji o 10,6%** w stosunku do roku bazowego. Szczegóły celów zestawiono w rozdziale 2.4. Cele strategiczne i szczegółowe.

Działania miasta oraz gminy mają istotne znaczenie, dla osiągnięcia zamierzonych rezultatów planu. Szczególnie istotne są działania, które będą promowały i pokazywały wiodącą rolę samorządu w dziedzinie efektywności energetycznej i ochrony klimatu na poziomie lokalnym – samorząd powinien dać odpowiedni przykład mieszkańcom i przedsiębiorcom. Kluczowe działania dla miejskiego PGN to szczególnie działania w zakresie termomodernizacji budynków, przebudowy dróg.

Należy wskazać, że dotychczas realizowana polityka Urzędu Miasta i Gminy Skoki przynosi rezultaty. Godnym podkreślenia jest fakt, że przy znacznym wzroście gospodarczym i rozwoju miasta i gminy w okresie ostatnich kilku lat emisje gazów cieplarnianych nie wzrosły w sposób znaczący, a zużycie energii zostało ograniczone. Również emisje innych zanieczyszczeń (szczególnie pyłów) zostały znacząco ograniczone. Wdrożenie Planu Gospodarki Niskoemisyjnej jest konieczne dla zachowania, a nawet wzmocnienia istniejących trendów.

Działania w ramach PGN dla gminy miejsko-wiejskiej Skoki to również wymierne oszczędności dla gminy i jej mieszkańców wynikające z zaoszczędzonej energii (elektryczna, ciepła, paliwa transportowe i in.). Ponadto należy podkreślić inne pośrednie

korzyści, takie jak ograniczenie emisji zanieczyszczeń do środowiska (m.in. pyły, benzo(α)piren oraz tlenki azotu i siarki) co będzie miało wpływ na zdrowie i poprawę jakości życia mieszkańców.

Poprzez ograniczenie zużycia energii i wzrost produkcji energii z OZE, realizacja PGN dla Miasta i Gminy Skoki przyczynia się również do poprawy bezpieczeństwa energetycznego obszaru. Przedstawione w Planie cele oraz działania przyczyniają się do realizacji krajowej i unijnej strategii ochrony klimatu.

Należy również podkreślić fakt, że realizacja PGN dla miasta i gminy powinna pomagać w utrzymaniu konkurencyjności gospodarki jej terenów. Realizacja polityki klimatyczno-energetycznej na poziomie lokalnym to szansa dla gospodarki gminy, którą należy wykorzystać poprzez konsekwentne działania skierowane na 'zazielenienie' lokalnej gospodarki – władze gminy powinny zaangażować się i wspierać podobne inicjatywy jak opisane powyżej, a także inne, które będą wpisywały się w politykę niskoemisyjnego rozwoju.

XVII.2. WSTĘP

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla miasta i gminy Skoki, należącej do Stowarzyszenia Metropolia Poznań, to strategiczny dokument wyznaczający cele i zadania, umożliwiające rozwój gospodarki w kierunku niskoemisyjnym, z poszanowaniem stanu środowiska oraz dostępności surowców.

Zmiana klasycznego modelu gospodarczego i transformacja niskoemisyjna stanowi odpowiedź na problem wysokiej energochłonności oraz emisji gazów cieplarnianych, a także na problem wyczerpywania się szeroko rozumianych zasobów. Ponadto może ona stać się kołem napędowych innowacyjności. Transformacja ta opiera się w szczególności na realizacji następujących celów:

ograniczenie emisji gazów cieplarnianych;
ograniczenie zużycia energii;
zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych;

przy jednoczesnej poprawie jakości powietrza, a co za tym idzie – jakości i komfortu życia mieszkańców miasta i gminy.

W PGN ujęte są zadania przyczyniające się do ograniczenia emisji, efektywnego wykorzystania energii oraz wzrostu udziału OZE, obejmujące swoim zakresem wszystkie istotne sektory gminy. Są to zadania m.in. z zakresu termomodernizacji budynków, zrównoważonego transportu, gospodarki odpadami oraz działania edukacyjne dotyczące ochrony klimatu i efektywnego wykorzystania zasobów (zmiana zachowań). Ich realizacja przyczyni się do osiągnięcia założonych celów. PGN ujmuje zarówno zadania miasta i gminy jak i interesariuszy zewnętrznych.

Dla zadań zgłoszonych do Planu przez wszystkich interesariuszy został opracowany harmonogram rzeczowo-finansowy, dołączony jako odrębny Załącznik nr 1. Aktualizacja PGN przeprowadzana będzie cyklicznie.

XVII.2.1. Cel i zakres dokumentu PGN

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej to strategiczny dokument, który wyznacza kierunki dla rozwoju miasta i gminy Skoki w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych w wyodrębnionych obszarach, tj.:

1. Energetyka.
2. Budownictwo i gospodarstwa domowe.
3. Transport.
4. Lasy i tereny zielone.
5. Przemysł.
6. Gospodarka odpadami.
7. Edukacja i dialog społeczny.
8. Administracja publiczna.

PGN wyznacza cele i działania w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, efektywności energetycznej oraz wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Realizacja działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej zgodna jest z obowiązującym Programem ochrony powietrza dla stref województwa wielkopolskiego.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej ma przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w pakiecie klimatyczno-energetycznym do roku 2020, tj.:

redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do 1990 roku;
zwiększenia udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w finalnej konsumpcji energii o 20% (dla Polski – o 15%);
redukcji zużycia energii finalnej o 20%, w stosunku do prognozy BAU, co ma zostać zrealizowane poprzez podniesienie efektywności energetycznej;

a także do poprawy jakości powietrza na obszarach, na których odnotowano przekroczenia jakości poziomów dopuszczalnych stężeń w powietrzu i realizowane są programy (naprawcze) ochrony powietrza (POP) oraz plany działań krótkoterminowych (PDK).

Plan wskazuje strategię długoterminową oraz konkretne działania służące jej realizacji na terenie jednostek samorządu terytorialnego należących do Metropolii Poznań. PGN stanowi również podstawę pozyskania finansowania zewnętrznego działań w zakresie gospodarki niskoemisyjnej. Według zapisów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego posiadanie przez gminę strategii niskoemisyjnych (PGN) jest warunkiem koniecznym do uzyskania dofinansowania dla realizowanych działań w zakresie efektywności energetycznej, redukcji emisji zanieczyszczeń oraz niskoemisyjnego transportu. Plan wyznacza również potencjalne źródła finansowania z funduszy zewnętrznych na lata 2014-2020.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Metropolii Poznań, obejmuje obszar 23 jednostek samorządu terytorialnego - gminy: Buk, Czerwonak, Dopiewo, Kleszczewo, Komorniki, Kostrzyn, Kórnik, Luboń, Mosina, Murowana Goślina, Oborniki, Pobiedziska, Poznań, Puszczykowo, Rokietnica, Skoki, Stęszew, Suchy Las, Swarzędz, Szamotuły, Śrem, Tarnowo Podgórne, oraz Powiat Poznański.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla miasta i gminy Skoki, opracowany w ramach Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Metropolii Poznań, obejmuje swoim zakresem obszar w granicach administracyjnych miasta i gminy Skoki.

XVII.2.2. Uwarunkowania strategiczne

Plan gospodarki niskoemisyjnej jest strategią opracowywaną przez jednostkę samorządu terytorialnego, na określony horyzont czasowy. Z tego powodu PGN w hierarchii dokumentów strategicznych stanowi dokument trzeciego szczebla. W związku z tym wymagana jest zgodność PGN ze wszystkimi dokumentami strategicznymi oraz strategiami średniookresowymi.

XVII.2.2.1. Cele ogólne na poziomie Unii Europejskiej

Plan gospodarki niskoemisyjnej realizuje cele określone w pakiecie klimatyczno-energetycznym oraz cele w zakresie jakości powietrza wynikające z Dyrektywy CAFE (Clean Air for Europe), m.in.: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wzrost efektywności energetycznej oraz wzrost wykorzystania energii z OZE. Plan jest spójny

m.in. dokumentami strategicznymi i programowymi, na poziomie Unii Europejskiej co przedstawiano w (Tabela 1).

Tabela 1. Dokumenty strategiczne na poziomie Unii Europejskiej

Dokument:	Zakres spójności:
Strategia „Europa 2020”	ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 20%; zwiększenie do 20% udziału energii ze źródeł odnawialnych (dla Polski do 15%); zwiększenie efektywności energetycznej o 20%.
Strategia Unii Europejskiej w zakresie przystosowania się do zmian klimatu	rozwój zielonej infrastruktury; zapewnienie infrastruktury bardziej odpornej na zmiany klimatu.
Dyrektywa 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (CAFE – Clean Air For Europe)	poprawa jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

XVII.2.2.2. Ramy realizacji planu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie krajowym

Poniżej przedstawiono najważniejsze przepisy prawa na poziomie krajowym, których zapisy przeanalizowano z punktu widzenia realizacji niniejszej pracy, dla zapewnienia spójności w zakresie formułowanych celów strategicznych i szczegółowych.

1. Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015 poz. 1515, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2013 poz. 1409, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2013 poz. 1399, z późn. zm.);
4. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. 2012 poz. 1059, z późn. zm.) oraz rozporządzeniami do tej Ustawy aktualnymi na dzień podpisania umowy;
5. Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. 2015 poz. 1445, z późn. zm.);
6. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013 poz. 1232 z późn. zm.);
7. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2015 poz. 199, z późn. zm.);
8. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2015 poz. 2164, z późn. zm.);
9. Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. 2014 poz. 1649, z późn. zm.);
10. Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. 2015 poz. 184);
11. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2013 poz. 1235 z późn. zm.);

12. Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2013 poz. 885, z późn. zm.);
13. Ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz.U. 2015 poz. 2167 z późn. zm.);
14. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2013 poz. 21 z późn. zm.).
15. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U.2015 poz.478);
16. Ustawa z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz. U. 2010 nr 76 poz. 489, z późn. zm.).

Poza uwarunkowaniami prawnymi wykazane cele i założenia Planu gospodarki niskoemisyjnej dla obszaru Gminy są zgodne z następującymi dokumentami strategicznymi na poziomie krajowym, co wykazano i przedstawiono w (Tabela 2).

Tabela 2. Dokumenty strategiczne na poziomie krajowym

Dokument	Zakres spójności
Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności. (Przyjęta Uchwałą Nr 16 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 2013 r.)	• rozwój gospodarki.
Średniookresowa Strategia Rozwoju Kraju (Strategia Rozwoju Kraju 2020, ŚSRK 2020) przyjęta Uchwałą Nr 157 Rady Ministrów z dnia 25 września 2012 r.	• efektywne wykorzystanie paliw i energii przez poszczególne sektory gospodarki; • zwiększenie wykorzystania urządzeń i technologii energooszczędnych oraz opartych na odnawialnych źródłach energii.
Umowa partnerstwa przyjęta przez Radę Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 roku	• konieczność przejścia na gospodarkę niskowęglową i niskoemisyjną; • ograniczenie zużycia energii w sektorach na terenie Gminy; • poprawa infrastruktury drogowej i wprowadzenie zasad zrównoważonego transportu.
Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020	• wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach; • przeciwdziałanie zmianom klimatu; • zachowanie i ochrona środowiska; • promowanie efektywnego gospodarowania zasobami i zrównoważonego transportu.
Linia demarkacyjna ¹	• poprawa infrastruktury transportowej (dróg, tras rowerowych, transportu publicznego) oraz energetycznej (rozbudowa i modernizacja sieci, termomodernizacje, wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych); • ochrona środowiska.
Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego (KSRR) przyjęta	• efektywne wykorzystanie potencjału obszaru;

¹ Linie demarkacyjna pomiędzy Programami Operacyjnymi Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej z dnia 4 marca 2014 r., ustanowiona przez Sekretariat Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia. Linia demarkacyjna stanowi zestaw kryteriów wskazujących dla określonych typów projektów miejsce ich realizacji (przypisuje przedsięwzięcie do odpowiedniego Programu), w celu uniemożliwienia wielokrotnego finansowania ze środków różnych funduszy UE (źródło: www.mir.gov.pl)

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2010 r.	poprawa jakości życia mieszkańców.
Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK) przyjęta Uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.	- poprawa infrastruktury transportowej; - wykorzystanie potencjału wewnętrznego; - zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego.
Polityka energetyczna Polski do 2030 roku przyjęta Uchwałą Nr 202/2009 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009 r.	- poprawa efektywności energetycznej; - zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii.
Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przyjęta Uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r.	- działania w obszarze edukacji ekologicznej; - zarządzanie środowiskiem.
Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 roku” przyjęta Uchwałą Nr 48 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2014 r.	- zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska (przede wszystkim ograniczenie ich zużycia); - poprawa stanu środowiska, głównie w zakresie jakości powietrza poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń; - zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego oraz efektywności energetycznej.
Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 7 grudnia 2010 r.	zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii.
Krajowy Plan Działań dotyczący efektywności energetycznej dla Polski 2014 uchwalony przez Radę Ministrów w dniu 20 października 2014 r.	ograniczenie zużycia energii finalnej (końcowego wykorzystania energii w poszczególnych sektorach gospodarki).
Narodowy Program Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej (NPRGN), którego założenia zostały przyjęte przez Radę Ministrów dnia 16 sierpnia 2011 r.	- rozwój niskoemisyjnych źródeł energii; - poprawa efektywności energetycznej i związane z nią ograniczenie zużycia paliw; - wykorzystanie technologii niskoemisyjnych; - promocja nowych wzorców konsumpcji.
Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 przyjęty uchwałą Rady Ministrów w dniu 29 października 2014 r.	- dążenie do zrównoważonego rozwoju; - efektywne funkcjonowanie gospodarki; - poprawa jakości środowiska oraz warunków życia mieszkańców.

XVII.2.2.3. Ramy realizacji planu gospodarki niskoemisyjnej na poziomie regionalnym i lokalnym

Cele i założenia Planu gospodarki niskoemisyjnej dla obszaru Gminy są zgodne z następującymi dokumentami na poziomie regionalnym i lokalnym. Zakres spójności przedstawiono poniżej w (Tabela 3).

Tabela 3. Dokumenty strategiczne na poziomie regionalnym i lokalnym

Dokument:	Zakres spójności:
Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014 – 2020	Energia i emisja zanieczyszczeń do atmosfery: - wzrost OZE oraz efektywności energetycznej oraz zmniejszenie emisyjności. Zrównoważony transport: - poprawa infrastruktury transportu drogowego.
PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO na lata 2012 – 2015 z perspektywą na lata 2012 – 2019	- Spełnienie wymagań prawnych w zakresie jakości powietrza oraz standardów emisyjnych z instalacji, wymaganych przepisami prawa; - Zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii; - Edukacja dla zrównoważonego rozwoju; - Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym.
Zaktualizowana Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2020 roku, przyjęta Uchwałą Nr XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku	Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej regionu: - wzrost różnorodności oraz upowszechnianie efektywnych form transportu; Poprawa stanu środowiska i racjonalne gospodarowanie jego zasobami: - ograniczanie emisji substancji do atmosfery; - promocja postaw ekologicznych; Lepsze zarządzanie energią: - optymalizacja gospodarowania energią, rozwój produkcji i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii.
Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjęty Uchwałą Nr XXXIX/769/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 25 listopada 2013 roku	- obniżenie poziomu zanieczyszczeń co najmniej do poziomów odpowiednio dopuszczalnych i docelowego, szczególnie w kwestii PM10 i B(a)P; - przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza.
Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej ze względu na ozon, przyjęty Uchwałą Nr XXIX/565/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku	- ograniczenie zanieczyszczenia powietrza, w tym zanieczyszczenia ozonem; - przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza.
Plan działań krótkoterminowych w zakresie benzo(a)pirenu dla strefy wielkopolskiej, przyjęty Uchwałą Nr V/126/15 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 30 marca 2015 roku	- ograniczenie emisji powierzchniowej.
Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Miasta Poznania na lata 2014-2025. ²	- zwiększenie udziału transportu publicznego w podróżach; - zwiększenie udziału ruchu rowerowego w komunikacji miejskiej; - ograniczenie emisji zanieczyszczeń gazowych.
Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020, przyjęta	- zwiększenie produkcji ze źródeł odnawialnych oraz poprawa efektywności energetycznej budynków;

² „Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Miasta Poznania na lata 2014-2025” obejmuje swym zasięgiem i wpływem nie tylko obszar miasta Poznania, ale i sąsiednie gminy wchodzące w skład Aglomeracji Poznańskiej. W związku z powyższym planowanie strategii rozwoju transportu niskoemisyjnego w gminie musi być zgodne z ww. Planem.

Uchwałą Nr XXXIX/297/2014 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 23 września 2014 r.	
Założenia do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla miasta i gminy Skoki, przyjęte Uchwałą Nr XXXV-238-2009 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 17 września 2009 r.	- modernizacja wysokoemisyjnych źródeł ciepła; - termomodernizacja budynków.
Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Skoki przyjęta Uchwałą Rady Miejskiej Gminy Skoki Nr XLVI/279/10	- budowa ścieżek rowerowych;
Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego	- ogrzewanie z indywidualnych źródeł grzewczych zasilanych paliwami niskoemisyjnymi.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Skoki jest również zgodny z zapisami:

- Załącznika nr 9 do regulaminu Konkursu nr 2/POLIŚ/9.3/2013 „Szczegółowe zalecenia dotyczące struktury planu gospodarki niskoemisyjnej”;
- Poradnika „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)?”;
- Narodowym Programem Gospodarki Niskoemisyjnej przejętej przez Radę Ministrów 4 sierpnia 2015 r.

W przypadku powstania niezgodności pomiędzy PGN, a istniejącymi dokumentami miasta konieczna będzie ich aktualizacja, w celu wyeliminowania niezgodności. Ponadto gmina przy opracowywaniu nowych dokumentów planistycznych oraz planów finansowych na kolejne lata, uwzględni założenia PGN.

XVII.2.3. Metodologia opracowania PGN

PGN finansowany ze środków POLIŚ musi być zgodny z regulaminem konkursu nr 2/POLIŚ/9.3/2013 - Plany gospodarki niskoemisyjnej. Szczegółowe wytyczne dotyczące opracowania Planu gospodarki niskoemisyjnej zawarte są w załączniku nr 9 do regulaminu konkursu, oraz w Poradniku „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii?”. Struktura dokumentu określona została w załączniku nr 9 do Regulaminu Konkursu nr 2/POLIŚ/9.3/2013 „Termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej Plany gospodarki niskoemisyjnej” i obejmuje następujące punkty:

1. Streszczenie.
2. Ogólna Strategia:
 - Cele strategiczne i szczegółowe.
 - Stan obecny.
 - Identyfikacja sektorów problemowych.
 - Aspekty organizacyjne i finansowe (struktury organizacyjne, zasoby ludzkie, zaangażowane strony, budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę).
3. Wyniki bazowej inwentaryzacji emisji CO₂.
4. Działania/zadania i środki zaplanowane na cały okres objęty planem:

- Długoterminowa strategia, cele i zobowiązania.
- Krótko/średnioterminowe działania/zadania (opis, podmioty odpowiedzialne za realizację, harmonogram, koszty, wskaźniki).

XVII.2.4. Cele strategiczne i szczegółowe

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej (PGN) dla Miasta i Gminy Skoki przyczynia się do realizacji celów określonych dla Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Metropolii Poznań. Cele te są zbieżne z celami na poziomie UE oraz krajowym.

Celem strategicznym PGN dla Miasta i Gminy Skoki jest:

Transformacja Gminy w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawę efektywności energetycznej, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych co w konsekwencji będzie prowadzić do poprawy jakości powietrza.

Tabela 4 Cele szczegółowe

Cel szczegółowy	Jednostka	Efekty zadań bezwzględne	Efekty zadań względne	Uwaga
1. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 r.	Mg CO ₂	3 996	10,6%	w stosunku do roku bazowego
2. Zmniejszenie zużycia energii do 2020 r.	MWh	5 171	2,0%	w stosunku do prognoz BAU (ang. business as usual) na rok 2020
3. Zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r.	MWh	1408	0,6%	w stosunku do prognoz BAU skorygowanych o efekty planowanych do realizacji zadań

Źródło: Opracowanie własne

Realizacja celów szczegółowych przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programem Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu. **Celem w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza** jest osiągnięcie i utrzymanie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu zgodnie z art. 85, 86 i 91 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zgodnie z aktualnym Programem ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej.

Powyższe cele są zgodne z dokumentami strategicznymi na poziomie UE, krajowym i regionalnym (wymienionymi wcześniej).

Stopień realizacji celów przez zadania wymienione w PGN

PGN określa strategię i kierunki realizacji zadań służących osiągnięciu wyznaczonych celów. Ze względu na dynamiczny charakter dokumentu, Załącznik 1 zawiera aktualną listę zadań, których efekty realizacji przyczyniają się do realizacji celów. Lista ta jednak nie wyczerpuje wszystkich możliwości realizacji zadań i będzie według potrzeb

aktualizowana. Ponadto należy mieć na uwadze, że również zadania realizowane przez interesariuszy zewnętrznych, nieujęte bezpośrednio w PGN mogą przyczyniać się do osiągnięcia przez gminę wyznaczonych celów. Z tego względu aktualne efekty realizacji zadań wymienionych w Załączniku 1 mogą nie w pełni realizować wyznaczone cele (w kontekście procentowej redukcji emisji, wzrostu efektywności energetycznej oraz udziału OZE). Pełna ocena efektów realizacji strategii możliwa jest poprzez monitorowanie wielkości emisji, zużycia energii oraz udziału OZE w gminie (proces monitoringu PGN).

XVII.3. STAN OBECNY

XVII.3.1. Lokalizacja i opis gminy Skoki

Gmina miejsko-wiejska Skoki, 52°40'26"N 17°09'44"E, położona jest w północnej części województwa wielkopolskiego w powiecie wągrowieckim i zajmuje obszar o powierzchni 198,52 km².

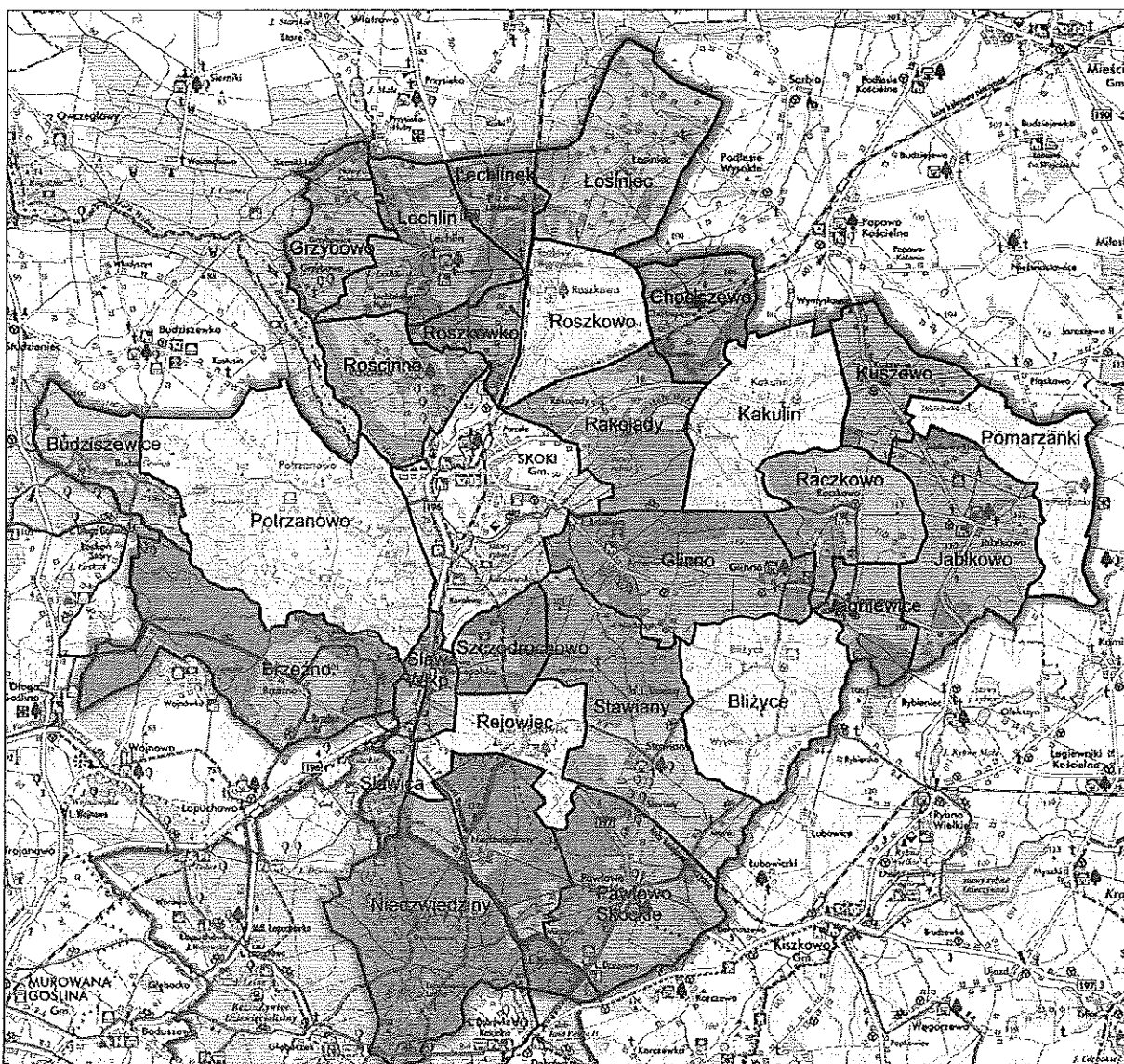
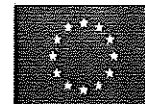
Rysunek 1 Lokalizacja gminy Skoki na tle województwa wielkopolskiego

Źródło: opracowanie na podstawie www.gmina-skoki.pl

W skład gminy wchodzi 27 sołectw: Bliżyce, Brzeźno, Budziszewice, Chociszewo, Glinno, Grzybowo, Jabłkowo, Jagniewice, Kakulin, Kuszewo, Lechlin, Lechlinek, Łosiniec, Niedźwiedziny, Pawłowo Skockie, Pomarzanki, Potrzeznowo, Raczkowo, Rakojady, Rejowiec, Roszkowo, Roszkówko, Rościno, Sława Wielkopolska, Sławica, Stawiany, Szczodrochowo.

Siedzibą gminy jest miasto Skoki. Gmina Skoki graniczy:

- od północy z gminami Rogoźno, Wągrowiec, Mieścisko;
- od wschodu z gminą Kłecko;
- od południa z gminą Kiszewo;
- od zachodu z gminą Murowana Goślina.

Rysunek 2 Podział gminy Skoki na sołectwa

Źródło: www.gmina-skoki.pl

Obszar gminy Skoki znajduje się w obrębie trzech jednostek morfologicznych: Równiny Wągrowieckiej, Pagórków Poznańskich i Równiny Gnieźnieńskiej, a teren charakteryzuje się zróżnicowaną rzeźbą. Walory turystyczne gminy podnoszą liczne rynny jeziorne.

Gmina Skoki w całości leży w zlewni rzeki Mała Węlna dopływu rzeki Węlny, która jest dopływem rzeki Warty. Z ogólnej powierzchni gminy 2% zajmują jeziora.

Ponad 35% powierzchni gminy Skoki stanowią lasy, które zaliczane są w całości do grupy lasów chronionych.

Gmina Skoki leży w strefie klimatu umiarkowanego o typowo przejściowym charakterze. Powietrze kontynentalne ściera się tu z wilgotnym powietrzem morskim. Jest to obszar, na którym jest najmniejszy opad roczny w Polsce kształtujący się na poziomie poniżej 550 mm. Średnia temperatura roczna wynosi ok. 8°C. Okres wegetacji roślin trwa od 210 do 220 dni zaś liczba dni mroźnych w roku waha się od 38 do 60. Tak jak w całym kraju

dominuje zachodni kierunek wiatrów (Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020, 2014).

XVII.3.2. Sytuacja demograficzna

Gminę Skoki zamieszkiwało w 2013 roku 9 283 osób, z czego mężczyźni stanowili 50,21% ogółu, tj. 4 661, a kobiety 49,78% tj. 4 622. Jak pokazuje Tabela 5 na przełomie lat 2010-2013 liczba mieszkańców wzrosła o 218 osób, czyli o ponad 2,4%, w tym dynamika wzrostu liczby obywateli płci męskiej wyniosła 2,28% (104 osoby), a kobiet 2,52% (114 osób). Na każdych 100 mężczyzn przypada 99 kobiet. Współczynnik feminizacji przybiera zatem wartość dużo niższą niż wskaźnik dla kraju, który wynosi 107 kobiet na każdych 100 mężczyzn.

Tabela 5 Liczba ludności gminy Skoki w latach 2010-2013 w podziale na płeć

Rok	Liczba mieszkańców		
	Kobiety	Mężczyźni	Ogółem
2010	4 508	4 557	9 065
2011	4 542	4 606	9 148
2012	4 617	4 618	9 235
2013	4 622	4 661	9 283

Źródło: Bank Danych Lokalnych

W strukturze wiekowej ludności gminy Skoki przeważają osoby w wieku produkcyjnym i stanowią łącznie 63,33% ogółu społeczeństwa. W stosunku do roku 2010 odsetek ten zwiększył się o 2,8 punktu procentowego. Dynamicznie wzrasta liczba osób w wieku poprodukcyjnym (12,17% w badanym okresie), z kolei liczba osób w wieku przedprodukcyjnym się zmniejszyła (o 5,25%). Statystyka ta nie odbiega od tendencji oglądanych w innych regionach kraju. Tabela 6 przedstawia dane dotyczące ludności w poszczególnych grupach wiekowych: przedprodukcyjnej, produkcyjnej, poprodukcyjnej za lata 2010-2013.

Tabela 6 Ludność gminy Skoki w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w latach 2010-2013

Przedziały czasowe	Wiek									Ludność w wieku nieprodukcyjnym na 100 w wieku produkcyjnym
	Przedprodukcyjny			Produkcyjny			Poprodukcyjny			
	razem	mężczyźni	kobiety	razem	mężczyźni	kobiety	razem	mężczyźni	kobiety	
2010	2 064	1 067	997	5 897	3 164	2 733	1 104	326	778	53,7
2011	2 032	1 043	989	5 962	3 209	2 753	1 154	354	800	53,4
2012	2 002	1 004	998	6 017	3 231	2 786	1 216	383	833	53,5
2013	1 961	1 000	961	6 065	3 266	2 799	1 257	395	862	53,1

Źródło: Bank Danych Lokalnych

XVII.3.3. Sytuacja gospodarcza

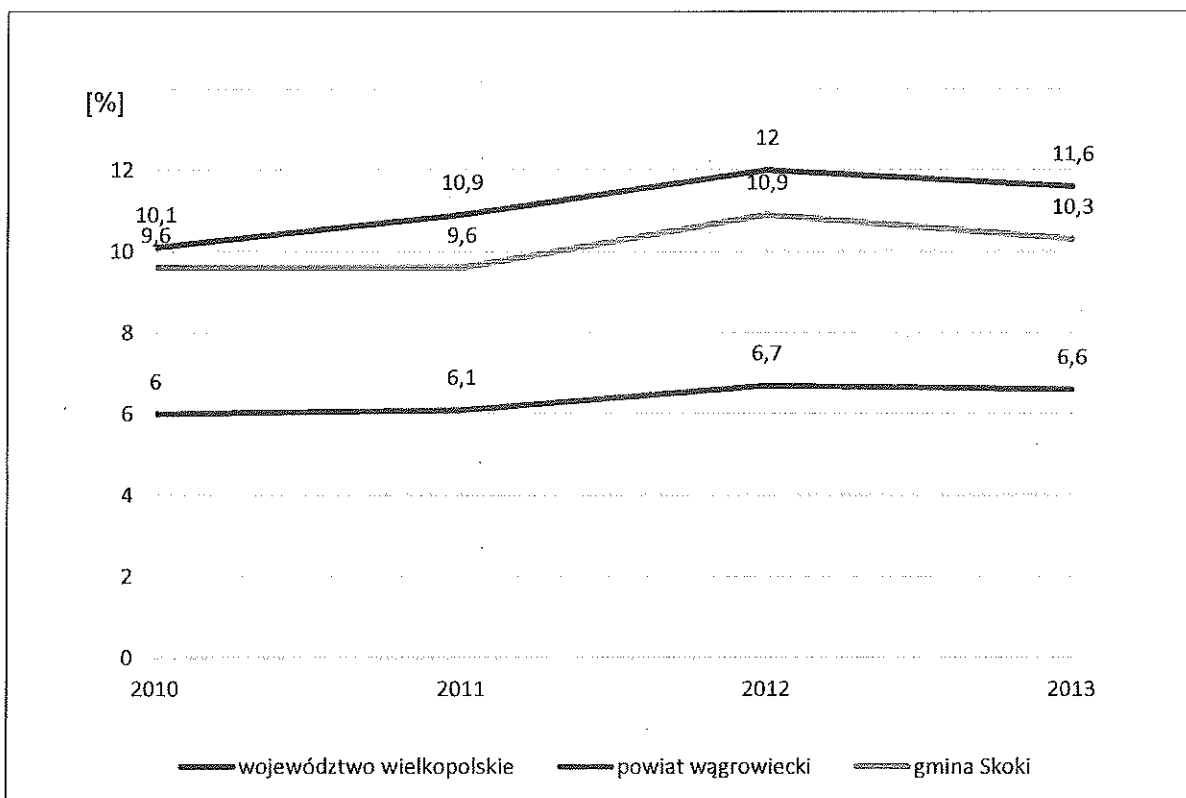
Według stanu na 31.12.2013 w ewidencji Powiatowego Urzędu Pracy w gminie Skoki pozostawało 626 bezrobotnych osób. W porównaniu do stanu z 31.12.2010 roku odnotowano wzrost liczby osób pozostających bez pracy, a zarejestrowanych w PUP o 57 osób, czyli 10,01%. W przeciwieństwie do powiatu i województwa wzrost bezrobocia w gminie Skoki nie jest znaczący. Szczegółowe informacje dotyczące liczby osób bezrobotnych na terenie gminy przedstawia Tabela 7.

Tabela 7 Liczba bezrobotnych w latach 2010-2013

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
gmina Skoki	569	570	653	626
powiat wągrowiecki	4 504	4 888	5 338	5 185
województwo wielkopolskie	135 172	134 954	147 902	144 832

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Rysunek 3 prezentuje statystykę, pokazującą udział bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym. Gmina Skoki wypada lepiej w tym zestawieniu niż powiat, a sam wskaźnik uległ niewielkiemu wzrostowi na przełomie lat 2010-2013.

Rysunek 3 Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim

w latach 2010-2013
Źródło: Bank Danych Lokalnych

W 2013 roku w gminie Skoki zarejestrowanych było 749 przedsiębiorstw. Na przełomie lat 2010-2013 ich liczba wzrosła o 46. Pod względem wielkości przedsiębiorstw w gminie Skoki przeważają mikroprzedsiębiorstwa, o zatrudnieniu niższym niż 10 osób. W 2013 roku w gminie zarejestrowanych było 713 mikroprzedsiębiorstw i stanowiły one ponad 95% wszystkich przedsiębiorstw. Na terenie gminy funkcjonowało 6 firm o zatrudnieniu ponad 50 osób i jedna zatrudniająca ponad 250 osób. Szczegółowe informacje w tym zakresie przedstawia Tabela 8.

Tabela 8 Liczba przedsiębiorstw działających na terenie gminy Skoki i powiatu wągrowieckiego w latach 2011-2013 w podziale na liczbę zatrudnianych pracowników

wyszczególnienie	2010		2011		2012		2013	
	gmina Skoki	powiat wągrowiecki	gmina Skoki	powiat wągrowiecki	gmina Skoki	powiat wągrowiecki	gmina Skoki	powiat wągrowiecki
0-9 osób	674	5 649	672	5 472	685	5 582	713	5 749
10-49 osób	27	279	24	276	24	264	29	265
50-249 osób	2	39	3	39	5	41	6	44
250-999 osób	0	2	0	2	1	3	1	3
1000 i więcej osób	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Według stanu na dzień 31.12.2013 na terenie gminy Skoki funkcjonowało 13 podmiotów sektora publicznego i 736 sektora prywatnego. W gminie nie funkcjonują obszary specjalnych stref ekonomicznych, parków technologicznych czy klastrów. Od roku 2011 zauważalny jest także trend spadku firm wyrejestrowanych z rejestru REGON. Firmy takie stanowią około 14% jednostek zaklasyfikowanych do tej grupy w powiecie wągrowieckim.

Tabela 9 Nowo zarejestrowane oraz wyrejestrowane podmioty gospodarcze w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim w latach 2011-2013

Wyszczególnienie		2010	2011	2012	2013
województwo wielkopolskie	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	38 182	33 847	35 353	35 507
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	22 378	33 055	24 255	25 865
powiat wągrowiecki	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	670	573	605	685
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	438	750	520	530
gmina Skoki	nowo zarejestrowane podmioty gospodarcze	93	71	78	103
	podmioty gospodarcze wyrejestrowane	50	80	73	76

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Najwięcej podmiotów działających na terenie gminy Skoki funkcjonuje w budownictwie, których w 2013 roku było 188. Udział firm sklasyfikowanych w tej branży wynosi 25,1% w łącznej liczbie przedsiębiorstw działających na terenie gminy. Następna co do liczebności reprezentowana jest branża handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów i samochodów, włączając motocykle z udziałem na poziomie 23,5%, a na kolejnych pozycjach uplasowały się przetwórstwo przemysłowe (8,01%)

oraz pozostała działalność usługowa, gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby (6,54%). W stosunku do 2010 roku największe ubytki firm zanotowano w handlu hurtowym i detalicznym, naprawie pojazdów i samochodów, włączając motocykle (6 firm).

Wiodąca funkcja w gminie Skoki to rolnictwo. Na terenie gminy nie ma przedsiębiorstw produkcyjnych, które działają ponadlokalnie. Prognozy dotyczące rozwoju w gminie Skoki zakładają jako główne kierunki turystykę i rekreację, rolnictwo, drobną wytwórczość i usługi oraz przetwórstwo rolno-spożywcze (Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020, 2014).

Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2007 w gminie Skoki w latach 2011-2013

Wyszczególnienie	2010	2011	2012	2013
Sekcja a – rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo, rybactwo	34	34	37	44
Sekcja B – górnictwo i wydobywanie	0	0	0	0
Sekcja C – przetwórstwo przemysłowe	52	50	49	60
Sekcja D – wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i powietrze do układów klimatyzacyjnych	1	0	0	0
Sekcja E – dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją	8	8	10	10
Sekcja F – budownictwo	186	180	178	188
Sekcja G – handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów i samochodów, włączając motocykle	182	180	177	176
Sekcja H – transport; gospodarka magazynowa	41	39	42	41
Sekcja i – działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	16	16	20	21
Sekcja J – informacja i komunikacja	6	7	11	13
Sekcja K – działalność finansowa i ubezpieczeniowa	20	20	20	22
Sekcja L – działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	15	18	18	17
Sekcja M – działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	28	36	36	34
Sekcja N – działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	21	16	15	17
Sekcja o – administracja publiczna, i obrona narodowa, obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	9	9	9	9
Sekcja P – edukacja	14	18	20	18
Sekcja Q – opieka zdrowotna i pomoc społeczna	13	13	15	20
Sekcja R – działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	10	9	10	10
Sekcja S – pozostała działalność usługowa	47	46	48	49
Sekcja T – gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby				
Sekcja U – organizacje i zespoły eksterytorialne	0	0	0	0

Źródło: Bank Danych Lokalnych

XVII.3.4. Budownictwo/mieszkalnictwo/rozwój przestrzenny

Na terenie gminy Skoki, według danych Głównego Urzędu Statystycznego z 2004 roku, znajdowało się 2 499 mieszkań, o łącznej powierzchni użytkowej wynoszącej 195 468 m².

Tabela 11 Zasoby mieszkaniowe

Wyszczególnienie	2004	2008	2010	2012
Mieszkania [szt.]	2 499	2 548	2 648	2 710
Powierzchnia użytkowa mieszkań [m ²]	195 468	202 534	221 431	230 296
Powierzchnia użytkowa na mieszkanie [m ²]	78,2	79,5	83,6	85,0
Powierzchnia użytkowa na osobę [m ²]	22,6	22,9	24,4	24,9

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Wśród tej liczby 2 384 mieszkania posiadały podłączenie do sieci wodociągowej. Do 2012 roku liczba mieszkań wzrosła o 211, które łącznie zajmowały 34 828 m². Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w badanej gminie wzrosła na przestrzeni ostatnich lat o 6,8 m² i wynosi 85 m². W gminie Skoki przeciętna powierzchnia użytkowa przypadająca na 1 osobę w 2012 roku wyniosła 24,9 m² i była niższa niż wartość wskaźnika dla województwa wielkopolskiego (26,3 m²).

Gmina Skoki charakteryzuje się przeciętnym, nieodbiegającym od innych terenów wiejskich wyposażeniem w zaplecze techniczno-sanitarne mieszkań. Większość mieszkań wyposażona jest w dostęp do bieżącej wody, ustępów splukiwanych, czy centralnego ogrzewania.

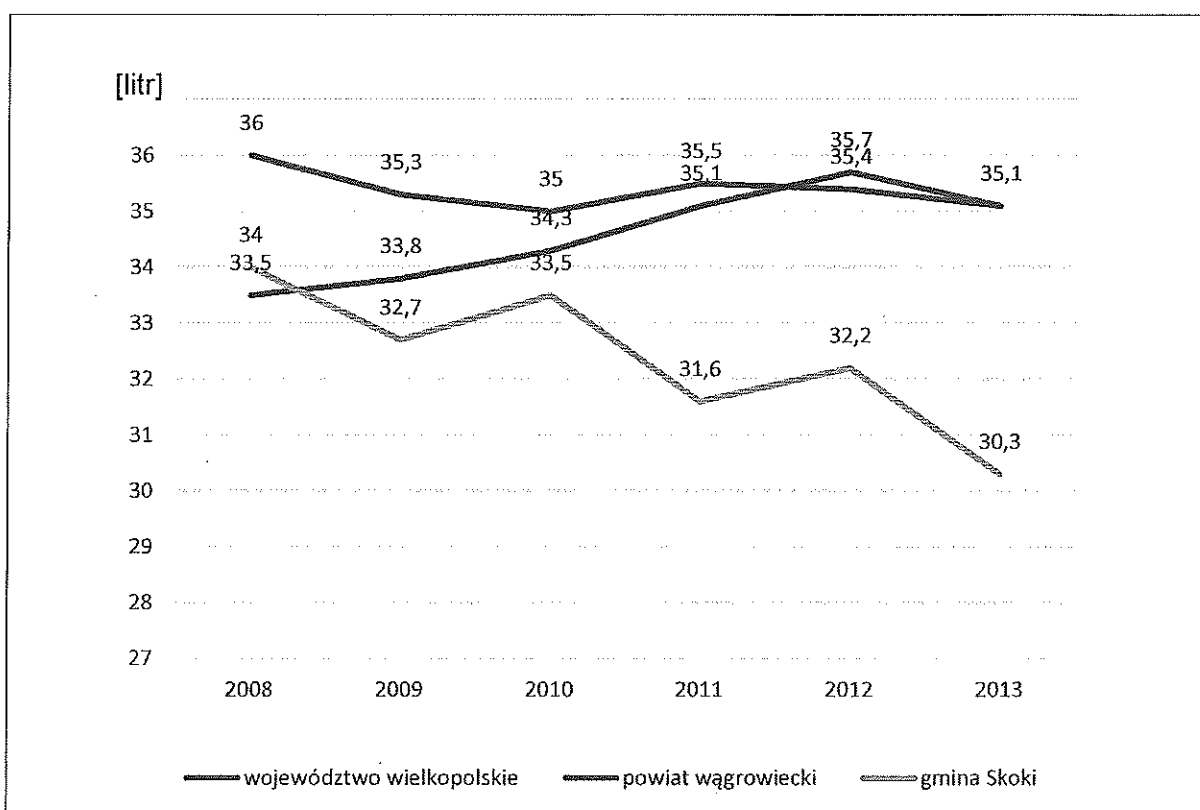
Tabela 12 Wyposażenie techniczno-sanitarne gminy Skoki

Wyszczególnienie	2004	2008	2010	2012
Wodociąg [szt.]	2 384	2 435	2 577	2 639
Ustęp splukiwany [szt.]	2 055	2 106	2 439	2 501
Łazienka [szt.]	1 989	2 040	2 295	2 357
Centralne ogrzewanie [szt.]	1 436	1 481	1 755	1 818

Źródło: Bank Danych Lokalnych

O rozwoju warunków bytowych w gminie świadczy statystyka udziału osób korzystających z kanalizacji w ogóle mieszkańców. W 2004 roku było to 42,37%, natomiast w roku 2012 sytuacja nieznacznie się poprawiła - 46,91%. Mimo zauważalnych inwestycji w tym zakresie, nadal osiągnięty współczynnik nie jest zadowalający i odbiega znacznie od średniej województwa wielkopolskiego (63,9%).

Zużycie wody na terenie gminy odbiega od średniej dla powiatu wągrowieckiego i systematycznie spada na przestrzeni lat 2008 – 2013. Przeciętnie mieszkańiec gminy Skoki zużywa 5 litrów wody mniej niż obywatel województwa wielkopolskiego.

Rysunek 4 Zużycie wody na 1 mieszkańca w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim w latach 2008-2013

Źródło: Bank Danych Lokalnych

XVII.3.5. Energetyka

Na terenie gminy Skoki dystrybucją gazu ziemnego zajmuje się Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. Oddział w Poznaniu, dystrybucją energii elektrycznej ENEA Operator Sp. z o.o. Oddział Dystrybucji Poznań.

XVII.3.5.1. Elektroenergetyka

Na terenie gminy Skoki wszystkie jednostki osadnicze są zaopatrzone w energię elektryczną. Gmina zasilana energetycznie jest przez sieć rozdzielczą średniego napięcia liniami napowietrznymi o napięciu 15 kV. Nie ma zlokalizowanych innych źródeł energii elektrycznej połączonych do systemu energetycznego zasilającego gminę Skoki. W fazie projektowej jest przebieg dwóch linii przesyłowych wysokiego napięcia 400 kV i 110 kV (Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020).

XVII.3.5.2. Oświetlenie uliczne

Według danych Urzędu Miasta i Gminy Skoki w skład oświetlenia ulicznego wchodziły lampy oświetlenia drogowego SGS 203 lub 202 o mocy 70 W, 100 W i 150 W. W okresie lat 2010-2013 ilość punktów świetlnych nie zmieniła się i wynosiła 1 063 sztuki. Roczne zużycie energii przez oświetlenie uliczne to 237 418 kWh.

XVII.3.5.3. Gazownictwo

Od 2010 roku gmina Skoki korzysta z gazu ziemnego doprowadzanego rozdzielczą siecią średniego ciśnienia z Wągrowca. Szacuje się, że na koniec roku 2014 z dostarczanego gazu korzystało 190 odbiorców.

Z informacji zamieszczonych na stronie internetowej Polskiej Spółki Gazownictwa O/Poznań wynika, że stopień gazyfikacji gminy Skoki wynosi obecnie 3,98%. Miejscowości, w których świadczone są usługi dystrybucji gazu: Antoniewo, Lechlin, Potrzebno, Roszkowo, Roszkówko, Rościno, Skoki.

XVII.3.5.4. Ciepłownictwo

Gmina Skoki nie posiada obecnie centralnego zaopatrzenia budownictwa mieszkaniowego i budynków użyteczności publicznej w energię ciepłą. Na terenie gminy nie działają zakłady produkujące ciepło ani jednostki zajmujące się jego dystrybucją. Głównym źródłem ogrzewania gospodarstw oraz podmiotów gospodarczych pozostają kotły c.o., a także paleniska w postaci pieców ceramicznych. W celach ciepłowniczych wykorzystywany jest przede wszystkim węgiel kamienny o różnej jakości, jednakże następuje stopniowe przechodzenie na inne paliwa, m.in. olej opałowy, biomasa. W celu ograniczenia zużycia paliw i energii w gminie należy zmniejszyć ilość potrzebnej energii użytkowej (poprzez termomodernizację budynków, zastosowanie termostatów, itp.) i końcowej przez zwiększenie sprawności źródła. Coraz częściej zmienia się kotłownie indywidualne opalane węglem na kotłownie olejowe. Choć kotły węglowe są tańsze w użytkowaniu niż kotły olejowe to nie zawsze zmiana paliwa wiąże się ze zmniejszeniem zużywanej energii (Program Ochrony Środowiska Miasta i Gminy Skoki na lata 2005-2012).

XVII.3.5.5. OZE

Według rejonizacji wykonanej przez H. Lorenc, pod względem zasobów energii wiatru gmina Skoki znajduje się w II strefie. Jest to korzystna strefa, a energia użyteczna wiatru wynosi na wysokości 10 m od 700 do 1 000 kWh/m²/rok. Jednak nie zaleca się budowy elektrowni wiatrowych z uwagi na średnią miesięczną prędkość wiatru wynoszącą do 4 m/s. Jednak nie oznacza to braku opłacalności wykorzystywania energii wiatru w indywidualnych instalacjach np. do osadników oczyszczalni ścieków, napędów urządzeń rolniczych czy do młynów napowietrzających zbiorniki wodne. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy wskazano teren o powierzchni 2 ha przeznaczony pod lokalizację farm wiatrowych.

Aktualnie w gminie Skoki nie ma zainstalowanych małych elektrowni wodnych. Możliwość takiej instalacji o mocy kilkunastu kW występuje w rejonie centralnym gminy na rzece Mł. Welna w okolicach miejscowości Rakojady i Kakulin.

XVII.3.6. Jakość powietrza

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje co roku oceny poziomów substancji w powietrzu danej strefy, a następnie dokonuje klasyfikacji stref pod kątem określonego

zanieczyszczenia. W województwie wielkopolskim wyznaczone zostały trzy strefy, dla których co roku przeprowadzana jest ocena jakości powietrza.

W wyniku wykonanej w 2012 roku rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim, dokonano klasyfikacji stref, w których dotrzymane lub przekroczone były przewidziane prawem poziomy dopuszczalne, docelowe oraz poziomy celu długoterminowego.

Podstawę klasyfikacji stref w oparciu o wyniki rocznej oceny jakości powietrza stanowią:

dopuszczalny poziom substancji w powietrzu;
dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji;
poziom docelowy;
poziom celu długoterminowego.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomu dopuszczalnego, poziomu docelowego, poziomu celów długoterminowych.

Analiza wykazała, że w 2012 roku ze względu na stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla do poziomu dopuszczalnego oraz arsenu, kadmu, niklu do poziomu docelowego wszystkie strefy zaliczono do klasy A. W przypadku poziomu docelowego dla ozonu strefę wielkopolską zaklasyfikowano do klasy C, zaś pozostałe strefy do klasy A. Stwierdzono również przekroczenie wartości normatywnej ozonu ($120 \mu\text{g}/\text{m}^3$) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Zwraca uwagę także fakt, że z uwagi na przekraczanie poziomów dopuszczalnych (dla 24 godzin) stężenia pyłu PM₁₀ wszystkie strefy zaliczono do klasy C. W przypadku pyłu PM_{2,5}, zawierającego cząstki o średnicy mniejszej niż 2,5 mikrometra, które mogą docierać do górnych dróg oddechowych, płuc oraz przenikać do krwi, strefę aglomeracja poznańska i strefę wielkopolską zaliczono do klasy A, natomiast strefę miasto Kalisz zaliczono do klasy C. W 2012 roku stwierdzono także przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)piranu, a oceniane strefy zaliczono do klasy C (Raport o Stanie Środowiska w Wielkopolsce w roku 2012).

Tabela 13 Klasyfikacja stref w województwie wielkopolskim z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia

Nazwa strefy	Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji											
	NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM _{2,5}	pył PM ₁₀	BaP	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
powiat wągrowiecki	A	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C
strefa wielkopolska	A	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C

Źródło: Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2012.

Jakość powietrzna powiatu wągrowieckiego monitorowana jest na terenie samego powiatu oraz innych stanowiskach pomiarowych strefy wielkopolskiej. Badania, które przeprowadzono w roku 2012 w odniesieniu do poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomu celu długoterminowego, pozwoliły na zakwalifikowanie powiatu wągrowieckiego do niższych klas:

do klasy A – dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, pyłu PM_{2,5} oraz metali oznaczanych w pyłe PM₁₀;

do klasy C – ze względu na wynik oceny ozonu, pyłu PM₁₀ i benzo(α)pirenu oznaczanego w pyłe PM₁₀. W przypadku pyłu PM₁₀ podkreślić należy, że odnotowywane są tylko przekroczenia dopuszczalnego poziomu dla 24-godzin. Na żadnym stanowisku nie odnotowano przekroczeń stężenia średniego dla roku.

Stwierdzono również przekroczenie wartości normatywnej ozonu (120 µg/m³) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020 (Informacja o Stanie Środowiska i Działalności Kontrolnej Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Powiecie Wągrowieckim w roku 2012).

Zanieczyszczenia powietrza coraz częściej są nie tylko domeną wielkich miast i konurbacji, lecz stają się także istotnym problemem mniejszych miejscowości oraz wsi. Na jakość powietrza atmosferycznego główny wpływ mają: gospodarstwa domowe, emisja zanieczyszczeń z dużych zakładów przemysłowych, emisja zanieczyszczeń z lokalnych kotłowni i palenisk, emisja zanieczyszczeń z lokalnych zakładów wytwórczych i usługowych, emisja zanieczyszczeń z pojazdów samochodowych. Źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w gminie Skoki, ze względu na charakterystykę obszaru, są aktualnie kotłownie indywidualne i zakładów produkcyjno-usługowych. Emisja zanieczyszczeń jest niewspółmiernie wysoka w porównaniu do ilości wytwarzanej energii. Sytuację powyższą warunkuje rodzaj używanego paliwa oraz niedoskonałość procesu spalania. Zanieczyszczenia emitowane przez kotłownie węglowe domów mieszkalnych, powodują znaczące zanieczyszczenie środowiska zwłaszcza w okresie grzewczym w zakresie stężeń najpopularniejszych związków tj. dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, pyłów, węglowodorów, sadzy i benzo(α)pirenu.

Istotnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego na terenie gminy jest również ruch samochodowy. Pojazdy emitują gazy spalinowe zawierające głównie dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory oraz pyły zawierające związki ołowiu, niklu, miedzi, kadmu. Oddziaływanie tych zanieczyszczeń na środowisko zaznacza się zwłaszcza w najbliższej odległości od dróg.

Pośredni wpływ na powstające zanieczyszczenia powietrza mają także:

niska świadomość społeczności lokalnej w zakresie edukacji ekologicznej;
niska stopa życia generująca spalanie tańszych paliw o niższej jakości;
niedostateczny poziom wykorzystania możliwości finansowania działań mających na celu ograniczenie emisji.

Tabela 14 Dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Dopuszczalna częstość przekraczania poziomu dopuszczalnego w roku kalendarzowym	Termin osiągnięcia poziomów dopuszczalnych
pył zawieszony $\text{PM}_{2,5}$	rok kalendarzowy	25	-	2015
		20	-	2020
pył zawieszony PM_{10}	24 godziny	50	35 razy	2005
	rok kalendarzowy	40	-	2005
benzo(a)piren	rok kalendarzowy	1 ng/m^3	-	2013

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031)

Tabela 15 Poziomy informowania i poziomy alarmowe dla pyłów

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom w powietrzu w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	
pył zawieszony PM_{10}	24 godziny	300	Poziom alarmowy
		200	Poziom informowania

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r., poz. 1031)

Zgodnie z badaniami jakości powietrza przeprowadzonymi dla strefy wielkopolskiej, których wyniki zaprezentowano w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, na terenie gminy nie odnotowuje się przekroczeń zanieczyszczeń do powietrza, zatem nie wyznaczono dla niej celów redukcyjnych.

XVII.3.7. Transport

Miasto Skoki zlokalizowane jest przy drodze wojewódzkiej nr 196 w odległości 45 km od Poznania. Przez obszar gminy Skoki przebiegają dwie drogi wojewódzkie:

nr 196 Poznań – Murowana Goślina – Wągrowiec;
nr 197 Sława Wlkp. – Rejowiec, Kiszewo, Gniezno.

Drogi powiatowe przebiegające przez teren gminy Skoki:

nr 32 306 Skoki – Glinno – Jagniewice;
nr 32 308 Roszkowo – Chociszewo;
nr 32 327 Skoki – Potrzebno;
nr 32 328 Skoki – Rościno – Lechlin;

nr 32 331 Sławica - Niedźwiedziny – Dzwonowo;
nr 32 332 Rejewiec – Stawiany – Pawłowo Skockie;
nr 32 333 Glinno – Wysoka;
nr 32 334 Wysoka – Młynki – Pawłowo Skockie;
nr 32 335 Skoki – Raczkowo – Pomarzanki;
nr 32 336 Kuszewo – Pomarzanki;
nr 32 337 Skoki – Kakulin;
nr 32 340 Łosiniec;
nr 32 360 Skoki – Potrzebanowo.

Mimo licznych inwestycji mających na celu podniesienie jakości dróg wciąż większość tras gminnych i powiatowych nie odpowiada przepisom i wymogom technicznym zamieszczonych w ustawie o drogach publicznych. Wpływa to na częstsze przestoje, utrudnienia w prowadzeniu pojazdu i większą emisję zanieczyszczeń do atmosfery. Ostatnio zakończone inwestycje to modernizacja dróg w Lechlinie, Potrzebanowie i Skokach oraz budowa nowych dróg w Budziszewicach i Niedźwiedzinach o ogólnej długości 2130 mb. Zakończono również budowę Centrum Targowo-Parkingowego w Skokach. Dzięki tym pracom poprawiono stan techniczny dróg, skrócił się czas dojazdów, nowa kanalizacja deszczowa pozwoliła na lepsze zbieranie wód deszczowych z powierzchni drogi, zmniejszył się poziom hałasu i emisji spalin, a nowe chodniki i parkingi przyczyniły się do uporządkowania przestrzeni miejskiej i poprawy bezpieczeństwa ludności (www.gmina-skoki.pl, 2014).

Linie kolejowe na terenie gminy Skoki:

linia Poznań – Bydgoszcz;
linia Sława Wlkp. – Gniezno – Winiary;
linia Skoki – Janowiec Wlkp.

Linie autobusowe na terenie gminy Skoki:

Poznań – Wągrowiec;
Poznań – Mieścisko;
Skoki – Gniezno;
Bytów – Poznań;
Poznań – Grudziądz;
Chojnice – Poznań;
Wągrowiec – Bliżyce (Program Ochrony Środowiska Miasta i Gminy Skoki na lata 2005–2012).

Tabela 16 Sieć drogowa gminy Skoki

Rodzaj drogi	gmina Skoki
Drogi krajowe [km]	b.d.
Drogi wojewódzkie [km]	20,9
Drogi powiatowe [km]	89,2
Drogi gminne [km]	158
Pozostałe	b.d.

Źródło: Urząd Miasta i Gminy Skoki

XVII.3.8. Gospodarka odpadami

System gospodarki odpadami komunalnymi ograniczony jest do gromadzenia odpadów komunalnych w sposób selektywny i nieselektywny. Odpady zbierane nieselektywnie kierowane są do unieszkodliwienia na składowiskach odpadów, zaś odpady zbierane selektywnie przekazywane są do odzysku i recyklingu. Zadania z zakresu zbierania odpadów komunalnych mogą być realizowane przez firmy zewnętrzne:

REMONDIS Sanitech Poznań Sp. z o.o. Oddział w Wągrowcu;
Przedsiębiorstwo Komunalno-Transportowe ORDO Marek Friebe, Czerwonak;
EKO – TOM Turguła Sp. Jawna, Poznań;
Zakład Usług Komunalnych i Transportowych Henryk Siwiński, Rogoźno;
P.P.H.U. Wspólnota S.C. Anna Michalska & Mieczysław Jarzembowski, Skoki;
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe LS-PLUS Sp. z o.o., Plewiska (www.gmina-skoki.pl, 2014).

Na przełomie lat 2010-2012 masa odebranych odpadów z gospodarstw domowych w gminie Skoki wzrosła o 2,41%. Ilość odpadów przypadających na jednego mieszkańca gminy zwiększyła się bowiem o 0,6 kg.

Tabela 17 Zestawienie zbiorcze danych o rodzajach i ilości odebranych odpadów komunalnych w latach 2010-2012

Wyszczególnienie	Masa odebranych odpadów [Mg]		Budynki mieszkalne objęte zbieraniem odpadów z gospodarstw domowych	Odpady z gospodarstw domowych przypadające na 1 mieszkańca
	z gospodarstw domowych	ogółem		
2010	818,95	1 025,10	1 360	90,7
2011	847,64	1 134,35	1 411	92,9
2012	838,71	1 137,14	1 571	91,3

Źródło: Bank Danych Lokalnych

Osiągnięty w roku 2013 poziom recyklingu i przygotowania do ponownego użycia następujących frakcji odpadów komunalnych: papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła wynosi 22%.

Zmieszane odpady komunalne z terenu gminy Skoki do kwietnia 2015 roku kierowane były do składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Studzieńcu, gmina Rogoźno. Od maja 2015 roku odpady trafiają do Międzygminnego Składowiska Odpadów Komunalnych Sp. z o.o. znajdującego się w obrębie wsi Kopaszyn – Toniszewo – Nowe, gmina Wągrowiec.

Odpady zielone przekazywane są spółce wodno-ściekowej GWDA Sp. z o.o. z Pily (www.gmina-skoki.pl, 2014).

XVII.4. ANALIZA SWOT

Podsumowaniem analizy uwarunkowań oraz dokumentów strategicznych i planistycznych jest analiza SWOT. Analiza ta prezentuje zidentyfikowane czynniki wewnętrzne: silne strony (S – strengths), słabe strony (W – weaknesses) oraz czynniki zewnętrzne: szanse (O – opportunities) i zagrożenia (T – threats), które mają, albo mogą mieć wpływ na realizację w gminie działań w zakresie zrównoważonej energii i ograniczania emisji. Wyniki analizy SWOT są podstawą do planowania działań w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych w gminie. Silne strony i szanse są czynnikami sprzyjającymi realizacji planu, natomiast słabe strony oraz zagrożenia wpływają na ryzyko niepowodzenia konkretnych działań, bądź całego planu. W związku z tym, zaplanowane w niniejszym dokumencie działania koncentrują się na wykorzystaniu szans i mocnych stron, przy jednoczesnym nacisku na minimalizację zagrożeń.

Tabela 18 Analiza SWOT – uwarunkowania realizacji celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w gminie Skoki

	(S) SILNE STRONY	(W) SŁABE STRONY
UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE	▪ rozwijająca się możliwa do użytkowania przez społeczność lokalną infrastruktura techniczna; ▪ sukcesywny spadek stężeń średniorocznych SO₂; ▪ eliminacja spalania paliw stałych w obiektach użyteczności publicznej; ▪ systematyczny spadek emisji gazów; ▪ promowanie i rozbudowa transportu rowerowego i pieszego; ▪ wzrastająca świadomość obywatelska i ekologiczna mieszkańców; ▪ stopniowe uwalnianie miasta od części ruchu tranzytowego; ▪ potencjał wykorzystania energii odnawialnej; ▪ duża powierzchnia terenów zielonych i jezior na terenie gminy – Park Krajobrazowy „Puszcza Zielonka”; ▪ brak przemysłu uciążliwego dla środowiska; ▪ rozwiązany problem składowania odpadów poza terenem gminy; ▪ mała gęstość zaludnienia; ▪ świadomość władz o konieczności planowego rozwoju przestrzennego i gospodarczego miasta i gminy.	▪ przekroczenia dopuszczalnej częstości występowania stężeń ponadnormatywnych 24-godzinnych pyłów PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu; ▪ emisja zanieczyszczeń pochodzących z komunikacji; ▪ problem niskiej emisji, generowanej głównie z indywidualnych systemów grzewczych; ▪ niewielki potencjał energii odnawialnej na terenie gminy; ▪ stosunkowo wysokie ceny nośników energii; ▪ upowszechnienie się biomasy jako paliwa stałego w źródłach niskiej emisji; ▪ ograniczone środki finansowe na realizację zadań z zakresu ochrony powietrza; ▪ brak narzędzi prawnych umożliwiających nakładanie na osoby fizyczne obowiązku wymiany kotłów węglowych na ekologiczne źródła grzewcze; ▪ brak integracji systemów baz danych w zakresie transportu; ▪ niska świadomość ekologiczna społeczeństwa; ▪ brak aktualnego programu ochrony środowiska; ▪ duży udział dróg o nawierzchni gruntowej.

UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE	(O) SZANSE	(T) ZAGROŻENIA
	▪ inwestycje realizowane w ramach PGN spowodują zapotrzebowanie na siłę roboczą, co zmniejszy poziom bezrobocia w regionie; ▪ krajowe zobowiązania dotyczące zapewnienia odpowiedniego poziomu energii odnawialnej i biopaliw na poziomie krajowym, w zużyciu końcowym; ▪ wymagania dotyczące efektywności energetycznej i OZE (dyrektywy UE); ▪ wzrastająca presja na racjonalne gospodarowanie energią i ograniczanie emisji w skali europejskiej i krajowej; ▪ rozwój technologii energooszczędnych oraz ich coraz większa dostępność; ▪ wzrost cen nośników energii powodujący presję na ograniczenie końcowego zużycia energii; ▪ wzrost świadomości ekologicznej wśród mieszkańców; ▪ wzrost udziału energii odnawialnej w skali kraju do 15% w końcowym zużyciu energii w roku 2020 (według wymogów UE); ▪ zmiana bilansu zużycia nośników energii w stronę większego udziału nośników mniej polutogennych; ▪ uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań przepisów ochrony środowiska i gospodarki wodnej, wyników monitoringu; ▪ nowa perspektywa unijna 2014-2020 jako wsparcie dla inwestycji w OZE, termomodernizację i rozbudowę sieci ciepłowniczej, fundusze zewnętrzne i rządowe na działania na rzecz efektywności energetycznej i redukcji emisji; ▪ rozwój technologii energooszczędnych oraz ich coraz większa dostępność (np. tanie świetłówki energooszczędne).	▪ możliwość braku dofinansowania dla części planowanych działań ze względu na ograniczone środki; ▪ brak kompromisu w skali globalnej co do porozumienia w sprawie celów redukcji emisji GHG i osłabienie roli polityki klimatycznej UE; ▪ ogólnokrajowy trend wzrostu zużycia energii elektrycznej; ▪ kryteria zadłużenia samorządów niekorzystne dla prowadzenia inwestycji w mieście; ▪ brak aktualnych regulacji prawnych - zagrożona realizacja wypełnienia celów wskaźnikowych OZE (15%) w skali kraju; ▪ przewidywane utrzymywanie się wysokich cen gazu (lub wzrost cen); ▪ niekorzystne zjawiska ekonomiczne np. kryzys finansowy; ▪ nietrwałe warunki ekonomiczne (nierentowność produkcji rolnej).

Źródło: Opracowanie własne

XVII.5. IDENTYFIKACJA OBSZARÓW PROBLEMOWYCH

Na podstawie analizy stanu istniejącego należy wskazać następujące obszary problemowe w gminie Skoki, w kontekście realizacji strategii niskoemisyjnej:

1. Energetyka – źródła energii.
2. Budownictwo i mieszkalnictwo – stan zabudowy mieszkaniowej.
3. Transport – natężenie ruchu.
4. Jakość powietrza – przekroczenia norm stężeń zanieczyszczeń w powietrzu.

XVII.5.1. Energetyka

Na podstawie analizy stanu obecnego zidentyfikowano następujące problemy w zakresie energetyki:

zły stan techniczny sieci ciepłowniczej, elektrycznej;
niska skala wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
znaczny poziom niskiej emisji emitowany z indywidualnych systemów grzewczych,
obserwowany głównie w okresie zimowym;
niedostateczna promocja ekologicznych źródeł zaopatrzenia obiektów mieszkalnych
w energię;
brak dywersyfikacji źródeł energii elektrycznej i ciepłej o znaczeniu systemowym
w postaci alternatywnych źródeł energii.

Na terenie gminy Skoki sieć energetyczna jest dobrze rozwinięta, jednak niezbędne jest przeprowadzenie prac modernizacyjnych, aby zwiększyć rezerwy mocy. Należałoby również wymienić linie napowietrzne na nowocześniejsze kable ziemne i rozbudować stacje transformatorowe (Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na terenie Miasta i Gminy Skoki w latach 2006 - 2013).

Wzrost efektywności wytworzenia, dostarczenia i użytkowania energii oraz unowocześnienia całego sektora elektroenergetyki będzie możliwy, jeśli ograniczy się przesył energii liniami 110 kV na dalsze odległości, zmodernizuje sieci średniego i niskiego napięcia.

Rozwój elektroenergetyki upatruje się we wzroście udziału energii odnawialnej poprzez wykorzystanie odnawialnych źródeł energii ciepłej, takich jak kotłownie na biomasę, elektrownie wiatrowe, kolektory słoneczne czy pompy ciepła. Poczyniono już pewne kroki co do przeznaczenia obszaru terenu rolnego pod lokalizację wież elektrowni wiatrowych (Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Skoki).

Rozbudowa sieci ciepłowniczej w gminie Skoki w ostatnim czasie nie była priorytetem. Mieszkańcy byli zaopatrywani w ciepło ze źródeł indywidualnych. Tutaj jednak zmierza się do zminimalizowania spalania paliw stałych w indywidualnych systemach grzewczych oraz zwiększenia wykorzystania proekologicznych źródeł ogrzewania przez mieszkańców i podmioty gospodarcze. Ważnymi inicjatywami podejmowanymi w tym celu są: wykorzystanie paliwa gazowego, energii elektrycznej i źródeł energii odnawialnej. Do tej pory zastępowanie węgla do celów grzewczych innymi nośnikami energii, np. gazowym spowodowało wyraźną poprawę stanu powietrza w zakresie emisji SO₂.

XVII.5.2. Budownictwo i mieszkalnictwo

W gminie Skoki wysoki odsetek stanowią mieszkania zbudowane z początkiem 1910 roku (Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na terenie Miasta i Gminy Skoki w latach 2006 - 2013). Jest to problem ze względu na dużą energochłonność budynków zarówno w sektorze komunalnym jak i użyteczności publicznej.

Do tej pory, niewielki procent zabudowy poddany został termomodernizacji. Najważniejszą potrzebą energetyczną związaną z lokalami mieszkalnymi jest ogrzewanie oraz przygotowanie ciepłej wody użytkowej. Ten aspekt stanowi ponad 80% łącznego zapotrzebowania na energię, a pozostała część to przygotowanie pożywienia, oświetlenie czy zasilanie urządzeń elektrycznych. Już dzięki tej statystyce widoczna jest kluczowa rola dywersyfikacji źródeł ocieplania budynków w długookresowej strategii gospodarki niskoemisyjnej miasta. Tak znaczna partycypacja ogrzewania wynika przede wszystkim z nadmiernych strat ciepła jakimi charakteryzują się budynki. Niedostateczna izolacja termiczna i przenikanie ciepła przez przegrody zewnętrzne generuje konieczność dodatkowego spalania i w następstwie wytwarzania substancji szkodliwych. Kolejną przyczyną znacznych strat energii jest niska sprawność instalacji grzewczych. Dotyczy to przede wszystkim przestarzałych lokalnych źródeł ciepła, a także węzłów cieplnych występujących w instalacjach zaopatrywanych w ciepło z kotłowni w budynkach. Indywidualne instalacje grzewcze są często rozregulowane i nie spełniają obowiązujących norm prawnych, rury pokrywają osady stałe, a całość obiegu jest źle izolowana. Dużym problemem są także ograniczone możliwości łatwej modyfikacji i dostosowania do zmieniających się warunków pogodowych omawianych instalacji.

Środkiem umożliwiającym skuteczną walkę ze zidentyfikowanym problemem jest ingerencja budowlana, mająca na celu poprawę efektywności energetycznej obiektów poprzez gruntowną termomodernizację. Do najważniejszych zadań zalicza się:

- docieplenie ścian zewnętrznych, podłóg, dachów i stropodachów;
- wymianę okien oraz drzwi wejściowych;
- modernizację instalacji wentylacyjnej i/lub klimatyzacyjnej;
- modernizację instalacji grzewczej.

Docieplenie przegród zewnętrznych polega na pokryciu istniejących grodzi warstwą materiału termoizolacyjnego, najczęściej jest nim styropian bądź wełna mineralna. Wymiana okien, drzwi bądź wrót garażowych wiąże się ze zmianą bilansu powietrza wentylacyjnego – należy zwrócić uwagę na właściwą ilość powietrza nawiewanego aby nie został zachwiany wymagany poziom wymiany powietrza.

Wspomniane wyżej działania nie są łatwe do wdrożenia w budynkach mieszkalnych z uwagi na wysokie koszty i długi okres zwrotu z inwestycji oraz mieszaną strukturę indywidualnych źródeł ciepła funkcjonującą w budynkach mieszkalnych. Istotnym kierunkiem jest zwiększanie świadomości ekologicznej mieszkańców np. poprzez podejmowane działania edukacyjne publikowane przez różne środki masowego przekazu.

XVII.5.3. Jakość powietrza

W wyniku pomiarów dokonanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska „strefę wielkopolską”, w której skład wchodzi gmina Skoki, zostało stwierdzone

przekroczenie średniego rocznego poziomu docelowego benzo(α)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀. W konsekwencji obszar ten został zaklasyfikowany do klasy C. Klasa ta zostaje przypisana, jeżeli stężenia substancji na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji.

Na terenie gminy Skoki stan czystości powietrza zależy m. in. od:

warunków meteorologicznych oraz transportu zanieczyszczeń z miasta Poznań;
warunków technicznych emisji i wielkości emitowanych zanieczyszczeń;
topografii miasta i gminy;
przemian fizyko-chemicznych w powietrzu emitowanych zanieczyszczeń.

Źródła zanieczyszczeń powietrza w gminie Skoki, które mają wpływ na stan czystość powietrza to:

energetyczne czyli kotłownie w zakładach pracy, budynkach mieszkalnych, w warsztatach rzemieślniczych, w zakładach usługowych, które emitują benzo(α)piren, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, pył i sadzę;

technologiczne czyli wszelkie warsztaty ślusarskie, stolarskie, lakiernicze, stacje benzynowe, betoniarnie i zakłady kamieniarskie, które emitują pył, związki węglowodorowe, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, sadzę, benzo(α)piren;

mobilne, które emitują ołów, sadzę, związki węglowodorowe, dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla;

zabiegi agrotechniczne, które emitują aerozole i pyły.

Teren gminy najbardziej narażony jest na występowanie niskiej emisji, której przyczyną jest spalanie paliw o niskiej jakości. Jak już wspominaliśmy, niewielka ilość zabudowy mieszkalnej została poddana termomodernizacji, gdzie zamontowano ogrzewanie olejowe, które znacząco ogranicza emisję zanieczyszczeń.

Z uwagi na to, iż gmina Skoki nie jest zgazyfikowana, poważny wpływ na zanieczyszczenie powietrza mają lokalne kotłownie, w dużej mierze przestarzałe, wykorzystywane do potrzeb centralnego ogrzewania. Kolejne to piece węglowe w indywidualnych gospodarstwach domowych, które nie posiadają żadnych zabezpieczeń czy urządzeń ochrony powietrza oraz małe przedsiębiorstwa wykorzystujące węgiel w swoich procesach technologicznych. Wiele do życzenia pozostawiają również urządzenia grzewcze posiadające niską sprawność, a do tego niejednokrotnie spala się w nich odpady np. komunalne, które są źródłem emisji dioksyn.

Do poważnych obciążeń powietrza atmosferycznego zanieczyszczeniami należy komunikacja. Przy spalaniu paliw powstają zanieczyszczenia gazowe, pyły to wynik zużywania się elementów pojazdów. Głównie źródło emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych to drogi wojewódzkie, następnie powiatowe i gminne, na których odbywa się transport ciężki.

Zanieczyszczenie powietrza to zły stan zdrowia mieszkańców i jakości życia. Jako główne kierunki działań w tym obszarze można wskazać:

ograniczenie emisji sektora bytowego, poprzez realizację działań termomodernizacyjnych i modernizacji źródeł ciepła;
ujęcie konieczności modyfikacji emisji sektora bytowego w dokumentach strategicznych o zasięgu lokalnym;
edukacja ekologiczna – zwiększanie świadomości społeczeństwa na temat zagrożeń dla zdrowia wynikających z emisji benzo(α)pirenu podczas spalania paliw stałych;
przejście na ogrzewanie olejowe;
promocja ruchu rowerowego połączona z budową ścieżek rowerowych;
zmiana organizacji ruchu drogowego;
stosowanie zasad „zielonych zamówień publicznych”;
zwiększenie poziomu wykorzystania odnawialnych źródeł energii.

XVII.5.4. Transport

Natężenie ruchu w gminie Skoki jest nie tylko bezpośrednio uciążliwe dla mieszkańców, ale również w dużym stopniu wpływa na natężenie hałasu, przekroczenia stężeń zanieczyszczeń oraz deprecjonuje atrakcyjność turystyczną regionu. Przez miasto i gminę Skoki przebiegają drogi wojewódzkie łączące ją bezpośrednio z Poznaniem i Gnieznem.

Głównymi problemami na terenie gminy Skoki, związanymi z transportem są:

nadmierne obciążenie dróg w centrum miasta;
nasilony ruch tranzytowy;
niedostatecznie rozwinięta struktura dróg rowerowych i szlaków pieszych;
ograniczona promocja korzyści płynących z korzystania z transportu zbiorowego i rowerowego;
stosunkowo wysoka emisja zanieczyszczeń gazowych oraz pyłowych emitowanych przez pojazdy transportu prywatnego.

Aby to zmienić należałoby wykorzystać szereg narzędzi mających na celu redukcję emisji zanieczyszczeń i hałasu. Należą do nich:

stosowanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych (ciche nawierzchnie, wymiana włazów studzienek) oraz zwiększenie powierzchni zieleni przydrożnej;
wprowadzenie obejść miejscowości gminnych, co skutkuje przeniesieniem ruchu tranzytowego z miasta;
rozwój zintegrowanego systemu kierowania ruchem ulicznym, warunkujący zwiększenie przepustowości oraz płynności ruchu drogowego;
systematyczne zwiększanie roli lokalnego transportu kolejowego;
poprawa standardów technicznych nawierzchni drogowej;
promocja środków transportu zbiorowego oraz działania edukacyjne dla kształtowania proekologicznych zachowań komunikacyjnych („Europejski Dzień bez Samochodu”, „ECO Driving”).

Niestety presja rozwoju motoryzacji jest na tyle duża, że mimo działań na rzecz zmniejszenia emisji zanieczyszczeń ze źródeł mobilnych nie można powiedzieć o znaczącym zaobserwowaniu tendencji spadkowej udziału tychże zanieczyszczeń do emisji całkowitej. Do tego dochodzi jeszcze hałas komunikacyjny, który na terenie

gminy Skoki ma na szczęście nieduży zasięg i pozostaje w większości przypadków w granicach pasów drogowych.

XVII.6. ASPEKTY ORGANIZACYJNE I FINANSOWE

Aspekty organizacyjne i finansowe realizacji PGN obejmują struktury organizacyjne, przydzielone zasoby ludzkie oraz zaangażowanie zainteresowanych stron. Skuteczność realizacji celów założonych w niniejszym Planie jest w dużej mierze uzależniona od zapewnienia odpowiedniego wsparcia władz Gminy.

XVII.6.1. Koordynacja PGN i struktury organizacyjne

Plan jest realizowany z wykorzystaniem struktur organizacyjnych Urzędu. W ramach zarządzania działaniami zaprojektowanymi w Planie, powinny zostać wskazane zakresy odpowiedzialności poszczególnych jednostek, w zakresie gromadzenia i weryfikacji danych oraz monitorowania kierunków działań, uwzględniania postanowień zapisów dokumentów strategicznych, zamówień publicznych i kosztów realizacji zaproponowanych zadań. Odpowiedzialność za skuteczne opracowanie i wdrożenie Planu ponosi Burmistrz, jednak właściwe zarządzanie dokumentem PGN wymaga koordynacji działań przez wiele podmiotów.

Docelowo, w strukturze organizacyjnej Urzędu powinno funkcjonować stanowisko osoby odpowiedzialnej za realizację PGN i koordynację działań - Koordynator Planu gospodarki niskoemisyjnej. Rolą koordynatora PGN będzie nadzorowanie skutecznej realizacji celów i kierunków działań wyznaczonych w PGN, jak również monitoring i raportowanie wdrażania PGN w Gminie. Do zadań Koordynatora PGN powinno należeć:

- nadzorowanie realizacji celów i kierunków działań wyznaczonych w PGN;
- weryfikacja i aktualizacja harmonogramu wdrażania PGN;
- monitoring postępów realizacji poszczególnych działań i osiągniętych rezultatów;
- sporządzanie raportów z przeprowadzanych działań;
- przygotowanie analiz o stanie energetycznym Gminy i podejmowanych działaniach ukierunkowanych na redukcję emisji zanieczyszczeń;
- identyfikacja potrzeb pozyskania zewnętrznego wsparcia na realizację inwestycji ograniczających emisję zanieczyszczeń, podnoszących efektywność energetyczną i budujących świadomość społeczną;
- inicjowanie udziału w unijnych i międzynarodowych programach i projektach z zakresu ochrony powietrza i efektywnego wykorzystania energii wraz z prowadzeniem tych projektów;
- przygotowanie planów termomodernizacyjnych dla obiektów gminnych i współpraca w tym zakresie z jednostkami organizacyjnymi Gminy;
- inicjowanie wykonania audytów energetycznych, projektów termomodernizacyjnych dla obiektów gminnych i prywatnych;
- prowadzenie bazy danych o gospodarce energetycznej obiektów Gminy poprzez bieżący rejestr kosztów i wielkość zużycia energii oraz weryfikacja ogólnych informacji o obiektach gminnych;

- rozpowszechnianie dobrych praktyk zewnętrznych oraz informacji na temat rezultatów wdrożonych programów i działań;
- prowadzenie punktu informacyjnego dla mieszkańców i podmiotów na temat rozwiązań w zakresie efektywności energetycznej i OZE; .

Stanowisko koordynatora może objąć osoba zewnętrzna, nie związana z pracą w Urzędzie, która zakres swoich obowiązków będzie świadczyć w ramach outsourcingu. Rozwiązanie to jest rekomendowane dla urzędów, jako efektywne kosztowo, ze względu na wyeliminowanie konieczności zatrudnienia dodatkowej osoby (lub osób) w urzędzie, dysponujących odpowiednim zasobem wiedzy. Zatrudnienie osoby (lub osób) jako Koordynatora PGN związane jest z brakiem możliwości realizowania dodatkowego zakresu obowiązków przez obecny personel urzędu (z powodu braku wystarczającej ilości czasu). Kandydat na to stanowisko powinien posiadać odpowiednie wykształcenie (wyższe, w zakresie ochrony środowiska, inżynierii środowiska, budownictwa, energetyki lub pokrewnym) oraz doświadczenie w zarządzaniu projektami lub pozyskiwaniu funduszy.

XVII.6.2. Zasoby ludzie, zaangażowane strony

Proces zarządzania oraz monitorowania realizacji PGN będzie wykonywany w ramach obowiązków osoby, której przydzielono funkcję Koordynatora realizacji PGN. Do realizacji PGN przewiduje się także zaangażowanie osób obecnie pracujących w Urzędzie oraz innych pracowników jednostek gminnych czy interesariuszy zewnętrznych.

Interesariusze, to wszystkie strony, które są zainteresowane wdrażaniem PGN, mające wpływ na jego realizację, a także odnoszą korzyści z jego wdrażania. Współpraca z interesariuszami jest bardzo ważna, gdyż każde działanie realizowane w ramach PGN wpływa na otoczenie społeczne oraz odwrotnie, otoczenie społeczne ma wpływ na możliwość realizacji działań w ramach opracowywanego Planu. Otwarta formuła PGN w zakresie obszarów działań do realizacji umożliwia interesariuszom wpisanie się z realizowanymi zadaniami własnymi do 2020 r. w realizację celów gospodarki niskoemisyjnej Gminy. Ponadto na etapie opracowania PGN interesariusze mogli zgłaszać propozycje zadań do realizacji w ramach Planu dla Gminy. Zgłoszone zadania inwestycyjne i nieinwestycyjne uwzględniono w planie w rozdziale Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania (opis, podmioty odpowiedzialne za realizację, harmonogram, koszty, wskaźniki).

Możliwe do wyodrębnienia są dwie grupy interesariuszy:

- wewnętrznych, obejmujących jednostki gminne (w tym: wydziały Urzędu, jednostki budżetowe, zakłady budżetowe, spółki z udziałem Gminy);
- zewnętrznych uwzględniających mieszkańców Gminy, biznes, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe, firmy i przedsiębiorstwa niebędące jednostkami gminnymi.

Za dobór współpracowników umożliwiających sprawne wdrażanie PGN, nadzór i aktualizację odpowiedzialny będzie Koordynator PGN. Potencjalna lista interesariuszy obejmuje:

- pracowników urzędu i gminnych jednostek organizacyjnych;

- lokalnych przedsiębiorców;
- przedstawicieli lokalnych stowarzyszeń i organizacji;
- zaangażowanych mieszkańców.

Zaangażowanie interesariuszy stanowi podstawę dla wprowadzania a później realizacji działań już uwzględnionych w ramach niniejszego Planu. Działania informacyjne i edukacyjne z zakresu ochrony klimatu, efektywności energetycznej i OZE skierowane są do interesariuszy zewnętrznych – głównie przedsiębiorców i mieszkańców. Wspieranie zmiany zachowań wśród społeczeństwa zagwarantuje sukces realizacji jego zapisów oraz monitorowania wprowadzanych działań.

XVII.6.3. Budżet, źródła finansowania inwestycji, środki finansowe na monitoring i ocenę

Dla skutecznego wdrażania PGN oraz osiągnięcia wymaganego efektu ekologicznego niezbędne jest określenie możliwości jego finansowania. Działania przewidziane w niniejszym dokumencie będą finansowane zarówno ze środków własnych Gminy, jak również środków zewnętrznych w postaci bezzwrotnych dotacji, pożyczek czy kredytów preferencyjnych. W wyniku analizy dostępnych instrumentów finansowania działań z zakresu ochrony środowiska wybrano te, które mogą zostać wykorzystane w celu dofinansowania realizacji działań zaproponowanych w PGN.

Ważną sprawą w skutecznego wdrożenia Planu jest wprowadzenie zaproponowanych w PGN zadań do uchwalanego prawa miejscowego oraz uwzględnienie w nowych dokumentach strategicznych. Ponieważ nie można szczegółowo zaplanować w budżecie Gminy wszystkich wydatków z wyprzedzeniem do roku 2020, stąd też kwoty przewidziane na realizację poszczególnych zadań należy traktować jako szacunkowe zapotrzebowanie na finansowanie, a nie planowane kwoty do wydatkowania. Kwoty te powinny zostać uwzględnione w Wieloletniej Prognozie Finansowej (zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych Dz. U. 2013 poz. 885). W ramach planowania budżetu Gminy i budżetu jednostek gminnych na kolejny rok, wszystkie jednostki wskazane w PGN jako odpowiedzialne za realizację działań powinny zabezpieczyć w budżecie środki na realizację odpowiedniej części przewidzianych zadań. Pozostałe działania, dla których finansowanie nie zostanie zabezpieczone w budżecie (działania o typie potencjalne), powinny być brane pod uwagę w ramach pozyskiwania środków z dostępnych funduszy zewnętrznych. Podstawą do wyznaczenia kosztów działań i sposobów finansowania były szacunki oparte na dotychczasowych realizacjach oraz na dostępnych danych rynkowych. Sumaryczne zestawienie kosztów przedstawia tabela w rozdziale ZAŁĄCZNIK nr 1 Harmonogram rzeczowo-finansowy.

Środki finansowe na prowadzenia monitoringu powinny zostać zabezpieczone na rok, w którym planowane jest przeprowadzenie częściowej lub kompleksowej ewaluacji wdrażania Planu. W tym przypadku proponuje się, by był to rok 2018.

Przewidywane źródła finansowania działań zostały przedstawione w ZAŁĄCZNIK nr 3 Dostępne zewnętrzne źródła finansowania działań w zakresie gospodarki niskoemisyjnej na poziomie lokalnym.

XVII.7. INWENTARYZACJA EMISJI DWUTLENKU WĘGLA

Rozdział prezentuje podsumowanie wyników inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych wykonanych dla lat 2010 i 2013. Oszacowanie wielkości emisji wykonano na podstawie danych pozyskanych od jednostek samorządu terytorialnego z terenu Metropolii oraz przedsiębiorstw energetycznych dostarczających energię.

XVII.7.1. Podstawy metodologiczne

Inwentaryzację emisji CO₂ wykonano zgodnie z wytycznymi „Jak opracować Plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)”, które są zalecane jako podstawa do opracowania PGN (wskazane w zał. 9. Konkursu NFOŚiGW) oraz zgodnie z najlepszymi międzynarodowymi praktykami w opracowaniu inwentaryzacji dla miast, m. in.: zgodnie z:

dokumentem „Global Protocol for Community-Scale Greenhouse Gas Emission Inventories. An Accounting and Reporting Standard for Cities” (dalej określane jako wytyczne GPC).

2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories.

XVII.7.2. Zakres inwentaryzacji dla JST Metropolii Poznań

Zakres terytorialny

Inwentaryzacja obejmuje obszar administracyjny gminy (jako podsumowanie przedstawiono również sumę emisji dla wszystkich gmin Metropolii zbiorczo).

Zakres czasowy

Inwentaryzacja obejmuje okres jednego pełnego roku kalendarzowego.

Rok bazowy - BEI

JST Metropolii Poznań – rok 2010

Ujęte gazy

Inwentaryzacja obejmuje dwutlenek węgla oraz metan (ze składowania odpadów).

Klasyfikacja źródeł emisji

Podział źródeł emisji w obszarze gminy został wykonany zgodnie z wytycznymi SEAP (Tabela 19).

Inwentaryzacja emisji gazów cieplarnianych opiera się na zużyciu energii końcowej na terenie miasta we wszystkich obiektach, w związku z tym określone zostały emisje bezpośrednie i pośrednie wynikające ze zużycia:

Energii elektrycznej (emisje pośrednie),

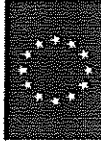
Ciepła sieciowego (emisje pośrednie),

Paliw kopalnych: węgla, gazu ziemnego, oleju opałowego, paliw transportowych, i in. (emisje bezpośrednie);

Emisje metanu wynikające ze składowania odpadów i procesu oczyszczania ścieków (emisje bezpośrednie).

Tabela 19 Przyjęty podział źródeł emisji na sektory, podsektory i kategorie

Nr wg GPC	Sektor/Podsektor/Kategoria	Główne GHG	Objasnienie
I.	Budownictwo		
I.1.	Budynki mieszkalne		
I.1.a	Budynki mieszkalne komunalne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach gminy - komunalne mieszkalne
I.1.b	Budynki mieszkalne pozostałe	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach wielorodzinnych, jednorodzinnych
I.2.	Budynki instytucji, komercyjne i urzędnia		
I.2.a	Budynki publiczne, użytkowe i urzędnia gminne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach gminy - budynki urzędu, szkoły, spółki gminne, urzędnia (np. wod-kan, gosp. odpadami)
I.2.b	Budynki publiczne, użytkowe, komercyjne i urzędnia	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i paliw w budynkach - wszystkie pozostałe budynki niemieszkalne na terenie miasta i gminy
I.3.	Oświeślenie publiczne		
I.3.a.	Oświeślenie uliczne	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - latarnie uliczne (wszystkie)
I.3.b.	Sygnalizacja	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - sygnalizacja (wszystkie)
I.3.c.	Oświeślenie budynków	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii - podświeślenie budynków (wszystkie)
II.	Transport		
II.1.	Transport drogowy		
II.1.a.	Transport drogowy gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pojazdy gminne, poza transportem zbiorowym publicznym
II.1.b.	Transport drogowy publiczny gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pojazdy gminne - transport zbiorowy publiczny
II.1.c.	Transport drogowy pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - pozostałe pojazdy drogowe
II.2.	Transport szynowy		

Źródło: opracowanie własne na podstawie Global

II.2.a.	Transport szynowy publiczny gminny	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - tramwaje
II.2.b.	Transport szynowy publiczny pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - publiczny transport kolejowy
II.2.c.	Transport szynowy pozostały	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie paliw i energii - towarowy transport kolejowy
III.	Gospodarka odpadami		
III.1.	Składowanie odpadów stałych	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów składowania, CO ₂ jeżeli w wyniku spalania biogazu nie wykorzystuje się energii
III.2.	Biologiczne przetwarzanie odpadów	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów kompostowania i in. biologicznych, CO ₂ jeżeli w wyniku spalania biogazu nie jest wykorzystywana wytworzona energia
III.3.	Spalanie odpadów	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesu spalania odpadów, CO ₂ jeżeli w wyniku procesów spalania nie jest wykorzystywana wytworzona energia
III.4.	Gospodarka wodno-ściekowa	CH ₄ , N ₂ O, (CO ₂)	emisje bezpośrednie z procesów oczyszczania ścieków, CO ₂ jeżeli w wyniku procesów spalania nie jest wykorzystywana wytworzona energia
IV.	Przemysł		
I.3.	Przemysł	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii i spalanie paliw w przemyśle (poza ETS)
IV.1.	Procesy produkcji przemysłowej	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O, HFC, PFC, SF ₆ , NF ₃	emisje procesowe z przemysłu
I.4.	Energetyka		
I.4.	Energetyka	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	zużycie energii w procesach produkcji energii, emisje wynikające z produkcji energii do sieci dystrybucji
I.5.	Lasy i tereny zielone		
V.2.	Zmiany użytkowania ziemi	CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O	emisje wynikające z użytkowania ziemi

Protocol for Community-Scale Greenhouse Gas Emission Inventories. An Accounting and Reporting Standard for Cities

XVII.7.3. Metodologia obliczeń, źródła danych i przyjęte założenia

Obliczenie emisji gazów cieplarnianych

Obliczenia wielkości emisji wykonano zgodnie z ogólną zasadą:

$$E_{GHG} = C \times EF$$

gdzie:

E_{GHG} – oznacza wielkość emisji CO₂ [Mg]

C – oznacza zużycie energii (elektrycznej, ciepła, paliwa), lub inne parametry aktywności³

EF – oznacza wskaźnik emisji (CO₂, lub inne gazy cieplarniane)

Wielkości emisji w bilansie emisji dla gospodarki odpadami i gospodarki wodno-ściekowej przedstawione są w ekwiwalencie dwutlenku węgla (CO₂e):

Obliczenie emisji ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂e)

Obliczenia wielkości emisji ekwiwalentu CO₂ wykonano zgodnie z ogólną zasadą:

$$E_{CO2e} = \sum_1^n (E_{GHG} \times GWP)$$

gdzie:

E_{CO2e} – oznacza wielkość emisji ekwiwalentu CO₂ [Mg]

E_{GHG} – oznacza emisję danego n-tego gazu cieplarnianego (CH₄, N₂O i inne)

GWP – oznacza przelicznik – potencjał globalnego ocieplenia danego gazu (Tabela 20)

Parametry paliw i energii przyjęte do obliczeń

Do obliczeń wielkości emisji zastosowano uogólnione kategorie paliw (o średnich parametrach). Dla każdego z paliw, określono wartość opałową oraz wskaźniki emisji CO₂. Zużycie paliw do obliczeń wielkości emisji wyraża się w jednostkach energii (konieczne przeliczenie zużycia z jednostek miary i wagi na jednostki energii). Do obliczeń przyjęto wartości opałowe oraz wskaźniki emisji zawarte w krajowych i międzynarodowych wytycznych (paliwa, parametry oraz źródła). Zestawienie przedstawia Tabela 21.

³ Parametr aktywności charakteryzuje wielkość danej działalności dla której obliczana jest emisja, jest on powiązany ze wskaźnikiem emisji (wskaźnik musi być dopasowany do danej aktywności).

Tabela 20 Zestawienie potencjałów globalnego ocieplenia (GWP) poszczególnych GHG

GHG	Potencjał globalnego ocieplenia - GWP
Dwutlenek węgla (CO ₂)	1
Metan (CH ₄)	25
Podtlenek azotu (N ₂ O)	298
Sześćfluorek siarki (SF ₆)	22 800
Perfluorowęglowodory (PFC)	7 390-12 200
Hydrofluorowęglowodory (HFC)	92-14 800
Trójfluorek azotu (NF ₃)	17 200

Źródło: IPCC 4AR⁴

Tabela 21 Wskaźniki emisji CO₂ odnoszące się do końcowego zużycia paliw i energii

Paliwo/nośnik energii	Jednostka zużycia	Wartość opałowa ^I		Gęstość ^{II}		Wskaźniki emisji [kg/GJ]
						CO ₂ ^I
Gaz ziemny	tys.m ³	36,12	GJ/tys.m ³	-	-	55,82
Gaz ciekły	m ³	47,31	GJ/Mg	0,53	Mg/m ³	62,44
Olej opałowy	Mg	40,19	GJ/Mg	0,86	Mg/m ³	76,59
Olej napędowy	m ³	43,33	GJ/Mg	0,83	Mg/m ³	73,33
Benzyna	m ³	44,80	GJ/Mg	0,75	Mg/m ³	68,61
Koks	Mg	28,20	GJ/Mg	-	-	106
Węgiel kamienny	Mg	22,63	GJ/Mg	-	-	94,73
Etanol ^{III}	m ³	29,76	GJ/Mg	0,79	Mg/m ³	0
Biodiesel ^{III}	m ³	40,52	GJ/Mg	0,88	Mg/m ³	0
Drewno	m ³	9,44	GJ/Mg	0,605 ^{IV}	Mg/m ³	0
Energia elektryczna	MWh	-	-	-	-	230,97 ^V (2013) 230,97 ^V (2010)
Ciepło sieciowe	GJ	-	-	-	-	55,27 ^{VI} (2013) 55,27 ^{VI} (2010)

Źródło: Opracowanie własne

Objaśnienia źródeł:

^I Wartości opałowe (WO) i wskaźniki emisji CO₂ (WE) w roku 2012 do raportowania w ramach Wspólnotowego Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji za rok 2015

^{II} www.orlden.pl

^{III} EPA (2014). *Emission Factors for Greenhouse Gas Inventories*

^{IV} gęstość w stanie powietrzno-suchym (15% wilgotności), jako średnia dla najpopularniejszych

⁴ IPCC, 2007: *Climate Change 2007: The Physical Science Basis. Contribution of Working Group I to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change* [Solomon, S., D. Qin, M. Manning, Z.

gatunków w Polsce (<http://www.itd.poznan.pl/>)

^v www.kobize.pl

^{vi} na podstawie danych od Veolia

XVII.7.3.1. Określenie wielkości emisji w poszczególnych sektorach

BUDOWNICTWO/ Budynki mieszkalne	
Źródła emisji	Spalanie paliw w budynkach oraz wykorzystanie energii Paliwa/energia: wszystkie podstawowe paliwa wykorzystywane w mieszkalnictwie, energia elektryczna, ciepła. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Energia elektryczna: zużycie na podstawie danych dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych (według wskaźnika GUS.). Ciepło sieciowe: zużycie na podstawie danych dystrybutorów i producentów ciepła. Gaz ziemny: zużycie na podstawie danych dystrybutorów i sprzedawców gazu. Pozostałe paliwa: szacunkowe zużycia na podstawie bilansu zapotrzebowania energetycznego budynków (wg danych GUS o powierzchni mieszkań); udział poszczególnych paliw w bilansie na podstawie danych GUS ⁵ .
Założenia	Spalany węgiel, średnio odpowiada parametrom węgla kamiennego – inne rodzaje węgla. W przypadku braku szczegółowych danych dla kategorii źródeł, zużycia paliw/energii oraz emisje przypisuje się do podsektora budynki mieszkalne ogółem.

BUDOWNICTWO/ Budynki instytucji, komercyjne i urzędnice oraz budynki gminne	
Źródła emisji	Spalanie paliw w budynkach oraz wykorzystanie energii. Paliwa/energia: wszystkie podstawowe paliwa wykorzystywane w budynkach i urządzeniach, energia elektryczna, ciepła. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Energia elektryczna: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych (wskaźniki obliczone na podstawie danych rzeczywistych dla poszczególnych typów budynków). Ciepło sieciowe: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów i producentów ciepła. Gaz ziemny: szczegółowe zestawienia dotyczące poszczególnych obiektów, zużycie na podstawie danych dystrybutorów gazu.
Założenia	Nie szacowano zużycia innych paliw niż wykazane w ankietach od jednostek gminnych. Dla pozostałych budynków - średnie zapotrzebowanie na energię elektryczną na m ² powierzchni użytkowej – wskaźniki określono na podstawie danych rzeczywistych i literaturowych.

⁵ Zużycie paliw i energii w gospodarstwach domowych w 2012 roku; GUS, 2014.

	Dla pozostałych budynków - średnie zapotrzebowanie na energię na ogrzewanie, na m ² powierzchni użytkowej – wskaźniki określono na podstawie danych rzeczywistych i literaturowych.
--	--

BUDOWNICTWO/ Oświetlenie publiczne	
Źródła emisji	Wykorzystanie energii Paliwa/energia: energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂
Parametry aktywności	Energia elektryczna: zużycie na podstawie danych otrzymanych od jednostek gminnych, dystrybutorów energii elektrycznej oraz szacunkowe zużycia energii w przypadku brakujących danych.
Założenia	n.d.

TRANSPORT/ Transport drogowy gminny TRANSPORT/ Transport drogowy publiczny	
Źródła emisji	Spalanie paliw, wykorzystanie energii Paliwa/energia: wszystkie powszechnie stosowane paliwa w transporcie, energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂ , SO ₂ , N ₂ O
Parametry aktywności	Paliwa: zużycie na podstawie danych otrzymanych od jednostek gminnych.
Założenia	Dla pojazdów, dla których nie jest dostępna informacja o zużyciu paliwa, szacuje się je na podstawie przeciętnych rocznych przebiegów i średniego spalania w danej kategorii pojazdów.

TRANSPORT Transport drogowy pozostały	
Źródła emisji	Spalanie paliw, wykorzystanie energii. Paliwa/energia: wszystkie powszechnie stosowane paliwa w transporcie, energia elektryczna. Gazy cieplarniane: CO ₂ , CH ₄ , N ₂ O
Parametry aktywności	Liczba zarejestrowanych pojazdów: dane z CEPIK. Średnie zużycia paliw/energii: dane szacunkowe (przeciętne wartości dla poszczególnych kategorii pojazdów). Średni dystans w granicach gminy: założenia dla poszczególnych kategorii pojazdów. Natężenie ruchu: dane z pomiarów GDDKiA (GPR), skalowane dla konkretnego roku. Udział pojazdów spoza gminy: dane z pomiarów na terenie gmin, lub szacunki
Założenia	Średnie zużycia paliw na podstawie danych przyjętych dla metodologii EMEP/CORINAIR ⁶ . Średni dystans – dla pojazdów osobowych dane GUS ⁷ , dla pozostałych kategorii – szacunki własne dla gmin Metropolii Emisja obliczana jest dla wszystkich zarejestrowanych pojazdów (wszystkie paliwa), powiększona o emisję z pojazdów spoza gminy (podstawowe

⁶ Methodology for the calculation of exhaust emissions – SNAPs 070100-070500, NFRs 1A3bi-iv, Guidebook 2014, EEA;

⁷ Zużycie energii w gospodarstwach domowych w 2012 roku, GUS, 2014;

	paliwa transportowe).
--	-----------------------

GOSPODARKA ODPADAMI	
Źródła emisji	Emisje bezpośrednie z procesów zagospodarowania odpadów stałych i ciekłych (zakres 1 – emisje bezpośrednie oraz zakres 3 – emisje pośrednie). Paliwa/energia: nie dotyczy na Gazy cieplarniane: CH ₄
Parametry aktywności	Ilość odebranych odpadów i sposób zagospodarowania: dane od gmin (jednostki zarządzające systemem gospodarki odpadami). Emisje bezpośrednie z procesów przetwarzania ścieków: dane od jednostek gminnych.
Wskaźniki emisji	Emisja ze zmieszanych odpadów komunalnych zdeponowanych na składowisku: 24,676 kg CH ₄ /Mg odpadów ⁸ .
Założenia	Emisja z odpadów obliczana jest tylko dla odpadów zdeponowanych na składowisku. Dla gospodarki wodno-ściekowej określana jest emisja bezpośrednia dla zakresu 1 (terytorialnie).

XVII.7.3.2. Źródła danych i współpraca z interesariuszami

Dane do bazy inwentaryzacji emisji pozyskiwano od interesariuszy wewnętrznych (JST, tutaj Urząd Miasta i Gminy Skoki) oraz zewnętrznych (np. dostawcy energetyczni).

Proces zbierania danych trwał od września 2014 roku do lipca 2015 roku. Pozyskane dane umożliwiły przeprowadzenie wyliczeń dotyczących rzeczywistego zużycia energii oraz emisji gazów cieplarnianych.

Kluczowi interesariusze zostali zaproszeni do udziału w realizacji PGN oraz uczestniczyli przy tworzeniu bazy inwentaryzacji jak zgłaszali propozycje zadań do roku 2020. Udział szerokiego grona interesariuszy został umożliwiony poprzez przeprowadzenie konsultacji społecznych dokumentu podczas końcowej fazy jego przygotowywania.

Zaangażowane strony - współpraca z interesariuszami

Pod pojęciem interesariuszy należy rozumieć jednostki, grupy, czy też organizacje, na które PGN bezpośrednio, bądź pośrednio oddziałuje. Interesariuszami PGN są wszyscy mieszkańcy obszaru JST, przedsiębiorstwa działające na jej terenie. Dwie główne grupy interesariuszy to:

jednostki JST (interesariusze wewnętrzni): Wydziały Urzędu, jednostki budżetowe, zakłady budżetowe, zakłady opieki zdrowotnej, samorządowe instytucje kultury, spółki miejskie,

interesariusze zewnętrzni: mieszkańcy, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe i inne niebędące jednostkami gminnymi.

Wypracowanie właściwego systemu współpracy z interesariuszami jest niezwykle istotne z punktu widzenia skutecznej realizacji PGN, ponieważ:

każde działanie realizowane w ramach PGN wpływa na otoczenie społeczne,

⁸ Wg Krajowej inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych za rok 2012, Tabela 6.A.C.

otoczenie społeczne (zaangażowanie, ale także odpowiednie nastawienie społeczeństwa) wpływa na możliwości realizacji działań.

Nie da się skutecznie zrealizować PGN bez świadomości tego, kim są interesariusze, jakie kierują nimi motywy i przekonania, i bez pokazania, że działanie ma przynieść im konkretne korzyści. Podstawą do odniesienia sukcesu we wdrażaniu Planu Gospodarki Niskoemisyjnej jest czynne słuchanie interesariuszy, ich opinii i wątpliwości oraz współdziałanie z nimi.

W celu skutecznej realizacji zaleca się, w ramach utworzonej komórki doradczej i organizację cyklicznych spotkań Koordynatorów PGN z obszaru metropolitalnego z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Spotkania miałyby na celu wymianę uwag, opinii, ale także wiedzy, doświadczenia i „dobrych praktyk” we wdrażaniu działań zawartych w Planach, wprowadzania rozwiązań ograniczających zużycie energii i emisji gazów cieplarnianych. Komisja prowadziłaby również wspólne działania informacyjno-promocyjne w zakresie oszczędzania energii (np. festiwale, festyny, konkursy).

XVII.7.4. Metodologia opracowania bazy emisji

W ramach PGN, na potrzeby inwentaryzacji emisji została stworzona baza emisji – narzędzie do zarządzania energią i emisjami w JST Metropolii Poznań. Celem opracowania bazy emisji jest umożliwienie monitoringu emisji gazów cieplarnianych, zużycia paliw i energii dla poszczególnych sektorów miasta i gminy oraz pojedynczych budynków użyteczności publicznej, a także monitoringu realizacji zadań ujętych w PGN.

Baza emisji umożliwia dostęp do informacji, które pozwalają na ocenę gospodarki energią oraz surowcami energetycznymi na obszarze Metropolii Poznań i w poszczególnych JST, zgodnie z wyodrębnionymi sektorami gospodarki oraz inwentaryzację emisji gazów cieplarnianych. Aplikacja pozwala na zarządzanie energią oraz szacowanie wielkości emisji.

Założenia metodyczne do bazy emisji opierają się na metodologii inwentaryzacji emisji oraz metodologii szacowania efektów realizacji działań.

XVII.8. WYNIKI BAZOWEJ INWENTARYZACJI EMISJI DWUTLENKU WĘGLA

XVII.8.1. Rok 2010

Jako rok bazowy, czyli rok określający poziom odniesienia w zakresie wielkości emisji, przyjęto 2010 rok. Decyzję taką podjęto, ponieważ dla tego roku gmina miejsko-wiejska Skoki dysponowała dużą ilością informacji pozwalających oszacować z dobrą dokładnością wielkość emisji.

Przeprowadzona inwentaryzacja emisji wskazuje, iż sumaryczna wielkość emisji gazów cieplarnianych z terenu miasta i gminy Skoki w 2010 roku ukształtowała się na poziomie **37 598 Mg CO₂e**. Wyniki inwentaryzacji emisji CO₂, w podziale na sektory przedstawia Tabela 22.

Tabela 22 Wielkość emisji CO₂ w gminie Skoki w 2010 roku wg podsektorów

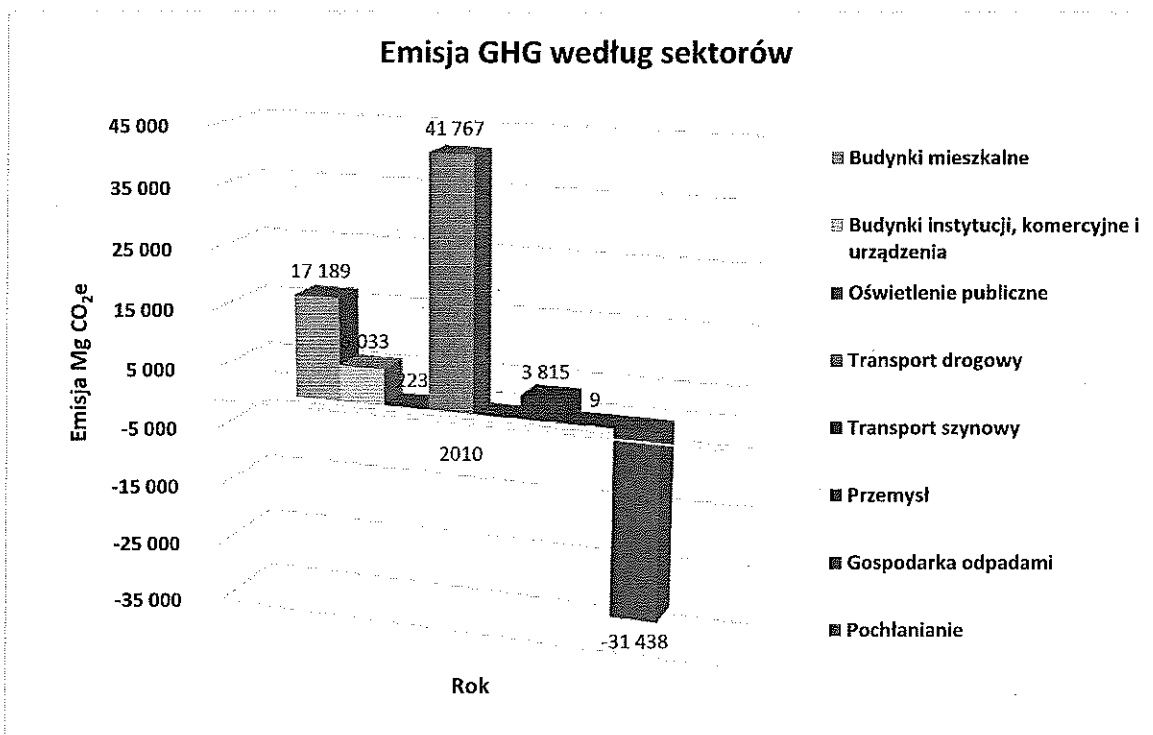
Emisje wg podsektorów	Emisja 2010	Udział 2010
Budynki mieszkalne	17 189	24,9%
Budynki instytucji, komercyjne i urzędnienia	6 033	8,7%
Oświetlenie publiczne	223	0,3%
Transport drogowy	41 767	60,6%
Transport szynowy	-	0,0%
Przemysł	3 815	5,5%
Gospodarka odpadami	9	0,0%
Pochłanianie	-31 438	-45,5%
SUMA	37 598	100%

Źródło: Opracowanie własne

Na podstawie analizy wyników inwentaryzacji emisji należy stwierdzić, iż za emisje odpowiedzialne były przede wszystkim sektory:

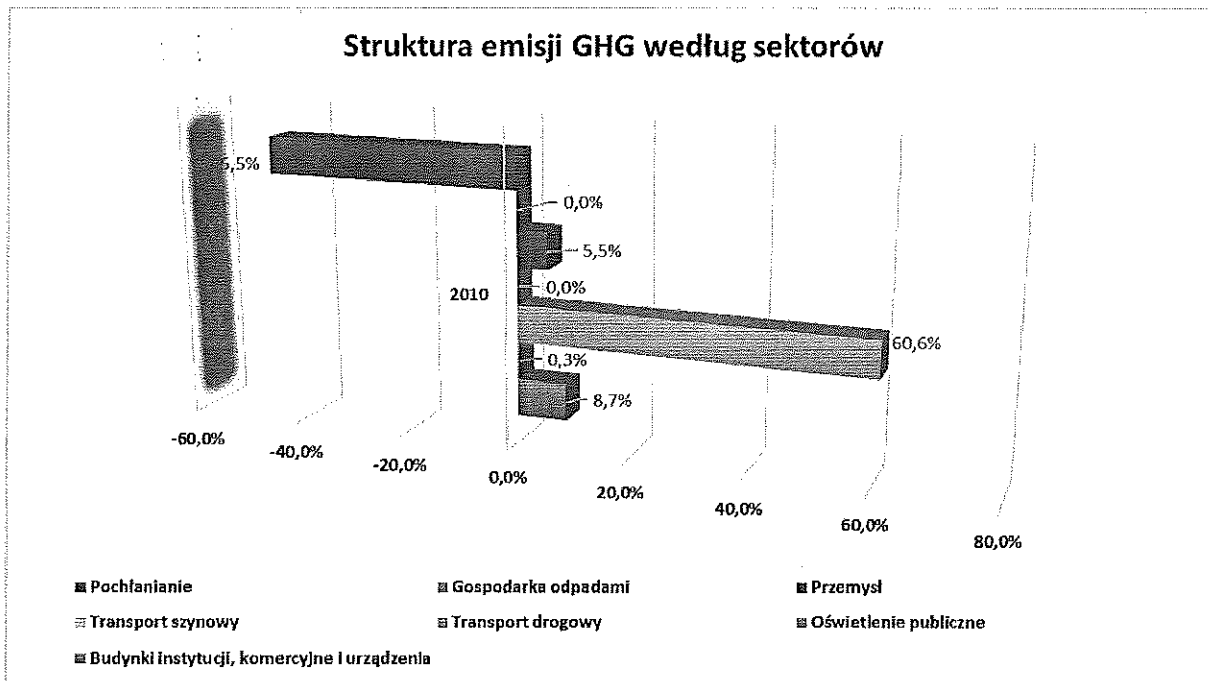
Transport drogowy;
Budynki mieszkalne,

Wyniki inwentaryzacji emisji przedstawia Rysunek 5 i Rysunek 6.

Rysunek 5 Wielkość emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku wg sektorów

Źródło: opracowanie własne

Rysunek 6 Procentowy udział sektorów w całkowitej emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku

Źródło: opracowanie własne

Warto zwrócić uwagę na pochłanianie przez roślinność (głównie lasy) dwutlenku węgla, co jest związane z procesem fotosyntezy. W ramach przeprowadzonej inwentaryzacji emisji oszacowano wielkość pochłaniania CO₂ na poziomie 37 598 Mg CO₂e, co stanowi

45,5% sumarycznej emisji z terenu miasta i gminy. Stąd też owa wartość przyjmuje znak minus.

Wyniki inwentaryzacji emisji przedstawiono również w podziale na nośniki energii, co przedstawia Tabela 23.

Tabela 23 Wielkość emisji CO₂ w gminie Skoki w 2010 roku wg źródeł energii

Emisje wg źródeł energii	Emisja	Udział
	2010	2010
Gaz ziemny	533	0,8%
Gaz ciekły	1 758	2,5%
Olej opałowy	796	1,2%
Olej napędowy	24 016	34,8%
Benzyna	17 298	25,1%
Węgiel kamienny	13 189	19,1%
Energia elektryczna	11 437	16,6%
Ciepło sieciowe	-	0,0%
SUMA	69 027	100,0%
Emisje bezpośrednie		
CO ₂	-31 429	
CH ₄		
N ₂ O		
SUMA (CO ₂ e)	- 31 429	0,0%
SUMA KONTROLNA	37 598	100%

Źródło: Opracowanie własne

Za emisje odpowiedzialne były przede wszystkim następujące źródła energii:

Olej napędowy: emisja ze spalania tego paliwa w 2010 roku wyniosła 24 016 Mg CO₂e, co stanowiło 34,8% ogółu emisji z terenu gminy;

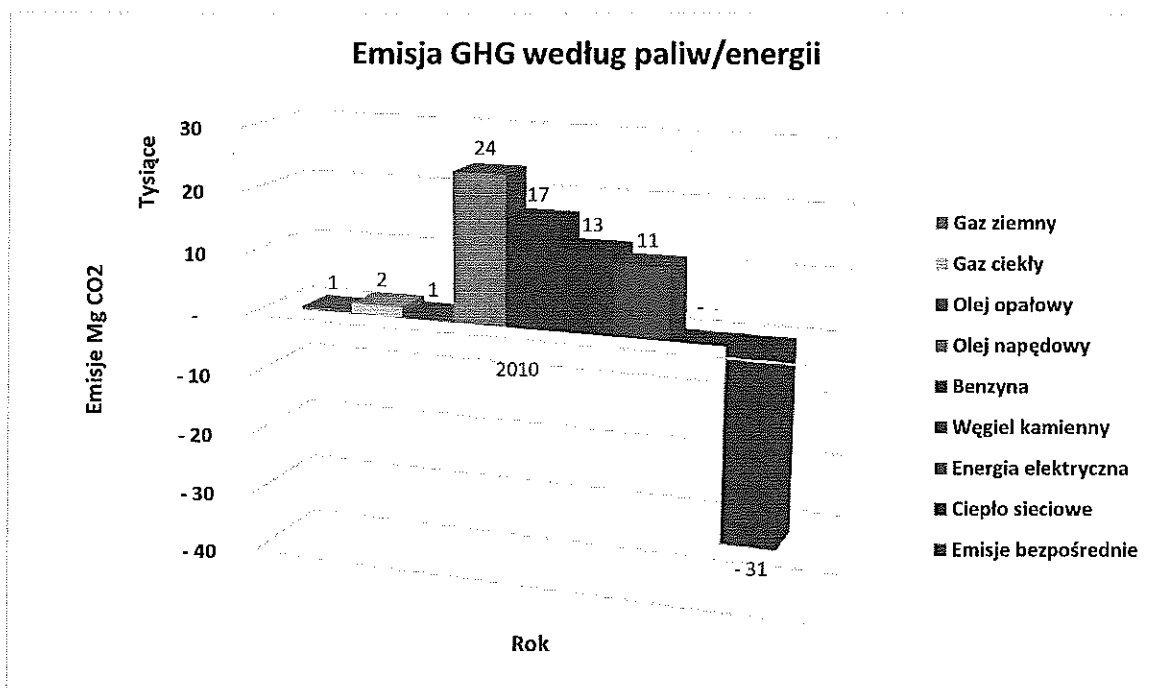
Benzyna: emisja ze spalania tego paliwa w 2010 roku wyniosła 17 298 Mg CO₂e, co stanowiło 25,1% ogółu emisji z terenu gminy;

Węgiel kamienny: emisja ze spalania tego paliwa w 2010 roku wyniosła 13 189 Mg CO₂e, co stanowiło 19,1% ogółu emisji z terenu gminy;

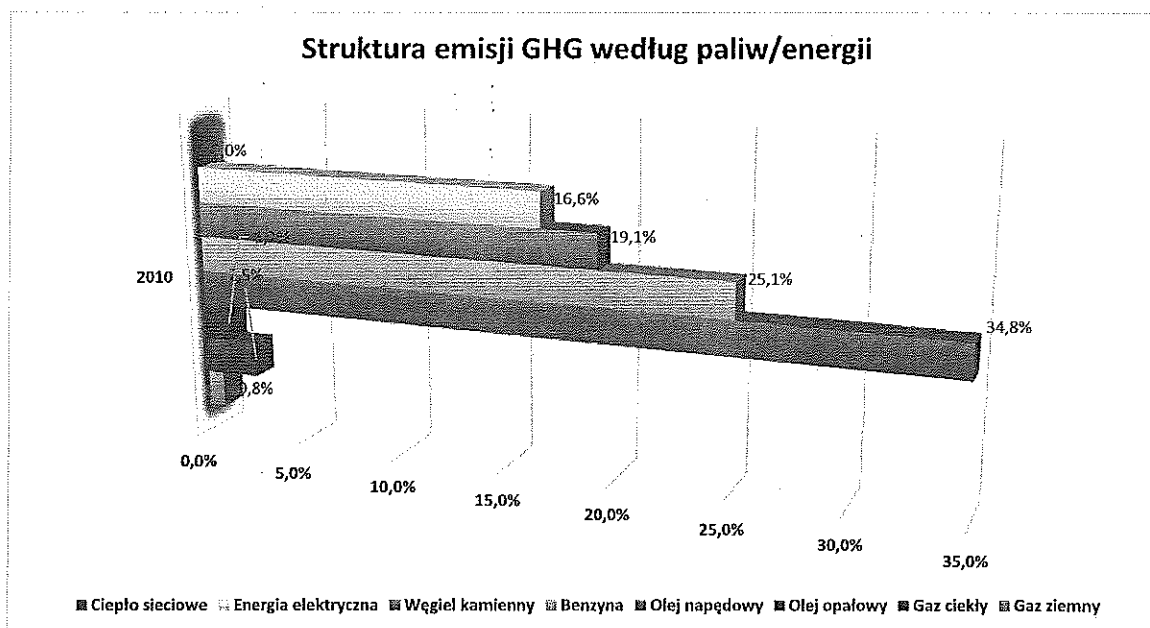
Energia elektryczna: emisja ze zużycia tego nośnika w 2010 roku wyniosła 11 437 Mg CO₂e, co stanowiło 16,6% ogółu emisji z terenu gminy;

Emisja z pozostałych sektorów sumuje się, do 4,5%, którą to wartość buduje głównie emisja ze spalania gazu ciekłego – 1 758 Mg CO₂e/2,5%, podczas gdy emisja ze spalania gazu ziemnego i oleju opałowego ma na nią mniejszy wpływ – 1 329– Mg CO₂e /2,0% całkowitej emisji.

Wyniki inwentaryzacji przedstawia Rysunek 7 i Rysunek 8.

Rysunek 7 Wielkość emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku wg źródeł energii
Źródło: opracowanie własne

Rysunek 8 Procentowy udział źródeł energii w całkowitej emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku

Źródło: opracowanie własne

Szczegóły w zakresie wielkości zużycia energii w roku bazowym w każdym z sektorów oraz w podziale na zużywane paliwa i energię, a także udział energii pochodzącej z OZE w ogólnym zużyciu wraz z przedstawieniem wielkości emisji z zużycia energii i paliw zostały przedstawione w odrębnym do niniejszego opracowania Załączniku nr 5.

XVII.8.2. Rok 2013

Jako rok kontrolny, w którym wykonaną tak zwaną kontrolną inwentaryzację emisji (ang. Monitoring Emission Inventory-MEI) wybrano rok 2013. Opracowanie inwentaryzacji emisji w roku kontrolnym, następującym w niewielkim okresie czasowym po przyjętym roku bazowym pozwala na określenie trendów zmian wielkości emisji z poszczególnych sektorów działalności miasta i gminy.

Przeprowadzona inwentaryzacja emisji wskazuje, iż sumaryczna wielkość emisji gazów cieplarnianych z terenu gminy miejsko-wiejskiej Skoki w 2013 roku wyniosła **38 068 Mg CO₂e**. Wyniki inwentaryzacji emisji CO₂, w podziale na sektory, przedstawia Tabela 24.

Tabela 24 Wielkość emisji CO₂ w mieście Skoki w 2013 roku wg podsektorów

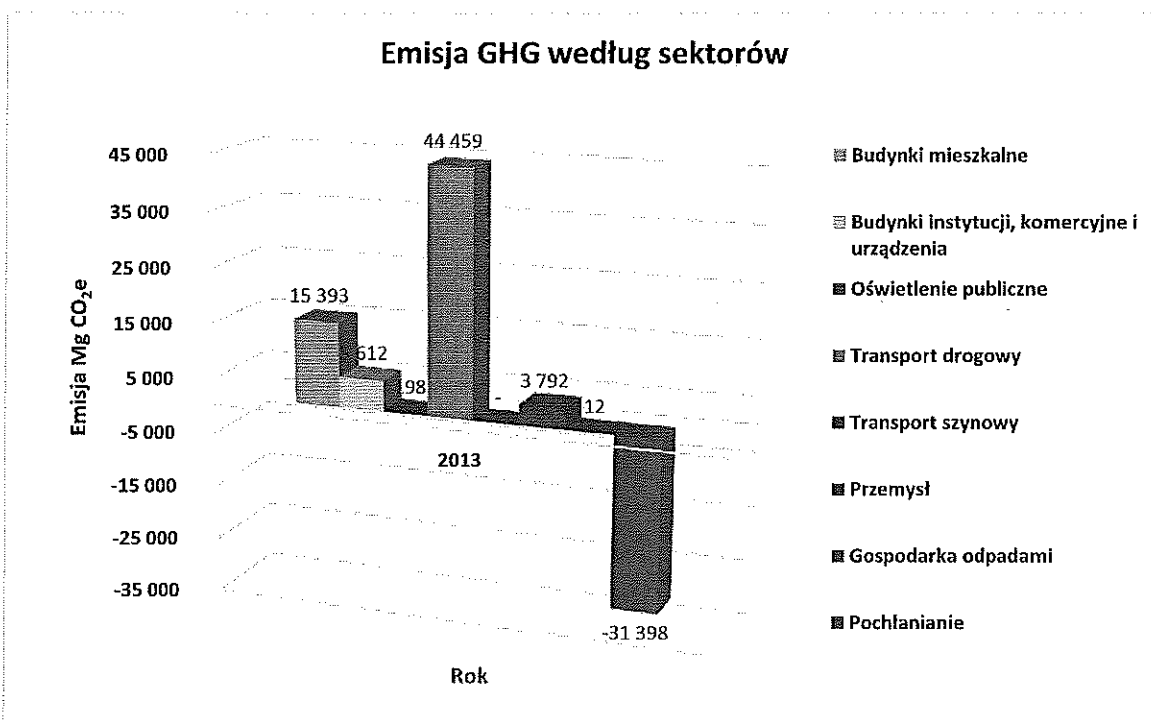
Emisje wg podsektorów	Emisja	Udział
	2013	2013
Budynki mieszkalne	15 393	22,2%
Budynki instytucji, komercyjne i urzędnienia	5 612	8,1%
Oświetlenie publiczne	198	0,3%
Transport drogowy	44 459	63,9%
Transport szynowy	-	0,0%
Przemysł	3 792	5,5%
Gospodarka odpadami	12	0,0%
Pochłanianie	- 31 398	-45,2%
SUMA	38 068	100%

Źródło: Opracowanie własne

Na podstawie analizy wyników inwentaryzacji emisji należy stwierdzić, iż za emisje odpowiedzialne były przede wszystkim sektory:

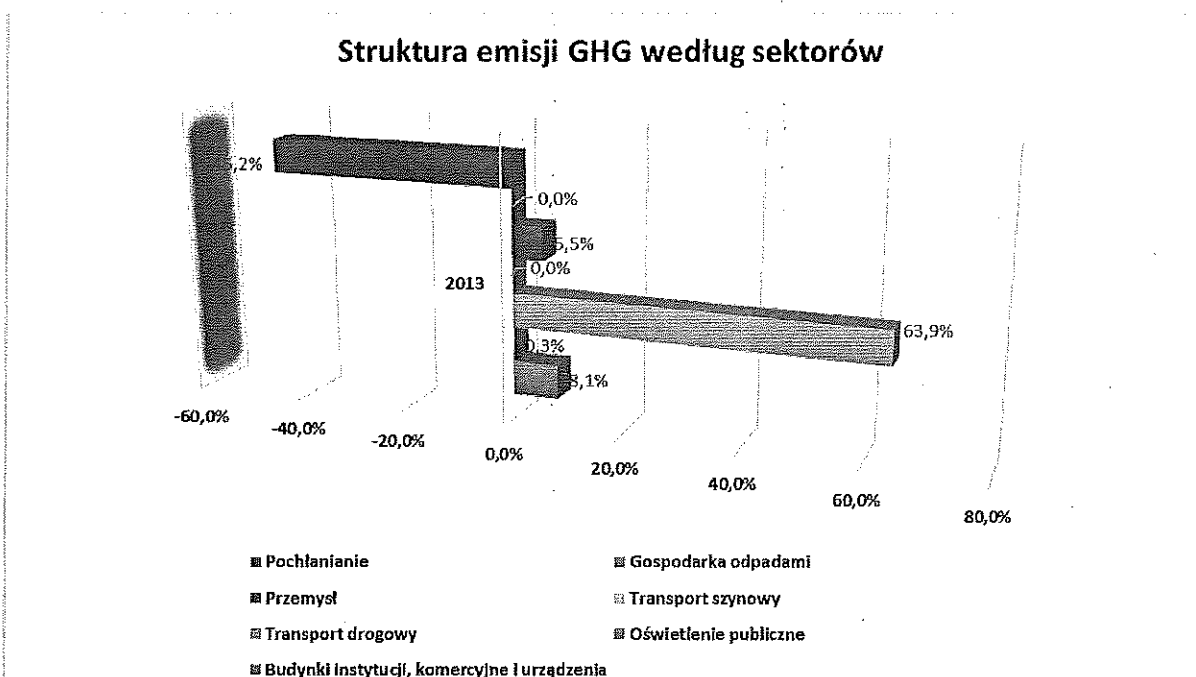
Transport drogowy;
Budynki mieszkalne.

Wyniki inwentaryzacji emisji przedstawia Rysunek 9 i Rysunek 10.

Rysunek 9 Wielkość emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku wg sektorów

Źródło: opracowanie własne

Rysunek 10 Procentowy udział sektorów w całkowitej emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku

Źródło: opracowanie własne

Warto zwrócić uwagę na pochłanianie przez roślinność (głównie lasy) dwutlenku węgla, co jest związane z procesem fotosyntezy. W ramach przeprowadzonej inwentaryzacji emisji oszacowano wielkość pochłaniania CO₂ na poziomie 31 398 Mg CO₂e, co stanowi

45,2% sumarycznej emisji z terenu miasta i gminy. Stąd też owa wartość przyjmuje znak minus.

Wyniki inwentaryzacji emisji przedstawiono również w podziale na nośniki energii w Tabeli 25.

Tabela 25 Wielkość emisji CO₂ w gminie Skoki w 2013 roku wg źródeł energii

Emisje wg źródeł energii	Emisja	Udział
	2013	2013
Gaz ziemny	568	0,8%
Gaz ciekły	1 859	2,7%
Olej opałowy	683	1,0%
Olej napędowy	25 578	36,8%
Benzyna	18 428	26,5%
Węgiel kamienny	10 725	15,4%
Energia elektryczna	11 613	16,7%
Ciepło sieciowe	-	0,0%
SUMA	69 454	100,0%
Emisje bezpośrednie		
CO ₂	-31 386	
CH ₄		
N ₂ O		
SUMA (CO ₂ e)	- 31 386	0,0%
SUMA KONTROLNA	38 068	100%

Źródło: Opracowanie własne

Za emisje odpowiedzialne były przede wszystkim następujące źródła energii:

Olej napędowy: emisja ze spalania tego paliwa w 2013 roku wyniosła 25 578 Mg CO₂e, co stanowiło 36,8% ogółu emisji z terenu gminy;

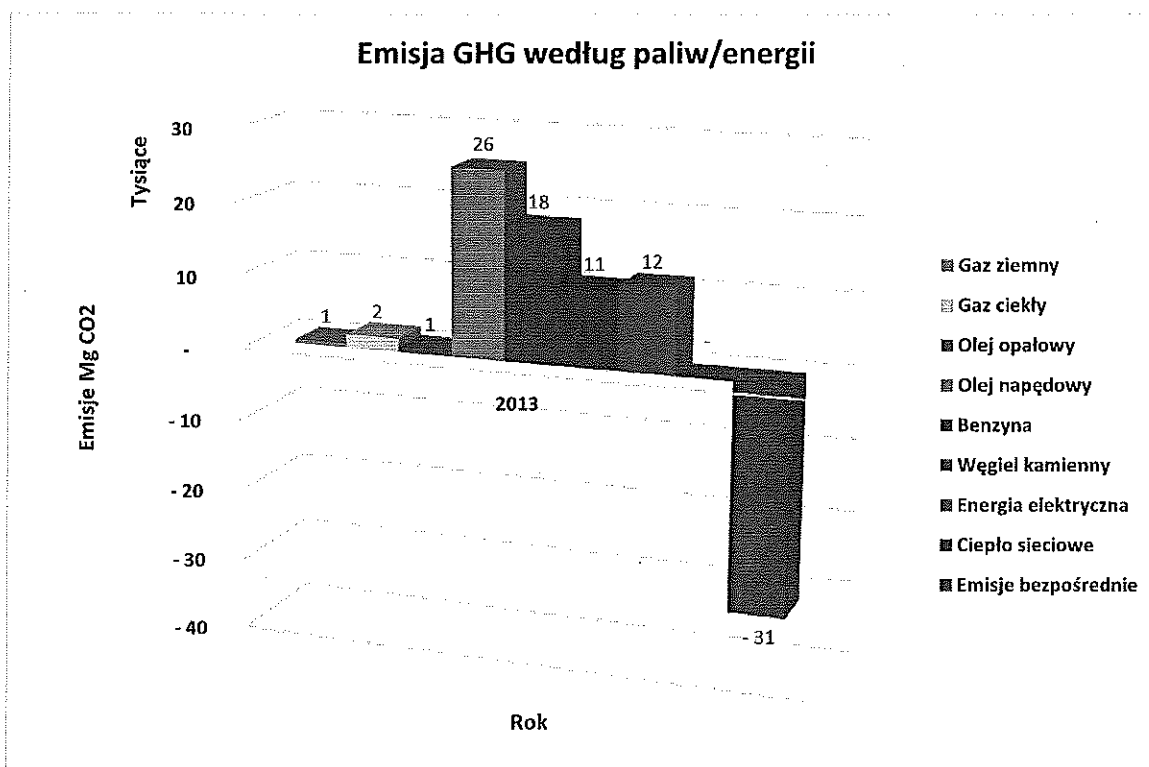
Benzyna: emisja ze spalania tego paliwa w 2013 roku wyniosła 18 428 Mg CO₂e, co stanowiło 26,5% ogółu emisji z terenu gminy;

Energia elektryczna: emisja ze zużycia tego nośnika w 2013 roku wyniosła 11 613 Mg CO₂e, co stanowiło 16,7% ogółu emisji z terenu gminy;

Węgiel kamienny: emisja ze spalania tego paliwa w 2013 roku wyniosła 10 725 Mg CO₂e, co stanowiło 15,4% ogółu emisji z terenu gminy;

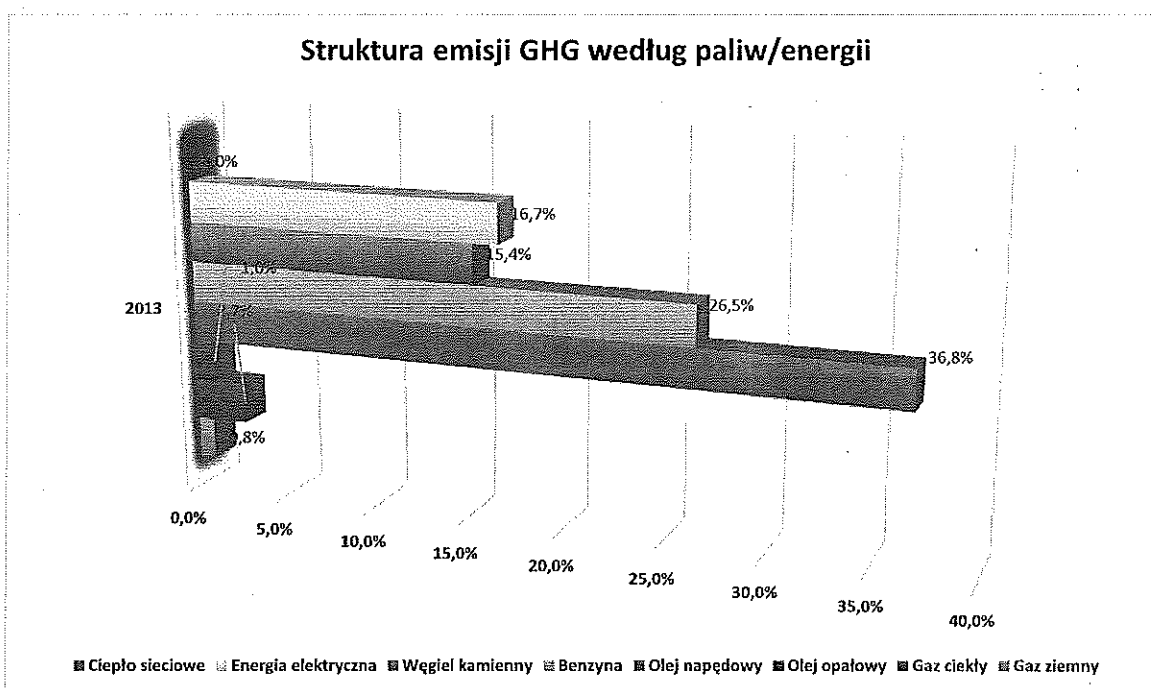
Emisja z pozostałych sektorów sumuje się, do 4,5%, którą to wartość buduje głównie emisja ze spalania gazu ciekłego – 1 859 Mg CO₂e /2,7% całkowitej emisji oraz spalanie gazu ziemnego i oleju opałowego – 1 251/1,8%.

Wyniki inwentaryzacji przedstawia Rysunek 11 i Rysunek 12.

Rysunek 11 Wielkość emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku wg źródeł energii

Źródło: opracowanie własne

Rysunek 12 Procentowy udział źródeł energii w całkowitej emisji CO₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku

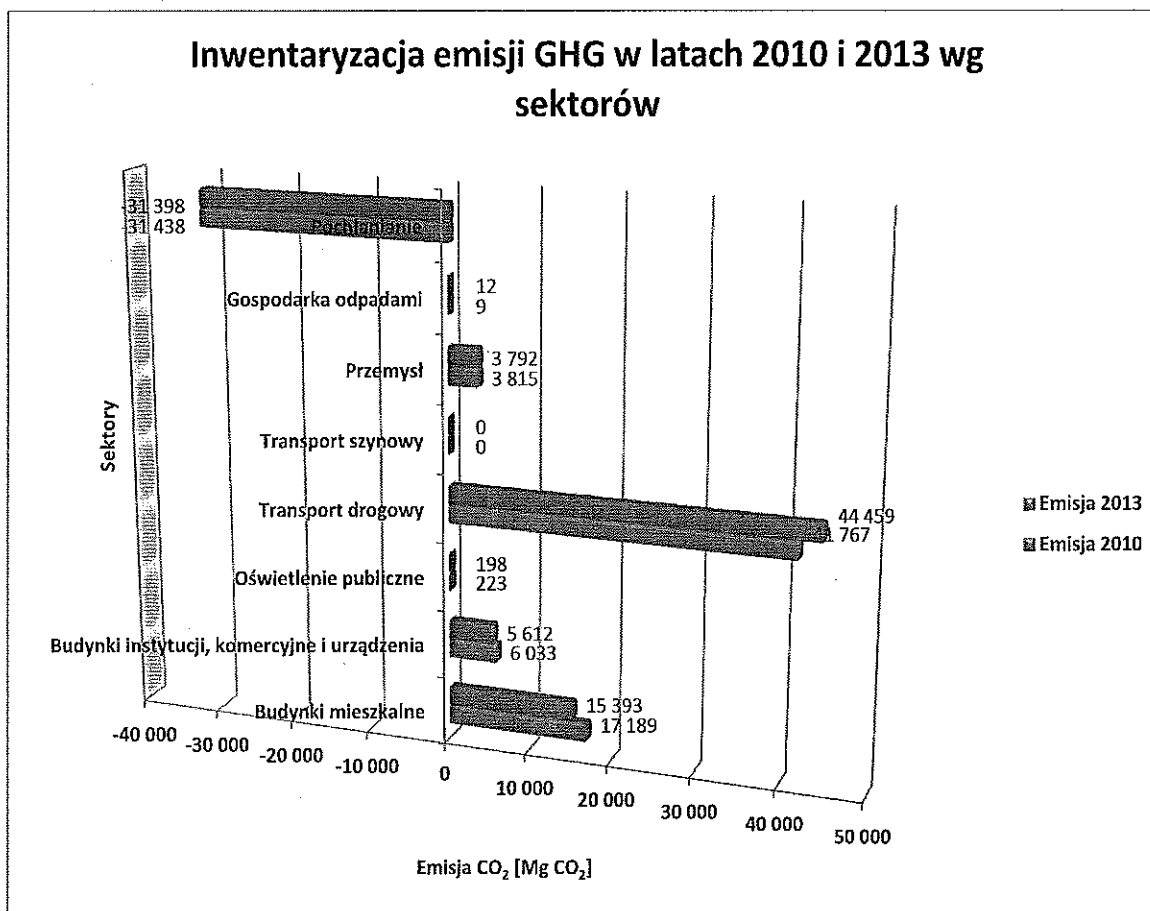
Źródło: opracowanie własne

XVII.8.3. Podsumowanie inwentaryzacji emisji

Sumaryczna wielkość emisji i zużycia energii z obszaru gminy z roku bazowego, którym jest rok 2010, posłuży wyznaczeniu celu redukcyjnego do roku 2020. Rok kontrolny 2013 służy określeniu kierunku, w jakim zmierza miasto i gmina Skoki oraz trendów zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych.

Wielkość emisji gazów cieplarnianych z terenu gminy miejsko-wiejskiej Skoki wyniosła w 2010 roku 37 598 Mg CO₂e, a w 2013 roku – 38 068 Mg CO₂e. Emisje z całego miasta i gminy w porównaniu do roku 2010 wzrosły zatem o ok. 1,25%. Porównanie wielkości emisji z poszczególnych sektorów przedstawia Rysunek 13.

Rysunek 13 Inwentaryzacja emisji GHG w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg sektorów

Źródło: opracowanie własne

Zmiany w wielkościach emisji w poszczególnych sektorach przedstawia Tabela 26.

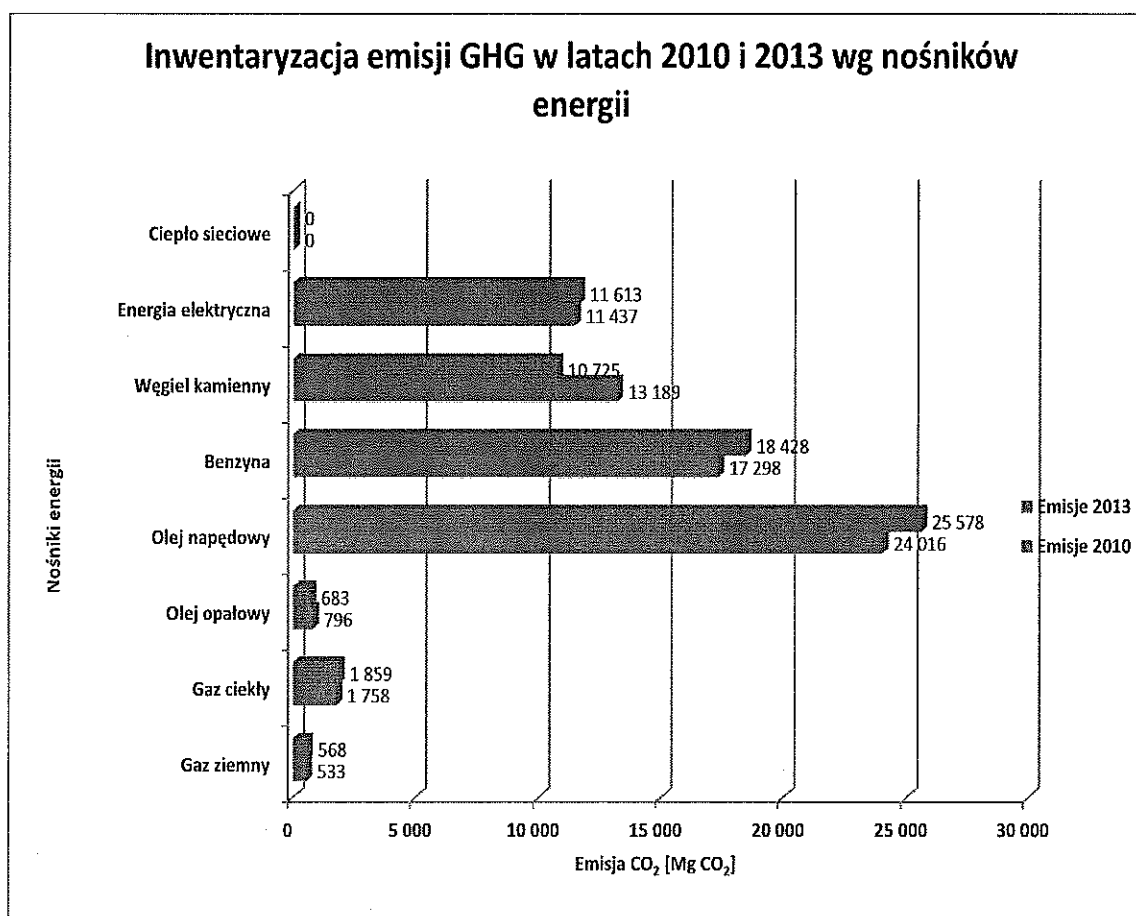
Tabela 26 Tendencje zmian w wielkości emisji w mieście Skoki w latach 2010 i 2013 wg sektorów

Emisje wg podsektorów	Emisja		Przyrost	Przyrost
	2010	2013	Mg CO ₂ e	%
Budynki mieszkalne	17 189	15 393	-1 796	-10,45%
Budynki instytucji, komercyjne i urzędy	6 033	5 612	-421	-6,98%
Oświetlenie publiczne	223	198	-25	-11,21%
Transport drogowy	41 767	44 459	2 692	6,45%
Transport szynowy	-	-	-	-
Przemysł	3 815	3 792	-23	-0,60%
Gospodarka odpadami	9	12	3	33,33%
Pochłanianie	-31 438	-31 398	40	-0,13%

Źródło: Opracowanie własne

Analiza porównawcza wyników inwentaryzacji emisji z lat 2010 i 2013 w podziale na sektory wskazuje, iż w 2013 największy procentowy wzrost emisji odnotowano w sektorze gospodarki odpadami (3 Mg CO₂e/33,33%). Wyraźny wzrost wielkości emisji odnotowano też w sektorze transportu drogowego (2 692 Mg CO₂e/6,45%). Największy spadek wielkości emisji odnotowano w sektorze oświetlenia publicznego (25 Mg CO₂e/11,21%) i budynków mieszkalnych (1 796 Mg CO₂e /10,45%).

Zestawienie porównawcze wielkości emisji CO₂ w podziale na nośniki przedstawia Rysunek 14 i Tabela 27.

Rysunek 14 Inwentaryzacja emisji GHG w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg nośników energii

Źródło: opracowanie własne

Tabela 27 Tendencje zmian w wielkości emisji w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg nośników energii

Emisje wg źródeł energii	Emisja	Emisja	Przyrost	Przyrost
	2010	2013	Mg CO ₂ e	%
Gaz ziemny	533	568	35	6,57%
Gaz ciekły	1 758	1 859	101	5,75%
Olej opałowy	796	683	-113	-14,20%
Olej napędowy	24 016	25 578	1 562	6,50%
Benzyna	17 298	18 428	1 130	6,53%
Węgiel kamienny	13 189	10 725	-2 464	-18,68%
Energia elektryczna	11 437	11 613	176	1,54%
Ciepło sieciowe	-	-	-	-

Źródło: Opracowanie własne

Analiza porównawcza wyników inwentaryzacji emisji z lat 2010 i 2013 w podziale na paliwa/nośniki energii wskazuje, iż w 2013 roku największy procentowy wzrost emisji odnotowano w przypadku gazu ziemnego (35 Mg CO₂e/6,57%). Wyraźny wzrost wielkości emisji odnotowano też w przypadku benzyny (1 130 Mg CO₂e/6,53%) i oleju napędowego (1 562 Mg CO₂e/6,50%). Największy procentowy spadek wielkości emisji odnotowano w przypadku węgla kamiennego (2 464 Mg CO₂e/18,68%).

XVII.9. PLANOWANE DZIAŁANIA DO ROKU 2020

XVII.9.1. Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania

Energetyka

PROJEKTY ZGODNE Z ZIT

Modernizacja infrastruktury oświetleniowej

Zadanie polega na sukcesywnej wymianie lamp ulicznych na oświetlenie typu LED. Przewiduje się wymianę 1 070 punktów oświetleniowych (każdy o mocy 250 W) z oprawami sodowymi (które generują roczne zużycie energii na poziomie 1 120 kWh) na oświetlenie typu LED o mocy 112 W (którego spodziewane roczne zapotrzebowanie na energię wyniesie 580 kWh) na terenie Miasta i Gminy Skoki.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii cieplnej
Korzyści środowiskowe:	ograniczenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba zmodernizowanych punktów oświetleniowych [szt.]

Projekt: Modernizacja infrastruktury oświetleniowej

Szacowany koszt: koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r): -

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 578

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 409

PROJEKTY WŁASNE GMINY LUB INTERESARIUSZY ZEWNĘTRZNYCH

Wymiana oświetlenia wewnętrznego, sprzętu RTV, ITC i AGD

W ramach zadania w obiektach zlokalizowanych na terenie Miasta i Gminy Skoki zostanie zmodernizowane oświetlenie i wymieniony sprzęt RTV, ITC i AGD. Realizacja tego zadania przyczyni się do ograniczenia zapotrzebowania na energię elektryczną i w konsekwencji ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Wymiana oświetlenia na oświetlenie energooszczędne przyniesie oszczędności rzędu 50% w zużyciu energii elektrycznej. Wymiana sprzętu elektrycznego i elektronicznego na spełniający coraz wyższe normy efektywności energetycznej, pozwoli do roku 2020 zaoszczędzić około 15% energii elektrycznej.

Korzyści społeczne:	poprawa jakości wykorzystywanych urządzeń
Korzyści ekonomiczne:	zwiększona oszczędność energii
Korzyści środowiskowe:	obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Ilość wymienionych źródeł światła [kW]
Moc zainstalowanego energooszczędnego oświetlenia [kW]
Ilość wymienionego sprzętu RTV [szt.]
Ilość wymienionego sprzętu ITC [szt.]
Ilość wymienionego sprzętu AGD [szt.]

Projekt: Wymiana oświetlenia wewnętrznego, sprzętu RTV, ITC i AGD

Szacowany koszt: 2 022 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Interesariusze Planu

Produkcja energii z OZE (MWh/r): -

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 740

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 600

Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. małych turbin wiatrowych

W okresie do 2020 roku na terenie Gminy Skoki planuje się wybudowanie rozproszonych mikroelektrowni (przysadowe turbiny wiatrowe) o łącznej mocy do 0,5 MW.

Uwzględniając dyspozycyjne warunki środowiskowe oraz średnioroczną sprawność na poziomie ok. 20% szacuje się, że produkcja energii elektrycznej przez przedmiotowe elektrownie osiągnie wolumen ok. 876 MWh/rok. Wykorzystywanie tej formy wytwarzania ekologicznej energii pozwoli uniknąć produkcji energii w dużych elektrowniach systemowych (kondensacyjnych), które produkują energię w oparciu o spalanie paliw kopalnych. Ponadto źródła te jako tzw. rozproszona generacja pozwolą zredukować straty przesyłowe, które występują na drodze przesyłu energii od elektrowni do odbiorców. Turbiny wiatrowe będą posadowione na dachach prywatnych budynków bądź na wolnostojących masztach przed budynkami. Produkcja energii o wolumenie jw. to również uniknięcie emisji CO₂ do atmosfery w ilościach ok. 711 Mg/rok. Szacunkowy koszt przedmiotowej inwestycji wynosi ok. 2,5 mln zł.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii cieplnej
Korzyści środowiskowe:	ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych instalacji wiatrowych [kW]
Produkcja energii elektrycznej z instalacji OZE [MWh/rok]

Projekt: Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. małych turbin wiatrowych

Szacowany koszt: 2 500 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy Prywatni

Produkcja energii z OZE (MWh/r): 876

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): -

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 711

Budowa elektrowni fotowoltaicznych

Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. modułów fotowoltaicznych „PV”. Na terenie Miasta i Gminy Skoki planuje się wybudowanie rozproszonych mikro elektrowni o łącznej mocy do 0,3 MWp.

Zakłada się średnioroczną wydajność produkcji energii elektrycznej na poziomie ok. 11%. Wydajność ta uwzględnia straty wynikające z konwersji energii prądu stałego na prąd przemienny, straty z tytułu samoistnego pogarszania się wydajności produkcji energii przez moduły oraz straty wynikające z chwilowego i częściowego zacienienia modułów.

Szacuje się, że całkowita produkcja energii elektrycznej przez przedmiotowe instalacje PV pozwoli osiągnąć wolumen: ok. 289 MWh/rok.

Wykorzystywanie tej formy wytwarzania ekologicznej energii pozwoli uniknąć produkcji energii w dużych elektrowniach systemowych (kondensacyjnych), które produkują energię w oparciu o spalanie paliw kopalnych. Ponadto źródła te jako tzw. rozproszona generacja pozwolą zredukować straty przesyłowe, które występują na drodze przesyłu energii od elektrowni do odbiorców. Produkcja energii o wolumenie jw. to również uniknięcie emisji CO₂ do atmosfery w ilościach ok. 235 Mg/rok. Szacunkowy koszt przedmiotowej inwestycji wynosi ok. 1,8 mln zł.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej
Korzyści ekonomiczne:	obniżenie kosztów zużycia energii elektrycznej oraz energii cieplnej
Korzyści środowiskowe:	ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zagospodarowanie energii wytworzonej w systemie fotowoltaicznym

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Łączna moc zainstalowanych instalacji fotowoltaicznych [kWp]
Produkcja energii elektrycznej z systemów fotowoltaicznych [MWh/rok]

Projekt: Budowa elektrowni fotowoltaicznych

Szacowany koszt: 1 800 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Inwestorzy Prywatni

Produkcja energii z OZE (MWh/r): 289

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r):

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 235

Budownictwo i gospodarstwa domowe

PROJEKTY ZGODNE Z ZIT

Termomodernizacja i modernizacja energetyczna budynków

Realizacja zadania ma na celu osiągnięcie poprawy efektywności energetycznej i wzrostu wykorzystania odnawialnych źródeł energii w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym.

Kompleksowa modernizacja energetyczna budynków użyteczności publicznej i budynków mieszkalnych (w tym części wspólnych wielorodzinnych budynków mieszkalnych) wraz z wymianą wyposażenia tych obiektów na energooszczędne w zakresie związanym m.in. z:

ociepleniem obiektu;
wymianą okien, drzwi zewnętrznych oraz oświetlenia na energooszczędne;
przebudową systemów grzewczych (wraz z wymianą i podłączeniem do źródła ciepła),
systemów wentylacji i klimatyzacji;
wymianę wewnętrznej linii zasilającej – WLZ.

Realizacja zadań przyczyni się do wzrostu efektywności energetycznej w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

W gminie planowana jest termomodernizacja następujących budynków:

GOZ Skoki, ul. Ciastowicza 12 (pow. 1 519,0 m²);
SP Skoki, ul. Poznańska 2 (pow. 1 189,3 m²);
Dworzec Skoki, ul. Dworcowa 4 (pow. 791 m²);
Dworzec Sława Wlkp. 8 (pow. 397 m²);
Dworzec Roszkowo (pow. 303,7 m²);
Pałac Potrzebanowo, ul. Włókna 18 (pow. 388,76 m²);
Świetlica Pawłowo Skockie (pow. 267,5 m²);
Świetlica Stawiany (pow. 1 45,01 m²);
Świetlica Kakulin (pow. 353,1 m²);
Budynek Komunalny Skoki, Pl. Powstańców Wlkp. (pow. 229,8 m²).

Ponadto zadanie obejmuje inne projekty, które będą realizowane z zakresu termomodernizacji w późniejszych terminach.

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu ciepłego budynków
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu ciepłego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Powierzchnia użytkowa budynków poddanych kompleksowej termomodernizacji [m ²]
Moc zmodernizowanych systemów grzewczych [kW]

Projekt: Termomodernizacja i modernizacja energetyczna budynków Szacowany koszt: 3 185 000,00 PLN Lata wdrażania działania: 2015-2020 Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach Produkcja energii z OZE (MWh/r): 243 Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 1 691 Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 855

PROJEKTY WŁASNE GMINY

Termomodernizacja budynku Urzędu Miasta i Gminy w Skokach

Realizacja zadania ma na celu osiągnięcie poprawy efektywności energetycznej, a poprzez to zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych i zużycia energii w budynku.

Zadanie polega na kompleksowej, głębokiej modernizacji energetycznej budynku użyteczności publicznej, obejmującej swym zakresem:

termomodernizację budynku: docieplenie ścian zewnętrznych i ścian piwnic, docieplenie stropodachu niewentylowanego, wentylacja mechaniczna z odzyskiem ciepła (rekuperator), wymiana starych drzwi i okien, przebudowa wejścia do budynku UMiG polegająca na budowie wiatrołapu oraz: elewacje, kominy, elementy dekarские i ślusarskie, instalacja odgromowa, opaski budynku;

modernizację instalacji c.o. obejmującą wymianę przewodów, grzejników oraz hydrauliczną regulację instalacji grzewczej z uwzględnieniem zmienionego zapotrzebowania ciepła poszczególnych pomieszczeń w związku z termomodernizacją obiektu;

wymianę obecnego źródła zasilania instalacji (dwa kotły na paliwo stałe) na kocioł gazowy kondensacyjny i zmianę instalacji na "zamkniętą", zabezpieczoną przeponowym naczyniem wzbiorczym.

Powierzchnia użytkowa budynku: wynosi 1453,90 m².

Korzyści społeczne:	Poprawa efektywności energetycznej i komfortu cieplnego budynku
Korzyści ekonomiczne:	Obniżenie kosztów związanych z zapewnieniem odpowiedniego komfortu cieplnego
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Powierzchnia użytkowa budynku poddana kompleksowej termomodernizacji [m ²]
Moc zmodernizowanych systemów grzewczych [kW]

Projekt: Termomodernizacja budynku Urzędu Miasta i Gminy w Skokach

Szacowany koszt: 1 000 000,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r): 0

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 99

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 82

Transport

Działania w tym obszarze mają na celu tworzenie optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów w mieście i obszarze metropolitalnym, przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. W ramach tego obszaru realizowane będą zadania odnoszące się do kwestii związanej ze zrównoważoną mobilnością mieszkańców:

- zbiorowy transport pasażerski,
- transport niezmotoryzowany,
- transport drogowy,
- zarządzanie mobilnością,
- wykorzystanie inteligentnych systemów transportowych,
- bezpieczeństwo ruchu drogowego,
- wdrażanie nowych wzorców użytkowania,
- promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów.

PROJEKTY ZGODNE Z ZIT

Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki

W ramach zadania planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych, remonty ulic, budowa dodatkowych pasów ruchu, bus pasy oraz rozbudowa rond.

Zadanie obejmuje realizację następujących inwestycji:

- ul. Łąkowa – dł. 109 m; (WPF poz. 1.3.2.1)
- ul. Krańcowa – dł. 43 m; (WPF poz. 1.3.2.2)
- ul. Boczna – dł. 52 m; (WPF poz. 1.3.2.2)
- ul. Wąska – dł. 95,5 m; (WPF poz. 1.3.2.2)
- ul. Dworcowa – dł. 499 m (WPF poz. 1.3.2.6 – przebudowa ul. Dworcowej jest elementem zadania pn.: „Budowa zintegrowanego punktu przesiadkowego w Skokach”)

Wszystkie wymienione drogi znajdują się w mieście Skoki.

W pierwszej kolejności planowana jest **przebudowa ul. Dworcowej w Skokach** oraz **drogi stanowiącej jej łącznik z ul. Wągrowiecką** wraz z uzupełnieniem kanalizacji deszczowej. Obie drogi znajdują się w obszarze ograniczonym ulicą Wągrowiecką od zachodu i linią kolejową od strony wschodniej.

Drogi te stanowić będą dojazd do projektowanego zintegrowanego punktu przesiadkowego przy dworcu kolejowym w Skokach.

Na dzień dzisiejszy ul. Dworcowa posiada w większości jej odcinka nawierzchnię gruntową, jedynie jej końcówka posiada nawierzchnię asfaltową. Łącznik w całości posiada nawierzchnię gruntową. W pasie ulicy Dworcowej i łącznika brak jest wpustów ulicznych, wody opadowe tworzą zastoiska, po czym woda zostaje wchłonięta bezpośrednio do gruntu. W pasie ulicy Dworcowej istnieje kolektor kanalizacji deszczowej, który ma posłużyć do odbioru wód opadowych po wybudowaniu nawierzchni ulic.

Projekt przewiduje osiągnięcie następujących parametrów drogi po jej przebudowie:

- klasa drogi: L;
- prędkość projektowa: 40 km/h;
- kategorie ruchu KR-2;
- przekrój poprzeczny 1 x 2 (szerokość pasa ruchu wynosi 2,75 m wraz ze ściekiem ulicznym);
- szerokość chodnika: 2,0 m;

Długość przebudowywanych dróg:

- ul. Dworcowa – 405 m;
- łącznik – 94 m.

RAZEM: 499 m.

Zakres prac obejmuje wykonanie:

- jezdni o nawierzchni z betonu asfaltowego;

- jezdni o nawierzchni z kostki betonowej szarej gr. 8 cm (część drogi stanowiącej łącznik ul. Dworcowej z ul. Wągrowiecką);
- chodników przylegających do jezdni z kostki betonowej szarej gr. 8 cm;
- wjazdów w obszarze zabudowanym od krawędzi jezdni do granicy nieruchomości z kostki betonowej gr. 8 cm;
- miejsc postojowych,
- kanalizacji deszczowej;
- oznakowanie pionowe i poziome.

Dzięki realizacji zadania, czyli przebudowie ul. Dworcowej wraz z jej łącznikiem z ul. Wągrowiecką, zapewnione zostanie połączenie przedmiotowych dróg z drogą powiatową nr P 1672P oraz drogą wojewódzką nr 196 relacji Poznań – Wągrowiec, a tym samym zapewniony zostanie dojazd do projektowanego zintegrowanego punktu przesiadkowego przy dworcu kolejowym w Skokach.

W efekcie budowy wszystkich w/w nowych odcinków drogowych poprawi się płynność, przejezdność i bezpieczeństwo w ruchu komunikacyjnym. Z uwagi na lepszą jakość nawierzchni zmniejszy się czas przejazdu oraz przestojów, a tym samym redukcji ulegnie liczba zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery.

W Gminie Skoki planowana jest w sumie budowa 5-ciu dróg o łącznej długości 798,5 m.

Korzyści społeczne:	poprawa komfortu podróżowania,
Korzyści ekonomiczne:	poprawa stanu dróg, skrócenie czasu podróży, zwiększenie atrakcyjności terenów inwestycyjnych
Korzyści środowiskowe:	zmniejszenie emisji zanieczyszczeń transportowych przez usprawnienie miejsc, w których tworzą się przestoje

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Długość nowych/zmodernizowanych odcinków dróg [km]

Projekt: Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki

Szacowany koszt: 1 326 443,00 PLN

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r):

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 102

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 58

Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości

W nadchodzących latach planowana jest rozbudowa sieci dróg rowerowych, która ma na celu stworzenie spójnej i bezpiecznej sieci tras rowerowych na terenie gminy oraz tras łączących gminę z sąsiednimi miejscowościami. Szacuje się, że taka inwestycja przyniesie skutek w postaci rezygnacji z codziennego, indywidualnego transportu samochodowego w drodze do i z pracy przez co najmniej 100 osób w gminie rocznie na korzyść przemieszczania się za pomocą rowerów. Spowoduje to ograniczenie emisji GHG wynikających ze spalania paliw.

Planuje się budowę ścieżek rowerowych na trasie Sława Wlkp. – Skoki i Skoki – Roszkowo o łącznej długości około 4,7 km. Szacuje się, że koszt wybudowania 1 km ścieżki wynosi ok. 700 000zł.

Korzyści społeczne:	umożliwienie szybkiego i bezpiecznego poruszania się rowerem po obszarze miasta, poprawa komfortu podróżowania na rowerze, promocja zdrowego stylu życia, zwiększenie poczucia bezpieczeństwa rowerzystów, szczególnie dzieci i osób starszych, łatwość dostępu do oczekiwanych celów podróży
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	ograniczenie emisji spalin samochodowych do atmosfery

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Długość wybudowanych ścieżek rowerowych [km]
Długość wybudowanych ścieżek spacerowych [km]

Projekt: Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości

Szacowany koszt: - 3 290 000,00 zł

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r):

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 973

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 656

PROJEKTY WŁASNE GMINY

Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie

Zadanie obejmuje budowę parkingów typu Park & Ride, Bike & Ride oraz Kiss & Ride w ramach tworzonych punktów i węzłów przesiadkowych przy dworcach kolejowych w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie.

Dworzec Sława Wielkopolska:

W obrębie dworca planuje się zagospodarowanie terenu poprzez budowę wiaty rowerowej na ok. 46 szt. rowerów i parkingu (49 miejsc postojowych, w tym dwa dla niepełnosprawnych) wraz z drogą dojazdową i ciągiem pieszym. Projektuje się również tereny zielone, instalacje zewnętrzne i przyłącza (oświetlenie, kanalizacja deszczowa), elementy małej architektury.

Dworzec Skoki:

W obrębie dworca planuje się zagospodarowanie terenu poprzez budowę wiaty rowerowej na ok. 30 szt. rowerów i parkingu (ok. 125 miejsc postojowych, w tym trzy dla niepełnosprawnych) wraz z drogami dojazdowymi i ciągami pieszo-jezdnymi. Zaprojektowano także zatokę autobusową, wiatę przystankową, wiatę śmietnikową, kanalizację deszczową, oświetlenie parkingu (5 szt. lamp), zieleni, tablicę informacyjną, elementy małej architektury.

Dworzec Roszkowo:

W obrębie dworca planuje się zagospodarowanie terenu poprzez budowę wiaty rowerowej na ok. 46 szt. rowerów i parkingu (48 miejsc postojowych, w tym dwa dla niepełnosprawnych) wraz z drogami dojazdowymi i ciągami pieszo-jezdnymi. Zaprojektowano także tereny zielone, instalacje zewnętrzne i przyłącza (oświetlenie, kanalizacja deszczowa), elementy małej architektury.

Korzyści społeczne:	Poprawa dostępności komunikacyjnej
Korzyści ekonomiczne:	Ograniczenie kosztów paliwa, obniżenie kosztów parkowania
Korzyści środowiskowe:	Obniżenie emisji zanieczyszczeń oraz hałasu

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba ustanowionych parkingów P&R/B&R/K&R [szt.]

Projekt: Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie

Szacowany koszt: 4 500 000 zł.

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r): -

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 516

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 135

Lasy i tereny zielone

Na obecną chwilę nie planuje się zadań do realizacji w tym obszarze.

Przemysł

Na obecną chwilę nie planuje się zadań do realizacji w tym obszarze.

Gospodarka odpadami

Na obecną chwilę nie planuje się zadań do realizacji w tym obszarze.

Edukacja i dialog społeczny

PROJEKTY WŁASNE GMINY

Edukacja ekologiczna

Działanie ma na celu prowadzenie akcji informacyjnych i edukacyjnych w zakresie: szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych, korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła, termomodernizacji, promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła, efektywności energetycznej w gospodarstwach domowych i przedsiębiorstwach, a także z wykorzystania OZE.

Działania będą realizowane w formie warsztatów, spotkań informacyjnych, kampanii edukacyjnych itp. Skierowane będą do mieszkańców gminy (w szczególności do dzieci i młodzieży szkolnej) i przedsiębiorców. Jednostki realizujące zadanie to przede wszystkim jednostki gminne oraz organizacje i stowarzyszenia ekologiczne we współpracy z władzami gminy.

Efekt redukcji zużycia energii i redukcji emisji oszacowano na podstawie szacunkowej liczby zaangażowanych mieszkańców (przyjęto zachowawcze założenie, że około 10% mieszkańców podejmie działania zmierzające do ograniczenia zużycia energii i emisji średnio o 5% w skali roku – efekt wyliczony dla sektora budynków mieszkalnych).

Jednostki realizujące zadanie to przede wszystkim organizacje i stowarzyszenia ekologiczne we współpracy z władzami gminy.

Zadanie na wczesnym etapie koncepcyjnym nie posiada wystarczającego zakresu danych umożliwiających oszacowanie kosztów zadania..

Korzyści społeczne:	Większa świadomość społeczeństwa
Korzyści ekonomiczne:	-
Korzyści środowiskowe:	-

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba osób objętych kampaniami edukacyjnymi [osoba/rok]
Liczba opracowanych i wydrukowanych materiałów edukacyjnych [szt.]

Projekt: Edukacja ekologiczna

Szacowany koszt: - Koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie

Lata wdrażania działania: 2015-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy w Skokach

Produkcja energii z OZE (MWh/r): -

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 378

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 235

Administracja publiczna

Zielone zamówienia publiczne

Należy uwzględnić kryteria efektywności energetycznej w definiowaniu wymagań dotyczących zakupów produktów (np. klasa efektywności energetycznej, niskie zużycie paliwa itp.). W miarę możliwości należy również takie kryteria stosować w ramach zakupów usług (np. poprzez wymaganie od wykonawców robót budowlanych posługiwanie się pojazdami spełniającymi określone normy EURO). W ramach udzielanych zamówień będzie zwiększany odsetek zamówień, w których zastosowano kryteria tzw. „zielonych zamówień” (GPP) w szczególności w zakresie zamówień dotyczących: usług sprzątania, budownictwa, energii, żywności, mebli, sprzętu komputerowego, artykułów biurowych i transportu. Zadanie obejmuje zarówno stosowanie zielonych zamówień w praktyce jak i informowanie i promowanie „zielonych zakupów” wśród przedsiębiorstw i mieszkańców (np. poprzez publiczne informowanie o osiągniętych oszczędnościach wynikających z zastosowania „zielonych zamówień”).

Zakłada się, że na skutek stosowania i promowania zielonych zamówień nastąpi zmniejszenie zużycia energii w sektorach budynków i urzędzeń (redukcja zużycia energii przełoży się na redukcję emisji). Efekty obliczono wskaźnikowo na podstawie liczby mieszkańców gminy (szacunkowy wskaźnik redukcji 28 kWh/r na jednego mieszkańca).

Zadanie nieinwestycyjne, realizacja nie wymaga nakładów finansowych.

Korzyści społeczne:	Poprawa stanu środowiska, wzrost świadomości ekologicznej
Korzyści ekonomiczne:	Redukcja kosztów w przypadkach stosowania papieru konwencjonalnego wysokiej jakości
Korzyści środowiskowe:	Redukcja emisji gazów cieplarnianych

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Liczba instytucji, w których realizowane są zielone zamówienia [szt.]

Projekt: Zielone zamówienia publiczne

Szacowany koszt: -

Środki krajowe: -

Lata wdrażania działania: 2017-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy Skoki

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): 262

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): 178

Koordinacja planowania przestrzennego

Planowanie przestrzenne umożliwia utrzymanie i zachowanie równowagi środowiska ekologicznego podczas realizacji inwestycji. Ważnym aspektem jest utrzymanie lub/i poprawa warunków przewietrzania obszarów o zwartej zabudowie. Gmina Skoki poprzez Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego (MPZP) realizuje politykę planowania przestrzennego. W ramach działania planowane jest zmiana uregulowań i procedur zmiany MPZP, aby uwzględniały one konieczność rozpatrywania wpływu dokonywanych zmian na realizację celów określonych w PGN.

Zadanie nieinwestycyjne, realizacja nie wymaga nakładów finansowych. Efekt z realizacji działania wpływa pośrednio na redukcję emisji gazów cieplarnianych, na aktualnym etapie niemożliwy do oszacowania.

Korzyści społeczne:	Infrastruktura dostosowana do potrzeb mieszkańców, wyższy komfort życia
Korzyści ekonomiczne:	Redukcja kosztów związanych z ochroną środowiska i transportem
Korzyści środowiskowe:	Redukcja emisji gazów cieplarnianych, lepsza wentylacja miejscowości

Szczegółowe wskaźniki monitorowania
Odsetek mpzp obejmujących swoim zasięgiem obszar gminy w których uwzględniono konieczność rozpatrywania wpływu dokonywanych zmian na realizację celów określonych w PGN [%]

Projekt: Koordinacja Planowania Przestrzennego

Szacowany koszt: -

Środki krajowe: -

Lata wdrażania działania: 2017-2020

Podmiot realizujący zadanie: Urząd Miasta i Gminy Skoki

Ograniczenie zużycia energii (MWh/r): pośrednie

Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych (Mg CO₂e/rok): pośrednie

XVII.9.2. Podsumowanie efektów wdrażanych działań

Działania zaplanowane do realizacji na lata 2015-2020 pozwolą na ograniczenie emisji o **3 996,00 Mg CO₂e**, co wymaga inwestycji na ponad 25,5 mln zł (wszystkie zaangażowane strony, koszty szacunkowe). **Realizacja działań pozwoli osiągnąć w mieście redukcję emisji o ok. 10,6% w porównaniu z rokiem bazowym.**

Tabela 28 Podsumowanie efektów realizacji zadań

Obszary zadań	Szacowane koszty działań	Oczekiwane efekty w roku 2020		
		oszczędności energii	redukcja emisji CO ₂ e	wytwarzanie energii odnawialnej
	[PLN]	[MWh/r]	[Mg CO ₂ e/r]	[MWh/r]
Energetyka	12 207 000,00	1 318,00	1 955,00	1 165,00
Budownictwo i gospodarstwa domowe	4 185 000,00	1 790,00	937,00	243,00
Transport	9 116 443,00	1 591,00	849,00	0,00
Lasy i tereny zielone	Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze			
Przemysł	Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze			
Gospodarka odpadami	Na obecną chwilę nie przewidziano zadań do realizacji w tym obszarze			
Edukacja i dialog społeczny	Koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie	210,00	77,00	0,00
Administracja publiczna	0,00	262,00	178,00	0,00
SUMA	25 508 443,00	5 171,00	3 996,00	1 408,00

Źródło: Opracowanie własne

XVII.9.3. Harmonogram rzeczowo-finansowy

Zestawienie działań, ujętych w niniejsze Planie, wraz z kosztami, efektami ekologicznymi i wskaźnikami realizacji stanowi osobny Załącznik nr 1 do dokumentu.

XVII.9.4. Powiązanie rekomendowanych działań z BEI

W związku ze zidentyfikowanymi obszarami problemowymi na terenie Gminy jak również wyliczeniem bazowej inwentaryzacji emisji, za najbardziej energochłonne i emisyjne wskazano obszary budynków mieszkalnych, budynków usługowych (budynki, wyposażenie/urządzenia usługowe niekomunalne i komunalne) i transportu. W związku z przeprowadzoną analizą potencjału realizacji celów PGN, jako najistotniejsze i priorytetowe należy uznać działania z zakresu:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w budynkach mieszkalnych i usługowych poprzez ograniczenie wykorzystania paliw i energii (poprawa efektywności energetycznej poprzez m.in. przeprowadzenie termomodernizacji), oraz zwiększenie udziału wykorzystania OZE;
- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w transporcie poprzez zmniejszanie wykorzystania paliw transportowych (modernizacja i rozbudowa szlaków komunikacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem transportu niskoemisyjnego);
- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych poprzez działania nieinwestycyjne z zakresu niskoemisyjnych zamówień publicznych (w tym w obszarze transportu publicznego oraz floty pojazdów służbowych gminy), edukacji ekologicznej czy koordynacji planowania przestrzennego.

Wszystkie rekomendowane działania/zadania powiązane z bazową inwentaryzacją emisji poprzez uzyskiwany efekt ekologiczny w postaci redukcji emisji gazów cieplarnianych zestawiono w harmonogramie rzeczowo-finansowym.

Ważnym do uwzględnienia aspektem umożliwiającym sprawną realizację zadań/działań zakresie gospodarki niskoemisyjnej jest zwiększenie wsparcia ze strony władz Gminy i instytucji finansujących dla wszystkich interesariuszy. Dzięki takiemu działaniu możliwe będzie zaobserwowanie znaczących redukcji emisji gazów cieplarnianych i wykorzystania paliw i energii oraz zwiększenia udziału wykorzystania OZE, co przyczyni się do wyeliminowania kwestii problemowych: nadmierna emisja gazów cieplarnianych, nadmierne zużycie paliw i energii oraz zanieczyszczenie powietrza związane z ich wykorzystaniem.

XVII.10. STRATEGIA ROZWOJU MIASTA I GMINY SKOKI W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej określa długoterminową strategię dla Miasta i Gminy Skoki dotyczącą gospodarki niskoemisyjnej. Strategia ta realizuje misję rozwoju Miasta i Gminy wyznaczoną w ramach Strategii Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020:

„Wdrażanie idei zrównoważonego rozwoju – poprzez nieustanne dążenie do poprawy warunków rozwoju przedsiębiorczości oraz tworzenie obszaru atrakcyjnego dla lokalizacji efektywnych, nowoczesnych inwestycji – przekładającej się na realny wzrost poziomu życia mieszkańców. Kształtowanie gminy jako miejsca przyjaznego mieszkańcom, przedsiębiorcom i turystom przy wykorzystaniu walorów krajobrazowych ze szczególnym uwzględnieniem dbałości o środowisko przyrodnicze”.

Generalnie Miasto i Gmina Skoki realizuje jeden główny kierunek rozwoju: zrównoważony i harmonijny rozwój społeczno-gospodarczy przekładający się na wzrost jakości życia mieszkańców.

W ramach strategii wyznaczono realizowane cele szczegółowe i projekty strategiczne dla rozwoju gminy:

Cel 1. Społeczeństwo. Aktywne, kreatywne, otwarte społeczeństwo; konkurencyjny kapitał ludzki:

Projekt 1.1.: Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, biedzie i zjawiskom patologicznym;

Projekt 1.2.: Poprawa warunków nauczania w gminnych placówkach oświatowych;

Projekt 1.3.: Podnoszenie poziomu wykształcenia mieszkańców, podejmowanie działań na rzecz lepszego dostosowania mieszkańców do sytuacji na rynku pracy;

Projekt 1.4.: Rozwój życia społecznego poprzez poszerzenie oferty kulturalnej i rekreacyjno-sportowej;

Projekt 1.5.: Aktywna działalność instytucji kulturalnych, w szczególności Biblioteki Publicznej jako kluczowego ośrodka działalności kulturalnej w gminie;

Projekt 1.6.: Wzrost poczucia bezpieczeństwa mieszkańców.

Cel 2. Gospodarka. Innowacyjna i efektywna gospodarka wykorzystująca istniejący potencjał kulturowo – przyrodniczy:

Projekt 2.1.: Podnoszenie atrakcyjności inwestycyjnej gminy;

Projekt 2.2.: Poprawa sytuacji na lokalnym rynku pracy i minimalizacja negatywnych skutków bezrobocia;

Projekt 2.3.: Tworzenie warunków dla rozwoju usług około turystycznych;

Projekt 2.4.: Wspieranie rozwoju przetwórstwa rolno – spożywczego; promocja i rozwój pozarolniczych form działalności gospodarczej.

Cel 3. Przestrzeń i infrastruktura. Przestrzeń przyjazna mieszkańcom i turystom; zintegrowana i nowoczesna infrastruktura:

Projekt 3.1.: Poprawa stanu infrastruktury społecznej;

Projekt 3.2.: Modernizacja i rozwój infrastruktury komunalnej;

Projekt 3.3.: Zwiększenie wewnętrznej i zewnętrznej dostępności komunikacyjnej gminy poprzez poprawę stanu technicznego dróg, budowę i modernizację ciągów pieszo - rowerowych;

Projekt 3.4.: Rozbudowa infrastruktury teleinformatycznej oraz rozwój społeczeństwa informacyjnego;

Projekt 3.5.: Modernizacja i rozbudowa systemów zwiększających bezpieczeństwo;

Cel 4. Turystyka. Atrakcyjna oferta turystyczna, agroturystyczna i ekoturystyczna przy efektywnym wykorzystaniu zasobów przyrodniczych, historycznych i kulturalnych:

Projekt 4.1.: Rozbudowa infrastruktury turystyczno-rekreacyjnej; działania na rzecz podniesienia jakości usług turystycznych;

Projekt 4.2.: Zagospodarowanie nowych terenów na cele rekreacyjne;

Projekt 4.3.: Wykonanie i ochrona obiektów zabytkowych;

Projekt 4.4.: Wspieranie rozwoju agroturystyki i ekoturystyki;

Projekt 4.5.: Skuteczny system promocji i informacji turystycznej;

Cel 5. Środowisko. Środowisko naturalne wysokiej jakości, ochrona zasobów przyrodniczych:

Projekt 5.1.: Zwiększenie produkcji energii z odnawialnych źródeł oraz poprawa efektywności energetycznej budynków

Projekt 5.2.: Ochrona zasobów środowiska przyrodniczego;

Projekt 5.3.: Promocja i wspieranie rozwoju ekologicznego rolnictwa;

Projekt 5.4.: Odpowiednie oznaczenie obszarów chronionych, pomników przyrody, miejsc występowania cennych gatunków roślin i zwierząt;

Projekt 5.5.: Prowadzenie edukacji ekologicznej i promocji proekologicznego stylu życia wśród społeczności lokalnej,

Cele strategiczne Planu Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta i Gminy Skoki bezpośrednio przyczyniają się do realizacji wszystkich celów strategicznych wyznaczonych w Strategii Rozwoju Miasta i Gminy Skoki na lata 2014-2020.

XVII.10.1. Strategia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną

Zobowiązanie do redukcji CO₂ wynika z długoterminowej strategii UE „Europa 2020”. Strategia wyznacza cele do osiągnięcia w roku 2020: zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w porównaniu z poziomami z 1990 r.; zwiększenie do 20% udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii (Polska 15%); dążenie do zwiększenia efektywności energetycznej o 20%. Na szczycie Rady Europejskiej w październiku 2014 UE podjęła zobowiązanie do redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 40% w porównaniu z poziomem z 1990 r., zapewnienia co najmniej 27% udziału energii odnawialnej w energii zużywanej w UE oraz dalszą poprawę efektywności energetycznej, co najmniej o 27%. Cele redukcyjne mają obowiązywać w całej UE, z zachowaniem solidarności i równowagi pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi UE, uwzględniając ich poziom rozwoju gospodarczego.

Cele szczegółowe Gminy zestawiono w rozdziale XVII.2.4. Cele strategiczne i szczegółowe.

Realizacja celów szczegółowych przyczyni się bezpośrednio do realizacji celów w zakresie ochrony powietrza wyznaczonych w obowiązującym Programem Ochrony Powietrza (POP), czyli przywrócenia naruszonych standardów jakości powietrza oraz zmniejszenia stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu.

Celem w zakresie redukcji emisji zanieczyszczeń do powietrza jest osiągnięcie i utrzymanie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu zgodnie z art. 85, 86 i 91 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz zgodnie z aktualnym Programem ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej.

XVII.10.2. Wdrażanie strategii długoterminowej w sektorach

Strategia długoterminowa przedstawia kierunki realizacji działań w mieście i gminie Skoki, realizowanych przez interesariuszy PGN, w perspektywie do roku 2040. Dla każdego z sektorów opisanych w rozdziale „Stan obecny” oraz „Identyfikacja obszarów problemowych” przedstawiono kierunki, które dzięki ścisłemu powiązaniu ze sobą uzupełniają się wzajemnie. Przedmiotowa strategia jest zgodna z założeniami do Narodowego Programu Gospodarki Niskoemisyjnej.

XVII.10.2.1. Energetyka

Do przedmiotowego sektora zakwalifikowano działania związane z efektywną produkcją oraz dystrybucją energii, obejmujące:

Kompleksowa modernizacja oświetlenia ulicznego.

Modernizacja oświetlenia publicznego – całkowita modernizacja systemu oświetlenia ulic, sygnalizacji ulicznej i podświetlenia budynków, z uwzględnieniem ekonomicznie uzasadnionych rozwiązań energooszczędnych.

Niskoemisyjny rozwój indywidualnych źródeł ciepła w systemach rozproszonych w sektorach.

Wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych – w różnych formach (szczególnie energia słoneczna, geotermalna, biopaliwa).

Zastosowanie innych technologii lub rozwiązań przyczyniających się do ograniczenia emisji w sektorze produkcji i dystrybucji energii oraz oświetlenia.

XVII.10.2.2. Budownictwo

W obrębie tego sektora będą realizowane działania w zakresie podnoszenia efektywności wykorzystania i produkcji energii w budynkach, co przełoży się na ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń powietrza, w zakresie:

Budowa i/lub modernizacja budynków użyteczności publicznej oraz sektora mieszkaniowego i pozostałych z uwzględnieniem wysokich wymogów efektywności energetycznej oraz OZE.

Stosowanie innych mechanizmów przyczyniających się do ograniczenia emisji w budownictwie.

Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w budynkach użyteczności publicznej.

Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w budynkach mieszkalnych.

Termomodernizacja oraz zastosowanie innych technologii służących poprawie efektywności energetycznej i ograniczaniu emisji w pozostałych budynkach.

Wdrażanie systemów certyfikacji energetycznej i środowiskowej budynków.

Wsparcie mieszkańców w zakresie poprawy efektywności energetycznej budynków oraz ograniczania niskiej emisji (mechanizmy finansowania, akcje promocyjno-informacyjne).

XVII.10.2.3. Transport

Strategia w przedmiotowym sektorze, odnosi się do przygotowania optymalnych warunków do efektywnego i bezpiecznego przemieszczania osób oraz towarów w gminie i obszarze metropolitalnym, przy spełnieniu wymogu ograniczenia uciążliwości transportu dla środowiska. Działania zmieszczone w tym sektorze przyczyniają się do zwiększenia

znaczenia zrównoważonej mobilności mieszkańców – transportu publicznego, prywatnego, rowerowego i komunikacji pieszej służące ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń oraz dotyczą:

Rozwój niskoemisyjnego transportu publicznego – zastosowanie niskoemisyjnych pojazdów (niskoemisyjne konwencjonalne, hybrydowe, elektryczne, biopaliwa drugiej i trzeciej generacji oraz inne paliwa alternatywne).

Wdrażanie rozwiązań sprzyjających rozwojowi komunikacji rowerowej oraz pieszej.

Stosowanie rozwiązań ograniczających wtórną emisję pyłów z dróg (m.in. czyszczenie ulic na mokro).

Rozwój sieci transportu publicznego – transport autobusowy i rowerowy.

Rozwój sieci wypożyczalni i infrastruktury dla pojazdów niskoemisyjnych (samochody hybrydowe i elektryczne, rowery).

Zmniejszanie udziału indywidualnego transportu samochodowego w bilansie transportowym gminy.

Stworzenie związku komunikacyjnego, obejmującego wszystkie gminy Metropolii Poznań, dla połączeń tramwajowych, kolejowych i autobusowych.

Wdrażanie rozwiązań organizacyjnych, sterowania ruchem i zarządzania komunikacją zbiorową.

Wdrażanie niskoemisyjnych rozwiązań logistyki towarów na terenie gminy np. elektryczne pojazdy dostawcze, centra dystrybucji);

Wdrażanie stref ograniczonego ruchu, stref ograniczonej emisji, mechanizmów preferencji pojazdów niskoemisyjnych.

XVII.10.2.4. Lasy i tereny zielone

W obrębie tego obszaru zebrane są działania w zakresie zwiększania zdolności pochłaniania dwutlenku węgla z atmosfery oraz wspomagająco w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń z pozostałych sektorów (szczególnie z transportu):

Odpowiednie utrzymanie terenów zieleni, (w tym w okresie upałów wykorzystanie zebranej wody deszczowej).

Rewitalizacja i rewaloryzacja oraz zagospodarowanie terenów zielonych.

Stworzenie połączeń istniejących terenów zieleni umożliwiających niskoemisyjną komunikację (piesza, rowerowa).

Tworzenie nowych form zieleni gminnej.

Wdrażanie innych rozwiązań pozwalających na zwiększenie zdolności pochłaniania oraz ograniczenia emisji.

Zwiększanie udziału powierzchni lasów na obszarze gminy.

Zwiększenie powierzchni terenów zielonych (szczególnie parki, aleje i inne formy zieleni uwzględniające drzewa).

XVII.10.2.5. Przemysł

W tym sektorze realizowana jest strategia Unii Europejskiej w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych i innych zanieczyszczeń, a także efektywnego wykorzystania zasobów. W głównej mierze realizowane będą działania:

Realizacja przepisów prawa europejskiego oraz polskiego dotyczących ograniczania emisji i efektywności energetycznej w przemyśle.

Wdrażanie innych rozwiązań służących ograniczeniu energochłonności oraz emisji GHG oraz innych zanieczyszczeń.

Wdrażanie nowych oraz innowacyjnych rozwiązań technologicznych ograniczających emisję z zakładów przemysłowych.

Wykorzystanie nowych rozwiązań logistycznych i organizacyjnych ograniczających emisję z zakładów przemysłowych.

XVII.10.2.6. Gospodarka odpadami

W ramach tego obszaru realizowane są zadania służące ograniczeniu wytwarzanej ilości odpadów, ilości powstających ścieków oraz ich efektywnego zagospodarowania z uwzględnieniem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych:

Ograniczenie emisji bezpośrednich powstających w procesie oczyszczania ścieków (m. in. rozwiązania technologiczne).

Ograniczenie emisji w procesie transportu odpadów.

Ograniczenie ilości powstających ścieków (racjonalne wykorzystanie wody).

Ograniczenie ilości wytwarzanych odpadów (m. in. efektywne wykorzystanie surowców oraz recykling materiałów).

Ponowne wykorzystanie odpadów nadających się do odzysku.

Wdrażanie innych rozwiązań służących ograniczeniu ilości powstających odpadów oraz ograniczeniu emisji w sektorze gospodarki odpadami.

XVII.10.2.7. Edukacja i Dialog Społeczny

W ramach przedmiotowego sektora zebrane są działania wspomagające realizację strategii ograniczania emisji w pozostałych sektorach poprzez:

Angażowanie społeczeństwa (współpraca z interesariuszami) w procesy planistyczne i decyzyjne w kontekście niskoemisyjnego rozwoju.

Edukację transportową: ekojazda, kampanie promujące rower i ruch pieszki.

Jawność wszelkich zadań realizowanych w ramach PGN.

Kampanie edukacyjne dotyczące energetyki oraz uruchomienie punktu doradczego w tym temacie.

Kampanie informujące o odpowiedzialności społecznej związanej z wyborem miejsca zamieszkania – szkodliwe efekty suburbanizacji.

Kampanie promujące segregowanie oraz minimalizowanie generowanych przez mieszkańców odpadów (nieużywanie torb foliowych, opakowania zwrotne).

Kampanie promujące transport publiczny oraz car-pooling.

Kształcenie w określonych specjalnościach istotnych z punktu widzenia gospodarki niskoemisyjnej (np. technologie OZE, niskoemisyjny transport itp.).

Prowadzenie działań informacyjnych i edukacyjnych skierowanych do wszystkich grup społecznych w zakresie zasad zrównoważonego rozwoju, ograniczania emisji – aktywne działanie na rzecz zmiany zachowań we wszystkich sektorach PGN.

Realizacja innych działań w zakresie edukacji i dialogu społecznego służących ograniczaniu emisji.

XVII.10.2.8. Administracja publiczna

W ramach niniejszego sektora realizowane są działania organizacyjne i innowacyjne ograniczające emisję gazów cieplarnianych oraz wspierające realizację działań w innych sektorach:

Promowanie i edukacja społeczna oraz kampanie informacyjno-reklamowe dotyczące nowoczesnej kultury mobilności, czyli korzystania z niezmotywowanego sposobu przemieszczania się - pieszo, rowerem oraz komunikacją zbiorową.

Realizacja działań innowacyjnych oraz demonstracyjnych.

Realizacja innych działań administracyjnych służących ograniczaniu emisji na terenie gminy.

Stosowanie kryteriów zrównoważonego rozwoju w zamówieniach publicznych.

Tworzenie i realizacja strategii, niskoemisyjne planowanie przestrzenne.

Tworzenie mechanizmów wsparcia finansowego w zakresie realizacji działań ograniczających emisję.

Utworzenie struktur organizacyjnych związanych z niskoemisyjnym rozwojem.

Wdrażanie rozwiązań organizacyjnych ograniczających emisję w organizacji (np. wsparcie dojazdów do pracy komunikacją publiczną) oraz interesariuszy korzystających z usług administracji (np. e-usługi).

XVII.10.3. Strategia w zakresie poprawy jakości powietrza

Realizacja celów wynikających z Programu Ochrony Powietrza ma przyczynić się do osiągnięcia i utrzymania poziomu stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ na poziomach określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47 poz. 281). Wartości tych poziomów są następujące:

Pył zawieszony PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24 godziny – 50 µg/m³, przy dopuszczalnej częstości przekroczeń 35 w ciągu roku.

Pył zawieszony PM₁₀ o okresie uśredniania wyników pomiarów rok kalendarzowy – 40 µg/m³.

Realizacja celów strategicznych przedstawionych w PGN przyczyni się do realizacji celów w zakresie jakości powietrza wynikających z Dyrektywy CAFE (Clean Air for Europe) dotyczących dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu do roku 2020.

Dla realizacji powyższego celu w Programie Ochrony Powietrza zaproponowano działania kierunkowe zamieszczone w załącznik nr 2 do niniejszego opracowania.

XVII.11. MONITORING I RAPORTOWANIE

XVII.11.1. System monitorowania i raportowania

Prowadzenie stałego monitoringu jest konieczne dla śledzenia postępów we wdrażaniu PGN i osiąganiu założonych celów w zakresie ograniczenia emisji CO₂ i zużycia energii, a także konieczne dla wprowadzania ewentualnych poprawek. Regularne monitorowanie, a w ślad za nim odpowiednia adaptacja PGN, umożliwiają rozpoczęcie cyklu nieustannego ulepszania PGN.

Jest to zasada „pętli”, stanowiąca element cyklu zarządzania projektem: zaplanuj, wykonaj, sprawdź, zastosuj. Niezwykle ważne jest, aby władze Gminy i inni interesariusze byli informowani o osiąganych postępach.

System monitoringu i oceny realizacji PGN wymaga:

systemu gromadzenia i selekcjonowania informacji;
systemu analizy zebranych danych i raportowania.

Monitorowanie

Na system monitoringu Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki składają się następujące działania realizowane przez Jednostkę Koordynującą wdrażanie Planu:

systematyczne zbieranie danych energetycznych oraz innych danych o aktywności dla poszczególnych sektorów i aktualizacja bazy emisji,
systematyczne zbieranie danych liczbowych oraz informacji dotyczących realizacji poszczególnych zadań PGN, zgodnie z charakterem zadania (według określonych wskaźników monitorowania zadań),

uporządkowanie, przetworzenie i analiza danych,

przygotowanie raportów z realizacji zadań ujętych w PGN – ocena realizacji:

- analiza porównawcza osiągniętych wyników z założeniami PGN; określenie stopnia wykonania zapisów przyjętego PGN oraz identyfikacja ewentualnych rozbieżności,
- analiza przyczyn odchyleń oraz określenie działań korygujących polegających na modyfikacji dotychczasowych oraz ewentualne wprowadzenie nowych instrumentów wsparcia,

przeprowadzenie zaplanowanych działań korygujących (w razie konieczności – aktualizacja PGN).

Zbieranie danych powinno być realizowane w ramach grup terenowych. Każda jednostka realizująca zadania przewidziane w ramach PGN powinna przekazywać informacje o realizacji swoich zadań do Koordynatora. Za zebranie całości danych oraz ich analizę i sporządzenie raportu odpowiedzialny będzie Koordynator PGN. Informacje dotyczące monitoringu realizacji powinny być przekazywane z częstotliwością minimum raz na rok (w terminach określonych przez Koordynatora).

Raporty

W ramach prowadzonego monitoringu realizacji powinny być sporządzane raporty z realizacji PGN. Raportowanie powinno być realizowane co roku, za każdy poprzedni rok. Zakres raportu powinien obejmować analizę stanu realizacji zadań oraz osiągnięte rezultaty w zakresie redukcji emisji oraz zużycia energii.

Budżet i przewidziane finansowanie działań

Działania przewidziane w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej będą finansowane zarówno ze środków własnych JST, jak i środków zewnętrznych. Możliwość pozyskania środków z programów krajowych i europejskich jest kluczowym elementem planowania budżetu na zaplanowane działania. We własnym zakresie – konieczne jest uwzględnienie działań w wieloletnich prognozach finansowych oraz w budżecie JST i budżecie jednostek podległych JST, na każdy rok. Przewiduje się pozyskanie również zewnętrznego wsparcia finansowego dla planowanych działań w formie bezzwrotnych dotacji, pożyczek, wykorzystania formuły ESCO i kredytów.

Ponieważ nie można szczegółowo zaplanować w budżecie JST wszystkich wydatków z wyprzedzeniem do roku 2020, stąd też kwoty przewidziane na realizację poszczególnych zadań należy traktować jako szacunkowe zapotrzebowanie na finansowanie, a nieplanowane kwoty do wydatkowania. Kwoty te powinny zostać uwzględnione w Wieloletniej Prognozie Finansowej (zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych Dz. U. 2009 nr 157 poz. 1240 z późn. zm.) oraz wymogami NFOŚiGW dla PGN.

W ramach corocznego planowania budżetu JST i budżetu jednostek JST na kolejny rok, wszystkie jednostki wskazane w PGN, jako odpowiedzialne za realizację działań powinny zabezpieczyć w budżecie środki na realizację odpowiedniej części przewidzianych zadań. Pozostałe działania, dla których finansowanie nie zostanie zabezpieczone w budżecie, powinny być brane pod uwagę w ramach pozyskiwania środków z dostępnych funduszy zewnętrznych.

Przewidywane źródła finansowania działań

Dla planowanych działań określono potencjalne źródła finansowania. Możliwe do wykorzystania źródła finansowania (poza budżetem JST), przedstawiono w Załączniku nr 3.

XVII.11.2. Procedura ewaluacji osiągniętych celów oraz wprowadzania zmian w Planie

W dokumencie zaproponowano następującą procedurę, która może posłużyć do przeprowadzenia ewaluacji oraz wprowadzania w nim zmian. Poniżej przedstawiono jak będzie ona wyglądać:

- wyznaczenie terminów zgłaszania działań i wniosków w zależności od:
- zmian w WPF;
- harmonogramu naborów wniosków konkursowych do aktualnie obowiązujących źródeł finansowania;
- innych zidentyfikowanych potrzeb Gminy.

- utworzenie formularza do zgłaszania działań i wniosków oraz zamieszczenie go w widocznym miejscu w Urzędzie oraz na stronie internetowej Urzędu Gminy Skoki;
 - rozpatrzenie zgłoszonych wniosków, wewnętrzna weryfikacja planów i strategii gminnych oraz podanie do publicznej informacji wykazu przewidywanych zmian w dokumencie;
 - wprowadzenie zmian do dokumentu;
 - uprawomocnienie zaktualizowanego Planu na drodze Uchwały Rady Gminy Skoki.

Podstawowym sposobem oceny realizacji Planu jest porównanie wartości mierników (wskaźników) poszczególnych celów dla określonego roku z wartościami docelowymi i oczekiwanym trendem. Należy przy tym mieć na uwadze, że dla osiągnięcia celu nie jest wymagana liniowa redukcja (bądź wzrost) wartości wskaźników (np. o taką samą wielkość co roku). Wskaźniki mogą wykazywać odchylenia dodatnie lub ujemne od ogólnego obserwowanego trendu, który powinien być w długiej perspektywie czasu stały i zgodny z oczekiwaniem.

Jeżeli zostaną zaobserwowane trendy odwrotne niż oczekiwane jest to sygnał, iż należy uważnie przeanalizować realizację działań oraz zachodzące uwarunkowania zewnętrzne (poza wpływem Planu), które mają wpływ na zaistnienie takiego trendu. Jeżeli to okaże się konieczne należy podjąć działania korygujące.

Ocena realizacji celów wykonywana jest na podstawie danych zebranych dla poszczególnych działań oraz informacji zawartych w bazie emisji (dane energetyczne oraz dane emisyjne). Wyniki realizacji działań należy rozpatrywać w kontekście uwarunkowań, które miały wpływ na ich realizację w okresie objętym monitoringiem. Uwarunkowania zewnętrzne są niezależne od realizującego Plan, natomiast wewnętrzne od niego zależą. Oba rodzaje uwarunkowań mają wpływ na osiągnięte rezultaty działań i stopień realizacji celów. W ramach monitoringu należy analizować wpływ tych czynników na wyniki realizacji Planu.

Uwarunkowania zewnętrzne, np.:

obowiązujące akty prawne (zmiany w prawie),
istniejące systemy wsparcia finansowego działań,
sytuacja makroekonomiczna,
ekstremalne zjawiska pogodowe (np. fale upałów, intensywne mrozy).

Uwarunkowania wewnętrzne, np.:

sytuacja finansowa gminy,
dostępne zasoby kadrowe do realizacji działań,
możliwości techniczne i organizacyjne realizacji działań.

Wnioski z analizy uwarunkowań powinny zostać zawarte w raporcie. Na ich podstawie należy również podjąć odpowiednie działania korygujące, jeżeli zaistnieje taka konieczność (korekta pojedynczych działań lub aktualizacja całego planu).

XVII.11.3. Główne wskaźniki monitorowania i ocena realizacji

Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN odnoszą się do realizacji celu głównego i celów szczegółowych. Szczegółowe wskaźniki monitorowania zostały przypisane do poszczególnych działań, w celu umożliwienia skutecznego monitorowania stopnia realizacji PGN.

Realizacja celu strategicznego jest monitorowana poprzez główne wskaźniki monitorowania, odpowiadające poszczególnym celom.

Tabela 29 Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN

CEL	WSKAŹNIK	OCZEKIWANY TREND
Cel szczegółowy 1: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku	wielkość emisji dwutlenku węgla z obszaru gminy w danym roku (Mg CO ₂ e/rok)	↓ malejący
	stopień redukcji emisji w stosunku do roku bazowego (%)	↑ rosnący
Cel szczegółowy 2: zmniejszenie zużycia energii na jednego mieszkańca do 2020 roku	wielkość zużycia energii na terenie gminy w danym roku (MWh/rok)	↓ malejący
	stopień redukcji zużycia energii stosunku do roku bazowego (%)	↑ rosnący
Cel szczegółowy 3: zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku	zużycie energii ze źródeł odnawialnych na terenie gminy w danym roku (MWh/rok)	↑ rosnący
	udział zużycia energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii na terenie gminy w danym roku (%)	↑ rosnący

Źródło: Opracowanie własne

XVII.11.4. Szczegółowe wskaźniki monitorowania realizacji zadań

Mierniki realizacji dla poszczególnych działań zostały określone indywidualnie dla każdego działania w Harmonogramie rzeczowo-finansowym – Załącznik 1 do opracowania.

Tabela 30 przedstawia zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN, w podziale na obszary działań. Wskaźniki i wielkości charakterystyczne, przypisane do każdego zadania, służą do monitorowania stopnia ich realizacji oraz osiągnięcia pożądanych efektów ekologicznych.

Tabela 30 Zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN

Obszar	Wskaźnik	Jednostka
ENERGETYKA	Moc zmodernizowanego źródła ciepła	MW
	Liczba zmodernizowanych węzłów ciepłowniczych	szt.
	Liczba zmodernizowanych punktów oświetleniowych	szt.
	Łączna moc zainstalowanych instalacji wiatrowych	kW
	Produkcja energii elektrycznej z instalacji OZE	MW/rok
	Łączna moc zainstalowanych instalacji fotowoltaicznych	kWp
	Produkcja energii elektrycznej z systemów fotowoltaicznych	MW/rok
BUDOWNICTWO	Powierzchnia użytkowa budynków poddanych kompleksowej termomodernizacji	m ²
	Moc zmodernizowanych systemów grzewczych	kW
	Powierzchnia użytkowa budynku poddana kompleksowej termomodernizacji	m ²
	Ilość i moc wymienionych źródeł światła	kW
	Moc zainstalowanego energooszczędnego oświetlenia	kW
TRANSPORT	Długość nowych/zmodernizowanych odcinków dróg	km
	Długość wybudowanych ścieżek rowerowych	km
	Długość wybudowanych ścieżek spacerowych	km
	Liczba zakupionych nowych autobusów	szt.
	Liczba ustanowionych parkingów P&R/B&R/K&R	szt.
EDUKACJA I DIALOG SPOŁECZNY	Liczba osób objętych działaniami informacyjno-edukacyjnymi	osoba
	Liczba opracowanych i wydrukowanych materiałów edukacyjnych	szt.

Źródło: Opracowanie własne

XVII.12. ZAŁĄCZNIK NR 1 HARMONOGRAM RZECZOWO-FINANSOWY

Harmonogram rzeczowo-finansowy został opracowany i dołączony jako oddzielny dokument oraz w postaci pliku.xlsx.

XVII.13. ZAŁĄCZNIK NR 2 ZESTAWIENIE DZIAŁAŃ NAPRAWCZYCH Z PROGRAMU OCHRONY POWIETRZA DLA STREFY WIELKOPOLSKIEJ

Załącznik zawiera zestaw ujętych w POP działań naprawczych niezbędnych i możliwych do realizacji, mających na celu osiągnięcie redukcji emisji frakcji pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziomu docelowego benzo(α)pirenu poniżej wartości dopuszczalnych.

Działania naprawcze obejmują lata 2014-2022. Zadania zostały podzielone na pięć grup:

ograniczające emisję powierzchniową,
ograniczające emisję punktową,
ograniczające emisję liniową,
ciągłe i wspomagające,
systemowe.

Poniższe zadania mogą być realizowane przez wszystkie powiaty i gminy w strefie wielkopolskiej:

Stworzenie i utrzymanie systemu organizacyjnego działań naprawczych;
Koordynacja realizacji działań naprawczych określonych w POP wykonywanych przez poszczególne jednostki;
Prowadzenie bazy pozwoleń zawierających informacje o wprowadzaniu gazów i pyłów do powietrza, bazy informacji podlegających zgłoszeniu;
Udział w spotkaniach koordynatorów programu;
Dobrowolne prowadzenie działań ograniczających emisję zanieczyszczeń do powietrza z indywidualnych systemów grzewczych, w obszarach nienarażonych na wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(α)pirenu.
Obniżenie emisji w obiektach użyteczności publicznej poprzez modernizację lub likwidację urządzeń na paliwa stałe – tam gdzie istnieją możliwości techniczne;
Poprawa stanu technicznego dróg istniejących w strefie wielkopolskiej – utwardzenie dróg lub poboczy celem redukcji wtórnego unosu pyłu z drogi, modernizacja dróg.
Utrzymanie działań ograniczających wtórną emisję pyłu poprzez regularne utrzymanie czystości nawierzchni dróg;
Modernizacja obiektów energetycznego spalania paliw oraz wdrażanie strategii czystej produkcji;
Rozbudowa i modernizacja sieci ciepłowniczych zapewniająca podłączenie nowych użytkowników;
Rozwój sieci gazowych;
Uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego wymogów dotyczących zaopatrywania mieszkań w ciepło z nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń z indywidualnych systemów grzewczych oraz projektowanie linii zabudowy uwzględniając zapewnienie „przewietrzania” miasta ze szczególnym

- uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni terenów zielonych;
- Wzmocnienie kontroli na stacjach diagnostycznych pojazdów;
- Rozwój komunikacji publicznej oraz wdrożenie energooszczędnych i niskoemisyjnych rozwiązań w transporcie publicznym;
- Prowadzenie odpowiedniej polityki parkingowej w centrach miast wymuszającej ograniczenia w korzystaniu z samochodów. Wprowadzenie systemu zniżek w strefach parkowania wyznaczonych w miastach dla samochodów spełniających EURO 6 oraz z napędem hybrydowym i elektrycznym.
- Monitoring budów pod kątem ograniczenia niezorganizowanej emisji pyłu;
- Monitoring pojazdów opuszczających place budów pod kątem ograniczenia zanieczyszczenia dróg, prowadzącego do niezorganizowanej emisji;
- Działania prewencyjne na poziomie wydawania decyzji środowiskowych;
- Uwzględnianie konieczności ograniczania emisji zanieczyszczeń do powietrza;
- Uwzględnianie w zamówieniach publicznych problemów ochrony powietrza, poprzez: odpowiednie przygotowanie specyfikacji zamówień publicznych, które uwzględniać będą potrzeby ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem;
- Rozwój systemów ścieżek rowerowych lub komunikacji rowerowej w miastach i gminach;
- Kontrola gospodarstw domowych w zakresie przestrzegania zakazu spalania odpadów;
- Kontrola spalania pozostałości roślinnych z ogrodów na powierzchni ziemi;
- Działania promocyjne i edukacyjne;
- Spójna polityka na szczeblu lokalnym uwzględniająca priorytety poprawy jakości powietrza;
- Kontrola przestrzegania zakazu wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów.

XVII.14. ZAŁĄCZNIK NR 3 DOSTĘPNE ZEWNĘTRZNE ŹRÓDŁA FINANSOWANIA DZIAŁAŃ W ZAKRESIE GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ NA POZIOMIE LOKALNYM

Rozdział przedstawia przykładowe możliwe źródła finansowania działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej. Precyzyjne określenie konkretnych funduszy, ze względu na ich różnorodność jest niemożliwe.

XVII.14.1. Fundusze europejskie

XVII.14.1.1. Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Głównym celem programu jest wsparcie gospodarki efektywnie korzystającej z zasobów i przyjaznej środowisku oraz sprzyjającej spójności terytorialnej i społecznej.

Cele tematyczne:

Wspieranie przejścia na gospodarkę niskoemisyjną we wszystkich sektorach.
Promowanie dostosowania do zmian klimatu, zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem.
Zachowanie i ochrona środowiska naturalnego oraz wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami.

Promowanie zrównoważonego transportu i usuwanie niedoborów przepustowości w działaniu najważniejszej infrastruktury sieciowej.

Promowanie włączenia społecznego i walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją.

Osie priorytetowe:

Oś priorytetowa Zmniejszenie emisyjności gospodarki – realizuje cel tematyczny 4, obejmuje działania w zakresie: przeciwdziałania zmianom klimatu, poprawy jakości powietrza na obszarach, na których odnotowano przekroczenia standardów jakości powietrza, zaopatrzenia w energię, ale także w zakresie promowania ekologicznego transportu uwzględniającego potrzeby społeczeństwa.

Oś priorytetowa Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu – realizuje cele tematyczne 5 i 6; działania koncentrują się na rozwoju infrastruktury w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami, zwiększeniu możliwości zapobiegania zagrożeniom naturalnym oraz wzmocnieniu odporności na zagrożenia wynikające z negatywnych zmian klimatu

Oś priorytetowa Rozwój sieci drogowej TEN-T i transportu multimodalnego – realizuje cele tematyczne 4 i 7; dotyczy rozwoju i większego wykorzystania niskoemisyjnego transportu miejskiego, a także zwiększenia dostępności terytorialnej Polski oraz zmniejszeniu negatywnego wpływu transportu na środowisko.

Oś priorytetowa Infrastruktura drogowa dla miast – realizuje cel tematyczny 7. Realizuje działania ujęte w programie osi priorytetowej III z większym naciskiem na wyprowadzeniu ruchu z miast

poprzez system dróg ekspresowych umożliwiającym szybkie przemieszczanie się w obrębie kraju.

Oś priorytetowa Rozwój transportu kolejowego w Polsce realizuje cel tematyczny 7. Obejmuje swym zakresem działania związane z uzupełnianiem luk na głównych magistralach kolejowych w sieci TEN-T (modernizacja, rehabilitacja), w tych objętych umową AGTC, odcinkach łączących ważne ośrodki przemysłowe i gospodarcze i liniach stanowiących elementy połączeń portów morskich z zapleczem gospodarczym w głębi kraju.

Oś priorytetowa Rozwój niskoemisyjnego transportu zbiorowego w miastach realizuje cele tematyczne 4 i 7. w obszarze transportu miejskiego kontynuowane będą działania mające na celu zmniejszenie zatłoczenia motoryzacyjnego w miastach, poprawę płynności ruchu i ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne w miastach i na ich obszarach funkcjonalnych.

Oś priorytetowa Poprawa bezpieczeństwa energetycznego – realizuje cel tematyczny 4 i koncentruje się wokół rozwoju inteligentnej infrastruktury w sektorze elektroenergetyki i gazowym. Przyczyni się to do bardziej optymalnego wykorzystania krajowych zasobów, wprowadzeniu nowych technologii czy zwiększenia udziału OZE.

Oś priorytetowa Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury – realizuje cel tematyczny 6. Opiera się na założeniu, że dziedzictwo kulturowe traktowane jest jako szeroko rozumiane zasoby materialne i niematerialne, a zatem ich efektywne wykorzystanie przynosi korzyści zarówno środowiskowe jak i gospodarcze.

Oś priorytetowa Wzmocnienie strategicznej infrastruktury ochrony zdrowia – realizuje cel tematyczny 9. Działania w obrębie tej osi opierają się na założeniu, że rozwój infrastruktury zdrowotnej przyczyni się do przeciwdziałania ubóstwu, a co za tym idzie do rozwoju kraju.

Oś priorytetowa Pomoc techniczna ma za zadanie przyczynić się do osiągnięcia celu dotyczącego sprawnego wykorzystania środków w ramach Programu Operacyjnego.

Alokacje środków

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko jest krajowym programem operacyjnym finansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Funduszu Spójności (FS).

Alokacja środków Unii Europejskiej na Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko wynosi 4 905,8 mln EURO, w tym 5 006,0 mln EUR z EFRR i 22 507,9 mln EUR z FS.

Tabela 31 Rozkład środków finansowych

Oś priorytetowa	Fundusz	wkład UE (mln EURO)	udział wkładu UE [%]	Cel tematyczny
I	FS	1 828,4	85,00	4
II	FS	3 508,1	85,00	5
III	FS	9 532,4	85,00	7
IV	EFRR	2 970,3	85,00	7
V	FS	5 009,7	85,00	7
VI	FS	2 299,2	85,00	7
VII	EFRR	1000,0	85,00	4
VIII	EFRR	467,3	85,00	6
IX	EFRR	468,3	85,00	9
X	FS	330,0	85,00	n/d

Źródło: Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Tabela 32 Podział alokacji w realizacji celu dotyczącego klimatu

Oś priorytetowa	Szacunkowa wysokość środków na cele związane ze zmianą klimatu (mln EURO)	Udział w całości alokacji [%]
I	1 558,4	5,68
II	755,7	2,76
III	552,9	2,02
IV	0	0
V	2 003,9	7,31
VI	919,7	3,35
VII	0	0
VIII	0	0
IX	0	0
X	0	0
Ogółem	5 790,6	21,12

Źródło: Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020

Instytucje zarządzające

Funkcje Instytucji Zarządzającej pełni minister właściwy ds. infrastruktury i rozwoju. Instytucja Zarządzająca pełni równocześnie funkcje Instytucji Certyfikującej. Przewiduje się powierzenie części zadań Instytucjom Pośredniczącym. Nie wyklucza się również powołania Instytucji Wdrażających. Delegowanie zadań będzie miało miejsce jedynie wtedy, gdy będzie prowadzić do poprawy skuteczności i efektywności wdrażania Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko.

XVII.14.1.2. WIELKOPOLSKI REGIONALNY PROGRAM OPERACYJNY NA LATA 2014-2020

Program ten jest dwufunduszowy: oznacza to, że środki na realizację priorytetów inwestycyjnych pochodzą z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS). Jednakże na poszczególny priorytet przewidziane jest finansowanie z jednego źródła, co usprawnia podział środków. Całkowita wysokość środków przeznaczonych na realizację założeń RPO WL 2014-2020 wyniesie ponad 2,45 mld euro, z czego prawie 72% środków pochodzi z EFRR, a 28% z EFS.

WRPO będzie realizował cele unijnej strategii oraz zapisy ujęte w Umowie Partnerstwa poprzez wsparcie przedsięwzięć odnoszących się do poszczególnych osi priorytetowych:

Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka;
Społeczeństwo informacyjne;
Energia;
Środowisko;
Transport;
Rynek pracy;
Włączenie społeczne;
Edukacja;
Infrastruktura dla kapitału ludzkiego;
Pomoc techniczna.

W odniesieniu do realizacji działań ujętych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej, należy wziąć pod uwagę środki finansowe ujęte w RPO. Dla poszczególnych osi określone zostały priorytety inwestycyjne:

Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka

- Udoskonalenie infrastruktury badań i innowacji i zwiększenie zdolności do osiągnięcia doskonałości w zakresie badań i innowacji oraz wspieranie ośrodków kompetencji, w szczególności tych, które leżą w interesie Europy;
- Promowanie inwestycji przedsiębiorstw w badania i innowacje, rozwijanie powiązań i synergii między przedsiębiorstwami, ośrodkami badawczo-rozwojowymi i sektorem szkolnictwa wyższego, w szczególności promowanie inwestycji w zakresie rozwoju produktów i usług, transferu technologii, innowacji społecznych, ekoinnowacji, zastosowań w dziedzinie usług publicznych, tworzenia sieci, pobudzania popytu, klastrów i otwartych innowacji poprzez inteligentną specjalizację, oraz wspieranie badań technologicznych i stosowanych, linii pilotażowych, działań w zakresie wczesnej walidacji

produktów, zaawansowanych zdolności produkcyjnych i pierwszej produkcji, w szczególności w dziedzinie kluczowych technologii wspomagających, oraz rozpowszechnianie technologii o ogólnym przeznaczeniu;

- Promowanie przedsiębiorczości, w szczególności poprzez ułatwianie gospodarczego wykorzystywania nowych pomysłów oraz sprzyjanie tworzeniu nowych firm, w tym również poprzez inkubatory przedsiębiorczości;
- Opracowywanie i wdrażanie nowych modeli biznesowych dla MŚP, w szczególności w celu umiędzynarodowienia;
- Wspieranie tworzenia i poszerzania zaawansowanych zdolności w zakresie rozwoju produktów i usług.

Spółeczeństwo informacyjne

- Wzmacnianie zastosowań TIK dla e-administracji, e-uczenia się, e-włączenia społecznego, e-kultury i e-zdrowia. Wspieranie efektywności energetycznej i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w budynkach publicznych i sektorze mieszkaniowym.

Energia

- Wspieranie tworzenia i dystrybucji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, ochrona środowiska i efektywne wykorzystanie zasobów;
- Wspieranie efektywności energetycznej, inteligentnego zarządzania energią i wykorzystywania odnawialnych źródeł energii w infrastrukturze publicznej, w tym w budynkach publicznych, i sektorze mieszkaniowym;
- Promowanie strategii niskoemisyjnych dla wszystkich obszarów rodzajów terytoriów, w szczególności dla obszarów miejskich, w tym wspieranie zrównoważonej multimodalnej mobilności miejskiej i działań adaptacyjnych mających oddziaływanie łagodzące na zmiany klimatu.

Środowisko

- Wspieranie inwestycji ukierunkowanych na konkretne rodzaje ryzyka zagrożeń przy jednoczesnym zwiększeniu odporności na klęski i katastrofy i rozwijaniu systemów zarządzania klęskami i katastrofami;
- Inwestowanie w sektor gospodarki odpadami celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii w zakresie środowiska oraz zaspokojenia wykraczających poza te zobowiązania potrzeb inwestycyjnych określonych przez państwa członkowskie;
- Inwestowanie w sektor gospodarki wodnej celem wypełnienia zobowiązań określonych w dorobku prawnym Unii w zakresie środowiska oraz zaspokojenia wykraczających poza te zobowiązania potrzeb inwestycyjnych, określonych przez państwa członkowskie;
- Zachowanie, ochrona, promowanie i rozwój dziedzictwa naturalnego i kulturowego;
- Ochrona i przywrócenie różnorodności biologicznej, ochronę i rekultywację gleby oraz wspieranie usług ekosystemowych, także poprzez program „Natura 2000” i zieloną infrastrukturę.

Transport

- Zwiększanie mobilności regionalnej poprzez łączenie węzłów drugorzędnych i trzeciorzędnych z infrastrukturą TEN-T, w tym z węzłami multimodalnymi;
- Rozwój i rehabilitacja kompleksowych, wysokiej jakości i interoperacyjnych systemów transportu kolejowego oraz propagowanie działań służących zmniejszeniu hałasu.

Rynek Pracy

- Dostęp do zatrudnienia dla osób poszukujących pracy i osób biernych zawodowo, w tym długotrwale bezrobotnych oraz oddalonych od rynku pracy, także poprzez lokalne inicjatywy na rzecz zatrudnienia oraz wspieranie mobilności pracowników;
- Praca na własny rachunek, przedsiębiorczość i tworzenie przedsiębiorstw, w tym innowacyjnych mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw;
- Równość mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach, w tym dostęp do zatrudnienia, rozwój kariery, godzenie życia zawodowego i prywatnego oraz promowanie równości wynagrodzeń za taką samą pracę;
- Przystosowanie pracowników, przedsiębiorstw i przedsiębiorców do zmian;
- Aktywne i zdrowe starzenie się.

Włączenie społeczne

- Aktywne włączenie, w tym z myślą o promowaniu równych szans oraz aktywnego uczestnictwa i zwiększaniu szans na zatrudnienie;
- Ułatwianie dostępu do przystępnych cenowo, trwałych oraz wysokiej jakości usług, w tym opieki zdrowotnej i usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym;
- Wspieranie przedsiębiorczości społecznej i integracji zawodowej w przedsiębiorstwach społecznych oraz ekonomii społecznej i solidarnej w celu ułatwiania dostępu do zatrudnienia.

Edukacja

- Ograniczenie i zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki szkolnej oraz zapewnianie równego dostępu do dobrej jakości wczesnej edukacji elementarnej oraz kształcenia podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, z uwzględnieniem formalnych, nieformalnych i poza formalnych ścieżek kształcenia umożliwiających ponowne podjęcie kształcenia i szkolenia;
- Wyrównywanie dostępu do uczenia się przez całe życie o charakterze formalnym, nieformalnym i poza formalnym wszystkich grup wiekowych, poszerzanie wiedzy, podnoszenie umiejętności i kompetencji siły roboczej oraz promowanie elastycznych ścieżek kształcenia, w tym poprzez doradztwo zawodowe i potwierdzanie nabytych kompetencji;
- Lepsze dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy, ułatwianie przechodzenia z etapu kształcenia do etapu zatrudnienia oraz wzmacnianie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego i ich jakości, w tym poprzez mechanizmy prognozowania umiejętności, dostosowania programów nauczania oraz tworzenia i rozwoju systemów uczenia się poprzez

praktyczną naukę zawodu realizowaną w ścisłej współpracy z pracodawcami.

Infrastruktura dla kapitału ludzkiego

- Inwestycje w infrastrukturę zdrowotną i społeczną (...);
- Wspieranie rewitalizacji fizycznej, gospodarczej i społecznej ubogich społeczności na obszarach miejskich i wiejskich;
- Inwestowanie w kształcenie, szkolenie oraz szkolenie zawodowe na rzecz zdobywania umiejętności i uczenia się przez całe życie poprzez rozwój infrastruktury edukacyjnej i szkoleniowej;

Pomoc techniczna

Osie priorytetowe, mogące odnosić się do zapisów PGN, w całości finansowane są z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego. Podział środków na poszczególne osie, związane z działaniami PGN przedstawia tabela poniżej:

Tabela 33 Alokacja środków na wybrane osie priorytetowe w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 -2020 [EUR]

Oś priorytetowa	Fundusz	Kategoria regionu	Wsparcie UE	Wkład krajowy	Finansowanie ogółem
Innowacyjna i konkurencyjna gospodarka	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	467 900 000	82 570 589	550 470 589
Spółeczeństwo informacyjne	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	60 000 000	10 588 236	70 588 236
Energia	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	353 475 177	62 377 973	415 853 150
Środowisko	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	204 000 000	36 000 000	240 000 000
Transport	EFRR	Mniej rozwinięte regiony	414 000 000	73 058 824	487 058 824
RAZEM	-	-	1 499 375 177	264 595 622	1 763 970 799

Źródło: Wielkopolski Regionalny Program Operacyjny na lata 2014 -2020

XVII.14.1.3. Zintegrowane Inwestycje Terytorialne

Zintegrowane Inwestycje Terytorialne (ZIT) są jednym z instrumentów zapewniających większą efektywność wykorzystania środków Europejskich Funduszy Strukturalnych i Inwestycyjnych poprzez integrację działań w wymiarze terytorialnym.

Zintegrowane Inwestycje Terytorialne będą realizowane przede wszystkim na terenie miast wojewódzkich i obszarów powiązanych z nimi funkcjonalnie w ramach regionalnych programów operacyjnych (RPO). Głównym źródłem finansowania Strategii ZIT dla miasta wojewódzkiego i powiązanego z nim obszaru funkcjonalnego są poszczególne RPO (obowiązkowo środki EFRR i EFS).

Działania adresowane do 18 miast wojewódzkich (i powiązanych z nimi funkcjonalnie obszarów) oraz ośrodków regionalnych i subregionalnych w ramach Strategii ZIT:

modernizacja energetyczna budynków z wymianą wyposażenia na energooszczędne;

realizacja sieci ciepłowniczych i chłodniczych;
zrównoważona mobilność miejska/transport miejski;
wsparcie kolei aglomeracyjnej.

XVII.14.1.4. Program LIFE

Program LIFE to jedyny fundusz obejmujący swym działaniem wyłącznie zagadnienia na rzecz ochrony środowiska. Komisja Europejska podjęła działania zmierzające do dostosowania zakresu finansowania działań uwzględniając obecne potrzeby w zakresie ochrony klimatu. Zaowocowało to ujęciem w perspektywie finansowej 2014-2020 podprogramu LIFE działania na rzecz klimatu.

Ogólne cele w zakresie zmian klimatu, jakie przyświecają stworzeniu podprogramu to:

- przyczynianie się do przejścia na niskoemisyjną/niskowęglową i odporną na zmianę klimatu gospodarkę;
- rozwój, wdrażania oraz egzekwowania polityki i prawodawstwa Unii odnośnie zmian klimatycznych oraz promowanie integracji i włączenie celów klimatycznych do innych unijnych polityk i praktyk tak sektora publicznego jak i prywatnego;
- wspieranie lepszego zarządzania w zakresie klimatu i środowiska na wszystkich poziomach.

Łączny budżet podprogramu wynosi około **864 mln EURO** i ma za zadanie wspierać działania na rzecz wdrażania i integracji celów polityki klimatycznej w obszarach priorytetowych:

- łagodzenie zmian klimatycznych;
- adaptacja do zmian klimatycznych;
- zarządzanie i informacja w zakresie klimatu.

Standardowe dofinansowanie projektu LIFE przez Komisję Europejską wynosi do 60% wartości kosztów kwalifikowanych, a w przypadku projektów przyrodniczych służących gatunkom i siedliskom priorytetowym do 75 %. Dobrą wiadomością dla obecnych i przyszłych beneficjentów podprogramu LIFE jest dokument definiujący zasady finansowego wsparcia przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Najważniejsze postanowienia Programu Priorytetowego „Współfinansowanie programu LIFE” są następujące:

- utrzymanie dotacyjnego wsparcia dla Beneficjentów LIFE nawet do poziomu 35% kosztów kwalifikowanych, czyli uzupełnienie wkładu finansowego Komisji Europejskiej **do 95% kosztów kwalifikowanych projektu;**
- udostępnienie wsparcia pożyczkowego na zapewnienie wymaganego wkładu własnego wnioskodawcy i zachowanie płynności finansowej.

XVII.14.1.5. Program ELENA

ELENA – to skrót od angielskiej nazwy European Local Energy Assistance. Jest to program dysponujący funduszem 15 mln. euro na pomoc techniczną w przygotowaniu projektów z zakresu efektywności energetycznej oraz pozyskiwania energii ze źródeł

odnawialnych. Inicjatywa ta w sposób realny przybliży realizację celów Unii Europejskiej odnoszących się do Pakietu klimatycznego „3x20”.

XVII.14.1.6. Norweski Mechanizm Finansowy i Mechanizm Finansowy Europejskiego Obszaru Gospodarczego „Oszczędzanie energii i promowanie odnawialnych źródeł energii”

Celem Programu jest redukcja emisji gazów cieplarnianych i zanieczyszczeń powietrza oraz zwiększenie udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w ogólnym bilansie zużycia energii.

Do dofinansowania kwalifikują się projekty w ramach rezultatu Programu pn.: „Zmniejszenie produkcji odpadów i emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody i ziemi”, polegające na modernizacji lub wymianie istniejących źródeł ciepła wraz z modernizacją procesu spalania lub zastosowaniem innego nośnika energii (np. spalanie gazu, oleju lub biomasy poprzez eliminację spalania węgla).

Obszary wsparcia:

- poprawa efektywności energetycznej w budynkach;
- wzrost świadomości społecznej i edukacja w zakresie efektywności energetycznej (w ramach projektu predefiniowanego);
- zwiększenie produkcji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych;
- termomodernizacja budynków użyteczności publicznej;
- zastąpienie przestarzałych źródeł ciepła dla budynków użyteczności publicznej o mocy do 5 MW nowoczesnymi, energooszczędnymi i ekologicznymi źródłami ciepła lub energii elektrycznej, w tym: pochodzącymi ze źródeł odnawialnych lub źródłami ciepła i energii elektrycznej wytwarzanych w skojarzeniu;
- modernizacja węzłów cieplnych o łącznej mocy do 3 MW dla budynków użyteczności publicznej.

Dofinansowaniu nie podlegają projekty polegające na budowie nowych źródeł ciepła lub budowie/modernizacji/wymianie źródeł zastępczych bądź awaryjnych, a także projekty polegające na zastosowaniu współspalania węgla z biomasą. Priorytetowo są traktowane projekty dotyczące modernizacji źródeł ciepła o najwyższym wskaźniku redukcji emisji dwutlenku węgla (CO₂). Minimalna wymagana wartość ograniczenia/uniknięcia emisji CO₂/rok dla projektu wynosi 100 000 Mg/rok.

Wnioski dotyczą wyłącznie projektów nierozpoczętych.

Uprawnionymi do składania wniosków są małe, średnie i duże przedsiębiorstwa z wyłączeniem przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego oraz przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Na wsparcie projektów w ramach naboru otwartego zostanie przeznaczona kwota 12 639 873 EUR (53 223 766,56 PLN). Maksymalna kwota dofinansowania wynosi nie

więcej niż 5 000 000 EUR (21 053 916,67 PLN), natomiast minimalna kwota dofinansowania wynosi 600 000 EUR (2 526 470,00 PLN).

Intensywność dofinansowania wynosi nie więcej niż 30% wartości kosztów kwalifikowanych. Dokładny poziom dofinansowania jest określany w wyniku oceny projektu dla każdego projektu indywidualnie.

Na chwilę obecną mechanizm norweski jest powstrzymany, ale przewiduje się powrót do naboru wniosków, dla tego informacje o programie zostały zamieszczone w danym dokumencie.

XVII.14.2. Środki krajowe – Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

XVII.14.2.1. Program priorytetowy BOCIAN rozproszone odnawialne źródła energii

Celem programu jest ograniczenie lub uniknięcie emisji CO₂ poprzez zwiększenie produkcji energii z instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii.

Stopień realizacji celu programu mierzony jest za pomocą wskaźników:

Produkcja energii elektrycznej - 430 000 MWh/rok;

Produkcja energii cieplnej – 990 GJ/rok;

Ograniczenie lub uniknięcie emisji dwutlenku węgla CO₂ - 400 tys. Mg/rok.

Budżet na realizację celów programu wynosi 570 000 tys. zł. Okres realizacji programu 2015-2023.

Dofinansowania dla poszczególnych rodzajów przedsięwzięć wynosi:

elektrownie wiatrowe – do 30%;

systemy fotowoltaiczne – do 75%;

pozyskiwanie energii z wód geotermalnych – do 50%;

małe elektrownie wodne – do 50%;

źródła ciepła opalane biomasą – do 30%;

biogazownie rozumiane, jako obiekty wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem biogazu rolniczego oraz instalacji wytwarzania biogazu rolniczego celem wprowadzenia go do sieci gazowej dystrybucyjnej i bezpośredniej – do 75%;

wytwarzanie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji na biomasę – do 75% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia;

Forma dofinansowania to pożyczka zwrotna; kwota pożyczki: od 2 do 40 mln zł.

Dla poszczególnych rodzajów przedsięwzięć - wymienionych poniżej, możliwe jest uzyskanie dofinansowania w formie pożyczki do 85% kosztów kwalifikowanych:

1. Budowa, rozbudowa lub przebudowa instalacji odnawialnych źródeł energii o mocach mieszczących się w następujących przedziałach:

	Rodzaj przedsięwzięcia	Moc minimalna	Moc maksymalna
a	elektrownie wiatrowe	>40 kWe	3MWe
b	systemy fotowoltaiczne	>40 kWp	1 MWp
c	pozyskiwanie energii z wód geotermalnych	5 MWt	20 MWt
d	małe elektrownie wodne	300 kWt	5 MW
e	źródła ciepła opalane biomasą	>300 kWt	20 MWt
f	wielkoformatowe kolektory słoneczne wraz z akumulatorem ciepła	(>300 kWt+3MWt)	(2 MWt +20 MWt)
g	biogazownie rozumiane jako obiekty wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem biogazu rolniczego	>40 kWe	2 MWe
	instalacje wytwarzania biogazu rolniczego celem wprowadzenia go do sieci gazowej dystrybucyjnej i bezpośredniej		
h	wytwarzanie energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji na biomasę	>40 kWe	5 MWe

- W ramach programu mogą być realizowane instalacje hybrydowe, przy czym moc każdego rodzaju przedsięwzięcia musi spełnić warunki określone w tabeli powyżej
- W ramach programu mogą być dodatkowo wspierane systemy magazynowania energii towarzyszące inwestycjom OZE.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Ogłoszenia naborów z podaniem terminów składania wniosków będą zamieszczone na stronie www.nfosigw.gov.pl.

Skorzystać z Programu mogą przedsiębiorcy w rozumieniu art. 43 Kodeksu cywilnego podejmujący realizację przedsięwzięć z zakresu odnawialnych źródeł energii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

XVII.14.2.2. System Zielonych Inwestycji – program priorytetowy LEMUR – Energooszczędne Budynki Użyteczności Publicznej

Celem programu jest uniknięcie emisji CO₂ w związku z projektowaniem i budową nowych energooszczędnych budynków użyteczności publicznej oraz zamieszkania zbiorowego.

Planowana wartość wskaźnika osiągnięcia celu, wynikająca z umów planowanych do zawarcia w latach 2014-2018 wynosi 31 tys. Mg CO₂. Wsparciem finansowym objęte są inwestycje polegające na projektowaniu i budowie lub tylko budowie, nowych budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego. Finansowanie odbywać się będzie w formie pożyczek zwrotnych i bezzwrotnych. Wypłaty środków dla bezzwrotnych form dofinansowania wynoszą 30 mln zł. Planowane zobowiązania dla zwrotnych form dofinansowania wynoszą 270 mln zł ze środków NFOŚiGW. Minimalny koszt planowanego przedsięwzięcia musi wynosić minimum 1 mln zł.

Planowana wartość wskaźnika osiągnięcia celu:

- w zakresie zmniejszenia zużycia energii pierwotnej wynosi co najmniej 23 000 MWh/rok (zarówno dla bezzwrotnych i zwrotnych form dofinansowania);
- w zakresie ograniczenia lub uniknięcia emisji dwutlenku węgla co najmniej 4 600 Mg/rok (zarówno dla bezzwrotnych i zwrotnych form dofinansowania).

Budżet na realizację celu programu wynosi do 290 mln zł. Finansowanie odbywać się będzie w formie pożyczek zwrotnych i bezzwrotnych. Wyплаты środków dla bezzwrotnych form dofinansowania wynoszą do 28 mln zł. Planowane zobowiązania dla zwrotnych form dofinansowania wynoszą 262 mln zł ze środków NFOŚiGW.

Poziom dofinansowania kosztów dokumentacji projektowej i jej weryfikacji, w zależności od klasy energooszczędności projektowanego budynku, wynosi:

1. dla klasy A: 60%;
2. dla klasy B: 40%;
3. dla klasy C: 20%.

Pożyczka - na budowę nowych energooszczędnych budynków użyteczności publicznej, w zależności od klasy energooszczędności projektowanego budynku:

dla klasy A: do 1200 zł za m² ;
dla klasy B i C: do 1000 zł za m².

powierzchni użytkowej pomieszczeń o regulowanej temperaturze.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Terminy, sposób składania i rozpatrywania wniosków określone zostaną odpowiednio w ogłoszeniu o naborze lub w regulaminie naboru, które zamieszczane będą na stronie internetowej NFOŚiGW.

Beneficjenci

Podmioty sektora finansów publicznych, z wyłączeniem państwowych jednostek budżetowych.

Samorządowe osoby prawne, spółki prawa handlowego.

Organizacje pozarządowe, w tym fundacje i stowarzyszenia, kościoły.

Jednostki organizacyjne PGL Lasy Państwowe posiadające osobowość prawną.

Parki Narodowe.

XVII.14.2.3. Gazela BIS– niskoemisyjny zbiorowy publiczny transport miejski

Zmniejszenie narażenia ludności na oddziaływanie zanieczyszczeń powietrza w strefach, w których występują znaczące przekroczenia dopuszczalnych i docelowych poziomów stężeń tych zanieczyszczeń, poprzez opracowanie programów ochrony powietrza oraz poprzez zmniejszenie emisji zanieczyszczeń, w szczególności pyłów PM_{2,5}, PM₁₀ oraz emisji CO₂.

W ramach programu, można będzie zrealizować szereg przedsięwzięć:

zakup nowych tramwajów lub trolejbusów lub autobusów o napędzie hybrydowym, elektrycznym lub gazowym;

informacja i promocja, związane z rozpowszechnianiem rozwiązań niskoemisyjnych;

modernizacja lub budowa stacji obsługi tankowania paliwami gazowymi lub ładowania energią elektryczną;

zakup i montaż systemów sterowania ruchem drogowym;

wyznaczanie wydzielonych pasów ruchu dla komunikacji miejskiej, w tym wykonanie projektu zmiany organizacji ruchu drogowego;

budowa parkingów Park&Ride;

budowa systemu informacji pasażerskiej oraz systemów ułatwiających sprzedaż biletów;
zakup i montaż parkometrów;
budowa dróg rowerowych, stojaków i parkingów dla rowerów oraz publicznych wypożyczalni rowerów;
budowa układów zasilania trakcyjnego trolejbusów.

Program realizowany będzie w latach 2016 - 2023, przy czym: 1) zobowiązania (rozumiane jako podpisywanie umów) podejmowane będą do 2020 r., 2) środki wydatkowane będą do 2023 r.

Beneficjentami programu mogą być miasta regionalne lub subregionalne wskazane w obszarze niskoemisyjnego transportu publicznego w Kontraktach Terytorialnych zawartych z województwami - jako organizatorzy publicznego transportu zbiorowego.

Koszty można pozyskać w formie pożyczki. Warunki dla beneficjentów:

dla przedsięwzięć współfinansowanych z budżetu UE, kwota pożyczki nie może być większa niż różnica między wysokością kosztów kwalifikowanych a kwotą dofinansowania z budżetu UE;
do 100% kosztów kwalifikowanych, jeżeli Wnioskodawca nie ma możliwości uzyskania dofinansowania z budżetu UE;
kwota pożyczki: do 50 mln zł;
koszt kwalifikowany przedsięwzięcia na etapie składania wniosku nie może być mniejszy niż 5 mln zł, przy czym dopuszcza się zmniejszenie wysokości kosztu kwalifikowanego po złożeniu wniosku o dofinansowanie;
oprocentowanie: WIBOR 3M, nie mniej niż 2% w skali roku;
okres finansowania: nie dłuższy niż 15 lat;
okres karencji: nie dłuższy niż 18 miesięcy.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Terminy, sposób składania i rozpatrywania wniosków określone zostaną odpowiednio w ogłoszeniu o naborze lub w regulaminie naboru, które zamieszczane będą na stronie internetowej NFOŚiGW.

XVII.14.2.4. Budowa, rozbudowa i przebudowa sieci elektroenergetycznych w celu umożliwienia przyłączenia źródeł wytwórczych energetyki wiatrowej (OZE)

Celem programu jest umożliwienie przyłączenia do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i wprowadzenia do tej sieci wyprodukowanej energii elektrycznej przez nowe źródła wytwórcze energetyki wiatrowej (OZE).

Celem programu realizowanego w ramach GIS (Green Investment Scheme) jest umożliwienie przyłączenia do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i wprowadzenia do tej sieci wyprodukowanej energii elektrycznej przez nowe źródła wytwórcze energetyki wiatrowej (OZE).

Objęte programem są przedsięwzięcia dotyczące budowy, rozbudowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznej w celu umożliwienia przyłączenia do KSE źródeł wytwórczych wytwarzających energię elektryczną z energetyki wiatrowej (OZE), w tym realizacja następujących zadań:

- zapewnienie przyłączy dla źródeł wytwórczych energetyki wiatrowej (OZE) (transformator, odcinek linii od źródła energii do punktu przyłączeniowego do KSE);
- rozbudowa jednostek rozdzielniczy mocy 110 kV/SN poprzez dodatkowe pola (pola liniowe, pola transformatorowe, pola łączników szyn, pola sprzęgła, pola pomiarowe, pola potrzeb własnych, pola odgromnikowe i inne) z przyłączami, ogólna poprawa systemu nadzoru i sterowania (w tym monitoring);
- rozbudowa sieci 110 kV/SN – linie napowietrzne/kablowe lub zwiększenie przepustowości istniejących linii poprzez zmianę przekrojów przewodów roboczych i dodanie dodatkowego obwodu;
- połączenie między stacjami transformatorowo-rozdzielczymi 110 kV/SN oraz pomiędzy nimi, a siecią przesyłową (220 kV lub 400 kV);
- budowa nowych odcinków sieci napowietrznej i sieci kablowych;
- budowa nowej w pełni wyposażonej stacji transformatorowo-rozdzielczej 110 kV/SN;
- budowa rezerwowych źródeł energii elektrycznej celem ustabilizowania sieci zasilanych okresowo z odnawialnych źródeł energii;
- modernizacja sieci polegająca na zwiększeniu dopuszczalnej temperatury pracy linii przesyłowej, np. poprzez podwyższenie przebiegu linii przesyłowej lub poprzez dodatkową izolację.

Planowane zobowiązania dla bezzwrotnych form dofinansowania programu wynoszą 250 mln zł ze środków pochodzących z transakcji sprzedaży jednostek przyznanej emisji lub innych środków NFOŚiGW.

Z programu mogą skorzystać wytwórcy energii elektrycznej oraz operatorzy sieci i inne podmioty, takie jak inwestorzy farm wiatrowych, podejmujące realizację przedsięwzięć w zakresie efektywnego przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej umożliwiającej przyłączenie podmiotów wytwarzających energię elektryczną z energetyki wiatrowej (OZE) do KSE.

Program wdrażany jest w latach 2010 – 2019, alokacja środków w latach 2010 – 2014 natomiast wydatkowanie środków do 30.09.2016r. Nabór wniosków odbywa się w trybie konkursowym. Ogłoszenia będą zamieszczone na stronie www.nfosigw.gov.pl.

XVII.14.2.5. Prosument – linia dofinansowania z przeznaczeniem na zakup i montaż mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii

Celem programu „Wspieranie rozproszonych, odnawialnych źródeł energii Część 2) Prosument - linia dofinansowania z przeznaczeniem na zakup i montaż mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii” jest ograniczenie lub uniknięcie emisji CO₂ w wyniku zwiększenia produkcji energii z odnawialnych źródeł, poprzez zakup i montaż małych instalacji lub mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii, do produkcji energii elektrycznej lub ciepła dla osób fizycznych oraz wspólnot lub spółdzielni mieszkaniowych.

Dofinansowanie przedsięwzięć obejmuje zakup i montaż nowych instalacji i mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii do produkcji energii elektrycznej lub ciepła, dla potrzeb budynków mieszkalnych jednorodzinnych lub wielorodzinnych, w tym dla wymiany istniejących instalacji na bardziej efektywne i przyjazne środowisku.

Beneficjentami programu mogą być osoby fizyczne, spółdzielnie mieszkaniowe, wspólnoty mieszkaniowe oraz jednostki samorządu terytorialnego.

Budżet programu wynosi 800 mln zł na lata 2014-2022 z możliwością zawierania umów pożyczek (kredytu) wraz z dotacją do 2020 r.

Finansowane są instalacje do produkcji energii elektrycznej lub ciepła wykorzystujące:

źródła ciepła opalane biomasą, pompy ciepła oraz kolektory słoneczne o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt,

systemy fotowoltaiczne, małe elektrownie wiatrowe, oraz układy mikrokogeneracyjne (w tym mikrobiogazownie) o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWe.

pompy ciepła - o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt;

kolektory słoneczne - o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt;

systemy fotowoltaiczne - o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWp;

- małe elektrownie wiatrowe - o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWe.

Dopuszcza się zakup i montaż instalacji równolegle wykorzystującej więcej niż jedno odnawialne źródło energii elektrycznej lub więcej niż jedno odnawialne źródło ciepła w połączeniu ze źródłem (źródłami) energii elektrycznej.

Program jest wdrażany na trzy sposoby:

dla jednostek samorządu terytorialnego (jst) lub ich związków lub ich stowarzyszeń oraz spółek prawa handlowego ze 100% udziałem jst;

za pośrednictwem banków,

za pośrednictwem WFOŚiGW.

XVII.14.2.6. Efektywne wykorzystanie energii - dopłaty do kredytów na budowę domów energooszczędnych

Można sfinansować koszt budowy albo zakupu domu jednorodzinnego albo zakupu lokalu mieszkalnego w nowym budynku wielorodzinnym wraz z kosztem projektu budowlanego, kosztem wykonania weryfikacji projektu budowlanego i potwierdzenia osiągnięcia standardu energetycznego.

Celem programu jest wspieranie realizacji przedsięwzięć ograniczających emisje CO₂:

zakup i montaż elementów konstrukcyjnych bryły budynku, w tym materiałów;

izolacyjnych ścian, stropów, dachów, posadzek, stolarki okiennej i drzwiowej;

zakup i montaż układów wentylacji mechanicznej z rekuperacją;

zakup i montaż instalacji ogrzewania;

zakup i montaż instalacji przygotowania ciepłej wody użytkowej.

Budżet programu wynosi 300 mln zł w postaci bezzwrotnych pożyczek, alokacja środków 100 mln zł – w latach 2013 – 2015, 200 mln zł – w latach 2016 – 2018.

Wysokość dofinansowania zależy od uzyskanego wskaźnika rocznego jednostkowego zapotrzebowania na energię użytkową do ogrzewania i wentylacji (EUco).

Skorzystać z dofinansowania mogą osoby fizyczne posiadające prawomocne pozwolenie na budowę lub prawo do dysponowania nieruchomością, na której budynek będzie stał.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym; wnioski są składane w bankach, które mają umowę z NFOŚiGW; program jest wdrażany w latach 2013-2022, konkursy będą ogłaszane od roku 2013 do 2022 r. włącznie.

XVII.14.2.7. Inwestycje energooszczędne w małych i średnich przedsiębiorstwach

Celem programu jest ograniczenie zużycia energii w wyniku realizacji inwestycji w zakresie efektywności energetycznej i zastosowania odnawialnych źródeł energii w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw. Efektem programu będzie zmniejszenie emisji CO₂. Rodzaje inwestycji podlegających dofinansowaniu:

Inwestycje LEME -realizacja działań inwestycyjnych w zakresie:

- poprawy efektywności energetycznej i/lub zastosowania odnawialnych źródeł energii;
- termomodernizacji budynków i/lub zastosowania odnawialnych źródeł energii, realizowane poprzez zakup materiałów/urządzeń/technologii zamieszczonych na liście LEME.

Dotyczy przedsięwzięć, których finansowanie w formie kredytu z dotacją nie przekracza 250 000 euro;

Lista LEME jest bazą danych dla materiałów, urządzeń lub technologii zgrupowanych w kategoriach technicznych. Wszystkie pozycje wymienione na liście charakteryzują się wymaganą przez Program Narodowego Funduszu efektywnością energetyczną, co w praktyce oznacza zmniejszonym o minimum 20% zużyciem energii

Inwestycje Wspomagane – realizacja działań, które nie kwalifikują się jako inwestycje LEME, w zakresie:

- poprawy efektywności energetycznej i/lub odnawialnych źródeł energii w wyniku, których zostanie osiągnięte min. 20% oszczędności energii;
- termomodernizacji budynków i/lub odnawialnych źródeł energii w wyniku, których zostanie osiągnięte minimum 30% oszczędności energii.

Dotyczy przedsięwzięć, których finansowanie w formie kredytu z dotacją nie przekroczy 1 mln EURO.

XVII.14.2.8. Program termomodernizacji polskich domów – Ryś

Celem programu Ryś – jest ograniczenie strat energii, potrzebnej do ogrzewania domów i tym samym ograniczenie szkodliwych emisji poprzez termomodernizację budynków jednorodzinnych. W ramach programu przewidziana jest pomoc finansowa, skierowana do polskich rodzin oraz szeroka edukacja wśród mieszkańców i pracowników gmin, dla tego żeby uświadomić im korzyści, związane z termomodernizacji domów.

Dofinansowanie obejmie prace dociepleniowe, oraz modernizację instalacji wewnętrznych oraz wymianę źródeł ciepła. Możliwe jest uzyskanie finansowania do 100 proc. kosztów kwalifikowanych, przy czym dla każdego przedsięwzięcia określono maksymalne, jednostkowe koszty kwalifikowane, – czyli ile pieniędzy Narodowy Fundusz może na dane działania wypłacić.

Inwestor może indywidualnie decydować o zakresie prac modernizacyjnych. Połączenie najważniejszych działań termoizolacyjnych będzie premiowane wyższą dotacją. Maksymalna wysokość dotacji wyniesie 40% przy kompleksowych inwestycjach, obejmujących ocieplenie ścian i dachu. W przypadku termoizolacji tylko niektórych elementów, a także zastosowaniu wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła czy odnawialnych źródeł energii, właściciel budynku dostanie 20 proc. dotacji.

Dotacja pokryje w całości koszty niezbędnej dokumentacji projektowej, a także koszty oceny energetycznej budynku przed realizacją inwestycji i potwierdzenia efektów realizacji przedsięwzięcia. Ocena energetyczna budynku nie wymaga skomplikowanego audytu.

Nabór wniosków do programu Ryś będzie prowadzony w trybie ciągłym. Przewiduje się, że mieszkańcy będą mogli rozpocząć składanie wniosków w I kwartale 2016 roku.

Budżet programu Ryś stanowi 400 mln zł, z czego 120 mln zł w formie bez zwrotowej i 280 mln zł w formie zwrotnej. Program będzie realizowany w latach 2015-2023, z możliwością zawierania umów do końca 2020 roku. Więcej informacji znajduje się na stronie www.nfosigw.gov.pl.

XVII.14.2.9. Poprawa jakości powietrza. Część 2) KAWKA – Likwidacja niskiej emisji wspierająca wzrost efektywności energetycznej i rozwój rozproszonych odnawialnych źródeł energii

Program priorytetowy NFOŚiGW, pt. „Poprawa jakości powietrza. Część 2) KAWKA – Likwidacja niskiej emisji wspierająca wzrost efektywności energetycznej i rozwój rozproszonych odnawialnych źródeł energii” zwany potocznie Programem KAWKA, skierowany jest do Jednostek Samorządu Terytorialnego, które planują realizację lub realizują przedsięwzięcia powodujące ograniczenie niskiej emisji.

W ramach Programu KAWKA realizowane mogą być następujące rodzaje przedsięwzięć mające na celu ograniczenie niskiej emisji:

- likwidacja lokalnych źródeł ciepła tj.: likwidacja lokalnych źródeł ciepła tj.: indywidualnych kotłowni lub palenisk opalanych na paliwa stałe, kotłowni zasilających kilka budynków oraz kotłowni osiedlowych i podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub ich zastąpienie przez źródło o wyższej niż dotychczas sprawności wytwarzania ciepła (w tym pompy ciepła),
- rozbudowa sieci ciepłowniczej w celu podłączenia istniejących obiektów do centralnego źródła ciepła wraz z podłączeniem obiektu do sieci;
- montaż kolektorów słonecznych celem obniżenia emisji w lokalnym źródle ciepła opalonym paliwem stałym, bądź celem współpracy ze źródłem ciepła zastępującym źródło ciepła opalane paliwem stałym.

Nabór wniosków skierowany jest do podmiotów (potencjalnych Beneficjentów, tj. jednostek samorządu terytorialnego) wskazanych w Programach Ochrony Powietrza, które planują realizację albo realizują przedsięwzięcia związane z ograniczeniem niskiej emisji. Ostatecznymi odbiorcami korzyści będą podmioty korzystające z dofinansowania, wyłącznie za pośrednictwem Beneficjenta końcowego.

Pomoc realizowana będzie w formie dotacji do 50% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia, w tym do 45% środków pochodzi z NFOŚiGW. Beneficjent końcowy dla zbilansowania kosztów przedsięwzięcia, może również skorzystać ze wsparcia finansowego w formie pożyczki nieumarzalnej ze środków WFOŚiGW. Łączna wysokość wsparcia finansowego, nie może przekroczyć 90% kosztów kwalifikowanych.

Pomoc realizowana będzie w formie dotacji do 90% kosztów kwalifikowanych przedsięwzięcia, w tym do 45% środków pochodzi z NFOŚiGW. Beneficjent końcowy dla zbilansowania kosztów przedsięwzięcia, może również skorzystać ze wsparcia finansowego w formie pożyczki nieumarzalnej ze środków WFOŚiGW. Łączna wysokość wsparcia finansowego, nie może przekroczyć 90% kosztów kwalifikowanych.

XVII.14.2.10. SOKÓŁ – wdrażenie innowacyjnych technologii środowiskowych

Celem programu jest wdrożenie innowacyjnych technologii środowiskowych służących ograniczeniu oddziaływania zakładów/installacji/urządzeń na środowisko oraz wykorzystaniu lub produkcji technologii, wpisujących się w jeden z obszarów Krajowych Inteligentnych Specjalizacji (KIS).

Za pomocą programu SOKÓŁ, można pozyskać środki na:

uchomienie produkcji nowego lub zmodernizowanego wyrobu/technologii,
wdrożenie nowej albo znacząco udoskonalonej technologii, które służą poprawie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych, zmniejszają negatywny wpływ człowieka na środowisko lub wzmacniają odporność gospodarki na presje środowiskowe.

Przedsięwzięcia muszą wpisywać się, w co najmniej jeden z poniższych obszarów Krajowej Inteligentnej Specjalizacji:

Wysokosprawne, niskoemisyjne i zintegrowane układy wytwarzania, magazynowania, przesyłu i dystrybucji energii;

Minimalizacja wytwarzania odpadów, w tym niezdalnych do przetworzenia oraz wykorzystanie materiałowe i energetyczne odpadów (recykling i inne metody odzysku);

Innowacyjne technologie przetwarzania i odzyskiwania wody oraz zmniejszające jej zużycie;

Przedsięwzięcia muszą charakteryzować się innowacyjnością, co najmniej na poziomie krajowym.

Nabór wniosków odbywa się w trybie ciągłym. Program jest skierowany dla przedsiębiorstw.

Finasowanie odbywa się w postaci pożyczki do 85 % kosztów kwalifikowanych. Kwota pożyczki wynosi od 0,50 mln zł do 90 mln zł. Oprocentowania pożyczki odbywa się na warunkach rynkowych, z oprocentowaniem na poziomie stopy referencyjnej ustalonej zgodnie z komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych; na warunkach preferencyjnych (stanowi pomoc publiczną) WIBOR 3M, min. 2% w skali roku. Okres finansowania nie może przekroczyć 15 lat.

Prosument - linia dofinansowania z przeznaczeniem na zakup i montaż mikroinstalacji odnawialnych źródeł energii poprzez bankWspieraniem finansowym objęte jest przedsięwzięcie polegające na zakupie i montażu małych instalacji lub mikroinstalacji OZE do produkcji energii elektrycznej lub ciepła przeznaczone dla budynków mieszkalnych.

Finansowane będą następujące instalacje do produkcji energii elektrycznej lub ciepła:

źródła ciepła opalane biomasą - o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt;

pompy ciepła - o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt;

kolektory słoneczne - o zainstalowanej mocy cieplnej do 300 kWt;

systemy fotowoltaiczne - o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWp;

małe elektrownie wiatrowe - o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWe;

mikrokogeneracja o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kWe;

Dopuszcza się zakup i montaż instalacji równolegle wykorzystującej więcej niż jedno odnawialne źródło energii elektrycznej lub więcej niż jedno odnawialne źródło ciepła w połączeniu ze źródłem (źródłami) energii elektrycznej.

Nabór wniosków o kredyt wraz z dotacją prowadzony jest przez bank w trybie ciągłym. Wnioski składane są w banku, który zawarł umowę o współpracy z NFOŚiGW. Program

jest skierowany dla: osób fizycznych, posiadających prawo do dysponowania budynkiem mieszkalnym, wspólnot mieszkaniowych, spółdzielni mieszkaniowych.

Finansowanie jest udzielane w formie kredytów oraz dotacji

Dotacja:

- do 15% dofinansowania dla instalacji źródeł do produkcji ciepła, a w okresie lat 2014-2016 do 20% dofinansowania;
- do 30% dofinansowania do instalacji źródeł do produkcji energii elektrycznej, a w okresie lat 2014-2016 do 40%;
- w przypadku instalacji wykorzystującej równolegle więcej niż jedno źródło energii elektrycznej lub więcej niż jedno źródło ciepła w połączeniu ze źródłem energii elektrycznej, udział procentowy dofinansowania w formie dotacji ustalany jest jako średnia ważona udziałów procentowych określonych powyżej, odpowiednio do rodzaju instalacji, proporcjonalnie do ich mocy znamionowej;

Pożyczka:

- oprocentowanie stałe kredytu 1% w skali roku;
 - wynagrodzenie banku z tytułu realizacji umowy kredytu wraz z dotacją pobierane od beneficjenta w okresie kredytowania, w łącznej wysokości nie przekraczającej rocznie 1% kwoty kredytu pozostałego do spłaty, dopuszcza się, aby w pierwszym roku kredytowania wysokość wynagrodzenia wynosiła nie więcej niż 3%, od kwoty dotacji bank nie pobiera żadnych opłat i prowizji;
 - okres finansowania: nie dłuższy niż 15 lat;
 - okres karencji: nie dłuższy niż 6 miesięcy;
 - pożyczka udzielana jest łącznie z dotacją;
 - okres realizacji przedsięwzięcia do 18 miesięcy od daty zawarcia umowy kredytu.
- Maksymalna wysokość kosztów kwalifikowanych 100 000 zł - 500 000 zł, w zależności od dysponenta budynku mieszkalnego i przedsięwzięcia.

XVII.14.2.11. Współfinansowanie opracowania programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych

Dzięki programowi można uzyskać finansowanie na taki rodzaj przedsięwzięć

- opracowanie programów ochrony powietrza;
- opracowanie planów działań krótkoterminowych.

Wnioski można zgłaszać w trybie ciągłym Program jest skierowany do województw.
Sposób finansowania dotacja do 50%.

XVII.14.2.12. Dostosowanie do zmian klimatu

Dzięki programowi można sfinansować działania o charakterze prewencyjnym, służące adaptacji do zmian klimatu, zgodnie z założeniami „Strategicznego Planu Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”, w szczególności:

działania infrastrukturalne;
działania dotyczące opracowania oraz wdrożenia systemu monitoringu zagrożeń i wczesnego ostrzegania przed zagrożeniami, w tym budowa systemów monitoringu i ostrzegania przed nadzwyczajnymi zjawiskami klimatycznymi;
realizacja przedsięwzięć w zakresie metod i narzędzi do analizowania zagrożeń spowodowanych zmianami klimatu, w tym lokalne i regionalne plany oraz strategie w zakresie działań adaptacyjnych.

Wnioski są przyjmowane w trybie ciągłym.

Beneficjentami programu mogą zostać:

jednostki samorządu terytorialnego i ich związki;
samorządowe jednostki budżetowe;
jednostki naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
spółki prawa handlowego, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, przedsiębiorstwa państwowe (dofinansowane jedynie w formie pożyczki).

Dotacja do 100% kosztów kwalifikowanych. - minimalny koszt przedsięwzięcia – 1 000 000 zł

Pożyczka do 100% kosztów kwalifikowanych:

oprocentowanie: stałe 2%, a 1% dla przedsięwzięć realizowanych przez "zielone gminy";
kwota pożyczki: od 400 000 zł, od 300 000 zł dla przedsięwzięć realizowanych przez "zielone gminy", dla metod i narzędzi do analizy zagrożeń wywołanych zmianami klimatu od 100 000 zł;

okres finansowania: nie dłuższy niż 20 lat;

okres karencji: nie dłuższy niż 6 miesięcy.

XVII.14.2.13. Edukacja ekologiczna

Celem programu jest podnoszenie poziomu świadomości ekologicznej i kształtowanie postaw ekologicznych społeczeństwa poprzez promowanie zasad zrównoważonego rozwoju. W ramach programu można sfinansować taki rodzaj przedsięwzięć:

kompleksowe projekty wykorzystujące media tradycyjne i internet, telewizja, w tym idea placement, radio, prasa, outdoor, itp. oraz elektroniczne tj. internet, aplikacje mobilne;

warsztaty, konkursy, imprezy edukacyjne;

konferencje, szkolenia, seminaria, e-learning, profesjonalizacja animatorów edukacji ekologicznej, produkcja interaktywnych pomocy dydaktycznych;

tworzenie, wyposażenie i doposażenie centrów edukacyjnych.

Sposób składania wniosków: tryb konkursowy – dla wniosków o dotację, co najmniej raz w roku. Tryb ciągły – dla wniosków o pożyczkę. Beneficjentami programu mogą zostać:

Osoby prawne lub jednostki organizacyjne z osobowością prawną;

Jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawa przyznaje zdolność prawną;

Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.

XVII.14.2.14. Wsparcie przedsięwzięć niskoemisyjnej gospodarki

Celem programu jest wsparcie przedsięwzięć niskoemisyjnej gospodarki. Za pomocą programu można sfinansować przedsięwzięcia wykazane w Obwieszczeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie szczegółowego wykazu przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej (M.P. z 2013 r. poz.15). Wnioski są przyjmowane w trybie ciągłym. Dofinansowanie odbywa się w formie pożyczki, do 75% kosztów kwalifikowanych.

XVII.14.2.15. Wsparcie przedsięwzięć niskoemisyjnej gospodarki

Wsparcie dotyczy przedsięwzięć polegających na realizacji lokalnych ekologicznych inicjatyw obywatelskich (minimum 15 inicjatyw na etapie składania wniosku) w ramach poniższych obszarów tematycznych:

ochrona ekosystemów ;
przeciwdziałanie zanikaniu owadów zapylających;
ochrona ex situ zagrożonych gatunków;
ograniczenie antropopresji wynikającej z rozwoju turystyki;
odbudowa stanu populacji zagrożonych i cennych gatunków drzew;
zakładanie, odtworzenie, pielęgnacja zadrzewień i zakrzewień śródpolnych;
zakładanie, pielęgnacja i zagospodarowanie małych zbiorników wodnych;
rozwój, odtworzenie i pielęgnacja ogrodów, parków miejskich, zieleńców;
modernizacja lub wyposażenie ośrodków rehabilitacji dla dzikich zwierząt;
usuwanie skutków mechanicznego zniszczenia i dewastacji siedlisk;
renaturyzacja/remediacja obszarów, w tym siedlisk przyrodniczych zdegradowanych
minimalizacja emisji do środowiska z budynków/obiektów
użyteczności publicznej;
działalność przeciwpowodziowa.

Nabór wniosków odbywa się w trybie konkursowym. Program jest skierowany do: organizacji pozarządowych, placówek oświatowych, rad sołeckich, rad osiedli, spółdzielni mieszkaniowych.

W ramach programu można pozyskać dotacje 100% kosztów kwalifikowanych.

maksymalna kwota dotacji: 400 tys. zł;

minimalna kwota dotacji: 150 tys. zł;

wniosek musi obejmować minimum 15 lokalnych ekologicznych inicjatyw obywatelskich.

XVII.14.3. Środki krajowe – inne źródła

XVII.14.3.1. Fundusz Remontów i Termomodernizacji BGK – premia termomodernizacyjna

Celem Funduszu Termomodernizacji i Remontów jest pomoc finansowa dla Inwestorów realizujących przedsięwzięcia termomodernizacyjne z udziałem kredytów zaciąganych w bankach komercyjnych; pomoc ta zwana „premią termomodernizacyjną”, stanowi źródło spłaty części zaciągniętego kredytu na realizację przedsięwzięcia lub remontu; premia termomodernizacyjna przysługuje w przypadku realizacji przedsięwzięć termomodernizacyjnych, których celem jest:

- zmniejszenie zużycia energii na potrzeby ogrzewania i podgrzewania wody użytkowej w budynkach mieszkalnych, zbiorowego zamieszkania oraz budynkach stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego, które służą do wykonywania przez nie zadań publicznych;
- zmniejszenie kosztów pozyskania ciepła dostarczanego do w/w budynków - w wyniku wykonania przyłącza technicznego do scentralizowanego źródła ciepła w związku z likwidacją lokalnego źródła ciepła,
- zmniejszenie strat energii pierwotnej w lokalnych sieciach ciepłowniczych oraz zasilających je lokalnych źródłach ciepła;
- całkowita lub częściowa zamiana źródeł energii na źródła odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji – z obowiązkiem uzyskania określonych w ustawie oszczędności w zużyciu energii.

Wartość przyznawanej premii termomodernizacyjnej wynosi 20% wykorzystanego kredytu, nie więcej jednak niż 16% kosztów poniesionych na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego i dwukrotność przewidywanych rocznych oszczędności kosztów energii, ustalonych na podstawie audytu energetycznego; zniesiony został wymóg minimalnego wkładu własnego Inwestora (20% kosztów przedsięwzięcia) oraz ograniczenia do 10 lat maksymalnego okresu spłaty kredytu.

O premię termomodernizacyjną mogą się ubiegać właściciele lub zarządcy: budynków mieszkalnych, budynków zbiorowego zamieszkania, budynków użyteczności publicznej stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego i wykorzystywanych przez nie do wykonywania zadań publicznych, lokalnej sieci ciepłowniczej, lokalnego źródła ciepła; premia nie przysługuje jednostkom budżetowym i zakładom budżetowym.

Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego i jego pozytywna weryfikacja przez BGK, premia nie przysługuje jednostkom budżetowym i zakładom budżetowym.

XVII.14.3.2. Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Modernizacji Kotłów

Można sfinansować modernizację lub wymianę kotłów wodnych lub parowych.

Udzielany ze środków rządowego banku niemieckiego KfW Bankengruppe w ramach Mechanizmu Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation), polegającego na uzyskaniu jednostek redukcji emisji CO₂ poprzez inwestycje przyjazne środowisku.

Maksymalna kwota kredytu – 85% kosztów zadania (maksymalna kwota przyznanego kredytu to 1 000 000 EUR lub jej równowartość w PLN), minimalny okres kredytowania tylko 4 lata, maksymalny okres finansowania - 10 lat.

Z tego typu możliwości mogą skorzystać spółki komunalne.

Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego.

XVII.14.3.3. Bank BOŚ – „Kredyt z Klimatem”: Program Efektywności Energetycznej w Budynkach

Można sfinansować termomodernizację budynków mieszkalnych lub obiektów usługowych i przemysłowych, instalacja kolektorów słonecznych, instalacja pomp ciepła, modernizacja systemów grzewczych.

Udzielany ze środków rządowego banku niemieckiego KfW Bankengruppe w ramach Mechanizmu Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation), polegającego na uzyskaniu jednostek redukcji emisji CO₂ poprzez inwestycje przyjazne środowisku.

Maksymalna kwota kredytu – 85% kosztów zadania (maksymalna kwota przyznanego kredytu to 500 000 EUR lub jej równowartość w PLN), minimalny okres kredytowania tylko 4 lata, maksymalny okres finansowania - 10 lat

Z tego typu możliwości mogą skorzystać jednostki samorządu terytorialnego.

Warunkiem kwalifikacji przedsięwzięcia jest przedstawienie audytu energetycznego.

XVII.14.3.4. System Białych Certyfikatów

System wprowadzony ustawą o efektywności energetycznej z dnia 15 kwietnia 2011 roku; zgodnie z zapisami ustawy min. raz w roku Prezes URE powinien ogłosić konkurs na inwestycje oszczędnościowe, w obszarze końcowego użytkowania energii, kwalifikujące się do wydania białych certyfikatów; o otrzymaniu certyfikatów kwalifikują się zgłoszone do konkursu inwestycje o największym współczynniku uzyskanych oszczędności; inwestor po otrzymaniu prawa do certyfikatów może sprzedać je na rynku w ten sposób uzyskując finansowanie inwestycji.

W ramach Programu możliwe do finansowania są działania służące poprawie efektywności energetycznej – termomodernizacja, wymiana sprzętu energochłonnego itp.

Wielkość dofinansowania zależy od wielkości inwestycji (osiągnięte efekty oszczędności) oraz od ceny białych certyfikatów na rynku.

Kolejne edycje konkursu ogłasza Prezes URE. Warunkiem udziału w konkursie jest zobowiązanie wykonania audytów energetycznych przed i po inwestycji.

XVII.14.3.5. Finansowanie w formule ESCO

ESCO - „przedsiębiorstwo usług energetycznych”: przedsiębiorstwo świadczące usługi energetyczne lub dostarczające innych środków poprawy efektywności Energetycznej w zakładzie lub w pomieszczeniach użytkownika, biorąc przy tym na siebie pewną część ryzyka finansowego; zapłata za wykonane usługi jest oparta (w całości lub w części) na osiągnięciu poprawy efektywności energetycznej oraz spełnieniu innych uzgodnionych kryteriów efektywności.

ESCO oferują eksperckie usługi w zakresie energetyki na zasadzie finansowania projektów energetycznych przez tzw. stronę trzecią (TPF - Third Party Funding);

Ten typ finansowania ma wiele zalet - umowy z firmą ESCO, oparte o kontrakty wykonawcze, to umowy o efekt energetyczny - z gwarancją uzyskania oszczędności; nie wymaga angażowania własnych środków zaś system energetyczny/grzewczy jest serwisowany przez specjalistyczną firmę.

Formuła ESCO może być realizowana w wielu sektorach: budownictwie, gospodarce komunalnej, przemyśle itp. Firma typu ESCO zobowiązuje się do sfinansowania całego zadania ze środków własnych lub pozyskanych.

Czym charakteryzuje się działalność firmy ESCO?

ESCO oferuje kompletną usługę energetyczną, w tym badanie możliwości, zaprojektowanie przedsięwzięcia, instalowanie, finansowanie, eksploatację i naprawy oraz monitorowanie energooszczędnych technologii;

ESCO oferuje kontrakt na podział kwoty zaoszczędzonego rachunku, w którym klient-użytkownik energii płaci za usługę z części rzeczywiście zaoszczędzonego rachunku;

ESCO istnieje dzięki wynikom ze zrealizowanego przedsięwzięcia, chociaż są różne metody ich określania (wyników);

ESCO przejmuje największe ryzyko przedsięwzięcia: techniczne, finansowe i eksploatacyjne.

Jak firma ESCO zarabia pieniądze?

Firma ESCO ponosi koszty wdrożenia energooszczędnych przedsięwzięć, które przynoszą oszczędność energii. w zależności od mechanizmów finansowych stosowanych do sfinansowania inwestycji, tj. umowy o podziale oszczędności, spłaty z oszczędności lub dzierżawy, firma ESCO uczestniczy w podziale korzyści z energooszczędnych inwestycji, przejmując wszystkie lub część korzyści w okresie trwania kontraktu;

Jeżeli przepływ pieniędzy do firmy ESCO z oszczędności energii w okresie trwania kontraktu jest większy niż wszystkie poniesione koszty, to firma ESCO zyskuje, jeżeli nie, to ponosi straty.

XVII.14.3.6. Partnerstwo publiczno-prywatne

Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) jest metodą współpracy administracji publicznej z partnerami prywatnymi. Polega ono na przekazaniu podmiotowi prywatnemu realizacji inwestycji o charakterze publicznym.

Przekazanie inwestycji partnerowi prywatnemu wiąże się z budową lub remontem niezbędnej infrastruktury oraz jej utrzymaniem i zarządzaniem na etapie eksploatacji. PPP należy traktować jako narzędzie wspomagające rozwój infrastruktury.

Partnerstwo publiczno-prywatne w Polsce reguluje ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym. Zgodnie z jej brzmieniem przedmiotem PPP jest wspólna realizacja przedsięwzięcia oparta na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym. Zawierając umowę o partnerstwie

publiczno-prywatnym partner prywatny zobowiązuje się do realizacji przedsięwzięcia za wynagrodzeniem oraz do poniesienia w całości albo w części wydatków na jego realizację. Podmiot publiczny zobowiązuje się natomiast do współdziałania w osiągnięciu celu tego przedsięwzięcia.

Możliwość skorzystania z dofinansowania z funduszy Unii Europejskiej pozwala na stworzenie tzw. hybrydowych modeli partnerstwa publiczno-prywatnego, które polegają na jednoczesnym wykorzystaniu środków z funduszy i kapitału prywatnego oraz ewentualnie krajowych środków publicznych. Środki funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności stanowią w takim modelu uzupełnienie finansowania prywatnego. Możliwe jest uzyskanie dofinansowania na projekty inwestycyjne z funduszy unijnych w wysokości nawet 85% wartości kosztów kwalifikowanych. Projekty takie łączą w sobie dodatkowe ryzyka, takie jak: ryzyko poziomu dofinansowania, ryzyko zwrotu funduszy unijnych czy też ryzyko trwałości projektu i ryzyko znaczących zmian w projekcie, wymagających akceptacji przez Komisję Europejską.

PPP wspiera projekty inwestycyjne głównie w sektorach:

efektywności energetycznej: szczególnie w zakresie projektów oświetlenia ulicznego,
termomodernizacji budynków użyteczności publicznej;
gospodarki odpadami;
dróg;
budownictwa: obiekty wykorzystywane na siedziby administracji publicznej lub instytucji
kultury.

XVII.15. ZAŁĄCZNIK NR 4 MOŻLIWOŚCI REDUKCJI EMISJI

XVII.15.1. Wykorzystanie energii odnawialnej

Polska, jako członek Unii Europejskiej, została zobowiązana do transpozycji do krajowych przepisów prawnych wymogów Dyrektyw Parlamentu Europejskiego. Jedną z nich jest Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (OZE). W związku z powyższym została uchwalona Ustawa o odnawialnych źródłach energii z dnia 20 lutego 2015 r. Dz.U.2015 poz.478. Podstawowym celem wyznaczonym dla Polski jest uzyskanie 15% udziału OZE w bilansie energetycznym do 2020 r.

Na terenie miast i gmin Metropolii Poznańskiej, istnieją warunki do wykorzystania odnawialnych źródeł energii: słonecznej, geotermalnej, wodnej i wiatrowej. Technologie, które mogą być wykorzystane w tym obszarze to w szczególności:

panele fotowoltaiczne (PV),
kolektory słoneczne (termiczne),
instalacje wykorzystujące źródła geotermiczne,
małe i mikro elektrownie wodne,
małe i mikro elektrownie wiatrowe.

XVII.15.1.1. Energia słońca

Energia promieniowania słonecznego może być wykorzystywana do:

podgrzewania cieczy przy wykorzystaniu kolektorów słonecznych,
produkcji energii elektrycznej za pomocą ogniw fotowoltaicznych (PV),
produkcji energii elektrycznej i podgrzewania cieczy w systemach hybrydowych
fotowoltaiczno-termicznych
ogrzewania budynków poprzez tzw. pasywne systemy solarne – elementy obudowy
budynku służące maksymalizacji zysków ciepła zimą i ich
minimalizacji latem.

Rozwiązania te pozwalają na uniknięcie skutków ubocznych dla środowiska na przykład zubożenie zasobów naturalnych czy nadmiaru szkodliwych emisji.

Takie czynniki jak, położenie geograficzne, pora dnia mogą tworzyć duże ograniczenia w możliwościach wykorzystania energii słonecznej. Na naszej szerokości geograficznej ok. 80% rocznej sumy promieniowania przypada na sezon wiosenno-letni, od początku kwietnia do końca września.

Średnioroczna wartość nasłonecznienia dla terenu, na którym znajduje się Metropolia Poznań na podstawie mapy nasłonecznienia stworzonej przez IMGW wynosi ok. 1000 kWh/m²/rok – jest to maksymalny możliwy do osiągnięcia potencjał teoretyczny przy założeniu bezstratnej przemiany w użyteczne formy energii. Potencjał techniczny uwzględnia sprawność instalacji, która zmienia się w zależności od natężenia promieniowania słonecznego (nasłonecznienia), pory dnia i warunków atmosferycznych oraz różnicy temperatur w stosunku do otoczenia.

Potencjał techniczny produkcji energii dla terenu Metropolii Poznańskiej (wartości średnioroczne) wynosi:

350 – 450 kWh/m²/rok – energia cieplna - obliczony uzysk energii w kolektorach słonecznych z jednego metra kwadratowego powierzchni kolektora⁹;

950 kWh/m²/rok – energia elektryczna – obliczony przeciętny roczny uzysk energii z modułów fotowoltaicznych z jednego metra kwadratowego powierzchni płaskiej w instalacji o mocy 1kWp¹⁰

Na chwilę obecną na rynku dostępne są płaskie oraz próżniowe kolektory słoneczne. Różnica między dwoma typami polega na sprawności kolektorów. Większy uzysk energii w skali roku dają panele próżniowe, jednak w lecie płaskie kolektory dają więcej energii. Im mniejsza różnica temperatur między kolektorem, a otoczeniem, tym większa jego sprawność. Panele próżniowe są mniej podatne na to niekorzystne zjawisko.

Większość kolektorów dostępnych na rynku posiada certyfikat Solar Keymark i świadectwo uzysku energetycznego 525 kWh/m². Oszczędności zostaną uzyskane dzięki obniżeniu kosztów zakupu energii potrzebnej do podgrzewania wody lub ogrzewania budynku.

Bardzo istotną kwestią jest właściwe zaprojektowanie układu zasilanie-magazynowanie, ponieważ w okresie letnim może dochodzić do częstej sytuacji osiągania temperatury stagnacji przez kolektory w przypadku braku zagospodarowania ciepłej wody. Jest to sytuacja wysoce niekorzystna ponieważ wpływa znacząco na skrócenie żywotności instalacji, częstsze serwisowanie i spadek sprawności układu.

Niska sprawność paneli fotowoltaicznych, która waha się od kilku procent (ogniwa z tellorku kadmu) do kilkudziesięciu procent (krzem monokrystaliczny – do 25%) jest największą wadą paneli fotowoltaicznych.

System fotowoltaiczny może być podłączony do istniejącej sieci (system ongrid) energetycznej lub pracować w autonomii zasilając w pełni dany obiekt lub urządzenie (tzw. systemy wyspowe - offgrid). Średnio, koszt samych paneli to ok. 2/3 kosztów całej instalacji (wliczając koszty montażu do pozostałej części kosztów). Warto dodać, że koszty operacyjne stanowią ok. 2-3% kosztu instalacji. Miernikiem oszczędności jest obniżone zużycie energii z sieci, czyli mniejsze rachunki za energię elektryczną oraz możliwość wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej energii elektrycznej po stałych stawkach za 1 kWh.

Możliwości

Kolektory słoneczne:

Najłatwiej zamontować instalacje układów solarnych na dachach nowobudowanych budynków. Zarówno można je montować na budynkach już istniejących lub konstrukcjach

⁹ Kolektory płaskie i próżniowe, z uwzględnieniem strat cieplnych całego systemu

¹⁰ przy rzeczywistej sprawności całego układu ok. 80% i przeciętnej sprawności paneli fotowoltaicznych ok. 15%, z uwzględnieniem zacienienia i optymalnego nachylenia paneli

naziemnych. Kolektory słoneczne można wykorzystywać dla przygotowania ciepłej wody użytkowej oraz dla dogrzewania budynków (w ograniczonym zakresie).

Fotowoltaika:

Moduły fotowoltaiczne mogą one być wykorzystywane np. do zasilania domków letniskowych, urzędów komunalnych, telekomunikacyjnych, sygnalizacyjnych, oświetlenia, przydomowych elektrowni, lub być zastosowane jako elementy tzw. farm fotowoltaicznych generując zyski w związku ze sprzedażą energii do sieci na zasadach komercyjnych.

Tabela 34. Analiza uzysków energetycznych dla 1kWp instalacji fotowoltaicznej w technologii polikrystalicznej instalowanej w Poznaniu (nachylenie powierzchni 35°, całkowita suma strat systemu – 45%, lokalizacja: 52°24'30" N, 16°56'2" E, przewyższenie: 64 m

Miesiąc	Produkcja energii dzienna - średnia [kWh]	Produkcja miesięczna energii - średnia [kWh]	Dzienna suma nasłonecznienia - średnia [kWh/m ²]	Miesięczna suma nasłonecznienia - średnia [kWh/m ²]
Styczeń	0,86	26,6	1,01	31,3
Luty	1,49	41,7	1,78	49,9
Marzec	2,88	89,3	3,57	111
Kwiecień	4,04	121	5,23	157
Maj	4,11	127	5,48	170
Czerwiec	4,11	123	5,57	167
Lipiec	3,94	122	5,40	167
Sierpień	3,71	115	5,01	155
Wrzesień	3,06	91,8	4,02	121
Październik	2,08	64,5	2,67	81,3
Listopad	1,03	30,8	1,24	37,3
Grudzień	0,70	21,7	0,83	25,7
Rocznie	2,6	81,3	3,49	106
Całkowicie rocznie	-	975	-	1270

Źródło: PVGIS (<http://re.jrc.ec.europa.eu/pvgis/>)

Powyższe dane świadczą o wysokim poziomie zasobów promieniowania słonecznego, gdzie dla 1 kWp można osiągnąć uzysk energetyczny w skali 975 [kWh/rok]. W celu oceny zasobu i potencjału rzeczywistego należy dokonać pomiarów rzeczywistych przy wykorzystaniu stacji pomiarowych wyposażonych w panele fotowoltaiczne, pyranometry i termometry. Stacje pomiarowe powinny być ulokowane w kilku ściśle określonych punktach w obszarze Metropolii Poznańskiej.

Słoneczne systemy ogrzewania pasywnego: są to różne sposoby konwersji fototermicznej - wykorzystanie energii promieniowania słonecznego do pozyskania ciepła poprzez konwekcję, przewodzenie i promieniowanie.

Kolektory słoneczne i PV mogą zarówno być zamontowane i użytkowane na gruncie i na dachach oraz ścianach budynków. Możliwość zamontowania kolektorów na dachach

budynków pozwala na ergonomiczne wykorzystania powierzchni użytkowych i może być powszechnie stosowanym rozwiązaniem zarówno na terenach miejskich tak i wiejskich.

XVII.15.1.2. Energia geotermalna

Zasobami geotermalnymi nazywane są wody o temperaturze, co najmniej 20 °C. Województwa Wielkopolskie i Lubuskie są najbardziej predysponowane do eksploatacji zasobów geotermalnych. Okolice Poznania są bogate w wody geotermalne o temperaturze 20-50 °C, co jest związane ze zbiornikiem dolnej kredy. Z kolei na głębokości ok. 3000 m p.p.m spodziewana temperatura wód utrzymuje się na poziomie 100 – 125 °C. Wydajności poszczególnych ujęć ocenia się jako wysoką – lokalnie do 200 m³/h i mocy cieplnej powyżej 2,5 MW.

Wyróżnia się dwa typy geotermii – głęboką (właściwą) i płytką.

Geotermia głęboka (klasyczna, wysokiej entalpii - GWE)

Takie instalacje służą do ogrzewania większej ilości budynków, nawet miast. Otwory wiercone na głębokości nawet 2500 m. Przy takiej głębokości ciepło odzyskiwane jest w tradycyjnych wymiennikach, bez pomocy pompy ciepła.

Woda geotermalna wykorzystywana jest bezpośrednio – doprowadzana systemem rur, bądź pośrednio – oddając ciepło chłodnej wodzie i pozostając w obiegu zamkniętym. W Polsce wykorzystywana jest w pięciu miastach (Pyrzyce, Mszczonów, Bańska Niżna, Uniejów, Stargard Szczeciński), nie tylko na potrzeby energetyczne, ale również rekreacyjne – baseny termalne.

Polska charakteryzuje się zróżnicowanym potencjałem energii geotermalnej. Aby ocenić potencjał głębokiej geotermii, niezbędne jest uzyskanie informacji o temperaturze wody, głębokości, z której woda taka będzie wypompowywana oraz jej składzie chemicznym.

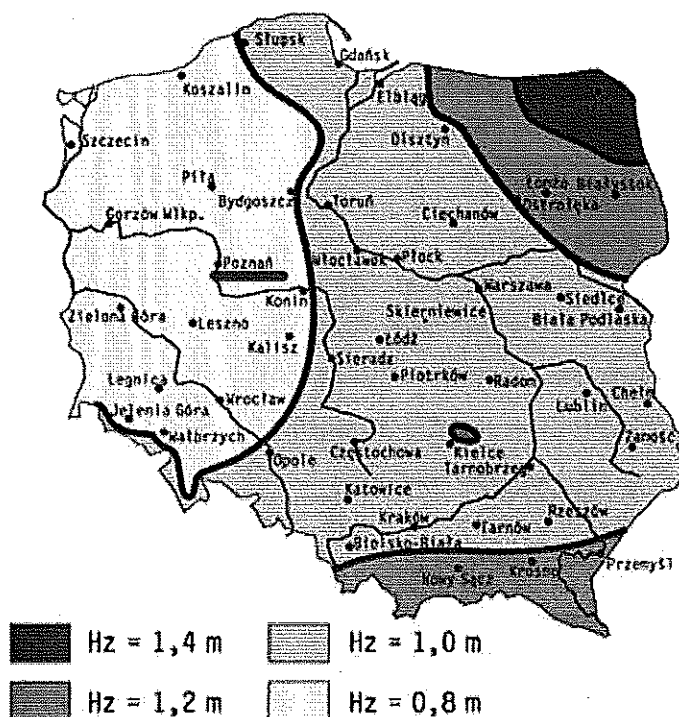
Geotermia płytka (niskiej entalpii - GNE)

Wykorzystuje wody gruntowe i ciepło ziemi do głębokości kilkuset metrów o temperaturze kilkunastu do 20 °C stopni. Do tego typu źródeł należą pompy ciepła, które odbierają energię z gruntu ogrzewanego energią słoneczną. Stosowane są w pojedynczych budynkach mieszkalnych lub biurowych. Instalacje te wspomagają centralne ogrzewanie budynku, wymagają jednak zewnętrznego zasilania (pompa obiegowa).

Pompy ciepła charakteryzowane są wskaźnikiem COP (ang. Coefficient Of Performance). Stosunek ciepła użytkowego do zużycia energii przez sprężarkę wraz z jednoznacznie określonymi urządzeniami pomocniczymi pompy ciepła nazywany jest współczynnikiem wydajności COP. Minimalne wymagane wartości COP dla pomp ciepła (zgodnie z normą PN 14511) określa decyzja 2007/742/WE Komisji Europejskiej, określająca kryteria ekologiczne dotyczące przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego pompom ciepła zasilanym elektrycznie, gazowo lub absorpcyjnym pompom, wynoszą obecnie min. 4,3 dla pomp gruntowych¹¹. Zgodnie z Dyrektywą 2009/28/WE minimalna

¹¹ Poza pompami gruntowymi, gdzie źródłem ciepła jest ziemia, stosowane są również pompy ciepła powietrzne oraz wodne.

wartość COP dla pomp ciepła zasilanych energią elektryczną musi wynosić co najmniej 2,5 aby energia została uznana za energię odnawialną.

Rysunek 15. Strefy przemarzania gruntów. Mapa głębokości przemarzania.

Źródło: www.agh.edu.pl

Metropolia Poznańska jest położona w strefie przemarzania gruntów dla $H_z=0,8$ m co oznacza, iż granicą przemarzania gruntów jest 0,8 m poniżej poziomu terenu. Jest to górna granica stosowania dolnego źródła dla pomp ciepła w przypadku zastosowania gruntowej pompy ciepła z wymiennikiem poziomym.

Możliwości

Geotermia płytka, jest technologią, która ma duże możliwości zastosowania na terenie miasta, dla takich nieruchomości jak domy jednorodzinne, osiedla, domy wczasowe, domy opieki społecznej, budynki biurowe, kościoły, zakłady produkcyjne itd.

XVII.15.1.3. Energia wiatru

Pozyskiwanie energii z ruchu mas powietrza odbywa się za pomocą siłowni wiatrowych, które przetwarzają energię mechaniczną na elektryczną, która dalej doprowadzana jest do sieci elektroenergetycznej.

Dla określenia potencjału technicznego możliwego do wykorzystania ważne jest określenie częstości występowania prędkości progowych wiatru: minimalnej i maksymalnej. Wyznaczają one zakres prędkości wiatru w jakich możliwa jest produkcja energii. Wartości prędkości progowych uzależnione są od konstrukcji elektrowni wiatrowych. Z reguły minimalna prędkość progowa – tzw. prędkość startowa wynosi ok. 3-4 m/s, natomiast prędkość maksymalna – tzw. prędkość wyłączenia ok. 25 m/s. Dolną granicą opłacalności wykorzystania wiatru do potrzeb energetycznych jest jego

średnioroczna prędkość powyżej 5 m/s. Istotne jest również ustalenie stałości kierunku wiejącego wiatru, gdyż częste chwilowe podmychy o różnych kierunkach są niekorzystne.

Potencjał techniczny energii wiatru na wysokościach powyżej 10 m n.p.t. na obszarze Powiatu Poznańskiego wynosi odpowiednio 700-1000 kWh/m²/rok. Średnioroczna prędkości wiatru zanotowana na stacji meteo Port lotniczy Poznań-Ławica w roku 2013 osiągnęła wartość 12,4 km/h.

Możliwości

Na terenie Metropolii Poznań istnieją bardzo dobre warunki dla rozwoju energetyki wiatrowej. Połączenia dużych prędkości wiatru z równinnym ukształtowaniem terenu oraz obecność wielkich powierzchni rolniczych, daje możliwości budowy dużych farm wiatrowych. Natomiast na obszarach zurbanizowanych zastosowanie może mieć „mała” energetyka wiatrowa, na przykład turbiny wiatrowe z pionowymi osiami obrotu, o mocy kilkuset wat, montowane na dachach budynków.

XVII.15.1.4. Energia biomasy

Biomasa to substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, a także przemysłu przetwarzającego ich produkty, a także inne części odpadów, które ulegają biodegradacji. Biomasa może być wykorzystywana w formie nieprzetworzonej, lub przetworzonej (biopaliwa płynne, biogaz).

Sposób wytwarzania biopaliw i biomasy oraz jego wpływ na środowisko jest jednym z najważniejszych czynników, jakie należy wziąć pod uwagę przy planowaniu działań, w zakresie wykorzystania biomasy¹². Ogólnie rzecz biorąc biomasa i biopaliwa traktowane są jako odnawialne źródła energii, których wykorzystanie nie wpływa na zawartość CO₂ w atmosferze. W rzeczywistości jest tak jedynie w przypadku, gdy biomasa/biopaliwa są wytwarzane w sposób zrównoważony. Decydując się na uwzględnienie w PGN/SEAP środków związanych z wykorzystaniem biomasy/biopaliw, a także sporządzając inwentaryzację emisji, należy zwrócić uwagę na dwie kwestie:

1. Wpływ wytwarzania i wykorzystania biomasy/biopaliw na koncentrację CO₂ w atmosferze:
 - CO₂ tworzy się w efekcie spalania węgla zawartego w materii organicznej, np. w drewnie, bioodpadach lub biopaliwach transportowych. Podczas sporządzania inwentaryzacji emisji CO₂ nie bierze się pod uwagę takich emisji, gdy można założyć, że ilość węgla uwalnianego w procesie spalania jest równa ilości węgla pobranego przez biomasę w trakcie wzrostu (proces fotosyntezy). W takim przypadku standardowy wskaźnik emisji CO₂ dla biomasy/biopaliw wynosi zero. Założenie to jest często uzasadnione w przypadku upraw wykorzystywanych do produkcji biodiesla i bioetanolu, jak również w przypadku drewna pochodzącego z lasów zarządzanych w zrównoważony sposób, co oznacza, że średni przyrost lasu jest równy lub wyższy niż pozyskanie drewna. W sytuacji gdy drewno nie jest pozyskiwane w zrównoważony sposób,

¹² Na podstawie Poradnika „Jak opracować plan działań na rzecz zrównoważonej energii (SEAP)?”

wskaźnik emisji CO₂ należy przyjąć wyższy od zera.

2. Emisje w całym cyklu życia, bioróżnorodność i inne kwestie związane z równowagą ekologiczną

- Nawet jeśli biopaliwo/biomasę jako źródło energii cechuje neutralny bilans CO₂, jej wykorzystania nie można uznać za przyjazne środowisku, jeżeli jej produkcja wywiera negatywny wpływ na bioróżnorodność lub wiąże się z wysoką emisją gazów cieplarnianych, jak np. emisja N₂O związana z zastosowaniem nawozów lub emisja CO₂ związana ze zmianą użytkowania terenu. Dlatego też należy sprawdzić, czy wykorzystywana biomasa/biopaliwo spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju. W tym celu można wykorzystać kryteria zapisane w Dyrektywie 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Jedynie biomasa/biopaliwa, które spełniają te kryteria będą uznawane za odnawialne w kontekście Porozumienia Burmistrzów. W przypadku, gdy miasto lub gmina stosuje standardowe wskaźniki emisji i wykorzystuje biopaliwo, które nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju, zaleca się zastosowanie dla tego biopaliwa wskaźnika emisji, który jest równy wskaźnikowi odpowiadającego mu paliwa kopalnego. Na przykład, kiedy miasto lub gmina korzysta z biodiesla, który nie jest wytwarzany w sposób zrównoważony, to należy zastosować wskaźnik emisji dla zwykłego diesla. Taka reguła jest wykorzystywana w celu zapobiegania stosowania nieprzyjaznych środowisku biopaliw, ale nie znajduje zastosowania w konwencjonalnych standardach szacowania emisji. Jeżeli miasto lub gmina stosuje wskaźniki emisji LCA i wykorzystuje biopaliwo, które nie spełnia kryteriów zrównoważonego rozwoju, zaleca się opracowanie dla niego wskaźnika emisji, który będzie uwzględniał wszystkie emisje powstające w całym cyklu jego życia.

Biomasa (nieprzetworzona)

Biomasa w formie nieprzetworzonej może pochodzić z gospodarki leśnej, użytków zielonych na terenie miasta i parków. Często jest to biomasa odpadowa. Należy zwrócić szczególną uwagę na pozyskiwanie drewna z odpadów budowlanych lub rozbiórki, gdyż może być ono zanieczyszczone impregnatami i powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie. Drewno takie nie powinno być spalane jako paliwo.

Możliwości

Ze względu na dużą objętość biomasy w postaci nieprzetworzonej, szeroki przedział wilgotności, niskie ciepło spalania na jednostkę masy i dużą różnorodność technologii produkcji energii biomasa powinna być wykorzystywana lokalnie, w granicach opłacalności ekonomicznej. Poza biomasą odpadową praktykuje się wykorzystanie biomasy z upraw energetycznych, czyli upraw roślin szybko rosnących o znacznym potencjale energetycznym takich jak np. wierzba energetyczna, miskantus olbrzymi.

Obecnie na terenie Metropolii znajdują się między innymi następujące obiekty wykorzystujące energię biomasy (www.eo.org.pl):

- zespół obiektów instalacji odgazowania składowiska i produkcji energii na składowisku odpadów w Gminie Suchy Las – większość energii sprzedawana jest firmie Enea S.A., a część wykorzystywana na potrzeby własne składowiska (produkcja ciepłej wody użytkowej i ogrzewanie pomieszczeń zaplecza techniczno-socjalnego składowiska);
- kotłownia opalana słomą – zlokalizowana na nieruchomości we wsi Otusz (własność Spółdzielni Mieszkaniowej w Niepruszewie), powstała ona po przebudowie kotłowni opalanej węglem;
- kotły o łącznej mocy 2,8 MW opalane za pomocą trocin i drewna kawałkowego – zainstalowane na terenie Firmy Greenkett Polska Sp. z o.o. pracują głównie dla ogrzewania suszarni oraz na potrzeby grzewcze zakładu, który zajmuje się obróbką mechaniczną drewnianych fryzów parkietowych przerabiając rocznie ok. 12 000 m³ drewna.

XVII.15.1.5. Biogaz

Biogaz to gaz powstający w procesie beztlenowego rozkładu materii organicznej. Najważniejsze źródła pochodzenia biogazu to:

oczyszczalnie ścieków,
składowiska odpadów,
biogazownie rolnicze.

Proces powstawania biogazu w źródłach jest podobny i zachodzi na skutek fermentacji beztlenowej w obecności bakterii metanogennych, które w odpowiednich warunkach zamieniają związki organiczne w biogaz oraz substancje nieorganiczne.

Biogaz rolniczy

Ze względu na dobrze rozwiniętą produkcję roślinną i zwierzęcą obszar Metropolii Poznańskiej posiada duży potencjał do rozwoju biogazowni rolniczych. Stwierdzono, że potencjał ekonomiczny Wielkopolski do produkcji biogazu rolniczego stanowi 13,5 PJ (24% krajowego potencjału). Ponad 62% powierzchni, tylko na terenie Powiatu Poznańskiego zajmują powierzchnie rolne. Hodowla zwierząt i trzody chlewnej stanowi główne źródło dochodów z rolnictwa. (<http://www.wir.org.pl/archiwum/powiaty/poznan/poznan.htm>, brak daty). Dzięki dużym obszarom rolniczym, powstającą znaczną ilością odpadów roślinnych oraz chodowanymi zwierzętami gospodarczymi istnieje możliwość budowy biogazowni rolniczych.

Możliwości

Na terenie Metropolii Poznańskiej istnieją duże możliwości pozyskania biogazu. W przypadku budowy biogazowni, biogaz generowany będzie głównie z odpadów zielonych oraz odchodów zwierząt. Pozwoli to na produkcję zarówno energii cieplnej jak i elektrycznej, która zostanie wykorzystana do zaspokojenia potrzeb własnych przedsiębiorstw lub rozdysponowana w inny sposób. Dodatkowo odpady komunalne jak i osady ściekowe pochodzące z oczyszczalni ścieków mogą zostać wykorzystane w celu wytworzenia biogazu.

XVII.15.1.6. Energia wód powierzchniowych

Zasoby wodno-energetyczne zależne są od przepływów, określanych na podstawie wieloletnich obserwacji. Przepływy rzek mogą charakteryzować się dużą zmiennością w czasie.

Potencjał techniczny wód powierzchniowych jest znacznie mniejszy od zasobów teoretycznych gdyż wiąże się z wieloma ograniczeniami i stratami, z których najważniejsze to:

nierównomierność naturalnych przepływów w czasie,
sprawność stosowanych urządzeń,
bezwrotne pobory wody dla celów nieenergetycznych,
konieczność zapewnienia minimalnego przepływu wody w korycie rzeki poza elektrownią (nienaruszalnego lub biologicznego).

Sieć rzeczna na terenie obszaru Metropolii Poznańskiej jest dobrze rozwinięta, jednak przez nizinny charakter rzek (za wyjątkiem rzeki Drawy), spadki wód są niewielkie.

Możliwości

Biorąc pod uwagę powyższe oraz wyrównane stany wód i dużą ilość niewielkich cieków wodnych należy stwierdzić iż na terenie Metropolii Poznańskiej istnieje duży potencjał do rozbudowy małych elektrowni wodnych.

W powiecie poznańskim działa mała elektrownia wodna (turbina lewarowa typu TPS 1000 o przełyku turbiny $Q_{max}=3,0$ m³/s, spadzie $H=2,09$ z generatorem o mocy 45-50 kVA). Usytuowana jest ona w korpusie jazu „Borkowice” zlokalizowanym na Kanale Mosińskim w km 8+820 w gminie Mosina.

XVII.15.1.7. Biopaliwa

Jednym z kierunków energetycznego wykorzystania biomasy jest produkcja biopaliw ciekłych, do których zaliczyć można:

benzyny silnikowe zawierające powyżej 5% objętościowo biokomponentów lub powyżej 15% objętościowo eterów (bioetanol);
olej napędowy zawierający powyżej 7% objętościowo biokomponentów;
bioester, bioetanol, biometanol, dimetyloeter oraz czysty olej roślinny stanowiące samoistne paliwa;
biogaz i biowodór pozyskiwany z biomasy;
biopaliwa syntetyczne, czyli syntetyczne węglowodory lub ich mieszanki, wytwarzane z biomasy i stanowiące samoistne paliwa¹³

Zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 roku w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, która zmienia i w następstwie uchyla dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, biopaliwa i biopłyny mogą być wykorzystywane na terenie Wspólnoty tylko wtedy, gdy spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju:

¹³ Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych

1. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw i biopłynów wynosi co najmniej 35%; począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikających z wykorzystania biopaliw i biopłynów wynosi co najmniej 50%. Od dnia 1 stycznia 2018 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60% dla biopaliw i biopłynów wytworzonych w instalacjach, które rozpoczęły produkcję w dniu 1 stycznia 2017 r. lub później.
2. Biopaliwa i biopłyny nie mogą pochodzić z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej wartości bioróżnorodności, czyli terenów, które w styczniu 2008 r. lub później posiadały status:
lasów pierwotnych i zalesionych gruntów, gdzie nie istnieją widoczne ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały zaburzone;
obszarów ochrony przyrody, chyba że przedstawiono dowody, że produkcja surowców nie narusza celów ochrony przyrody;
obszary trawiaste o wysokiej bioróżnorodności.
3. Biopaliwa i biopłyny nie mogą pochodzić z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w węgiel. Zapis ten dotyczy terenów podmokłych, obszarów stałe zalesianych oraz obszarów obejmujących więcej niż jeden ha z drzewami i wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew pomiędzy 10% a 30% lub drzewami mogącymi osiągnąć ten pułap,
4. Biopaliw i biopłynów nie wytwarza się z surowców pozyskanych z terenów, które były torfowiskami w styczniu 2008 r., chyba że przedstawiono dowody, że przy uprawie i zbiorach tych surowców nie stosowano melioracji uprzednio niemeliorowanych gleb;
5. Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji biopaliw i biopłynów, są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia bezpośredniego dla rolników, a także zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska.

Polskie prawo reguluje wytwarzanie i wykorzystanie biopaliw i biokomponentów poprzez Ustawę z dnia 25 sierpnia 2006r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Dokument określa zasady i obowiązki wytwórców biokomponentów i biopaliw w zakresie ich wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu. Biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane do produkcji biopaliw muszą uzyskać certyfikat jakości wydany przez upoważnione do tego akredytowane jednostki certyfikujące.

Jednym z głównych celów polityki energetycznej Polski do 2030 roku w obszarze odnawialnych źródeł energii jest zwiększenie udziału biopaliw w rynku paliw transportowych do 2020 roku do poziomu 10%. Zwiększenie obowiązku zapewnienia udziału biokomponentów w ogólnej ilości sprzedawanych paliw i biopaliw ciekłych nakłada na przedsiębiorców Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych (NCW) na lata 2013-2018, według którego przedsiębiorcy sprzedający, zbywający w innej formie lub zużywający na własne potrzeby paliwa i biopaliwa ciekłe są zobowiązani do stosowania określonej w NCW ilości

biokomponentów. W latach 2014–2016 będzie to 7,1% (czyli tyle ile obowiązywało w roku 2013), natomiast w latach 2017 i 2018 odpowiednio 7,8% i 8,5%.

Obecnie na rynku na wybranych stacjach paliw dostępne są biopaliwa. Wykorzystanie zależy od posiadanego przez kierowców typu pojazdu oraz osobistych preferencji. Ponadto biokomponenty w paliwach obecne są w ilości określonej w rozporządzeniu.

Ze względu na swoją uniwersalność i stosunkowo łatwe zastępowanie paliw konwencjonalnych, biopaliwa mogą mieć powszechne zastosowanie na terenie metropolii. Zależy to jednak od konkurencyjności cenowej tych paliw w stosunku do paliw konwencjonalnych.

XVII.15.1.8. Podsumowanie potencjału energii odnawialnej

Na terenie Metropolii Poznańskiej największy potencjał energii odnawialnej możliwej do zagospodarowania wykazuje energia słoneczna, energia wiatrowa oraz geotermia płytka. Znacznym źródłem OZE może być biogaz rolniczy. Energia wód powierzchniowych (ze względu na rzeźbę terenu) ma niewielkie znaczenie jako potencjalne źródło energii na terenie obszaru (oprócz małej energetyki wodnej).

Dostępne na terenie Metropolii źródła energii odnawialnej, można wykorzystać poprzez: kolektory słoneczne, panele fotowoltaiczne, pompy ciepła, małe turbiny wiatrowe oraz biogazownie rolnicze i małe elektrownie wodne. Możliwość rozwoju rozproszonych źródeł energii stwarza warunki rozbudowy inteligentnych sieci na terenie całego obszaru Metropolii Poznańskiej.

W koncepcji energetyki rozproszonej¹⁴ podmioty inwestują przede wszystkim w źródła wytwarzające energię na własne potrzeby i sprzedaż (jako prosumenci) nadwyżek energii do sieci. Przyjęty w Polsce w połowie ubiegłej dekady model wsparcia zielonej energii w postaci tzw. świadectw pochodzenia (praw majątkowych do wprowadzanej do sieci energii z OZE) powoduje, że nie zawsze energia wyprodukowana jest najpierw zużywana na własne potrzeby, a potem (ew. nadwyżki) na sprzedaż.

Rozpatrywane technologie generacji rozproszonej można podzielić z uwagi na ich dojrzałość techniczną, ekonomiczną oraz rynkową. Do technologii obecnie dostępnych komercyjnie w warunkach polskich (i w określonych uwarunkowaniach lokalnych) można zaliczyć technologie średniej skali, takie jak agregaty/układy kogeneracyjne z silnikami na gaz i na biomasę, małe elektrownie wodne oraz elektrownie wiatrowe i biogazownie o mocy powyżej 1 MW. Wiele technologii mikrogeneracji właśnie teraz dynamicznie wchodzi na rynek i są to: małe elektrownie wiatrowe, mikrobiogazownie oraz systemy fotowoltaiczne.

Otoczenie sprzyjające rozwojowi energetyki rozproszonej, a zwłaszcza mikrogeneracji, tworzą rozwijane obecnie technologie magazynowania energii i koncepcja inteligentnych sieci. Rozwój takich technologii generacji rozproszonej, jak kolektory słoneczne czy małe elektrownie wiatrowe wymaga wykorzystania technologii lokalnego magazynowania energii (ciepła i energii elektrycznej), z których najtańsze obecnie i najbardziej dostępne są technologie magazynowania energii w gorącej wodzie (zasobniki/bojlery indywidualne

¹⁴ Energetyka rozproszona, Instytut na rzecz Ekorozwoju, Warszawa, 2011

w domach mieszkalnych), gruntowe magazyny ciepła oraz tzw. osiedlowe, ziemne magazyny ciepła.

Dodatkowy impuls i nowoczesny kierunek rozwoju generacji rozproszonej nadaje koncepcja tzw. inteligentnych sieci energetycznych (ISE), w tym mikrosieci. Koncepcja ta, rozwijana dopiero od niedawna w Polsce i promowana m. in. przez Urząd Regulacji Energetyki oraz Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, obejmuje nie tylko zmianę podejścia do samych sieci dystrybucyjnych, ale także systemy generacji rozproszonej oparte na wykorzystaniu OZE i „mikroźródła” wraz z systemami zdecentralizowanego magazynowania energii. Elementy w mikrosieciach współpracują z lokalnymi sieciami i są łączone w węzłach zwyczajowo do sieci niskiego napięcia. ISE umożliwiają dwukierunkową wymianę informacji i energii pomiędzy producentami i użytkownikami, a co za tym idzie, wyższy poziom przejrzystości, który promuje odpowiedzialne i oszczędne korzystanie z energii po stronie użytkowników. ISE, służąc interesom odbiorcy końcowego energii, pozwalają na zwiększenie efektywności lokalnego wykorzystania OZE i zmniejszenie straty energii wytwarzanej w scentralizowanych źródłach oraz tworzą dodatkowy rynek dla generacji rozproszonej.

Ponadto, wykorzystując generowaną energię w miejscu jej wytworzenia, unika się strat energii na przesył, w odróżnieniu od scentralizowanych jednostek wytwórczych.

Technologie generacji rozproszonej charakteryzują się dość dużym zakresem kosztów produkcji energii (zależy on od lokalizacji, jak i od indywidualnej charakterystyki źródła). Jednak już obecnie niektóre z nich są konkurencyjne wobec tradycyjnych, scentralizowanych źródeł. W przyszłości należy oczekiwać, że stosowanie odnawialnych źródeł generacji rozproszonej będzie jeszcze bardziej opłacalne, szczególnie z powodu szybkiego rozwoju technologii. Opłacalność technologii generacji rozproszonej zależy też od kosztów alternatywnych zaopatrzenia w energię, które są różne u różnych odbiorców i rosną u tych, którzy są bardziej oddaleni od centrów zaopatrzenia w energię ze źródeł scentralizowanych.

Główne bariery ograniczające rozwój wykorzystania OZE w Polsce:

- duże koszty inwestycyjne – długi okres zwrotu. W podejmowaniu decyzji o inwestycji w OZE bierze się pod uwagę przede wszystkim zyski finansowe pomijając korzyści środowiskowe czy społeczne;
- długi czas przygotowania inwestycji ze względu na skomplikowane procedury.
- wykluczenie obszarów chronionych, rezerwatów przyrody, parków narodowych i obszarów Natura 2000 z terenów inwestycji w OZE (zwłaszcza wiatrowe i wodne) – wystawianie negatywnych ocen o oddziaływaniu na środowisko;
- niska świadomość społeczna. Brak wiedzy i zakorzenione mity dotyczące wpływu instalacji OZE na środowisko i człowieka;
- brak zrozumienia celu rozwoju odnawialnych źródeł energii;
- brak koordynacji działań władz dla rozwoju OZE w Polsce.

XVII.15.2. Redukcja zużycia energii poprzez zwiększenie efektywności energetycznej

Analiza potencjału¹⁵ uwzględnia możliwości efektywnego wykorzystania energii dla powszechnie stosowanych technologii w następujących obszarach jej użytkowania:

w oświetleniu pomieszczeń i ulic;
w ogrzewaniu i przygotowaniu ciepłej wody w budynkach;
w lokalnych kotłowniach i ciepłowniach systemowych;
w usługach chłodzenia, gotowania, zmywania itp.;
w gospodarstwach domowych;
elektryczne napędy małej i średniej mocy;
sieci elektryczne i ciepłe.

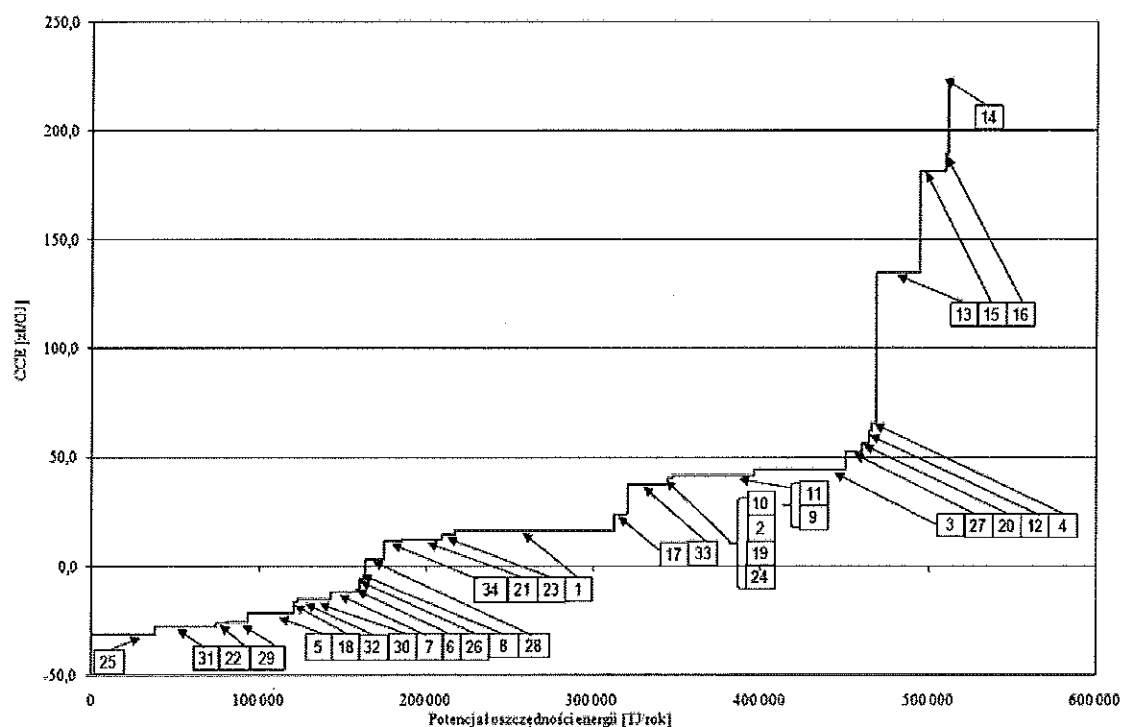
XVII.15.2.1. Budynki mieszkalne, budynki użyteczności publicznej, małe i średnie przedsiębiorstwa

Możliwości ograniczenia zużycia energii w budynkach, to przede wszystkim:

termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany, stropy itd.),
montaż automatyki regulacyjnej,
modernizacja instalacji grzewczej,
odzysk ciepła z wentylacji,
modernizacja kotłów grzewczych,
modernizacja przepływowych podgrzewaczy ciepłej wody użytkowej,
zastosowanie kolektorów słonecznych i paneli PV,
modernizacja osiedlowych kotłowni grzewczych.

Efektywność poszczególnych przedsięwzięć jest różna (Rysunek 16, Tabela 35). W skali Polski wyżej wymienione działania charakteryzują się potencjałem oszczędności energii rzędu 513 PJ/rok. Około 1/3 tego potencjału (163,1 PJ/rok) jest opłacalna w warunkach cen paliw i energii z roku 2008. Blisko 90% ma jednostkowe koszty zaoszczędzenia energii (CCE) poniżej 50 zł/GJ.

¹⁵ Opracowanie na podstawie raportu „Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego” (Katowice 2009)

Rysunek 16. Potencjał oszczędności energii w budynkach w Polsce. Objasnienia oznaczeń w Tabela 35

Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego

Tabela 35. Przedsięwzięcia w zakresie oszczędności energii w budynkach - numeracja do powyższego rysunku 15

Lp.	Nazwa przedsięwzięcia	Grupa użytkowników energii
1.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
2.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
3.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
4.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
5.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
6.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
7.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
8.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
9.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące

Lp.	Nazwa przedsięwzięcia	Grupa użytkowników energii
10.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
11.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
12.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
13.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne jednorodzinne - istniejące
14.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne jednorodzinne - nowe
15.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne wielorodzinne - istniejące
16.	Odzysk ciepła	Budynki mieszkalne wielorodzinne - nowe
17.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Budynki użyteczności publicznej
18.	Montaż automatyki regulacyjnej	Budynki użyteczności publicznej
19.	Modernizacja instalacji c.o.	Budynki użyteczności publicznej
20.	Odzysk ciepła	Budynki użyteczności publicznej
21.	Termomodernizacja przegród zewnętrznych (okna, ściany...)	Średnie i małe przedsiębiorstwa
22.	Montaż automatyki regulacyjnej	Średnie i małe przedsiębiorstwa
23.	Modernizacja instalacji c.o.	Średnie i małe przedsiębiorstwa
24.	Odzysk ciepła	Średnie i małe przedsiębiorstwa
25.	Modernizacja kotłów grzewczych	Budynki mieszkalne jednorodzinne
26.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Budynki mieszkalne jednorodzinne
27.	Montaż kolektorów słonecznych	Budynki mieszkalne jednorodzinne
28.	Montaż kolektorów słonecznych	Budynki mieszkalne wielorodzinne
29.	Modernizacja kotłów grzewczych	Budynki użyteczności publicznej
30.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Budynki użyteczności publicznej
31.	Modernizacja kotłów grzewczych	Średnie i małe przedsiębiorstwa
32.	Modernizacja przepływowych podgrzewaczy c.w.u.	Średnie i małe przedsiębiorstwa

XVII.15.2.2. Sprzęt gospodarstwa domowego (AGD) i oświetlenie pomieszczeń

Oszczędność energii wynika tu przede wszystkim ze wzrastającej efektywności energetycznej sprzętu AGD (urządzenia coraz wyższej klasy energetycznej) oraz oświetlenia (światłówki kompaktowe oraz oświetlenie LED).

Szacunkowy potencjał oszczędności energii dla Polski wynosi 9,706 TWh/rok (szacunki z roku 2008 z uwzględnieniem stanu sprzętów w gospodarstwach domowych i stanu na 2020 rok wynikający z wymiany istniejącego, nieekologicznego sprzętu na nowy, energooszczędny, z uwzględnieniem przyrostu związanego ze zwiększonym zużyciem energii elektrycznej przy wzroście nasycenia takim sprzętem jak: zmywarki i płyty kuchenne w gospodarstwach domowych).

Cały potencjał w tej grupie użytkowania energii elektrycznej można uznać za ekonomiczny, bo przedsięwzięcia są opłacalne (ujemne koszty zaoszczędzonej energii i redukcji CO₂ - wartości zaoszczędzonej energii elektrycznej z nawiązką pokrywają koszty inwestycji przedsięwzięć energooszczędnych), a wzrost cen energii elektrycznej prowadzi do zwiększenia jego opłacalności.

Potencjał ten może być wykorzystany zarówno w sektorze mieszkalnym jak i usługowym.

XVII.15.2.3. Układy napędowe

Układy napędowe są powszechnie stosowane w wielu sektorach (np. silniki wind w budynkach, pompy). Potencjał oszczędności energii elektrycznej w układach napędowych dla Polski szacowany jest na 12,4 TWh/rok. Jako główne możliwości należy wskazać:

wymiana silników elektrycznych ze standardowych na silniki o podwyższonej sprawności w zakresie mocy od 0,75 do 3000 kW,

wprowadzenie regulacji częstotliwościowej dla napędów w zakresie mocy od 0,75 do 3000 kW

wymiana pomp odśrodkowych ze standardowych na pompy o podwyższonej sprawności w zakresie mocy od 4 do 130 kW,

wymiana pomp obiegowych klasy energetycznej C i D na pompy o klasie A w zakresie mocy poniżej 3 kW.

Powyższe działania charakteryzują się przeważnie znaczącą opłacalnością wykorzystania zarówno potencjału zaoszczędzonej energii elektrycznej, jak i redukcji CO₂ (ujemne jednostkowe koszty zaoszczędzonej energii).

XVII.15.2.4. Inne obszary poprawy efektywności

W tej grupie działań w skali kraju można wskazać następujące grupy działań, wraz z szacunkowym potencjałem:

Modernizacja ciepłych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych – 12,49 PJ/rok

Modernizacja elektrycznych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych – 3068 GWh/rok

Modernizacja oświetlenia ulic i placów – 1314 GWh/rok

Oświetlenie hal i warsztatów – 248 GWh/rok

XVII.15.2.5. Łączny potencjał efektywności energetycznej

Podsumowując możliwości poprawy efektywności energetycznej należy wskazać, że w skali kraju (Tabela 36) największe możliwości tkwią w zakresie działań efektywnościowych w budownictwie (termomodernizacje, modernizacja systemów grzewczych, odzysk ciepła, wykorzystanie OZE itp.) – według szacunków jest to 2/3 całkowitego potencjału oszczędności energii. Drugie w kolejności jest wytwarzanie energii elektrycznej, a następnie modernizacja układów napędowych i wymiana sprzętu AGD wraz z oświetleniem.

W zakresie możliwości działań samorządu jest znacząca część całkowitego potencjału efektywności energetycznej, a jako główne obszary działań należy wskazać:

- wykorzystanie możliwości efektywności energetycznej w budynkach publicznych oraz wspieranie działań podnoszących poziom wykorzystania energii w budynkach mieszkalnych oraz usługowych;
- zastępowanie starych, nieefektywnych układów napędowych (silniki elektryczne), efektywnymi w obiektach publicznych oraz spółkach komunalnych oraz wspieranie takich działań w sektorze mieszkaniowym i usługowym;
- wymianę sprzętu AGD i oświetlenia na bardziej efektywne (obiekty własne) oraz wspieranie takich działań w sektorze mieszkaniowym i usługowym;
- modernizację sieci dystrybucji ciepła;
- modernizację oświetlenia ulic i placów.

Tabela 36. Podsumowanie potencjału efektywności energetycznej dla Polski. Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego

Obszary poprawy efektywności energetycznej w Polsce	Potencjał [TWh/rok]	Udział w %
Wytwarzanie energii elektrycznej	40,0	18,8
Sprzęt gospodarstwa domowego i oświetlenie mieszkań	9,7	4,6
Budynki mieszkalne i użyteczności publicznej, małe i średnie przedsiębiorstwa	142,5	67,0
Napędy	12,4	5,8
Modernizacja ciepłowniczych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych	3,1	1,5
Modernizacja elektrycznych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych	3,5	1,6
Oświetlenie ulic i placów	1,3	0,6
Oświetlenie hal i warsztatów	0,3	0,1
Razem	212,8	100,0

XVII.15.3. Redukcja emisji w transporcie

Emisje z transportu cechują się stałą tendencją wzrostową. Jest to jednocześnie sektor, w którym trudno jest uzyskać redukcję emisji środkami technicznymi – wiąże się to przede wszystkim ze stopniowym zmniejszaniem zużycia paliwa przez pojazdy, jednak wprowadzanie nowych rozwiązań technologicznych jest kosztowne. Emisje z transportu stanowią bardzo istotną część emisji gazów cieplarnianych w miastach, co wynika

z konieczności poruszania się po terenie miasta, do czego wykorzystywany jest przede wszystkim transport samochodowy.

Metody ograniczania emisji w transporcie można podzielić na dwie główne grupy:

1. Metody techniczne.
2. Metody nietechniczne.

Metody techniczne

Zmniejszenie zużycia paliwa przez pojazdy – stopniowe ograniczanie ilości zużywanego paliwa, w przeliczeniu na 100 km (nowsze samochody zużywają mniej paliwa – na skutek redukcji wagi pojazdu, zwiększenia aerodynamiki, zastosowania mniej energochłonnych komponentów, wykorzystania silników o wyższej sprawności spalania). Wymiana pojazdów na zużywające mniej paliwa następuje naturalnie, można jednak przyspieszyć ten trend stosując odpowiednie zachęty (np. podatkowe) oraz ograniczenia (w ruchu starych pojazdów).

Zastosowanie paliw niskoemisyjnych – pojazdy mogą być zasilane sprężonym gazem ziemnym (CNG), gazem płynnym (LPG) lub gazem ziemnym w postaci ciekłej (LNG). Paliwa te charakteryzują się mniejszą emisją niż tradycyjne paliwa (benzyna i olej napędowy); CNG jest obecnie stosowane do zasilania flot pojazdów komunikacji publicznej w niektórych miastach – jest to rozwiązanie efektywne, wymaga jednak dużej inwestycji w odpowiednią infrastrukturę i flotę pojazdów. LPG jest powszechnie stosowanym paliwem samochodowym w Polsce. LNG obecnie jest stosowany głównie w ciężkim transporcie drogowym dodatkowo od niedawna LNG wykorzystywany jest również do zasilania jednostek pływających.

Zastosowanie pojazdów hybrydowych – pojazdy w pełni hybrydowe (bateria podłączona do napędu pojazdu) oraz hybrydowe typu plug-in (zasilane energią elektryczną z sieci) przyczyniają się do ograniczenia emisji, zmniejszając zużycie paliwa konwencjonalnego przez pojazd. Jest to jednak rozwiązanie, które nie jest szczególnie opłacalne ekonomicznie – koszt pojazdów hybrydowych przewyższa potencjalne oszczędności.

Zastosowanie pojazdów elektrycznych – pojazdy te ograniczają emisję bezpośrednią do zera, jednak istotna w tym przypadku jest emisja pośrednia związana z wyprodukowaniem energii elektrycznej, którą zasilany jest pojazd. Zakładając zużycie energii miejskiego auta elektrycznego na poziomie 15-20 kWh/100 km i wskaźnik emisji energii elektrycznej dla Polski na poziomie 0,8 kg CO₂/kWh otrzymujemy pośrednie emisje CO₂ w zakresie 12-16 kg CO₂/100 km, co jest tylko nieco poniżej poziomu emisji pojazdów zasilanych benzyną i olejem napędowym (w cyklu miejskim: benzyna ok. 21 kg CO₂/100 km, olej napędowy ok. 18 kg CO₂/100 km). Jednak pojazdy elektryczne ze względu na

brak bezpośrednich emisji oraz niski poziom hałasu doskonale nadają się jako środek transportu na terenie miast. Pojazdy elektryczne cechują się dosyć dużym kosztem, znacznie większym niż pojazdy hybrydowe. Kluczową rolę w pojazdach elektrycznych ma koszt akumulatorów.

Wprowadzenie Inteligentnego Systemu Transportowego – zastosowanie technologii informatycznych, automatycznych, telekomunikacyjnych, pomiarowych oraz określonych technik zarządzania w transporcie przyczyni się do zwiększenia efektywności systemu transportowego i poprawy bezpieczeństwa uczestników ruchu. Zwiększenie przepustowości sieci spowoduje zmniejszenie czasu podróży, a co za tym idzie także i zmniejszenie zużycia energii. Dzięki temu nastąpi redukcja emisji zanieczyszczeń motoryzacyjnych do atmosfery. Dodatkowymi korzyściami z wprowadzenia ITS są aspekty ekonomiczne: ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem i renowacją nawierzchni oraz modernizacją taboru drogowego.

Efektywne silniki elektryczne i odzysk energii z procesu hamowania w pojazdach elektrycznych (transport szynowy).

Wykorzystywanie w silnikach pojazdów filtrów służących ograniczaniu emisji cząstek stałych.

Metody nietechniczne¹⁶

Działania prowadzące do zwolnienia tempa wzrostu transportochłonności gospodarki i życia.

Żeby ograniczyć emisję gazów cieplarnianych w transporcie przede wszystkim potrzebna jest racjonalizacja potrzeb podróżowania i transportowania ładunków (ang. *demand management*), a co za tym idzie, oddziaływanie na popyt na usługi transportowe i na sposób jego zaspokajania. Ograniczenie tempa wzrostu ruchu i przewozów, optymalizację długości podróży i podziału zadań przewozowych można uzyskać w wyniku kształtowania właściwej: gospodarki przestrzennej, modelu konsumpcji indywidualnej, polityki motoryzacyjnej i środków fiskalnych. Potrzeby transportowe mogą być ograniczane poprzez wykorzystywanie nowoczesnych technik komunikowania się, czyli rozwój telepracy, telekonferencji, telezakupów, e-administracji, e-opieki zdrowotnej, teleuczenia się itp. Wzrost potrzeb transportowych może być ograniczony przez odpowiednie planowanie zagospodarowania przestrzennego. Należałoby w związku z tym ograniczać rozprzestrzenianie się miast i przeciwdziałać procesom suburbanizacji (ekspansja terytorialna miast); koncentrować funkcje (mieszkanie, praca, usługi) w korytarzach obsługiwanych sprawnym transportem publicznym, lokalizować aktywności biurowe i handlowe w centrach miejskich lub innych miejscach dobrze obsługiwanych przez komunikację zbiorową, dokonywać zmian w przestrzennej organizacji produkcji, magazynowania i dystrybucji itp. Istotne jest też promowanie rozwoju produkcji i produktów

¹⁶ Za dr Andrzejem Kassenbergiem, w: „Ocena potencjału redukcji emisji gazów cieplarnianych w Polsce do roku 2030” McKinsey&Company

lokalnych, co prowadzi do zmniejszenia potrzeb na usługi transportowe, ale także przyczynia się do zachowania/tworzenia miejsc pracy i buduje gospodarkę lokalną.

Działania powodujące zahamowanie wzrostu lub ograniczenie udziału wysoko energochłonnych środków transportu.

Ważnym instrumentem są opłaty za zatłoczenie (tzw. z ang. *congestion charges* lub *road pricing*), z których dochody mogą służyć wspieraniu transportu przyjaznego środowisku, jak: szynowy, rowerowy czy pieszy. Do podstawowych instrumentów służących zmianie zachowań komunikacyjnych na zachowania bardziej przyjazne ochronie klimatu można zaliczyć: opłaty związane z zakupem pojazdów (promocja pojazdów o niskiej emisji GHG), ogólne opłaty za korzystanie z infrastruktury, opłaty za użytkowanie pojazdów np. roczne, opłaty za korzystanie z autostrad lub dróg ekspresowych czy ich specyficznych odcinków, takich jak tunele czy mosty, opłaty za zatłoczenie, opłaty za wjazd np. do centrum oraz opłaty parkingowe (przyuliczne i pozauliczne) wykorzystywane w celu zrównoważenia podaży i popytu na przestrzeń uliczną oraz poprawę komunikacji zbiorowej. Ważne jest też kształtowanie tzw. łańcuchów ekomobilności, czyli tworzenie ułatwień służących przyjaznemu dla użytkownika łączeniu podróżowania transportem publicznym z rowerowym i pieszym wewnątrz miast, jak i w powiązaniu z jego otoczeniem. Warto też rozważyć wprowadzanie obligatoryjnych planów obsługi dużych zakładów pracy przez komunikację zbiorową.

Działania mające na celu poprawę efektywności funkcjonowania transportu

Ważne jest wprowadzanie instrumentów służących lepszemu wykorzystywaniu pojazdów, jak: zachęcanie do korzystania z kombinacji środków transportu (multimodalny transport ładunków, system Park and Ride) oraz bardziej intensywnego ich wykorzystywania: zaawansowane rozwiązania logistyczne, wspólne użytkowanie samochodu (*car pooling/lift sharing*); racjonalizacja usług transportu publicznego przez ich dostosowanie do potrzeb zmieniających się w czasie i miejscu, stosowanie różnorodnego taboru (wielkość, ilość, częstotliwość funkcjonowania), tak aby jego pojemność była wykorzystana w pełni, bez pogarszania sprawności i komfortu podróżowania. Inteligentne systemy transportowe w znacznie większym stopniu mogą być wykorzystane do zarządzania mobilnością zwłaszcza w miastach. Wśród wielu możliwych działań związanych z zarządzaniem ruchem za najważniejsze należy uznać: wykorzystanie wydzielonych pasów oraz systemów sterowania w celu realizacji priorytetów dla komunikacji zbiorowej, wydzielanie pasów dla użytkowników systemu car-pool¹⁷, rozwój ulic i ciągów pieszych, podział miasta na sektory o zróżnicowanej dostępności; poprawianie jakości komunikacji zbiorowej przez wydzielanie torowisk tramwajowych oraz pasów ruchu lub ulic tylko dla autobusów; wykorzystywanie telematyki do budowy zintegrowanych systemów zarządzania transportem. Kolejnym wartym uwagi aspektem jest ułatwienie i skrócenie czasu poszukiwania wolnych miejsc parkingowych. Jest to możliwe poprzez zastosowanie

¹⁷ Car pool - forma wspólnego podróżowania polegająca na udostępnianiu wolnego miejsca we własnym samochodzie lub korzystaniu z wolnego miejsca w samochodzie innej osoby, z jednoczesnym współdzieleniem kosztów podróży.

wyświetlaczy wskazujących ilość wolnych miejsc na parkingach. Równie istotne jest rozwijanie sieci dróg rowerowych oraz infrastruktury przeznaczonej dla rowerzystów.

Działania edukacyjne

W przypadku redukcji emisji zanieczyszczeń generowanych w sektorze transportu, istotną rolę odgrywa edukacja, która promuje zrównoważoną mobilność oraz służy zmianie zachowań społecznych. W ten sposób można próbować wpływać na zachowania użytkowników, tak aby ze zrozumieniem podejmowali właściwe, zrównoważone wybory co do korzystania ze środków transportu. Polityki transportowe mają silny, bezpośredni wpływ na życie ludzi i są często bardzo kontrowersyjne, dlatego obywatele powinni być dobrze poinformowani o przyczynach i uzasadnieniach dokonywanych przez władze wyborów w zakresie rozwoju systemu transportowego. Obok zmiany zachowań niezbędne jest promowanie tzw. eco-driving, czyli zrównoważonego stylu jazdy samochodem (ograniczającego zużycie paliwa).

XVII.15.4. Potencjał redukcji emisji gazów cieplarnianych na Terenie Metropolii Poznańskiej

Na podstawie aktualnej wielkości emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem analizy stanu obecnego, analizy możliwości ograniczania emisji poprzez zastosowanie OZE, środków poprawy efektywności energetycznej oraz innych możliwości redukcji emisji wskazane zostały dla Metropolii Poznańskiej główne potencjalne obszary redukcji emisji. W wymienionych obszarach powinny zostać skoncentrowane planowane działania.

XVII.15.4.1. Budynki

1. **Budynki publiczne** (w tym komunalne) – ograniczony potencjał w zakresie efektywności energetycznej (znaczny stopień termomodernizacji, wymienione źródła ciepła), ale istnieją możliwości optymalizacji zużycia energii. Wciąż istnieje duży potencjał wykorzystania OZE (kolektory słoneczne i fotowoltaika, w niewielkim stopniu pompy ciepła)
2. **Budynki usługowe** (niekomunalne) – znaczny potencjał w zakresie redukcji emisji, poprzez poprawę efektywności energetycznej, zwłaszcza w budynkach powstałych w ubiegłym wieku. Szczególnie efektywne działania to termomodernizacja budynków (kompleksowa, lub częściowa – np. wymiana stolarki okiennej i drzwiowej). Budynki usługowe również charakteryzują się znacznym potencjałem optymalizacji zużycia energii, a także dużym potencjałem w zakresie wykorzystania OZE.
3. **Budynki mieszkalne** (w tym komunalne) – bardzo duży potencjał w zakresie efektywności energetycznej – zwłaszcza termomodernizacja i wymiana źródeł ogrzewania. Mniejszy potencjał mają budynki spółdzielni mieszkaniowych, które są systematycznie modernizowane. Natomiast największy potencjał jest w starej zabudowie w centralnej części miasta, zwłaszcza w zasobie budynków komunalnych oraz w budynkach jednorodzinnych na terenie całego miasta. W zakresie użytkowania energii w budynkach mieszkalnych również istotne znaczenie ma możliwość wymiany sprzętu AGD oraz oświetlenia, a także zmiana zachowań (racjonalne wykorzystanie energii). W grupie budynków mieszkalnych,

w starej zabudowie i jednorodzinnych istotny potencjał redukcji emisji tkwi w ograniczeniu stosowania węgla do celów gospodarczo-bytowych. Poza ograniczeniem emisji GHG, działania w zakresie zastąpienia węgla innym, bardziej ekologicznym paliwem przyczyniają się do ograniczenia emisji pyłów i benzo(α)pirenu.

XVII.15.4.2. Instalacje

1. **Oświetlenie uliczne** – znaczny potencjał redukcji do osiągnięcia głównie środkami technicznymi poprzez kosztowne wdrożenie oświetlenia wykorzystującego diody LED, a także montażu urządzeń redukujących zużycie energii w okresach mniejszego natężenia ruchu. Istnieją (mniejsze) możliwości redukcji zużycia energii do osiągnięcia metodami organizacyjnymi.
2. **Przemysł** – zakłady przemysłowe funkcjonujące na terenie Metropolii są stosunkowo nowoczesne, ale charakteryzują się znacznym potencjałem redukcji emisji – zarówno poprzez działania inwestycyjne w nowe technologie, lub działania termomodernizacyjne jak i poprzez działania organizacyjne (np. wdrażanie standardów zarządzania energią – ISO 50001). Również bardzo istotne jest podejmowanie dobrowolnych działań w zakresie określenia i ograniczania śladu węglowego (*carbon footprint*) przedsiębiorstw i produktów oraz wdrażanie zasad społecznie odpowiedzialnego biznesu (zasady CSR).
3. **Dystrybucja ciepła** – potencjał tkwi w redukcji emisji poprzez wzrost kogeneracji latem (np. popularyzacja sieciowej ciepłej wody użytkowej lub użycie ciepła sieciowego do klimatyzacji). W wyniku tego typu działań, ogólny wzrost obciążenia sieci wpłynie na zmniejszenie strat przepływu ciepła. Inne możliwości redukcji obejmują dalszą wymianę sieci ciepłowniczej do standardu preizolowanego oraz modernizację istniejących węzłów ciepłych. Również działania w zakresie rozwoju sieci (przyłączanie nowych odbiorców) charakteryzują się redukcją emisji, jeżeli zastępowane jest wysokoemisyjne źródło ciepła).

XVII.15.4.3. Transport

1. **Transport publiczny** – wciąż istnieje znaczny potencjał redukcji emisji możliwy do uzyskania środkami technicznymi (wymiana starych pojazdów na nowe) oraz nie technicznymi (np. poprzez szkolenia kierowców, optymalizację tras, zwiększenie atrakcyjności i komfortu podróży transportem publicznym przekładającym się na zwiększenie ilości pasażerów).
2. **Transport prywatny** – bardzo duży potencjał ograniczenia emisji, możliwy do uzyskania zarówno środkami technicznymi jak i nietechnicznymi. W przypadku transportu prywatnego najbardziej optymalne kosztowo są działania nietechniczne – ukierunkowane na zmianę wzorców mobilności w mieście (zmianę tzw. *modal split*, czyli udziału poszczególnych środków transportu na terenie miasta). Potencjał redukcji emisji w sektorze transportu tkwi we wdrażaniu Inteligentnych Systemów Transportowych (ITS) przyczyniających się do upłynnienia ruchu pojazdów w mieście.

XVII.15.4.4. Gospodarka odpadami

Dla ograniczenia redukcji emisji z odpadów znaczny potencjał upatruje się w rozwiązaniach organizacyjnych funkcjonowania systemu gospodarki odpadami w mieście i prowadzeniu akcji informacyjno-edukacyjnych w celu zmiany zachowań konsumentów: propagowanie kupowania trwałych rzeczy, powtórnego wykorzystania przedmiotów i opakowań. Potencjał redukcji emisji w tym sektorze można wskazać także w zakresie zasilania floty pojazdów firmy transportującej odpady na składowisko (SITA) paliwem ekologicznym (np. biogazem z wysypiska).

XVII.15.4.5. Lokalna produkcja energii

Na terenie miasta istnieje znaczący potencjał redukcji emisji związany z wykorzystaniem małych, rozproszonych źródeł energii, głównie opartych o OZE. Główne kierunki rozwoju w tej dziedzinie energetyki to fotowoltaika, kolektory słoneczne i pompy ciepła. Należy jednak podkreślić, że tam gdzie jest to możliwe należy stosować jako podstawowe źródło ciepła miejską sieć ciepłowniczą, opartą na wysokosprawnej kogeneracji. W miejscach, w których ze względów technicznych jak i ekonomicznych podłączenie do sieci ciepłowniczej nie jest możliwe lub utrudnione, zaleca się rozszerzać i wzmacniać sieci gazowe, by mogły być alternatywą dla indywidualnych źródeł ciepła na paliwa stałe.

XVII.16. ZAŁĄCZNIK NR 5 ZUŻYCIE PALIW I ENERGII W PODZIALE NA SEKTORY

Zużycie paliw i energii w podziale na sektory został załączony jako odrębny dokument.

XVII.17. ZAŁĄCZNIK NR 6 ELEMENTY ZRÓWNOWAŻONEJ MOBILNOŚCI MIEJSKIEJ

Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej opisane w suplemencie do niniejszego Planu Gospodarki Niskoemisyjnej załączono jako odrębny dokument.

XVII.18. SPIS TABEL

Tabela 1. Dokumenty strategiczne na poziomie Unii Europejskiej	15
Tabela 2. Dokumenty strategiczne na poziomie krajowym	16
Tabela 3. Dokumenty strategiczne na poziomie regionalnym i lokalnym	18
Tabela 4 Cele szczegółowe	20
Tabela 5 Liczba ludności gminy Skoki w latach 2010-2013 w podziale na płeć	24
Tabela 6 Ludność gminy Skoki w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym w latach 2010-2013	24
Tabela 7 Liczba bezrobotnych w latach 2010-2013	25
Tabela 8 Liczba przedsiębiorstw działających na terenie gminy Skoki i powiatu wągrowieckiego w latach 2011-2013 w podziale na liczbę zatrudnianych pracowników	26
Tabela 9 Nowo zarejestrowane oraz wyrejestrowane podmioty gospodarcze w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim w latach 2011-2013	26
Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2007 w gminie Skoki w latach 2011-2013	27
Tabela 11 Zasoby mieszkaniowe	28
Tabela 12 Wyposażenie techniczno-sanitarne gminy Skoki	28
Tabela 13 Klasyfikacja stref w województwie wielkopolskim z uwzględnieniem kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia	32
Tabela 14 Dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń	33
Tabela 15 Poziomy informowania i poziomy alarmowe dla pyłów	33
Tabela 16 Sieć drogowa gminy Skoki	34
Tabela 17 Zestawienie zbiorcze danych o rodzajach i ilości odebranych odpadów komunalnych w latach 2010-2012	35
Tabela 18 Analiza SWOT – uwarunkowania realizacji celu redukcji emisji gazów cieplarnianych w gminie Skoki	36
Tabela 19 Przyjęty podział źródeł emisji na sektory, podsektory i kategorie	46
Tabela 20 Zestawienie potencjałów globalnego ocieplenia (GWP) poszczególnych GHG	49
Tabela 21 Wskaźniki emisji CO ₂ odnoszące się do końcowego zużycia paliw i energii	49
Tabela 22 Wielkość emisji CO ₂ w gminie Skoki w 2010 roku wg podsektorów	54
Tabela 23 Wielkość emisji CO ₂ w gminie Skoki w 2010 roku wg źródeł energii	56
Tabela 24 Wielkość emisji CO ₂ w mieście Skoki w 2013 roku wg podsektorów	58
Tabela 25 Wielkość emisji CO ₂ w gminie Skoki w 2013 roku wg źródeł energii	60
Tabela 26 Tendencje zmian w wielkości emisji w mieście Skoki w latach 2010 i 2013 wg sektorów	63
Tabela 27 Tendencje zmian w wielkości emisji w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg nośników energii	64
Tabela 28 Podsumowanie efektów realizacji zadań	82
Tabela 29 Główne wskaźniki monitorowania realizacji PGN	95
Tabela 30 Zbiorcze zestawienie wskaźników monitorowania realizacji zadań ujętych w PGN	96
Tabela 31 Rozkład środków finansowych	102
Tabela 32 Podział alokacji w realizacji celu dotyczącego klimatu	102

Tabela 33 Alokacja środków na wybrane osie priorytetowe w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014 -2020 [EUR].....	106
Tabela 34. Analiza uzysków energetycznych dla 1kWp instalacji fotowoltaicznej w technologii polikrystalicznej instalowanej w Poznaniu (nachylenie powierzchni 35°, całkowita suma strat systemu – 45%, lokalizacja: 52°24'30" N, 16°56'2" E, przewyższenie: 64 m.....	128
Tabela 35. Przedsięwzięcia w zakresie oszczędności energii w budynkach - numeracja do powyższego rysunku 15	139
Tabela 36. Podsumowanie potencjału efektywności energetycznej dla Polski. Źródło: Potencjał efektywności energetycznej i redukcji emisji w wybranych grupach użytkowania energii. Droga naprzód do realizacji pakietu klimatyczno-energetycznego	142

XVII.19. SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1 Lokalizacja gminy Skoki na tle województwa wielkopolskiego.....	22
Rysunek 2 Podział gminy Skoki na sołectwa	23
Rysunek 3 Udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim w latach 2010-2013	25
Rysunek 4 Zużycie wody na 1 mieszkańca w gminie Skoki, powiecie wągrowieckim oraz województwie wielkopolskim w latach 2008-2013.....	29
Rysunek 5 Wielkość emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku wg sektorów	55
Rysunek 6 Procentowy udział sektorów w całkowitej emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku.....	55
Rysunek 7 Wielkość emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku wg źródeł energii ...	57
Rysunek 8 Procentowy udział źródeł energii w całkowitej emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2010 roku	57
Rysunek 9 Wielkość emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku wg sektorów	59
Rysunek 10 Procentowy udział sektorów w całkowitej emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku.....	59
Rysunek 11 Wielkość emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku wg źródeł energii .	61
Rysunek 12 Procentowy udział źródeł energii w całkowitej emisji CO ₂ z terenu gminy Skoki w 2013 roku	61
Rysunek 13 Inwentaryzacja emisji GHG w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg sektorów.....	62
Rysunek 14 Inwentaryzacja emisji GHG w gminie Skoki w latach 2010 i 2013 wg nośników energii.....	64
Rysunek 15. Strefy przemarzania gruntów. Mapa głębokości przemarzania.	130
Rysunek 16. Potencjał oszczędności energii w budynkach w Polsce. Objasnienia oznaczeń w Tabeli 35.....	139

	A	B	C	K	L	M	N
1	Załącznik 1 Harmonogram rzeczowo-finansowy						
2			ekiwane efekty realizacji działania				
3	Lp.	Działanie	Beneficjariusze	ograniczenie emisji (g CO ₂ /rok)	Produkcja energii z OZE [MWh/rok]	Koszt efektu ekologicznego [PLN/Mg CO ₂]	Perspektywa realizacji celu
4				1 955,00	1 165,00	6 243,99	—
5	1	Modernizacja infrastruktury oświetleniowej	Urząd M Gminy w	409,00	0,00	14 388,75	średnioterminowe
6	2	Wymiana oświetlenia wewnętrznego, sprzętu RTV, ITC i AGD	Interesa Plar	600,00	0,00	3 370,00	średnioterminowe
7	3	Instalowanie odnawialnych źródeł energii tj. małych turbin wiatrowych	Inwest pryw	711,00	876,00	3 516,17	średnioterminowe
8	4	Budowa elektrowni fotowoltaicznych	Inwest pryw	235,00	289,00	7 659,57	średnioterminowe
9				937,00	243,00	4 466,38	—
10	5	Termomodernizacja i modernizacja energetyczna budynków	Urząd M Gminy	855,00	243,00	3 725,15	średnioterminowe
11	6	Termomodernizacja budynku Urzędu Miasta i Gminy w Skokach	Urząd M Gminy	82,00	0,00	12 195,12	średnioterminowe
12				849,00	0,00	10 737,86	—
13	7	Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki	Urząd M Gminy	58,00	0,00	22 869,71	średnioterminowe
14	8	Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości	Urząd Mi Gminy	656,00	0,00	5 015,24	średnioterminowe
15	9	Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie	Urząd Mi Gminy	135,00	0,00	33 333,33	średnioterminowe
16				ano zadań do realizacji w tym obszarze			—
17				ano zadań do realizacji w tym obszarze			—
18				ano zadań do realizacji w tym obszarze			—
19				77,00	0,00	0,00	—

H	I	J	K	L	M	N
Wskaźniki monitorowania	Szacunkowy koszt realizacji działania [PLN]	Oczekiwane efekty realizacji działania				Perspektywa realizacji celu
		Ograniczenie zużycia energii [MWh/rok]	Ograniczenie emisji [Mg CO ₂ /rok]	Produkcja energii z OZE [MWh/rok]	Koszt efektu ekologicznego [PLN/Mg CO ₂]	
osób objętych kampaniami edukacyjnymi [osoba/rok] wzrosty i wydrukowanych materiałów edukacyjnych [szt.]	Koszt realizacji działania zostanie uzupełniony na późniejszym etapie	210,00	77,00	0,00	Nie oszacowano	średnioterminowe
	0,00	262,00	178,00	0,00	0,00	–
ucyj, w których realizowane są zielone zamówienia [szt.]	0,00	262,00	178,00	0,00	0,00	średnioterminowe
o obejmujących swoim zasięgiem obszar gminy w których konieczność rozpatrywania wpływu dokonywanych zmian na realizację celów określonych w PGN [%]	0,00	pośrednio	pośrednio	0,00	Nie oszacowano	średnioterminowe
	25 508 443,00	5 171,00	3 996,00	1 408,00	6 383,49	–
Kratkoterminowa	0,00	0,00	0,00	0,00	Nie oszacowano	–
Średnioterminowa	25 508 443,00	5 171,00	3 996,00	1 408,00	6 383,49	–
Długoterminowa	0,00	0,00	0,00	0,00	Nie oszacowano	–

Inwentaryzacja emisji dla

Rok inwentaryzacji

Liczba mieszkańców w roku inwentaryzacji

Wskaźniki emisji

Jednostka raportowania emisji

Gmina SKOKI
2010
9 028
IPCC
Mt CO ₂ e

Podsumowanie inwentaryzacji

Końcowe zużycie energii

Sektor	Energia elektryczna	Ciepłota	Zużycie energii [MWh]										Odnawialne źródła energii				Razem
			Gaz ziemny	LPG	Olej opałowy	Olej napędowy	Benzyna	Węgiel kamienny	Węgiel brunatny	Inne paliwa kopalne	Olej roślinny	Biomasa	Inna biomasa	Solarna ciepla			
BUDOWNIKI, WYPOSAŻENIE/URZĄDZENIA I PRZEMYSŁ																	
	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	1 282	0	801	650	321	0	0	0	4 347	0	0	0	0	0	0	6 830
	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	1 527	0	219	724	368	0	0	0	4 843	0	0	0	0	0	0	7 421
	Budynki mieszkalne	6 389	0	816	4 427	2 188	0	0	0	29 520	0	0	0	0	0	0	42 481
	Oświetlenie publiczne	286	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	286
	Non-ETS																
	ETS																
	Razem	4 188	0	1 537	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5 725
	Suma budynki, wyposażenie/urządzenia i przemysł	13 652	0	2 652	5 801	2 666	0	0	0	38 810	0	0	0	0	0	0	60 792
TRANSPORT																	
	Pojazdy gminne	0	0	0	0	0	78	0	0	0	0	0	0	0	0	0	78
	Transport publiczny gminny	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Transport prywatny i komercyjny	0	0	0	2 017	0	90 584	69 775	0	0	0	0	0	0	0	0	162 376
	Transport razem	0	0	0	2 017	0	90 662	69 775	0	0	0	0	0	0	0	0	162 452
	INNE																
	Rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Razem	13 652	0	2 652	7 818	2 866	90 660	69 775	0	38 810	0	0	0	0	0	0	226 244

Wskaźniki emisji

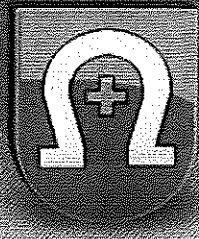
Zastosowanie wielkości emisji dla energii	Energia elektryczna	Ciepłota	Emisje CO ₂ e [Mg]										Odnawialne źródła energii			Razem
			Gaz ziemny	LPG	Oil opałowy	Oil napędowy	Benzyna	Węgiel kamienny	Inne paliwa kopalne	Oil roślina	Bioenergia	Inna biomasa				
Mg CO ₂ e/MWh	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0,46415	0	0	0	0
Mg CO ₂ e/MWh	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0	0	0	0
Mg CO ₂ e/MWh	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0,000012	0	0	0	0
GWP CH ₄	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
GWP N ₂ O	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298	298

Emisje z sektorów nie związanych z energią

Sektory niezwiązane z energią	Emisja CO ₂ e [Mg]
Gospodarka odpadami	9
Gospodarka wodno-ściekowa	0
Inne	-31 438

Podsumowanie wielkości emisji gazów cieplarnianych

Sektor	Emisje CO ₂ [Mg] / CO ₂ e [Mg]													Odnawialne źródła energii			Razem
	Energia elektryczna	Ciepłota	Paliwa kopalne					Węgiel brunatny	Wyspa kamienny	Inne paliwa kopalne	Olej roślinny	Bioropakiwa	Solarna cieplota				
			Gaz ziemny	LPG	Olej opałowy	Olej napędowy	Benzyna										
BUDOWNIKI, WYPOSAŻENIE, URZĄDZENIA I PRZEMYSŁ	1 073	0	16	146	89	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2 802	
	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne																
	Budynki, wyposażenie/urządzenia komunalne	1 278	0	44	163	99	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3 230	
	Budynki mieszkalne	5 357	0	164	995	607	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17 130	
	Oświetlenie publiczne	222	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	222	
Non-ETS																	
Przemysł																	
ETS																	
Razem	3 506	0	309	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3 815	
Suma zasilania	11 437	0	534	1 305	795	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	27 260	
TRANSPORT																	
Pojazdy gminne	0	0	0	0	0	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	20	
Transport publiczny gminny	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Transport prywatny i komercyjny	0	0	0	454	0	23 995	17 298	0	0	0	0	0	0	0	0	41 747	
Suma zasilania	0	0	0	454	0	24 016	17 298	0	0	0	0	0	0	0	0	41 768	
INNE																	
Rolnictwo, leśnictwo, rybołówstwo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
INNE NIE ZWIĄZANE Z ENERGIĄ																	
Gospodarka odpadami																9	
Gospodarka wodno-ściekowa																0	
Inne																-31 438	
Razem	11 437	0	534	1 759	795	24 016	17 298	0	13 189	0	0	0	0	0	0	37 598	

**Załącznik nr 6
do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki**

**Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej
Suplement do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej
Miasta i Gminy Skoki
przyjętego Uchwałą Nr XIX/144/2016
Rady Miejskiej Gminy Skoki
z dnia 19 maja 2016 r.**

1. Wstęp. Zakres i cel opracowania

Niniejszy dokument stanowi suplement do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki, który został przyjęty Uchwałą Nr XIX/144/2016 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 19 maja 2016 r. i określa wpływ działań zawartych w planie, na mobilność mieszkańców wszystkich miejscowości Gminy Skoki oraz wpływu tych zachowań na miejski obszar funkcjonalny Poznania. Dokument został przygotowany zgodnie z wymaganiami zawartymi w dokumencie Komisji Europejskiej COM(2013) 913 z dnia 17.12.2013 r. pt. „Koncepcja dotycząca planów mobilności w miastach zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju”, stanowiącym załącznik nr 1 do Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wspólne dążenie do osiągnięcia konkurencyjnej i zasobooszczędnej mobilności w miastach”.

Głównym celem działań w zakresie mobilności jest zwiększenie dostępności wszystkich obszarów gminy, stanowiących element miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania oraz zapewnienie wysokiej jakości przemieszczania się zgodnymi z zasadami zrównoważonego rozwoju, które obejmuje:

- dojazd do miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania,
- przejazd przez ten obszar, jak również
- przemieszczanie się w jego obrębie.

Główny cel działań mobilnościowych jest ściśle powiązany z głównym celem Planu Gospodarki Niskoemisyjnej który zakłada transformację miasta i gminy w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, poprzez:

- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych,
- poprawę efektywności energetycznej,
- wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i
- poprawę jakości powietrza.

Realizacja tych celów pod względem mobilnościowym zakłada:

- preferencję różnorodnych środków transportu zbiorowego w podróżach zewnętrznych oraz pomiędzy najbardziej odległymi miejscowościami gminy,
- preferencję ruchu pieszego i rowerowego wewnątrz gminy, zwłaszcza wokół Skoków i sąsiadujących miejscowości,
- modernizację układu drogowego tak, aby minimalizować przebiegi pojazdów na terenie miasta i gminy,
- modernizację skrzyżowań ułatwiających włączanie się do ruchu z dróg gminnych na drogi wojewódzkie i drogi powiatowe o dużym natężeniu ruchu (skrzyżowania z ruchem okrężnym i skrzyżowania skanalizowane),
- podejmowanie działań umożliwiających budowę infrastruktury dla potrzeb eksploatacji pojazdów elektrycznych,
- zwiększenie wśród mieszkańców poziomu świadomości wpływu poszczególnych środków transportu na środowisko naturalne.

Cel ten jest także zgodny z misją rozwoju gminy zawartą w Strategii Rozwoju Gminy Skoki na lata 2014-2020.

Misją Gminy Skoki jest wdrażanie idei zrównoważonego rozwoju – poprzez nieustanne dążenie do poprawy warunków rozwoju przedsiębiorczości oraz tworzenie obszaru atrakcyjnego dla lokalizacji efektywnych, nowoczesnych inwestycji – przekładającej się na realny wzrost poziomu życia mieszkańców. Kształtowanie gminy jako miejsca przyjaznego mieszkańcom, przedsiębiorcom i turystom przy wykorzystaniu walorów krajobrazowych ze szczególnym uwzględnieniem dbałości o środowisko przyrodnicze. Celem głównym strategii jest zrównoważony i harmonijny rozwój społeczno-gospodarczy przekładający się na wzrost jakości życia mieszkańców.

W zakresie rozwoju infrastruktury miejskiej za najważniejsze uznaje się zwiększenie wewnętrznej i zewnętrznej dostępności komunikacyjnej gminy poprzez poprawę stanu technicznego dróg oraz budowę i modernizację ciągów pieszo-rowerowych. W ramach tego celu strategicznego przewiduje się prowadzenie następujących działań:

- rozwój sieci dróg o nawierzchni asfaltowej;
- modernizację istniejących odcinków dróg oraz budowę nowych;
- zwiększanie bezpieczeństwa w ruchu drogowym;
- **rozbudowę i modernizację sieci chodników;**
- **budowę nowych miejsc parkingowych;**
- **budowę ścieżek pieszo-rowerowych;**
- **umożliwienie rozwoju komunikacji miejskiej;**
- budowę obwodnicy miasta¹.

Pakiet zaproponowanych działań stanowi wyjście do zmiany zachowań komunikacyjnych mieszkańców Gminy Skoki poprzez podniesienie roli transportu publicznego i wzrost intermodalności w podróżach zewnętrznych.

Podjęte w planie działania zakładają równomierny rozwój wszystkich rodzajów transportu, których ostateczny wybór na danym obszarze, determinowany będzie dostępnością infrastruktury drogowej lub torowej o odpowiednich parametrach, rozmieszczeniem generatorów ruchu, średnim czasem i średnią długością podróży, potrzebami transportowymi mieszkańców, energochłonnością i efektywnością ekonomiczną. Aby osiągnąć jak najlepsze wskaźniki ekonomiczne i jakościowe systemu transportowego gminy, przewiduje się w przyszłości współdział jak najszerzych kręgów lokalnego społeczeństwa w pracach nad planem mobilności. Niniejszy plan przewiduje budowę zintegrowanego systemu transportowego przy wykorzystaniu zarówno środków infrastrukturalnych, jak i organizacyjnych. Dlatego w procesie organizacji systemu przewiduje się wysoki poziom współpracy, koordynacji i konsultacji między różnymi szczeblami samorządu terytorialnego.

Intermodalność obok integracji, będzie jednym z podstawowych narzędzi pozwalających wykorzystać efekt synergii wszystkich środków transportowych poruszających się na terenie gminy. Dotyczy to przede wszystkim ruchu zewnętrznego,

¹ Strategia Rozwoju Gminy Skoki na lata 2014–2020 str. 70-71. Załącznik do Uchwały Rady Miejskiej Gminy Skoki Nr XXXIX/297/2014 z dnia 23 września 2014 roku

zarówno w stronę Poznania, jak i pozostałych gmin sąsiednich: Murowanej Gośliny i Wągrowca.

Szczególne miejsce w procesie doskonalenia systemu stanowić będą mieszkańcy oraz inni interesariusze (np. policja, straż miejska, organizacje społeczne lub duże podmioty gospodarcze), mogący na bieżąco zgłaszać uwagi na temat funkcjonowania transportu oraz propozycję potencjalnych zmian. Tylko przy tak funkcjonującym procesie wymiany informacji, Urząd Miasta i Gminy Skoki może zagwarantować sobie wysoki poziom akceptacji i wsparcia ze strony mieszkańców.

System transportowy wykreowany w ramach działań określonych w planie będzie charakteryzował się następującymi cechami:

- a) będzie bardziej dostępny i będzie spełniał podstawowe potrzeby wszystkich użytkowników w zakresie mobilności;
- b) będzie zaspokajał różnego rodzaju zapotrzebowania na mobilność i usługi transportowe mieszkańców, przedsiębiorstw usługowych i sektora przemysłowego;
- c) będzie lepiej integrował różne rodzaje transportu;
- d) będzie spełniał wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju, mające na celu zrównoważenie potrzeb związanych z rentownością, sprawiedliwością społeczną, ochroną zdrowia i jakością środowiska;
- e) będzie pozwalał na lepsze zagospodarowanie przestrzeni miejskiej oraz na lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury transportowej i usług świadczonych w zakresie transportu;
- f) będzie wpływał na zwiększenie atrakcyjności środowiska miejskiego, podniesienie jakości życia i poziomu zdrowia publicznego;
- g) będzie przyczyniał się do zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- h) będzie przyczyniał się do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza i zanieczyszczenia hałasem, emisji gazów cieplarnianych i zużycia energii.

2. Ogólna diagnoza zrównoważonej mobilności na terenie Gminy Skoki i określenie obszarów interwencji

2.1. Ogólna charakterystyka Gminy Skoki

Gmina Skoki to gmina miejsko-wiejska położona w północnej części województwa wielkopolskiego w powiecie wągrowieckim. Geograficznie Gmina Skoki leży na Pojezierzu Wielkopolskim w zlewni rzeki Mała Wełna, dopływu rzeki Wełny, która jest dopływem rzeki Warty. W skład gminy wchodzi 27 sołectw: Bliżyce, Brzeźno, Budziszewice, Chociszewo, Glinno, Grzybowo, Jabłkowo, Jagniewice, Kakulin, Kuszewo, Lechlin, Lechlinek, Łosiniec, Niedźwiedziny, Pawłowo Skockie, Pomarzanki, Potrzezanowo, Raczkowo, Rakojady, Rejowiec, Roszkowo, Roszkówko, Rościnnio, Sława Wielkopolska, Sławica, Stawiany, Szczodrochowo. Siedzibą gminy jest miasto Skoki, które zamieszkuje 9.303 mieszkańców. Ludność miasta stanowi 44,28% mieszkańców gminy. Obok Skoków do największych miejscowości gminy należą Potrzezanowo (763), Łosiniec (363), Jabłkowo (316) i Rejowiec (275). Większość z nich zlokalizowanych jest w bezpośrednim sąsiedztwie miasta. Gmina zajmuje obszar o powierzchni 198,5 km², co stanowi 19,07% powierzchni powiatu wągrowieckiego.

Z Poznaniem, gmina Skoki połączona jest drogą nr 196, która ma status drogi wojewódzkiej. Alternatywą dla tego połączenia może być przejazd drogą powiatową 2406P Bolechowo – Biedrusko – Radojewo - Poznań. Tą samą drogą Skoki połączone są z Wągrowcem.

Część miejscowości gminy posiada także dogodne połączenie kolejowe poprzez linię kolejową nr 356 relacji Poznań – Wągrowiec - Gołańcz. Na terenie gminy zlokalizowane są 3 stacje kolejowe: Sława Wielkopolska, Skoki i Roszkowo Wągrowieckie. Średni czas dojazdu ze Skoków do centrum Poznania waha się w granicach 56..66 minut w przypadku połączeń kolejowych, od 55 do 67 minut w przypadku połączeń autobusowo-tramwajowych oraz od 50 do 70 minut w przypadku podróży realizowanych samochodem osobowym.

Gmina Skoki graniczy z następującymi gminami (dane dotyczące liczby mieszkańców – 31.12.2014):

- od północy z gminą miejsko-wiejską Rogoźno (18.208 mieszk.) w powiecie obornickim, gminą miejsko-wiejską Wągrowiec (12.048 mieszk.) w powiecie wągrowieckim i gminą wiejską Mieścisko (6.097 mieszk.) w powiecie wągrowieckim;
- od wschodu z gminą miejsko-wiejską Kłecko (7.613 mieszk.) w powiecie gnieźnieńskim
- od południa z gminą wiejską Kiszewo (5.436 mieszk.) w powiecie gnieźnieńskim
- od zachodu z gminą miejsko-wiejską Murowana Goślina (16.653 mieszk.) w powiecie poznańskim

Łącznie na terenie Gminy Skoki i sąsiadujących gmin zamieszkuje 75.538 osób. Tym samym obszar Gminy Skoki zachowuje ciągłość zurbanizowanych obszarów wzdłuż linii kolejowej Poznań-Wągrowiec. Dzięki swojemu położeniu Skoki ciążą zarówno w stronę

Wągrowca, będącego centrum powiatowym, jak i do Poznania, będącego stolicą województwa.

Dalsza odległość od Poznania powoduje, że ruch w gminie Skoki charakteryzuje się mniejszym natężeniem ruchu niż w przypadku gmin Czerwonak, czy Murowana Goślina. Jednak w dalszym ciągu wzdłuż drogi 196 dominuje ruch tranzytowy. W ciągu doby przejeżdża nią 9915 pojazdów, w tym 8.381 samochodów osobowych (84,5%), 746 samochodów dostawczych (7,5%) i 616 samochodów ciężarowych² (6,2%).

Gmina Skoki wchodzi w skład powiatu wągrowieckiego. Należy do gmin o niższym stopniu zaludnienia. Mimo, że obszar gminy stanowi 19,05% powierzchni powiatu, to liczba jej mieszkańców stanowi tylko 13,6% mieszkańców powiatu. Średnia gęstość zaludnienia w gminie to 46,9 osób/km².

Atutem gminy jest wysoki udział mieszkańców w wieku produkcyjnym w liczbie mieszkańców ogółem, który wynosi 65,2%. To jeden z wyższych wskaźników w Metropolii Poznań, obok Gminy Murowana Goślina (67,2%) i Czerwonak (66,3%). Oznacza to, że wszystkie gminy korzystające z tego samego układu drogowego mają najwyższy udział grupy osób, charakteryzujących się najwyższą ruchliwością. Na równie wysokim poziomie utrzymuje się udział osób w wieku przedprodukcyjnym, który wynosi 21%. Średnia wieku mieszkańców gminy wynosi 36,9 lat i jest zbliżona do średniej w metropolii. Niepokojącymi trendami jakie pojawiły się w ostatnich latach na terenie gminy to zmniejszające się saldo migracji i niski przyrost naturalny. Powoduje to, że postępujący proces starzenia się społeczeństwa w gminie Skoki będzie przebiegać szybciej niż na obszarach sąsiednich gmin, co będzie miało wpływ na zmniejszanie się ruchliwości mieszkańców.

² Transprojekt Warszawa – Badania natężenia ruchu na drogach wojewódzkich, Warszawa 2010 r.

2.2. Zagospodarowanie przestrzenne

Całkowita powierzchnia Gminy Skoki wynosi 198,5 km². Użytki rolne zajmują 55,26% powierzchni gminy, z czego grunty orne – 9 100 ha, sady – 62 ha, łąki trwałe 687 ha, pastwiska trwałe – 683 ha i grunty rolne zabudowane 205 ha. Grunty leśne zajmują 36,76% powierzchni gminy. Grunty zabudowane i zurbanizowane stanowią tylko 3,90% powierzchni gminy, z czego tereny mieszkaniowe – 104 ha, a tereny przemysłowe – 74 ha. Użytki ekologiczne zajmują 7 ha – 0,06% powierzchni gminy, nieużytki 358 ha – 1,80%, a tereny różne 11 ha – 0,06%.

W strukturze przestrzennej miasta można wyodrębnić część centralną o funkcji mieszkaniowo-usługowej, tereny o funkcji mieszkaniowej oraz obszar o funkcji produkcyjno-usługowej. Pozostałą część miasta zajmuje obszar rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz obszar bagieny Moraś.

Centrum Skoków stanowi najstarsza część miasta położona przy placu Powstańców Wielkopolskich. Plac o kształcie prostokąta przecina główna arteria miejska – ulica Jana Pawła II. Przy placu znajdują się zabudowania z XIX i XX wieku o 2-4 kondygnacjach pełniące funkcję usługowo mieszkaniową. Oprócz kilku sklepów i punktów usługowych, zlokalizowano tam również przystanek PKS oraz pocztę.

Obszar o funkcji mieszkaniowo-usługowej stanowią zabudowania rozmieszczone wzdłuż ulic: Kościelnej, Jana Pawła II, Kazimierza Wielkiego, Ciastowicza i Dworcowej. Występujące tutaj 1 - 4 kondygnacyjne budynki spełniają funkcję mieszkaniową jednorodzinną lub wielorodzinną z usługami w dolnych kondygnacjach. Jest również obszar koncentrujący większość usług miejskich. Znajdują się tutaj sklepy, apteka, punkt skupu ziół, bank, supermarket, a także usługi o znaczeniu publicznym tj. Urząd Miasta i Gminy, komenda policji, biblioteka oraz przychodnia.

Na północny-wschód od części centralnej miasta rozciągają się tereny zabudowy mieszkaniowej. Są to w przeważającej części zabudowania jednorodzinne dwukondygnacyjne. W tej dzielnicy zlokalizowano także przedszkole oraz, na jej obrzeżach, Zakład Przemysłu Drzewnego.

Kolejnym skupiskiem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej jest teren położony na wschód od dworca kolejowego - pomiędzy linią kolejową, a ulicą Rakojedzką. Linia zabudowy biegnie wzdłuż ulicy Rakojedzkiej sięgając granicy administracyjnej miasta. Osiedle rozbudowuje się w kierunku północnym, gdzie istnieją jeszcze przestrzenie otwarte ograniczone od północy linią lasu.

Tereny zabudowy mieszkaniowej występują również w południowej części miasta. Zlokalizowane są pomiędzy linią kolejową, a ulicą Antoniewską i zajmują obszar ograniczony od południa terenem biologicznej oczyszczalni ścieków oraz hodowlanymi stawami rybnymi. Północny i południowy obszar zabudowy mieszkaniowej połączony jest pasmem zabudowy zagrodowej.

Ludność miasta stanowi aż 44,4% mieszkańców gminy. Przy niewielkiej powierzchni miasta wynoszącej 11,2 km², gęstość zaludnienia tego najbardziej zurbanizowanego obszaru w gminie wynosi tylko 386,7 mieszk. / km².

Dominujący typ zabudowy występujący na obszarze wiejskim to zabudowa zagrodowa oraz nowoczesna zabudowa jednorodzinna, której największy rozwój nastąpił w: Rejowcu, Pawłowie Skockim, Grzybowie, Rościnnie. Funkcja mieszkaniowa występuje również w formie dwu- lub trzy- kondygnacyjnych bloków wielorodzinnych. Na obszarach wiejskich zauważalne jest powstawanie zabudowy o charakterze agroturystycznym.

Zgodnie ze Studium Uwarunkowań Kształtowania i Zagospodarowania Przestrzennego Gminy rozwój nowej zabudowy na terenie miasta Skoki będzie następował w miejscach występowania rezerw terenowych. Zabudowa o funkcji mieszkaniowej będzie powstawać w północno-zachodniej części miasta, natomiast zabudowa o funkcji mieszkaniowo-usługowej w jego południowej części. Zmiany przestrzenne na terenie gminy wiązały się będą przede wszystkim ze zwiększaniem się obszarów zabudowy mieszkaniowej.

Największa ekspansja zabudowy przewidywana jest w miejscowościach Potrzeanowo i Rościnnie, gdzie zabudowa będzie miała charakter mieszkaniowo-rekreacyjny. Związane jest to z sąsiedztwem Poznania i występowaniem na obszarze gminy tzw. „mieszkańców sezonowych”. Wyraźna koncentracja zabudowy nastąpi wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 196 w kierunku Poznania. W pozostałych miejscowościach, rozwój nowej zabudowy mieszkaniowej będzie następował głównie poprzez uzupełnianie i intensyfikację istniejących jednostek osadniczych.

Koncentracja funkcji produkcyjno-usługowej nastąpi w okolicach Sławy Wielkopolskiej i Roszkowa. Pojawią się miejsca lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Ważnymi generatorami ruchu są przedszkola, szkoły podstawowe i gimnazja. W 2015 roku w Gminie Skoki były 4 przedszkola (w tym jedno z dwiema filiami), 2 szkoły podstawowe (w tym jedna z trzema placówkami filialnymi) i jedno gimnazjum. W roku szkolnym 2014/2015 do placówek tych uczęszczało 1.304 dzieci i młodzieży. W zakresie szkół ponadgimnazjalnych młodzież z Gminy Skoki uczęszcza głównie do placówek zlokalizowanych Wągrowcu i Bolechowie. Rozmieszczenie placówek oświatowych na terenie gminy przedstawiono w tabeli nr 1.

Tabela nr 1. Rozmieszczenie największych placówek oświatowych na terenie gminy

Rodzaj placówki Miejscowość	Przedszkola	Szkoła podstawowa	Gimnazjum	Szkoły ponadgimnazjalne
Skoki	2	1	1	
Jablkowo	1	1		
Rejowiec	1	1		
Lechlin		1		
Pawłowo Skockie		1		
Łosiniec	1			
Potrzeanowo	1			

Kolejnymi generatorami ruchu na terenie gminy są supermarkety. Ich powstanie to efekt zmian w sieci handlowej, gdzie małe lokalne sklepy są wypierane przez sieciowe supermarkety o powierzchni od 400 do 2500 m². W gminie zlokalizowany jest tylko jeden taki obiekt. Jest to market MILA w Skokach przy ul. Wągrowieckiej.

Nieduży obszar miasta oraz skoncentrowanie w nim podstawowych usług i handlu promują w mobilności wewnętrznej ruch pieszzy i ruch rowerowy. Transport publiczny odgrywa ważną rolę tylko w połączeniach zewnętrznych z Poznaniem i Wągrowcem oraz z miejscowościami gminy, zlokalizowanymi w pobliżu stacji kolejowych oraz drogi wojewódzkiej 196.

Prowadzenie strategii zrównoważonego rozwoju jest także ważne z uwagi funkcji turystycznych, jakie spełnia gmina w metropolii poznańskiej. Wynika to głównie z bliskości Puszczy Zielonki.

2.3. Sieć drogowa

Komunikacja wewnątrz gminy oparta jest na systemie dróg o łącznej długości 268,1 km, w skład którego wchodzi drogi wojewódzkie nr 196 i 197, drogi powiatowe oraz drogi gminne. Mimo rozwiniętej sieci ulicznej gminy, duża część dróg wymaga modernizacji, a 44,5% powinna być dodatkowo utwardzona. Głównymi drogami zapewniającymi obsługę komunikacyjną gminy zarówno wewnętrzną, jak i zewnętrzną są:

1.) droga wojewódzkie

- nr 196 Poznań - Czerwonak - Skoki - Łopuchowo - Skoki – Wągrowiec,
- nr 197: Sława Wlkp. – Rejowiec – Kiszkowo – Gniezno.

2.) drogi powiatowe

- 1654P Skoki (ul. Rakojedzka) - Rakojady - Kakulin - Kuszewo - Jaroszewo - Kłodzin - gr. pow. gnieźnieńskiego (Łopienno)
- 1656P Skoki (ul. Antoniewska) - Glinno - Jagniewice - dr.pow.1698P
- 1698P Popowo Kościelne - Kuszewo - Jabłkowo - gr. pow. gnieźnieńskiego (Rybno Wielkie)
- 1655P Skoki (ul. bez nazwy)- Raczkowo – Jabłkowo
- 1657P Glinno - Bliżyce - Wysoka - Pawłowo Skockie
- 1660P Sławica - Niedźwiedziny - Dzwonowo - gr. pow. poznańskiego (Zielonka)
- 2397P (Długa Goślina) gr. pow. wągrowieckiego - Skoki (ul. bez nazwy)
- 1653P Skoki (ul. Parkowa 1) - Rościno - Lechlin - Roszkowo

Pozostałe drogi powiatowe stanowią uzupełnienie sieci łącząc drogi wojewódzkie i główne drogi powiatowe.

W ciągu doby drogami wojewódzkimi na terenie gminy przejeżdża łącznie od

- a) 8.145 pojazdów na odcinku pomiędzy Murowaną Gośliną, a Sławą Wielkopolską,
- b) 5.836 pojazdów na odcinku pomiędzy Sławą Wielkopolską, a Skokami
- c) 4.079 pojazdów na odcinku pomiędzy Skokami, a Wągrowcem
- d) 2.153 pojazdów na odcinku pomiędzy Sławą, a Kiszkowem
- e) 5.042 pojazdy na odcinku od obwodnicy do Uchorowa,

Ruch drogowy na wszystkich drogach wojewódzkich jest zdominowany przez samochody osobowe (82,01%). Kolejnymi grupami pojazdów są lekkie samochody ciężarowe (8,48%) i duże samochody ciężarowe (7,45%). Na drodze wojewódzkiej nr 196 występuje większy ruch samochodów osobowych w stosunku do drogi wojewódzkiej nr 197 (82,63% na drodze nr 196 do 76,32% na drodze nr 197), natomiast na drodze wojewódzkiej nr 197 występuje większy ruch lekkich i ciężkich samochodów ciężarowych (20,64% na drodze nr 197 do 15,42% na drodze nr 196).

Tabela nr 2. Natężenie ruchu drogowego na terenie Miasta i Gminy Skoki wg badań GDDKiA³

Nr drogi woj.	Opis odcinka		Rodzajowa struktura ruchu pojazdów silnikowych							
	Dł.[km]	Nazwa	O	M	SoM	Lsc	Schp	Sczp	A	C
196	6,8	Skoki - Sława	5.836	35	4.942	444	123	228	58	6
196	15,3	Skoki - Wągrowiec	4.079	20	3.439	302	94	171	49	4
197	10,9	Sława - Kiszkowo	2.153	37	1.611	222	95	155	22	11

Źródło: www.gddkia.pl

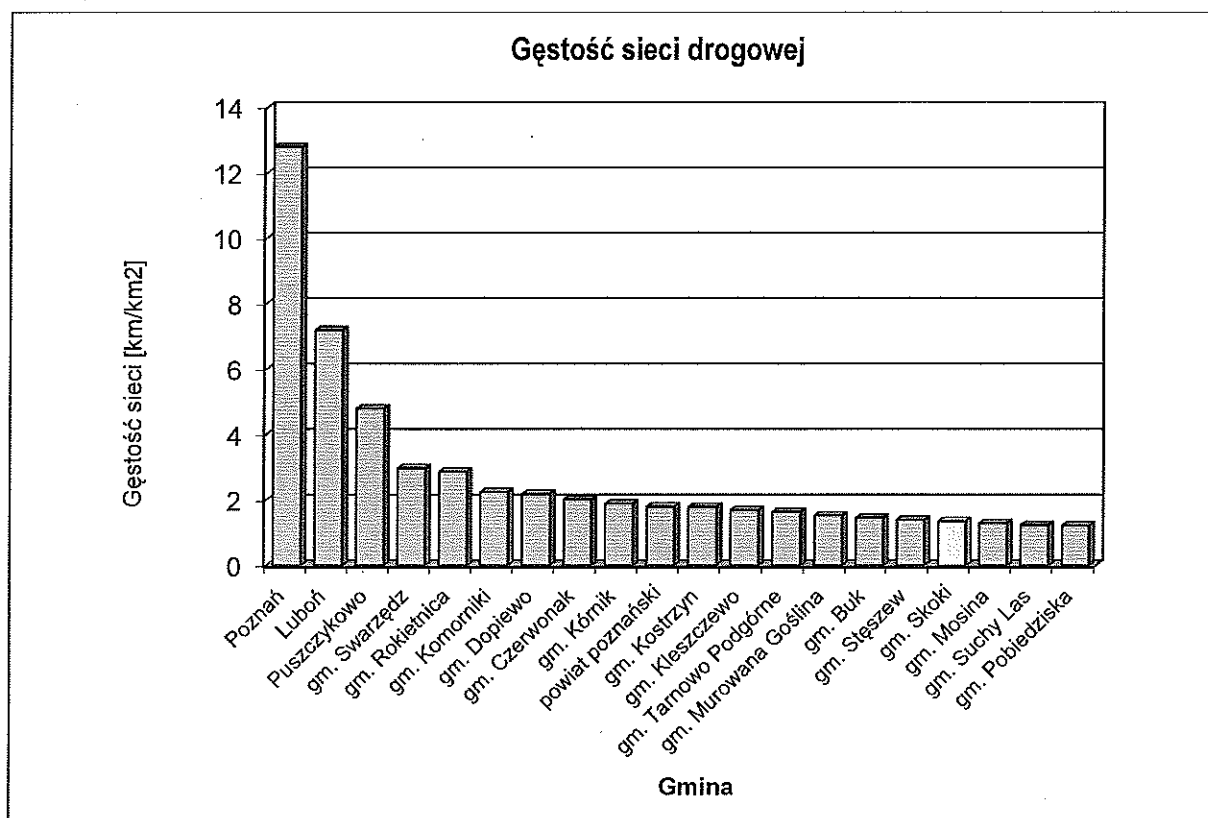
O - ogółem; M - motocykle; SoM - samochody osobowe (mikrobusy); Lsc - lekkie samochody ciężarowe; Schp - samochody ciężarowe bez przyczepy; Sczp - samochody ciężarowe z przyczepą; A - autobusy; C - ciągniki rolnicze

Tabela nr 3. Struktura dróg na terenie Miasta i Gminy Skoki

Nr drogi	Przebieg	Długość [km]	Udział
Drogi wojewódzkie			
196	Wągrowiec – Skoki – Bolechowo – Owińska – Czerwonak – Koziegłowy – Poznań	20,9	7,8%
197	Sława Wlkp. – Rejowiec – Kiszkowo – Gniezno		
Drogi powiatowe			
1651P	Roszkowo - Łosiniec - gr. gminy Mieścisko (Sarbja)	89,2	33,2%
1653P	Skoki (ul. Parkowa 1) - Rościno - Lechlin – Roszkowo		
1654P	Skoki (ul. Rakojedzka) - Rakojady - Kakulin - Kuszewo - Jaroszewo - Kłodzin - gr. pow. gnieźnieńskiego (Łopienno)		
1655P	Skoki (ul. bez nazwy)- Raczkowo – Jabłkowo		
1656P	Skoki (ul. Antoniewska) - Glinno - Jagniewice - dr.pow.1698P		
1657P	Glinno - Bliżyce - Wysoka - Pawłowo Skockie		
1658P	(dr. pow. 1657P) Wysoka - gr. pow. gnieźnieńskiego (Kiszkowo)		
1659P	Rejowiec - Stawiany - Pawłowo Skockie		
1660P	Sławica - Niedźwiedziny - Dzwonowo - gr. pow. poznańskiego (Zielonka)		
1671P	ul. Ciastowicza (m. Skoki)		
1672P	ul. Dworcowa (m. Skoki)		
1673P	ul. Kazimierza Wielkiego (m. Skoki)		
1674P	ul. Parkowa (m. Skoki)		
1675P	ul. Rościńska (m. Skoki)		
1676P	ul. Topolowa (m. Skoki)		
1677P	ul. Zamkowa (m. Skoki)		
1698P	Popowo Kościelne - Kuszewo - Jabłkowo - gr. pow. gnieźnieńskiego (Rybno Wielkie)		
1700P	(Płaskowo) gr. gm. Skoki - gr. pow. gnieźnieńskiego (Michalcza)		
2034P	(Budziszewko) gr. pow. wągrowieckiego - Skoki (ul. Rogozińska)		
2393P	(Głęboćek) gr. pow. wągrowieckiego - gr. pow. poznańskiego (Dąbrówka Kościelna)		
2397P	(Długa Goślina) gr. pow. wągrowieckiego - Skoki (ul. bez nazwy)		
Drogi gminne		158,0	58,9%
Razem:		268,1	

³ Transprojekt Warszawa - Synteza wyników pomiaru ruchu na drogach wojewódzkich w 2010 roku - czerwiec 2011 r.

Nasylenie dróg na terenie Gminy Skoki wynosi 1,351 km/km². To wskaźnik porównywalny z takimi gminami metropolii poznańskiej jak Buk, Stęszew, Mosina i Suchy Las. Należy jednak podkreślić, że w porównaniu z w/w gminami, przez Skoki nie przebiega żadna droga krajowa, a rozwój sieci drogowej limitowany jest także układem przestrzennym, w którym dominują obszary leśne i uprawy rolne.

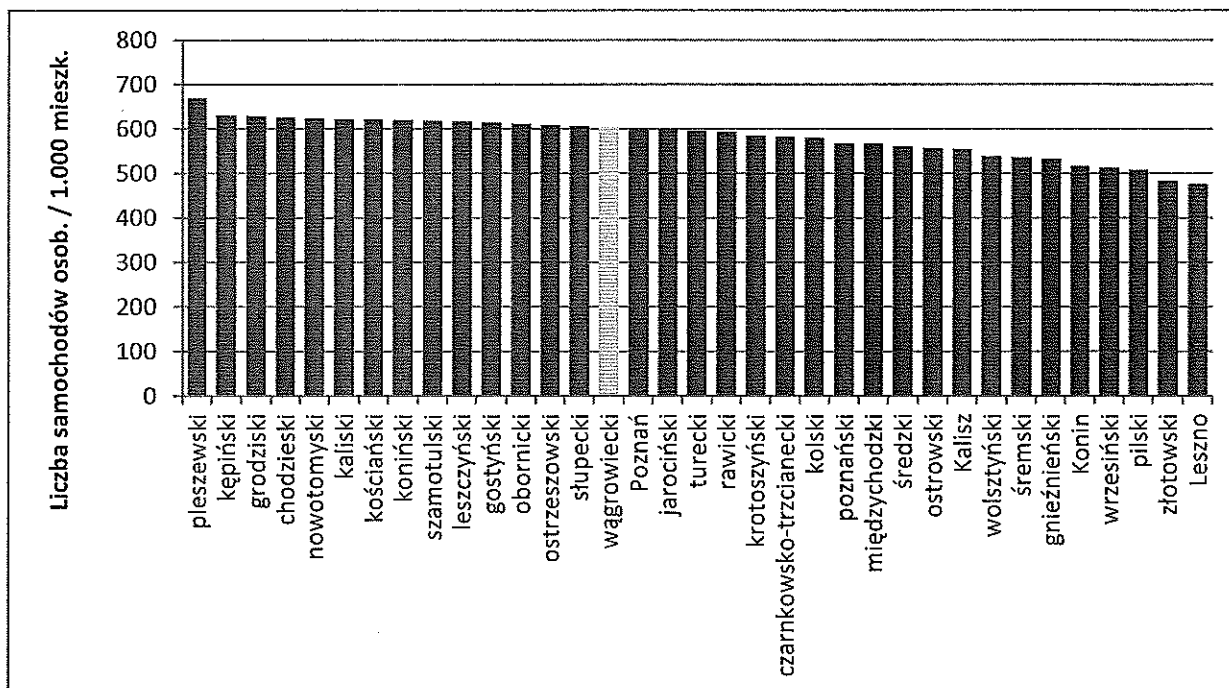
Rys.1.

Układ drogowy gminy charakteryzuje się wysoką funkcjonalnością, głównie za sprawą peryferyjnego przebiegu drogi nr 196. Jej przebieg oraz skanalizowane skrzyżowania umożliwiają skierowanie ruchu tranzytowego z pominięciem centrum miasta. Obecnym wyzwaniem jest rozbudowa układu drogowego pod kątem jak najlepszego objęcia nim wszystkich nowo powstających terenów mieszkaniowych i inwestycyjnych. Ważna jest także taka modernizacja dróg, aby poprawić ich dostępność dla środków transportu publicznego, poprzez ich poszerzanie, wzmacnianie ich konstrukcji, budowę platform przystankowych oraz pętli nawrotowych. Ma to szczególne znaczenie przy uwzględnieniu liczby mieszkańców nie posiadających dostępu do samochodu. W ramach modernizacji ważne jest także jak najlepsze łączenie sieci dróg gminnych z drogami wojewódzkimi i powiatowymi.

2.4. Motoryzacja indywidualna

Wg danych Starostwa Powiatowego w Wągrowcu liczba zarejestrowanych pojazdów silnikowych w Gminie Skoki na koniec 2015 r. wynosiła 15.328 jednostek, w tym 10.766 samochodów osobowych (70,24%), 1.374 samochodów ciężarowych (8,96%), 40 autobusów (0,26%), 12.013 motocykli i motorowerów (9,79%). Tym samym wskaźnik motoryzacji notowany na terenie gminy wynosi 1.157 pojazdów / 1000 mieszkańców. Jest to jeden z najwyższych wskaźników w skali województwa, który oscyluje w granicach średniej całego powiatu wągrowieckiego. Dla porównania, wg danych GUS średni wskaźnik motoryzacji za 2014 rok, dla województwa wielkopolskiego wyniósł 583 pojazdy / 1.000 mieszkańców, natomiast dla powiatu wągrowieckiego aż 604 pojazdów / 1.000 mieszkańców. Przy tak określonych wartościach powiat wągrowiecki, pod względem stopnia motoryzacji zajmuje 15 miejsce spośród 35 wszystkich powiatów i miast na prawach powiatu województwa wielkopolskiego.

Wysoka liczba zarejestrowanych samochodów osobowych na terenie gminy powoduje, że ten środek transportu jest podstawowym środkiem przemieszczania się wykorzystywanym zarówno w podróżach zewnętrznych, jak i wewnętrznych.

Rys.2. Stopień motoryzacji w powiatach i miastach na prawach powiatu w Województwie Wielkopolskim⁴

⁴ Bank Danych Lokalnych – www.bdl.stat.gov.pl

2.5. Sieć parkingowa

Jednym z narzędzi zmiany przyzwyczajeń i zachowań komunikacyjnych jest odpowiednia polityka parkingowa. Z uwagi na fakt, że większość celów podróży zlokalizowanych jest poza gminą, zmiana zachowań komunikacyjnych determinowana będzie przede wszystkim polityką parkingową, a zwłaszcza wielkością strefy płatnego postoju w ścisłym centrum Poznania i Wągrowca. Zgodnie z zapisami Studium Uwarunkowań i Kształtowania Zagospodarowania Przestrzenne Gminy Skoki⁵, działania gminy ograniczają się głównie do budowy parkingów przed obiektami użyteczności publicznej oraz na obrzeżach Parku Krajobrazowego „Puszcza Zielonka”

Także wg SUIKZP gminy każdy inwestor zobowiązany jest do budowy 1 miejsca postojowego przy domu jednorodzinnym oraz 25 miejsc postojowych na każde 1.000 m² powierzchni użytkowej budynku w przypadku obiektów handlowych i produkcyjno-usługowych. Na terenie gminy zlokalizowanych jest 805 ogólnodostępnych miejsc parkingowych z czego 642 na wydzielonych placach, 105 prostopadłe i 58 równoległe do osi drogi⁶. Tym samym popyt na jedno miejsce parkingowe wynosi 13,35 samochodu osobowego. Przy takim wyniku, znalezienie wolnego miejsca byłoby bardzo trudne. Dla porównania średni wskaźnik popytu w Metropolii Poznań kształtuje się na poziomie 3,05. Duży udział podróży zewnętrznych powoduje, że niemal wszystkie parkowania na terenie miasta Skoki odbywają się bez problemów.

2.6. Drogowy transport zbiorowy

Organizacja publicznego transportu zbiorowego przez Urząd Miejski Gminy Skoki w ramach regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym ogranicza się do obsługi placówek oświatowych. Linie regularne, dotowane przez Gminę Skoki adresowane są przede wszystkim dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjum. Obecnie na 5 liniach realizowanych jest 14 kursów dziennie. Obsługiwane są one przez PKS Gniezno Sp. z o.o., przewoźnika wyłonionego w przetargu nieograniczonym. Rocznie na liniach tych wykonywanych jest 99.640 w km, a korzysta z nich 96.068 pasażerów.

Ponadto przez Gminę Skoki przejeżdżają autobusy liniowe należące do: PKS Sp. z o.o. w Pile, PKS Chojnice Sp. z o.o. i PKS Grudziądz Sp. z o.o. Realizują one 11 kursów w dzień roboczy oraz 8 kursów w soboty i niedziele. Po modernizacji linii kolejowej Poznań – Wągrowiec – Gołańcz znacznie spadła rola regionalnych przewoźników autobusowych w połączeniach miejscowości gminy Skoki z Poznaniem oraz innymi miejscowościami powiatów poznańskiego, i wągrowieckiego. Obecnie liczba połączeń realizowanych przez dawne przedsiębiorstwa PKS ogranicza się jedynie do 4 kursów dziennie. Poza połączeniami realizowanymi w ramach regularnych linii autobusowych, w podróżach zewnętrznych ważną rolę odgrywają także autobusowe przewozy pracownicze.

⁵ Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Skoki przyjęte Uchwałą Nr XLVI/279/10 Rady Miejskiej Gminy Skoki z dnia 24. czerwca 2010 r.

⁶ BIT Poznań Sp. j. - Badanie powiązań funkcjonalno-przestrzennych w zakresie parkingów dla obszaru aglomeracji poznańskiej – Poznań 2015 rok.

2.7. Transport kolejowy

Duże znaczenie w zakresie skomunikowania Miasta i Gminy Skoki ze stolicą województwa, jak również z pozostałymi wielkopolskimi gminami takimi, jak Czerwonak, Skoki oraz Wągrowiec ma linia kolejowa nr 356 Poznań – Gołańcz, zmodernizowana w latach 2011-2013. Modernizacja linii pozwoliła na zwiększenie prędkości kursowania pociągów do 120 km/h i tym samym na skrócenie czasu przejazdu na odcinku Poznań – Wągrowiec z 90 do 55 minut. Poprawa jakości połączeń kolejowych pozwoliła na zwiększenie dziennej liczby przewożonych pasażerów z 2.200 do 4.600 osób. Obecnie na odcinku Poznań Główny – Skoki - Wągrowiec realizowane są 34 kursy dziennie (19 par pociągów) w dzień roboczy. Pozwala to osiągnąć częstotliwość na poziomie 1 kursu na godzinę w każdym kierunku oraz częstotliwości co 30 minut w godzinach szczytu. W soboty i niedziele liczba kursów ograniczona jest do 11 w każdym kierunku.

Na terenie gminy zlokalizowane są 3 punkty obsługi podróżnych - stacje kolejowe: Sława Wielkopolska, Skoki i Roszkowo Wągrowieckie. Najbardziej popularną stacją kolejową na terenie gminy jest przystanek kolejowy Skoki, z którego korzysta dzienne 906 pasażerów. Na pozostałych stacjach i przystankach liczba pasażerów oscyluje w granicach 200 pasażerów.

W 2013 roku z połączeń regionalnych na odcinku Poznań – Wągrowiec korzystało dziennie ponad 4.600 pasażerów. Ponad połowa z nich dochodziła piechotą (55%), 13% podjeżdżało samochodem i parkowało koło dworca, 23% docierało samochodem jako pasażer, a jedynie 9% dojeżdżało rowerem⁷. Oznacza to, że z połączeń kolejowych korzystają przede wszystkim osoby mieszkające w bezpośrednim sąsiedztwie stacji i przystanków chwilowych. Na decyzję o korzystaniu z kolei mają wpływ następujące czynniki:

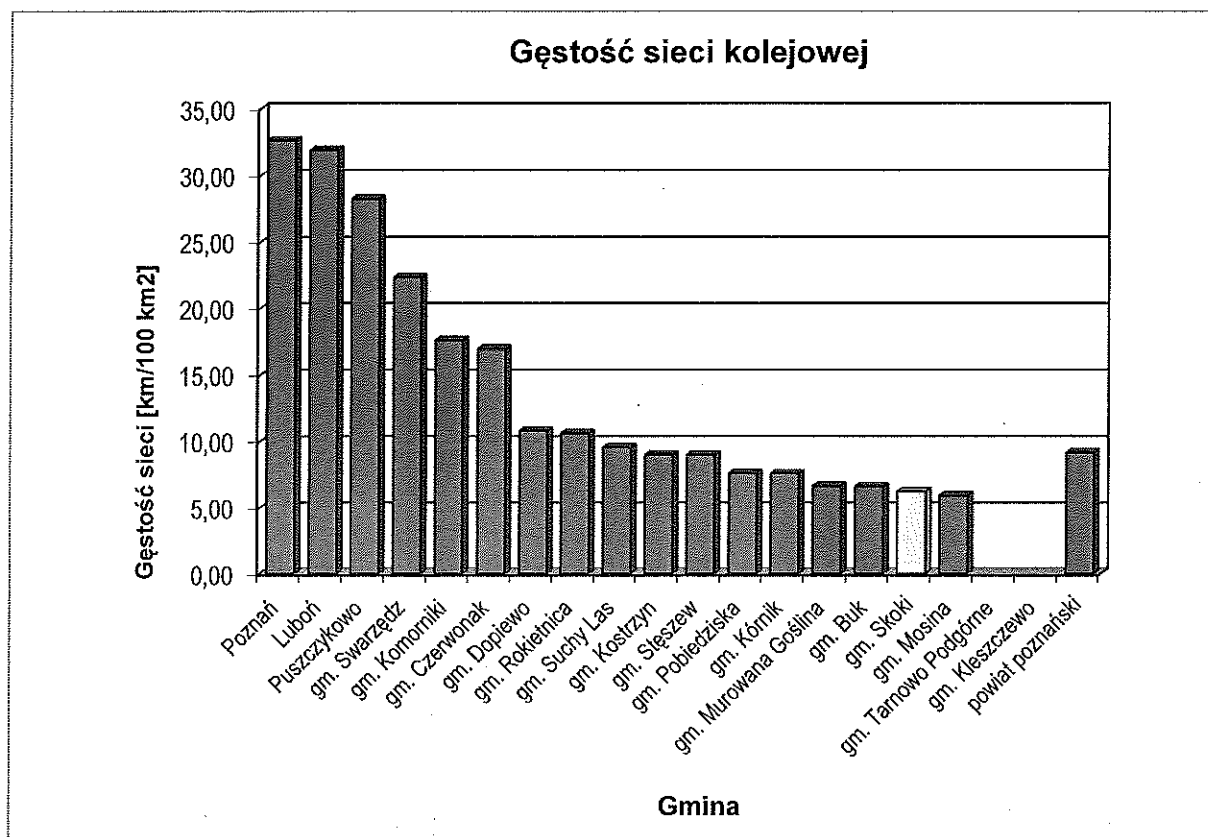
- niższe koszty podróży (27% respondentów),
- brak dostępu do samochodu (19,5%),
- krótki czas przejazdu (14,5%),
- podróż bez przesiadki (14%),
- dobrze skonstruowany rozkład jazdy (11%).

Jak wspomniano na wstępie, głównym atutem połączeń kolejowych jest czas podróży który wynosi około 55 minut. Tak krótki czas przejazdu skutkuje wyborem Poznania jako miejsca pracy lub nauki, do którego dojazd realizowany jest koleją. Aby zmienić niekorzystny podział modalny podróży należy w przyszłości rozważyć rozbudowę systemu linii gminnych, dojeżdżających do stacji kolejowych.

Obok linii kolejowej nr 356, na terenie Gminy Skoki istnieje jeszcze linia nr 377 łącząca Sławę Wielkopolską z Gnieznem. Jednak ruch pasażerski na tej linii został zawieszony w 1995 roku, a w 2000 ruch towarowy. W październiku 2007 Operator Logistyczny Paliw Płynnych sp. z o.o. reaktywował przewozy na tej trasie, remontując linię na odcinku z Gniezna do Stawian i dalej do Rejowca gdzie znajdują się zbiorniki. Wraz

⁷ Collect Consulting - Raport podsumowujący wyniki badań potoków pasażerskich i struktury biletów w pociągach wykonujących przewozy w ramach służby publicznej objętych dofinansowaniem przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego – Katowice, grudzień 2013 r.

z remontem trasy pojawiły się plany uruchomienia przez samorządy przewozów osobowych. Na linii zlokalizowana jest jedna stacja kolejowa w Stawianach.

Rys.3.

Chociaż gęstość sieci kolejowej osiąga jeden z niższych wskaźników w aglomeracji, niewątpliwym atutem kolei na terenie Gminy Skoki są trzy stacje i przystanki kolejowe, zlokalizowane przy najbardziej zaludnionych miejscowościach oraz przebieg linii poprowadzony przez środek gminy.

Przy tak funkcjonującym modelu mobilności wyliczono, że w roku bazowym 2010 emisja CO₂ generowana przez środki transportu na obszarze Miasta i Gminy Skoki wyniosła 41 767 Mg/rok i stanowiła ona 60,6% ogółu emisji z terenu gminy.

3. Cel główny i cele szczegółowe planu w zakresie mobilności

Główny cel planu gospodarki niskoemisyjnej to

Transformacja Miasta i Gminy Skoki w kierunku gospodarki niskoemisyjnej, poprzez ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawę efektywności energetycznej, wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i poprawę jakości powietrza.

Oznacza to, takie kształtowanie przestrzeni urbanistycznej, która stworzy warunki rozwoju gospodarczego, nie powodując jednocześnie pogorszenia jakości życia na terenie gminy w zakresie czystości powietrza, hałasu, mobilności miejskiej i dostępu do terenów rekreacyjnych i użyteczności publicznej dla każdego mieszkańca bez względu na jego wiek, status społeczny i poziom materialny.

W zakresie mobilności celem głównym planu jest takie kształtowanie sieci drogowej wraz z wszystkimi elementami infrastruktury oraz sieci publicznego transportu zbiorowego tak, aby osiągnąć zrównoważoną mobilność na obszarze całej gminy, będącym elementem miejskiego obszaru funkcjonalnego miasta Poznania. Przez zrównoważoną mobilność rozumie się **odbywanie podróży w takiej ilości i o takiej długości, jak wynika to z zaspokajania potrzeb życiowych podróżujących z racjonalnym wykorzystaniem poszczególnych podsystemów transportu publicznego⁸.**

Racjonalność wykorzystania podsystemów oznacza dokonywanie takich wyborów przez podróżujących, które nie powodują zmian w bilansie ogólnym

- **nadmiernych strat czasu,**
- **nadmiernych kosztów,** ponoszonych przez uczestników podróży, organizatorów transportu oraz całą społeczność (wyrażanych w tym ostatnim przypadku poprzez środowiskowe oraz społeczne koszty zewnętrzne).

Zasadniczym priorytetem będą starania na rzecz zmiany zachowań komunikacyjnych, a zwłaszcza odwrócenia trendu polegającego na wzrastającym uzależnieniu od codziennego wykorzystywania samochodu osobowego przy przemieszczaniu się. **Działania te nie mogą sprowadzać się do formułowania restrykcji, ale powinny budować i oferować realne i atrakcyjne alternatywne opcje sprzyjające zmianom zachowań komunikacyjnych.** W tym celu Gmina Skoki prowadzić będzie działania informacyjno-promocyjne zachęcające do korzystania z niskoemisyjnych form mobilności miejskiej - publicznego transportu zbiorowego, rowerowego lub ruchu pieszego. Efektem prowadzonych działań będzie wzrost zainteresowania mieszkańców gminy transportem zbiorowym, w tym głównie koleją, a także połączeniami autobusowymi. Działania promocyjne zwiększą świadomość społeczności lokalnej z zakresu wpływu wysokoemisyjnych form transportu

⁸ Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju – Krajowa Polityka Miejska – dokument roboczy - sierpień 2015r.

na środowisko, co pozytywnie wpłynie na częstotliwość wybierania przez nich niskoemisyjnych środków transportu, m.in. komunikacji publicznej czy roweru.

Realizację wszystkich działań zawartych w planie i związanych ze zrównoważoną mobilnością miejską zawarto w obszarze „Transport”.

W tabeli nr 4. pokazano powiązanie poszczególnych projektów realizowanych w obszarze „Transport” z elementami zrównoważonej mobilności miejskiej.

Tabela nr 4. Powiązanie poszczególnych projektów w obszarze „Transport” z elementami zrównoważonej mobilności miejskiej

Obszar	Tytuł projektu	Elementy zrównoważonej mobilności miejskiej									
		zbioryw transport pasażerski	transport niezmotywowany	niezmotywowany	bezpieczeństwo ruchu i środowiska	transport drogowy	logistyka miejska	zarządzanie mobilnością	inteligentne systemy transportowe - ITS	wdrażanie nowych wzorów użytkowania	promocja ekologicznych i czystych energoszczególnych pojazdów
		PROJEKTY ZGODNE Z ZII									
	Budowa i modernizacja dróg na terenie Gminy Skoki	✓		✓	✓	✓					
	Rozwój systemu ściezek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości		✓	✓	✓					✓	
PROJEKTY WŁASNE GMINY											
	Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Ślawie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie	✓		✓	✓					✓	

4. Działania w zakresie mobilności miejskiej

Wyniki inwentaryzacji bazowej dla roku 2010 w sektorze transport wskazują, że emisja CO₂ na terenie Miasta i Gminy Skoki wynosiła wyniosła 41 767 Mg/rok i stanowiła ona 60,6% ogółu emisji z terenu gminy. Na podstawie zidentyfikowanych obszarów interwencji, określono w planie listę projektów do realizacji do roku 2020. Realizacja tych projektów zgodna jest z przyjętym celem głównym oraz z celami strategicznymi i szczegółowymi planu. W tabeli nr 5. przedstawiono listę zadań związanych bezpośrednio z mobilnością realizowanych przez gminę. Systematyczna ich realizacja w okresie 2015-2020 umożliwi ograniczenie zużycia energii i emisji zanieczyszczeń gazowych wynikających między innymi ze zmiany zachowań komunikacyjnych mieszkańców i rozwoju technologicznego w branży motoryzacyjnej.

Tabela nr 5. Zestawienie projektów transportowych w ramach gospodarki niskoemisyjnej realizowanych przez Gminę Skoki.

L.p.	Projekt	Plan ograniczenia zużycia końcowego energii do roku 2020 MWh/rok	Plan ograniczenia emisji CO ₂ do roku 2020 Mg/rok	Plan przyrostu produkcji energii z OZE do roku 2020 MWh/rok
PROJEKTY ZGODNE Z ZIT				
1	Budowa i modernizacja dróg na terenie Gminy Skoki	102	58	0
2	Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości	973	656	0
PRJEKTY WŁASNE GMINY				
3	Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie	516	135	0
Razem:		1 591	849	0,00

Biorąc pod uwagę przyjętą listę projektów, wyznaczono prognozę efektu ilościowego dla roku 2020 przyjmując kompleksową realizację inwestycji zadeklarowanych przez Gminę. Założono, że realizacja wszystkich projektów transportowych pozwoli na ograniczenie zużycia energii w 2020 roku o 1.591 MWh / rok, a redukcja emisji CO₂ z transportu osiągnie poziom 849 Mg/rok.

4.1. Szczegółowy opis działań w zakresie mobilności

4.1.1. Transport niezmotoryzowany rowerowy i pieszy

Do tej pory udział ruchu rowerowego w podróżach niepieszych zarówno na terenie gminy, jak i miasta był niewielki. Gmina Skoki nie ma własnych dróg rowerowych. Jedynie w pasie drogi wojewódzkiej nr 196, na odcinku Skoki – Karolewo znajduje się fragment drogi rowerowej o długości 1835 m, będącej w zarządzie Wielkopolskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich.

Daje to gęstość dróg rowerowych na poziomie 0,009 km/km². W rzeczywistości, biorąc pod uwagę obszar powierzchni zurbanizowanej, stopień nasycenia infrastruktury rowerowej Gminy Skoki jest wyższy niż wynika to ze wskaźnika. W rankingu gmin wielkopolski pod względem długości dróg rowerowych Skoki zajmują 110 pozycję na 149 gmin, które posiadają drogi rowerowe. Dla porównania w gminach o podobnej liczbie ludności długość dróg rowerowych wynosi: w Puszczykowie 8,4 km (0,525 km/km²), Włoszakowice 6,5 km (0,051 km/km²), Złotów-wieś 5,3 km (0,018 km/km²), Osieczna 5 km (0,039 km/km²), Turek-wieś 4,9 km (0,045 km/km²), Lwówek 4 km (0,022 km/km²), Łobżenica 3,2 km (0,017 km/km²), Nowe Miasto nad Wartą 2 km (0,017 km/km²) i Sieroszewice 0,7 km (0,004 km/km²).

Projekty związane z budową nowych dróg rowerowych mają zwiększyć ich gęstość. Rozbudowana sieć oprócz zapewnienia bezpiecznego dojazdu do miejsc pracy i edukacji ma także spełniać funkcję dojazdową do największych atrakcji turystycznych gminy. W pierwszej kolejności powstawać one będą wzdłuż dróg o najwyższym natężeniu ruchu tak, aby w sposób istotny poprawić bezpieczeństwo tej grupy uczestników ruchu. Przewiduje się, że rozwój sieci dróg rowerowych przyczyni się do zmiany podziału modalnego podróży wewnątrz gminy i zwiększy udział podróży realizowanych rowerem. Zmniejszona w ten sposób liczba samochodów osobowych realizujących przejazdy wewnątrz gminy spowoduje zmniejszenie zatłoczenia ruchu drogowego. Szacuje się, że taka inwestycja przyniesie skutek w postaci rezygnacji z codziennego, indywidualnego transportu samochodowego w drodze do i z pracy, przez co najmniej 10 osób w gminie rocznie na korzyść przemieszczania się za pomocą rowerów. Spowoduje to ograniczenie emisji GHG wynikających ze spalania paliw.

Rozwój ruchu pieszego będzie się skupiał na budowie chodników przy budowie i modernizacji dróg o największym natężeniu ruchu samochodowego oraz prowadzących do największych generatorów ruchu.

Zwiększenie atrakcyjności podróży rowerowych będzie realizowane również poprzez budowę parkingów „bike and ride” w ramach projektu „Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie”

Tytuł projektu	Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości
Zgodność z celami strategicznymi PGN	- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku. - zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.
Opis projektu	Budowa dróg rowerowych, mająca na celu stworzenie spójnej i bezpiecznej sieci tras rowerowych na terenie gminy, głównie tras łączących miasto Skoki z sąsiednimi miejscowościami. W pierwszej kolejności planuje się budowę ścieżek rowerowych na trasie: Sława Wlkp. – Skoki i Skoki – Roszkowo o łącznej długości około 4,7 km.
Koszt projektu	3.290.000 PLN
Efekt ekologiczny projektu	656 Mg CO _{2e} /rok
Podmiot odpowiedzialny za realizację	Urząd Miasta i Gminy Skoki

4.1.2. Publiczny transport zbiorowy

Obecnie Gmina Skoki nie ma w planach uruchomienia własnego systemu komunikacji gminnej. Główną barierą rozwoju publicznego transportu zbiorowego jest niska gęstość zaludnienia, rozproszenie zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej na znacznym obszarze oraz wysoki wskaźnik motoryzacji. Wszystkie wysiłki w celu zmiany zachowań komunikacyjnych mieszkańców będą skupione na poprawie dostępności do stacji i przystanków kolejowych (patrz rozdział 4.1.4. Wzrost intermodalności), nie tylko dla rowerzystów i kierowców samochodów osobowych, lecz także dla autobusów, poprzez budowę zatoki wraz z nowoczesną wiatą przystankową w rejonie przystanku kolejowego Skoki. Zbliżenie i skonsolidowanie przystanków w sąsiedztwie obiektu stacyjnego ma poprawić jakość przesiadek, minimalizując drogi dojeżdżania i czas niezbędny do zmiany środka transportu. W ramach projektu „Budowa i modernizacja dróg na terenie Gminy Skoki” powstaną bus pasy i zatoki autobusowe.

4.1.3. Transport indywidualny

Wszystkie działania w zakresie modernizacji sieci drogowej mają na celu optymalną integrację sieci dróg gminnych z siecią dróg wojewódzkich i powiatowych oraz objęcie nią nowych terenów mieszkaniowych i inwestycyjnych. Zakres modernizacji sieci dróg ma głównie na celu zwiększenie bezpieczeństwa oraz maksymalne upłynnienie ruchu. Z uwagi na lepszą jakość nawierzchni zmniejszy się czas przejazdu oraz przestojów, a tym samym redukcji ulegnie liczba zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery.

Modernizacja sieci drogowej ma także umożliwić lepsze jej przystosowanie pod kątem potrzeb publicznego transportu zbiorowego poprzez wzmocnienie nawierzchni, budowę zatok autobusowych, czy nowych platform przystankowych pozwalających w pełni wykorzystać zalety taboru niskopodłogowego.

Na odcinkach dróg o dużym natężeniu ruchu dążyć się będzie do odseparowania ruchu pieszego i rowerowego od ruchu samochodowego. Istotnym pakietem

realizowanym w ramach modernizacji dróg będzie poprawa bezpieczeństwa poprzez budowę nowych skanalizowanych skrzyżowań i skrzyżowań z ruchem okrężnym oraz nowego oświetlenia ulicznego. Część dróg gminnych w rejonie węzłów przesiadkowych zostanie zmodernizowanych w ramach projektu „Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie”

Tytuł projektu	Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki
Zgodność z celem strategicznym PCN	- ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku - zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.
Opis projektu	W ramach zadania planowane są inwestycje dotyczące przebudowy ciągów komunikacyjnych i remonty ulic obejmujące m.in.: budowę dodatkowych pasów ruchu, bus pasów oraz rozbudowę rond. W gminie Skoki planowana jest budowa 5-ciu dróg o łącznej długości 798,5 m : ul. Łąkowa - dł. 109 m (WPF poz. 1.3.2.1) ul. Krańcowa - dł. 43 m (WPF poz. 1.3.2.2) ul. Boczna - dł. 52 m (WPF poz. 1.3.2.2) ul. Wąska - dł. 95,5 m (WPF poz. 1.3.2.2) ul. Dworcowa - dł. 499 m (WPF poz. 1.3.2.6)
Koszt projektu	1 326 443 zł
Efekt ekologiczny	52 Mg CO _{2e} /rok
Podmiot odpowiedzialny za realizację	Urząd Miasta i Gminy Skoki

4.1.4. Wzrost intermodalności

Zgodnie z przyjętym Planem Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Wielkopolskiego⁹, główną rolę w połączeniach pomiędzy głównymi ośrodkami miejskimi województwa przejmować będzie kolej. Taka polityka jest zgodna z krajowymi dokumentami strategicznymi.

W Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK) jednym z głównych celów jest poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej. Dokument stwierdza, że poczynając od 2015 roku powinno sukcesywnie następować zwiększenie udziału i roli transportu szynowego w transporcie. W ruchu pasażerskim główny ciężar rozwojowy, obok rozwoju połączeń między największymi ośrodkami miejskimi, realizowanych z wykorzystaniem sieci kolei o najwyższych standardach, zostanie położony na **rozbudowę linii dojazdowych do obszarów metropolitalnych, które będą zintegrowane z systemami lokalnego transportu publicznego**. Poprawa dostępności do miejsc koncentracji usług publicznych przyznaje duże znaczenie inwestycjom kolejowym na liniach łączących największe miasta naszego kraju z ośrodkami subregionalnymi.

Poprawa dostępności wewnątrz obszarów funkcjonalnych, głównie w oparciu o transport publiczny jest najważniejszym działaniem w obszarach metropolitalnych i w regionach. **W jego ramach należy dążyć do integracji systemów transportu publicznego w skali miasta, jego obszaru funkcjonalnego i regionu w połączeniu**

⁹ Załącznik Nr 1 do Uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego nr XI/307/15 z 26 października 2015 r.

z rozwojem szybkich systemów transportu publicznego takich, jak kolej aglomeracyjna. Odrębnym celem jest także stworzenie zintegrowanego multimodalnego systemu transportowego. Zintegrowanie transportu drogowego, kolejowego, powietrznego i żeglugi ma nastąpić poprzez uwzględnienie w strategiach średniookresowych wzajemnej komplementarności tych środków transportu. W zakresie inwestycji pierwszoplanowe znaczenie będzie miało stworzenie organizatorom transportu publicznego i operatorom dogodnych warunków do budowy i rozbudowy terminali przesiadkowych dla różnych form transportu (wykorzystujących nowoczesne rozwiązania technologiczne). W Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju (DSRK) – Polska 2030 „Trzecia fala nowoczesności”¹⁰ jednym z najistotniejszych zadań jest zwiększanie dostępności terytorialnej Polski poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego. Wszystkie te zadania opisano w celu 9.

Stworzenie spójnych powiązań funkcjonalnych z dużymi ośrodkami miejskimi tak, aby poszczególne gminy mogły jak najlepiej wykorzystać własny potencjał gospodarczy i rozwojowy, skutecznie będzie przeciwdziałał wykluczeniu społecznemu i wyludnianiu się słabiej rozwiniętych obszarów. Tak jest również w przypadku miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania.

Według strategii, transport musi sprostać przede wszystkim wymaganiom związanym z oszczędnością czasu, oferując coraz krótszy czas przejazdu i elastyczność przemieszczania się oraz możliwość wykorzystania czasu spędzonego w podróży, a także dostosować się do oczekiwań różnych grup zawodowych i wiekowych ludności.

W zakresie inwestycji, w ramach rozwoju systemu transportowego Krajowa Polityka Miejska przyjmuje jako priorytet, obok przebudowy podstawowego układu drogowego, który będzie eliminował tranzyt z centrum miasta i da uprzywilejowanie w ruchu środkom transportu zbiorowego, **inwestycje wokół linii szynowego transportu publicznego.** Warunkiem niezbędnym do pomyślnego włączenia różnych środków transportu w system komunikacyjny miast jest jego szeroka integracja w postaci:

- a) organizacji multimodalnych węzłów przesiadkowych,
- b) zapewnienia łatwego dostępu do przystanków,
- c) integracji taryfowej i rozkładowej,
- d) budowy systemów „parkuj i jedź”,

głównie wokół istniejących linii kolejowych, których istniejące trasy przebiegają często tak, że dają nadzieję na przyciągnięcie znacznych potoków pasażerów. W ten trend włącza się także Gmina Skoki przyjmując strategię rozwoju terenów około dworcowych jako głównych węzłów przesiadkowych. Pod kątem potrzeb gminy będą rozwijane parkingi „parkuj i jedź”. Niewątpliwym atutem gminy jest lokalizacja 3 stacji i przystanków kolejowych.

Projekt przewiduje dywersyfikację środków transportu, którymi będzie realizowany dojazd do węzła przesiadkowego. W większości przypadków przewiduje się stworzenie takich samych warunków dojazdu i przesiadki dla rowerzystów, kierowców

¹⁰ Uchwała Rady Ministrów Nr 16 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie przyjęcia Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności – str.114

samochodów osobowych, a w przypadku Skoków także dla pasażerów transportu publicznego.

Zwiększona liczba miejsc parkingowych adresowana jest przede wszystkim dla mieszkańców gminy, gdzie z uwagi na dalsze odległości, rower przestaje być alternatywnym środkiem podróży, natomiast z uwagi na rozproszony charakter zabudowy na obszarach wiejskich prowadzenie linii autobusowych staje się nieefektywne ekonomicznie. Do stacji i przystanków na linii kolejowej nr 356 dojeżdża samochodem osobowym obecnie 11% spośród blisko 4.600 osób korzystających z kolei. Budowa parkingów „bike and ride” ma zachęcić do przyjazdu na dworzec rowerem, wszystkich mieszkańców mieszkających w promieniu od 2 do 5 km od każdej ze stacji.

Tytuł projektu	Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie
Zgodność z celem strategicznym PGN	• ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 roku. • zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.
Opis projektu	Zadanie obejmuje budowę parkingów typu Park & Ride, Bike & Ride oraz stanowisk Kiss & Ride w ramach tworzonych punktów i węzłów przesiadkowych przy dworcach kolejowych w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie. Zakres prac obejmie m.in. Sława Wielkopolska: • budowę parkingu P&R na 49 miejsc postojowych, w tym dwa dla osób niepełnosprawnych, • budowę drogi dojazdowej wraz z chodnikami, • montaż wiaty rowerowej • zagospodarowanie terenów wokół dworca, budowę instalacji zewnętrznych i przyłączy pod oświetlenie, systemy informacji pasażerskiej i biletomaty. Skoki: • budowę parkingu P&R na ok. 125 miejsc postojowych, w tym trzy dla osób niepełnosprawnych, • budowę drogi dojazdowej wraz z ciągami pieszo-jezdnymi, • budowę stanowiska odjazdowego dla autobusów z zatoką i wiatą przystankową, • montaż wiaty rowerowej, • zagospodarowanie terenów wokół dworca, budowę instalacji zewnętrznych i przyłączy pod oświetlenie, systemy informacji pasażerskiej i biletomaty. Roszkowo: • budowę parkingu P&R na 48 miejsc postojowych, w tym dwa dla osób niepełnosprawnych, • budowę drogi dojazdowej z ciągami pieszo-jezdnymi, • montaż wiaty rowerowej • zagospodarowanie terenów wokół dworca, budowę instalacji zewnętrznych i przyłączy pod oświetlenie, systemy informacji pasażerskiej i biletomaty.
Koszt projektu	4.500 000,00 zł
Efekt ekologiczny projektu	135 Mg CO ₂ e/rok
Podmiot odpowiedzialny za realizację	Urząd Miasta i Gminy Skoki

4.1.5. Wdrażanie nowych wzorców zachowań komunikacyjnych

Nie przewiduje się prowadzenia odrębnych działań mających wpływ na zmianę zachowań komunikacyjnych mieszkańców gminy. Nie mniej konsekwentna realizacja wszystkich uprzednio wymienionych projektów powinna zaowocować zmianą podziału modalnego podróży. Wpłynie na to:

1. podniesienie standardów gminnego transportu publicznego, w tym przede wszystkim zwiększenie częstotliwości jego funkcjonowania,
2. rozwój sieci rowerowej, która w większości zostanie doprowadzona do węzłów przesiadkowych, szkół i innych dużych generatorów ruchu zlokalizowanych w mieście;
3. budowa nowoczesnych węzłów przesiadkowych z parkingami „park and ride” oraz „bike and ride” w rejonie stacji i przystanków kolejowych w Skokach, Sławie Wielkopolskiej i Roszkowie.
4. uruchomienie Poznańskiej Kolei Metropolitalnej przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego wraz z zainteresowanymi powiatami i gminami;

4.1.6. Zarządzanie mobilnością

Zarządzanie mobilnością jako proces, wymagać będzie opracowania szerokiego spektrum wskaźników diagnozujących stan systemu transportowego na terenie całego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, jak i indywidualnie na obszarze Gminy Skoki. Zaproponowane przez Stowarzyszenie Metropolia Poznań wskaźniki muszą obrazować stan systemu transportowego i jego wpływ na wszelkie dziedziny funkcjonowania obszaru takie, jak gospodarka przestrzenna, bezpieczeństwo, energochłonność, środowisko, wykluczenie społeczne, rozwój gospodarczy, zdrowie, edukacja itp. Najważniejszym elementem jest wyznaczanie mierzalnych poziomów odniesienia opartych na realistycznej diagnozie aktualnej sytuacji. Postępy dokonywane w realizacji celu głównego i celów szczegółowych planu oraz zgodność z poziomami docelowymi należy oceniać regularnie w oparciu o wybrane wskaźniki. Planuje się podjęcie odpowiednich działań, w ramach całej aglomeracji, aby zapewnić dostęp do istotnych danych i statystyk związanych z mobilnością, dostępnych dla każdej gminy wchodzącej w skład Metropolii Poznań, zarówno w wymiarze aglomeracyjnym, jak i gminnym.

4.1.7. Logistyka miejska

Z uwagi na fakt braku dużych zakładów produkcyjnych na terenie gminy nie przewiduje się prowadzenia istotnych projektów w tym obszarze. Atutem Miasta i Gminy Skoki jest rozdzielenie ruchu tranzytowego od lokalnego poprzez poprowadzenie drogi nr 196 obrzeżami miasta. Pewnym problemem związanym z logistyką miejską jest przede wszystkim organizacja zaopatrzenia placówek handlowych, zlokalizowanych w obszarach intensywnej zabudowy mieszkaniowej i przy ulicach o wąskim przekroju jezdni oraz odbiór odpadów komunalnych tak, aby zachować płynność innym uczestnikom ruchu. Na najbardziej zatłoczonych odcinkach sieci drogowej, z dużym udziałem ruchu ciężarowego, budowane będą dodatkowe ciągi pieszo-rowerowe odseparowane od ruchu samochodowego. Dlatego wiele projektów drogowych adresowanych dla motoryzacji indywidualnej, można przypisać także logistyce miejskiej.

4.1.8. Inteligentne systemy transportowe

Na dzień dzisiejszy nie przewiduje się wprowadzania inteligentnych systemów transportowych na terenie Miasta i Gminy Skoki. Pojedynczymi elementami realizowanymi w ramach w/w projektów będą m.in. tablice o zajętości miejsca na parkingach „park end ride”, czy elektroniczne tablice informacji pasażerskiej w węzłach przesiadkowych, o ile projekt taki byłby projektem partnerskim, dla całej metropolii.

4.2. Proces wdrażania elementów zrównoważonej mobilności miejskiej

Tabela nr 6. Harmonogram działań i określenie liczby interesariuszy.

Lp.	Tytuł projektu	Podmiot realizujący	Data realizacji	Środki finansowe	Wartość projektu [PLN]
1.	Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki	Urząd Miasta i Gminy w Skokach	2015-2020	środki własne Gminy, WRPO 2014+	1.326.443
2.	Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości	Urząd Miasta i Gminy w Skokach	2015-2020	środki własne Gminy, WRPO 2014+	3.290.000
3.	Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie	Urząd Miasta i Gminy w Skokach	2015-2020	środki własne Gminy, WRPO 2014+	4.500.000

4.3. Zgodność działań związanych z mobilnością miejską zawartych w Planie Gospodarki Niskoemisyjnej z działaniami zawartymi w strategii kraju, województwa, aglomeracji i gminy

Tabela nr 7. Zgodność działań określonych w suplemencie ze Strategią Rozwoju Województwa Wielkopolskiego WIELKOPOLSKA 2020¹¹

	Globalny	Regionalny	Działania	Tytuł projektu
1.	1. Poprawa dostępności i spójności komunikacyjnej regionu	1.1. Zwiększenie spójności sieci drogowej	• Modernizacja podstawowej sieci drogowej, budowa nowych odcinków tworzących i organizujących system oraz scalających i wiążących go z systemami zewnętrznymi. • Wzmocnienie lokalnej sieci dróg • Budowa spójnego systemu dróg rowerowych i infrastruktury im towarzyszącej.	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki
		1.2. Wzrost różnorodności oraz upowszechnianie efektywnych form transportu	• Wsparcie rozwoju transportu multimodalnego.	• Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości • Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie
		1.5. Rozwój transportu zbiorowego	• Preferencje dla transportu szynowego. • Modernizacja regionalnej sieci kolejowej oraz wzmocnienie jej integracji z pozostałymi środkami komunikacji zbiorowej. • Promocja transportu zbiorowego w miastach przez tworzenie ułatwień dla transportu zbiorowego (wydzielanie odrębnych pasów ruchu, budowa	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki • Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie

¹¹ WIELKOPOLSKA 2020 - Zaktualizowana Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku - Załącznik do Uchwały NR XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku

	Cel strategiczny	Cel operacyjny	Działania	Tytuł projektu
			parkingów „park and ride”, „park and bike” itp.). • Rozwój i promocja kolei metropolitalnej - zwiększenie częstotliwości i skrócenie czasu przejazdów, rozbudowa sieci przystanków i punktów przesiadkowych.	
4	Zwiększanie konkurencyjności metropolii poznańskiej i innych ośrodków wzrostu w województwie	4.1. Rozwój metropolii poznańskiej	• Zwiększenie powiązań komunikacyjnych stolicy regionu z otoczeniem, wraz z modernizacją poznańskiego węzła komunikacyjnego, w tym poprawa stanu komunikacji zbiorowej.	• Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie
5	Zwiększenie spójności województwa	5.2. Rozwój obszarów wiejskich	• Zapewnienie efektywnej infrastruktury transportowej i poprawa transportu zbiorowego.	

Tabela nr 8. Zgodność działań określonych w suplemencie z Długookresową Strategią Rozwoju Kraju „Trzecia fala nowoczesności”¹²

	Cel	Kierunki interwencji	Działania	Tytuł projektu
1	8. Wzmocnienie mechanizmów terytorialnego równoważenia rozwoju dla rozwijania i pełnego wykorzystania potencjałów regionalnych	8.2. Stworzenie warunków sprzyjających tworzeniu pozarolniczych miejsc pracy na wsi i zwiększaniu mobilności zawodowej na liniach obszarów wiejskie - miasta	• Rozwijać system transportowy gwarantujący dostępność obszarów wiejskich m.in. poprzez rozbudowę i modernizację lokalnej infrastruktury drogowej i kolejowej oraz usprawnienie połączeń komunikacyjnych z najbliższymi ośrodkami miejskimi • Usprawnić połączenia komunikacyjne pomiędzy obszarami wiejskimi, szczególnie tymi o funkcjach typowo rolniczych, z najbliższymi ośrodkami miejskimi.	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki • Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie • Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości
2	9. Zwiększenie dostępności terytorialnej Polski poprzez utworzenie zrównoważonego, spójnego i przyjaznego użytkownikom systemu transportowego	9.4. Udrożnienie obszarów miejskich i metropolitalnych	• Podjęcie działań na rzecz upłynnienia ruchu transportu miejskiego, zapewnienie dogodnych przesiadek, lepsza koordynacja środków transportu zbiorowego, integracja systemów taryfowych, podniesienie jakości oferty transportu publicznego.	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki • Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie

¹² WIELKOPOLSKA 2020 - Zaktualizowana Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku - Załącznik do Uchwały NR XXIX/559/12 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 17 grudnia 2012 roku

Tabela nr 9. Zgodność działań określonych w suplemencie ze Strategią Rozwoju Transportu do 2020 roku¹³

	Cel strategiczny	Cel szczegółowy	Kierunki interwencji	Projekty PGN
	Stworzenie zintegrowanego systemu transportowego	stworzenie nowoczesnej, spójnej sieci infrastruktury transportowej,	• rozwijanie – przy współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego – dróg lokalnych i ich połączeń z siecią dróg krajowych i wojewódzkich; • rozwój infrastruktury bezpieczeństwa ruchu drogowego; • modernizacja infrastruktury dworców i przystanków kolejowych; • w obszarach funkcjonalnych miast – rewitalizacja i rozbudowa linii kolejowych; • podejmowanie działań zmierzających do lepszej integracji transportu szynowego i kołowego. • zorganizowanie sprawnego, zgodnego z oczekiwaniami mieszkańców przemieszczania osób wewnątrz gminy i ułatwienie przemieszczania do i z obszarów zewnętrznych;	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki • Przyjazna komunikacja miejska - zwiększenie atrakcyjności podróży komunikacją miejską • Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Ślawie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie

Tabela nr 10. Zgodność działań określonych w suplemencie ze Strategią Rozwoju Aglomeracji Poznańskiej Metropolia Poznań 2020¹⁴

	Os	Program	Działania	Projekty PGN
	2. Infrastruktura i organizacja transportu	2.1 Metropolitalny wielofunkcyjny węzeł transportowy	2.1.3. Rozwój sieci dróg kolejowych i kołowych w powiązaniach krajowych i regionalnych dla wzmocnienia funkcji intermodalnych i dostępności do metropolitalnego węzła transportowego.	• Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki
		2.2 Kolej metropolitalna	2.2.3. Integracja kolei metropolitalnej z lokalnymi systemami transportu zbiorowego. 2.2.4. Modernizacja i budowa nowych stacji, przystanków i węzłów przesiadkowych wraz tworzeniem nowoczesnych systemów parkingowych i postojowych (Kiss&Ride, Bike&Ride, Park&Ride).	• Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Ślawie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie
		2.4 Infrastruktura i ruch rowerowy	2.4.2. Stworzenie systemu „Bike&Ride”. 2.4.4. Budowa spójnego systemu dróg rowerowych i infrastruktury towarzyszącej.	• Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Ślawie Wielkopolskiej, Skokach i Roszkowie • Rozwój systemu ścieżek rowerowych oraz spacerowych, a także poprawa ich jakości

¹³ Uchwała Rady Ministrów Nr 6 z dnia 22 stycznia 2013 r. w sprawie Strategii Rozwoju Transportu do 2020 r. (z perspektywą do 2030 r.)

¹⁴ CBM Poznań - STRATEGIA ROZWOJU AGLOMERACJI POZNAŃSKIEJ – Metropolia Poznań 2020

5. Działania wynikające z programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej

Na podstawie wyników oceny poziomów substancji w powietrzu oraz wyników klasyfikacji stref województwa wielkopolskiego określonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, opracowano "Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej" (uchwała XXXIX/769/13 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 23 grudnia 2013 r.), z którego wynika konieczność redukcji emisji zanieczyszczeń pyłu zawieszonego PM10 i B(a)P. Termin realizacji Programu ustalono na rok 2022 r. Na występowanie przekroczeń poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego na terenie strefy wielkopolskiej duży wpływ ma "niska emisja". Program ochrony powietrza jest dokumentem określającym działania, których realizacja ma doprowadzić do osiągnięcia wartości dopuszczalnych i docelowych substancji w powietrzu. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń w sektorze transportu należy przeprowadzić następujące działania:

- w zakresie emisji liniowej (komunikacyjnej) poprawa stanu technicznego dróg istniejących w strefie wielkopolskiej poprzez ich utwardzenie lub utwardzenie poboczy w celu redukcji wtórnego unosu pyłu z drogi;
- rozwój komunikacji publicznej oraz wdrożenie energooszczędnych i niskoemisyjnych rozwiązań w transporcie publicznym;
- prowadzenie odpowiedniej polityki parkingowej w centrach miast wymuszającej ograniczenia w korzystaniu z samochodów.
- rozwój systemów ścieżek rowerowych lub komunikacji rowerowej na terenie miasta i gminy;
- działania promocyjne i edukacyjne (ulotki, imprezy, akcje szkolne, audycje).

Plan działań krótkoterminowych określa zadania, w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych i alarmowych pyłu zawieszonego PM10. Do listy działań krótkoterminowych zalicza się:

- zwiększenie intensywności czyszczenia ulic na mokro;
- bezwzględny zakaz wjazdu samochodów ciężarowych o ładowności powyżej 3,5 tony na wyznaczone strefy obszarów miejskich;
- czasowe pobieranie zwiększonej opłaty za parkowanie (wielokrotność normalnej stawki) w centrach miast.

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XIX/144/2016
Rady Miejskiej Gminy Skoki
z dnia 19 maja 2016 r.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej (PGN) jest niezbędnym dokumentem, umożliwiającym ubieganie się o przyznanie środków pomocowych z budżetu Unii Europejskiej w perspektywie finansowej na lata 2014-2020. Dokument otwiera drogę do finansowania inwestycji obejmujących między innymi: termomodernizację budynków publicznych i mieszkalnych, modernizację źródeł ciepła, instalację odnawialnych źródeł energii, zwiększenie efektywności energetycznej, jak też budowę zintegrowanych punktów przesiadkowych. Ze względu na ten ostatni rodzaj inwestycji Gminy muszą również posiadać tzw. Plan Mobilności Miejskiej (PMM) lub dokument równoważny, np. suplement do PGN zawierający elementy PMM, czyli odniesienia do takich kwestii jak: zbiorowy transport pasażerski, transport niezmotoryzowany, intermodalność, transport drogowy, zarządzanie mobilnością, wykorzystanie inteligentnych systemów transportowych, logistyka miejska, bezpieczeństwo ruchu drogowego w miastach, wdrażanie nowych wzorców użytkowania, promocja ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów.

Gmina Skoki zamierza ubiegać się o dofinansowanie ze środków UE budowy zintegrowanych punktów przesiadkowych przy dworcach kolejowych: w Skokach, w Sławie Wlkp. oraz w Roszkowie. W związku z tym, by spełnić wymogi konkursów organizowanych przez Stowarzyszenie "Metropolia Poznań" oraz Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, przygotowano suplement do Planu Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki zawierający elementy Planu Mobilności Miejskiej. Suplement stanowi odrębny dodatkowy załącznik do PGN i odnosi się do zadań już w nim ujętych. Zakres rzeczowy inwestycji przedstawionych w PGN nie uległ zmianie, dokonano jedynie uszczegółowienia opisu niektórych z nich, tj.:

- 1) w dziale XVII.9.1. Krótkoterminowe i średnioterminowe działania oraz zadania, w ppkt Transport:
 - w zadaniu pn.: „Budowa i modernizacja dróg na terenie gminy Skoki”, dodano opis przebudowy ul. Dworcowej w Skokach;
 - w zadaniu pn.: "Budowa parkingów P&R, B&R oraz K&R w Sławie Wielkopolskiej, w Skokach i w Roszkowie", uszczegółowiono opisy zagospodarowania otoczenia poszczególnych dworców kolejowych.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej Miasta i Gminy Skoki, zaktualizowany i rozszerzony o elementy Planu Mobilności Miejskiej, umożliwi Gminie Skoki aplikowanie o dotacje ze środków UE na realizację zaplanowanych zadań.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.

BURMISTRZ

Tadeusz Klos

